

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 340

fyrtionde årgången

10 november 1997

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

97/C 340/01

Amsterdamfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem, undertecknat i Amsterdam den 2 oktober 1997 1

FÖRSTA DELEN — MATERIELLA ÄNDRINGAR

Artikel 1—5 7

ANDRA DELEN — FÖRENKLING

Artikel 6—11 58

TREDJE DELEN — ALLMÄNNA OCH AVSLUTANDE BESTÄMMELSER

Artikel 12—15 78

BILAGA — Jämförelsetabeller som avses i artikel 12 i Amsterdamfördraget 85

PROTOKOLL

A. Protokoll som fogas till Fördraget om Europeiska unionen 92

— Protokoll om artikel J 7 i Fördraget om Europeiska unionen 92

B. Protokoll som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen 93

— Protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar 93

— Protokoll om tillämpning av vissa inslag i artikel 7a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kungariket och Irland 97

— Protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning 99

— Protokoll om Danmarks ställning 101

C. Protokoll som fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen 103

— Protokoll om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater ... 103

— Protokoll om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna 105

SV

Pris: 55 ecu

(Fortsättning på nästa sida.)

— Protokoll om medlemsstaternas yttre förbindelser i fråga om passage av yttre gränser	108
— Protokoll om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna	109
— Protokoll om djurskydd och djurens välfärd	110
D. Protokoll som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stålgemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen	111
— Protokoll om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen ...	111
— Protokoll om lokalisering av säten för Europeiska gemenskapernas institutioner och vissa av deras organ och enheter samt för Europol	112
— Protokoll om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen	113
SLUTAKT	115
FÖRKLARINGAR SOM KONFERENSEN ANTOG	125
1. Förklaring om avskaffande av dödsstraffet	125
2. Förklaring om ökat samarbete mellan Europeiska unionen och Västeuropeiska unionen	125
3. Förklaring om Västeuropeiska unionen	125
4. Förklaring om artiklarna J 14 och K 10 i Fördraget om Europeiska unionen	131
5. Förklaring om artikel J 15 i Fördraget om Europeiska unionen	132
6. Förklaring om inrättande av en enhet för politisk planering och tidig förvarning	132
7. Förklaring om artikel K 2 i Fördraget om Europeiska unionen	132
8. Förklaring om artikel K 3 e i Fördraget om Europeiska unionen	133
9. Förklaring om artikel K 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen	133
10. Förklaring om artikel K 7 i Fördraget om Europeiska unionen	133
11. Förklaring om kyrkors och konfessionslösa organisationers ställning	133
12. Förklaring om miljökonsekvensbedömningar	133
13. Förklaring om artikel 7d i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	133
14. Förklaring om att upphäva artikel 44 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	134
15. Förklaring om bevarande av den skydds- och säkerhetsnivå som tillhandahålls av Schengenregelverket	134
16. Förklaring om artikel 73j.2b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	134
17. Förklaring om artikel 73k i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	134
18. Förklaring om artikel 73k.3a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	134
19. Förklaring om artikel 73l.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	134
20. Förklaring om artikel 73m i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	135

21. Förklaring om artikel 73o i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	135
22. Förklaring om personer med funktionshinder	135
23. Förklaring om de stödåtgärder som avses i artikel 109r i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	135
24. Förklaring om artikel 109r i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	135
25. Förklaring om artikel 118 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	135
26. Förklaring om artikel 118.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.....	136
27. Förklaring om artikel 118b.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.....	136
28. Förklaring om artikel 119.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.....	136
29. Förklaring om idrott	136
30. Förklaring om öregioner	136
31. Förklaring om rådets beslut av den 13 juli 1987.....	137
32. Förklaring om kommissionens organisation och funktion.....	137
33. Förklaring om artikel 188c.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.....	137
34. Förklaring om iakttagande av tidsfrister enligt medbeslutandeförfarandet	137
35. Förklaring om artikel 191a.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.....	137
36. Förklaring om utomeuropeiska länder och territorier	138
37. Förklaring om offentligrättsliga kreditinstitut i Tyskland	138
38. Förklaring om frivilligt arbete	139
39. Förklaring om gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet	139
40. Förklaring rörande förfarandet för Europeiska kol- och stålgemenskapens ingående av internationella avtal	139
41. Förklaring om bestämmelserna om insyn, tillgång till handlingar och kamp mot bedrägerier	140
42. Förklaring om konsolidering av fördragen	140
43. Förklaring om protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna	140
44. Förklaring om artikel 2 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.....	140
45. Förklaring om artikel 4 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.....	140
46. Förklaring om artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.....	141
47. Förklaring om artikel 6 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.....	141
48. Förklaring om protokollet om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater	141

	49. Förklaring om enda artikeln punkt d i protokollet om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater	141
	50. Förklaring om protokollet om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen	142
	51. Förklaring om artikel 10 i Amsterdamfördraget	142
	FÖRKLARINGAR SOM KONFERENSEN BEAKTADE	143
	1. Förklaring av Österrike och Luxemburg om kreditinstitut	143
	2. Förklaring av Danmark om artikel K 14 i Fördraget om Europeiska unionen . . .	143
	3. Förklaring av Tyskland, Österrike och Belgien om subsidiaritet	143
	4. Förklaring av Irland om artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning	143
	5. Förklaring av Belgien om protokollet om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater	144
	6. Förklaring av Belgien, Frankrike och Italien om protokollet om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen	144
	7. Förklaring av Frankrike om situationen i de utomeuropeiska departementen mot bakgrund av protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar	144
	8. Förklaring av Grekland om förklaringen om kyrkors och konfessionslösa organisationers ställning	144
97/C 340/02	Konsoliderad version av Fördraget om Europeiska unionen	145
97/C 340/03	Konsoliderad version av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen	173
97/C 340/04	Protokoll från undertecknandet av Amsterdamfördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem	307
97/C 340/05	Förklaringar om artikel K 7 i Fördraget om Europeiska unionen, ändrat genom Amsterdamfördraget	308

AMSTERDAMFÖRDRAGET
OM ÄNDRING AV FÖRDRAGENT
OM EUROPEISKA UNIONEN,
FÖRDRAGEN OM UPPRÄTTANDET
AV EUROPEISKA GEMENSKAPERNA
OCH VISSA AKTER SOM HÖR
SAMMAN MED DEM

(97/C 340/01)

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT,

HELLENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT,

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN,

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT,

DEN KOMMISSION SOM ENLIGT ARTIKEL 14 I IRLANDS FÖRFATTNING HAR RÄTT ATT UTÖVA IRLANDS PRESIDENTS BEFOGENHETER OCH ATT UTFÖRA DENNES UPPGIFTER,

ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT,

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKES PRESIDENT,

PORTUGISISKA REPUBLIKENS PRESIDENT,

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT,

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SVERIGE,

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRIANNIEN OCH NORDIRLAND,

HAR BESLUTAT att ändra Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem

och har för detta ändamål som sina befullmäktigade utsett:

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG

Erik DERYCKE,
utrikesminister

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK

Niels Helveg PETERSEN,
utrikesminister

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT

Dr. Klaus KINKEL,
förbundsutrikesminister
samt ställföreträdande förbundskansler

HELLENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT

Theodoros PANGALOS,
utrikesminister

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN

Juan Abel MATUTES,
utrikesminister

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT

Hubert VÉDRINE,
utrikesminister

DEN KOMMISSION SOM ENLIGT ARTIKEL 14 I IRLANDS FÖRFATTNING HAR RÄTT ATT UTÖVA IRLANDS PRESIDENTS BEFOGENHETER OCH ATT UTFÖRA DENNES UPPGIFTER

Raphael P. BURKE,
utrikesminister

ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT

Lamberto DINI,
utrikesminister

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG

Jacques F. POOS,
vice premiärminister,
utrikesminister samt minister för utrikeshandel och biståndsfrågor

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA

Hans VAN MIERLO,
vice premiärminister
och utrikesminister

REPUBLIKEN ÖSTERRIKES PRESIDENT

Wolfgang SCHÜSSEL,
förbundsutrikesminister
och vicekansler

PORTUGISISKA REPUBLIKENS PRESIDENT

Jaime GAMA,
utrikesminister

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT

Tarja HALONEN,
utrikesminister

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SVERIGE

Lena HJELM-WALLÉN,
utrikesminister

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET
STORBRIANNIEN OCH NORDIRLAND

Douglas HENDERSON,
biträdande utrikes-
och samväldesminister

SOM, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

FÖRSTA DELEN

MATERIELLA ÄNDRINGAR

Artikel 1

Fördraget om Europeiska unionen skall ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

1. Efter det tredje stycket i ingressen skall följande stycke införas:

”SOM BEKRÄFTAR den vikt som de fäster vid de grundläggande sociala rättigheterna såsom dessa fastställs i den europeiska sociala stadgan, som undertecknades i Turin den 18 oktober 1961, och i 1989 års gemenskapsstadga om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter,”.

2. Det befintliga sjunde stycket i ingressen skall ersättas med följande:

”SOM ÄR BESLUTNA att med beaktande av principen om en hållbar utveckling och inom ramen för en förverkligad inre marknad, en ökad sammanhållning och ett förbättrat miljöskydd främja ekonomiska och sociala framsteg för sina folk samt att genomföra en politik som säkerställer att framsteg i fråga om ekonomisk integration åtföljs av motsvarande framsteg på andra områden.”.

3. De befintliga nionde och tionde styckena i ingressen skall ersättas med följande:

”SOM HAR FÖRESATT SIG att genomföra en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik, vilken omfattar den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik som i enlighet med bestämmelserna i artikel J 7 skulle kunna leda till ett gemensamt försvar, och därmed stärka den europeiska identiteten och självständigheten i syfte att främja fred, säkerhet och framsteg i Europa och övriga delar av världen,

SOM HAR FÖRESATT SIG att underlätta fri rörlighet för personer, samtidigt som säkerheten och tryggheten för deras folk säkerställs, genom att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag.”.

4. I artikel A skall andra stycket ersättas med följande:

”Detta fördrag markerar en ny fas i processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken, där besluten skall fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt.”.

5. Artikel B skall ersättas med följande:

”Artikel B

Unionen skall ha som mål att

- främja ekonomiska och sociala framsteg och en hög sysselsättningsnivå och att uppnå en väl avvägd och hållbar utveckling, särskilt genom att skapa ett område utan inre gränser, genom att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen och genom att upprätta en ekonomisk och monetär union som på sikt skall omfatta en gemensam valuta i överensstämmelse med bestämmelserna i detta fördrag,

- hävda sin identitet i internationella sammanhang, särskilt genom att genomföra en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik, vilken omfattar den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik som i enlighet med bestämmelserna i artikel J 7 skulle kunna leda till ett gemensamt försvar,
- stärka skyddet av medlemsstaternas medborgares rättigheter och intressen genom att införa ett unionsmedborgarskap,
- bevara och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring och förebyggande och bekämpande av brottslighet,
- till fullo upprätthålla gemenskapens regelverk och bygga ut det samt att därvid överväga i vilken utsträckning den politik och de samarbetsformer som införs genom detta fördrag kan behöva revideras för att säkerställa effektiviteten i gemenskapens mekanismer och institutioner.

Unionens mål skall uppnås i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag och i överensstämmelse med de villkor och den tidsplan som fastställs i fördraget samt med beaktande av subsidiaritetsprincipen, såsom denna definieras i artikel 3b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.”.

6. I artikel C skall andra stycket ersättas med följande:

”Unionen skall särskilt säkerställa att den genomgående handlar samstämmigt i relationerna med omvärlden inom ramen för sin utrikes- och säkerhetspolitik, ekonomiska politik och biståndspolitik. Rådet och kommissionen skall ansvara för sådan samstämmighet och samarbeta i detta syfte. De skall var och en inom ramen för sina befogenheter svara för att denna politik genomförs.”.

7. Artikel E skall ersättas med följande:

”Artikel E

Europaparlamentet, rådet, kommissionen, domstolen och revisionsrätten skall utöva sina befogenheter på de villkor och för de syften som har fastställts dels genom bestämmelserna i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och i senare fördrag och rättsakter om ändring eller komplettering av dessa fördrag och dels genom de övriga bestämmelserna i det här fördraget.”.

8. Artikel F skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen, vilka principer är gemensamma för medlemsstaterna.”.

b) Nuvarande punkt 3 skall betecknas punkt 4 och en ny punkt 3 skall införas med följande lydelse:

”3. Unionen skall respektera den nationella identiteten hos sina medlemsstater.”.

9. Följande artikel skall införas i slutet av avdelning I:

”Artikel F 1

1. Rådet, som skall sammanträda på statschefs- eller regeringschefs nivå, får på förslag från en tredjedel av medlemsstaterna eller från kommissionen och efter Europaparlamentets samtycke, samt efter att ha uppmanat den ifrågavarande medlemsstatens regering att framföra sina synpunkter, enhälligt slå fast att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter principer som anges i artikel F 1.

2. När detta har fastslagits får rådet, som skall fatta beslut med kvalificerad majoritet, besluta om att tillfälligt upphäva vissa av de rättigheter som den ifrågavarande medlemsstaten har till följd av tillämpningen av detta fördrag, inbegripet rösträtten i rådet för företrädaren för den medlemsstatens regering. Rådet skall därvid beakta de möjliga följder som ett sådant tillfälligt upphävande kan få för fysiska och juridiska personers rättigheter och skyldigheter.

Den ifrågavarande medlemsstatens skyldigheter enligt detta fördrag skall under alla omständigheter fortsätta att vara bindande för den staten.

3. Rådet får senare med kvalificerad majoritet besluta om att ändra eller återkalla åtgärder som har vidtagits enligt punkt 2, när den situation som ledde till att åtgärderna infördes har förändrats.

4. Vid tillämpningen av denna artikel skall rådet fatta beslut utan att beakta rösten från företrädaren för den ifrågavarande medlemsstatens regering. Att personligen närvarande eller företrädade medlemmar avstår från att rösta hindrar inte att sådana beslut som avses i punkt 1 antas. En kvalificerad majoritet skall anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i artikel 148.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Denna punkt skall också tillämpas om rösträtt i enlighet med punkt 2 tillfälligt inte får utövas.

5. Vid tillämpningen av denna artikel skall Europaparlamentet fatta beslut med två tredjedelar av de avgivna rösterna, vilka skall representera en majoritet av dess ledamöter.”.

10. Avdelning V skall ersättas med följande:

”Avdelning V

BESTÄMMELSER OM EN GEMENSAM UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK

Artikel J 1

1. Unionen skall fastställa och genomföra en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik som omfattar alla områden inom utrikes- och säkerhetspolitiken och som skall ha som mål att

— skydda unionens gemensamma värden, grundläggande intressen, oavhängighet och integritet i överensstämmelse med grundsatserna i Förenta nationernas stadga,

- på alla sätt stärka unionens säkerhet,
- bevara freden och stärka den internationella säkerheten i enlighet med grundsatserna i Förenta nationernas stadga samt i enlighet med principerna i Helsingforsavtalets slutakt och målen i Parisstadgan, inbegripet de som gäller yttre gränser,
- främja det internationella samarbetet,
- utveckla och befästa demokratin och rättsstatsprincipen samt respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

2. Medlemsstaterna skall aktivt och förbehållslöst stödja unionens utrikes- och säkerhetspolitik i en anda av lojalitet och ömsesidig solidaritet.

Medlemsstaterna skall arbeta tillsammans för att förstärka och utveckla sin ömsesidiga politiska solidaritet. De skall avstå från varje handling som strider mot unionens intressen eller kan minska dess effektivitet som en sammanhållande kraft i de internationella relationerna.

Rådet skall säkerställa att dessa principer följs.

Artikel J 2

Unionen skall sträva efter att förverkliga de mål som anges i artikel J 1 genom att

- bestämma principerna och de allmänna riktlinjerna för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken,
- besluta om gemensamma strategier,
- besluta om gemensamma åtgärder,
- anta gemensamma ståndpunkter,
- stärka det systematiska samarbetet mellan medlemsstaterna om deras politik.

Artikel J 3

1. Europeiska rådet skall bestämma principerna och de allmänna riktlinjerna för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, inklusive för frågor som har försvarsmässiga konsekvenser.

2. Europeiska rådet skall besluta om gemensamma strategier som skall genomföras av unionen på områden där medlemsstaterna har viktiga gemensamma intressen.

I de gemensamma strategierna skall anges dessas mål och varaktighet samt de medel som unionen och medlemsstaterna skall ställa till förfogande.

3. Rådet skall fatta de beslut som behövs för att fastställa och genomföra den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken på grundval av de allmänna riktlinjer som Europeiska rådet har antagit.

Rådet skall rekommendera Europeiska rådet gemensamma strategier och genomföra dessa, särskilt genom att besluta om gemensamma åtgärder och anta gemensamma ståndpunkter.

Rådet skall säkerställa enhetlighet, konsekvens och effektivitet i unionens handlande.

Artikel J 4

1. Rådet skall besluta om gemensamma åtgärder. De gemensamma åtgärderna skall avse specifika situationer där operativa insatser från unionens sida anses nödvändiga. De skall ange mål, omfattning, de medel som skall ställas till unionens förfogande, vid behov varaktighet, samt på vilka villkor de skall genomföras.

2. Om förhållandena ändras på ett sätt som är av väsentlig betydelse för en fråga som är föremål för en gemensam åtgärd, skall rådet se över principerna och målen för åtgärden och fatta de nödvändiga besluten. Så länge rådet inte har fattat beslut skall den gemensamma åtgärden bestå.

3. Gemensamma åtgärder skall vara förpliktande för medlemsstaterna vid deras ställningstaganden och handlande.

4. Rådet får anmoda kommissionen att förelägga rådet lämpliga förslag i frågor som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken för att säkerställa genomförandet av en gemensam åtgärd.

5. Information skall lämnas om varje nationellt ställningstagande eller nationell åtgärd som planeras inom ramen för en gemensam åtgärd; informationen skall lämnas i så god tid att föregående samråd kan ske inom om det behövs. Skyldigheten att lämna förhandsinformation skall inte gälla åtgärder som endast innebär att beslut av rådet förs över till nationell nivå.

6. Om förändringar i situationen gör det absolut nödvändigt och i brist på beslut av rådet får medlemsstaterna — med beaktande av de allmänna målen för den gemensamma åtgärden — vidta de brådskande åtgärder som behövs. De berörda medlemsstaterna skall genast underrätta rådet om sådana åtgärder.

7. Om genomförandet av en gemensam åtgärd medför allvarliga svårigheter för en medlemsstat, skall denna lägga fram saken för rådet som skall överväga frågan och söka lämpliga lösningar. Sådana lösningar får inte strida mot målen för den gemensamma åtgärden eller minska dennas effektivitet.

Artikel J 5

Rådet skall anta gemensamma ståndpunkter. Dessa skall ange unionens inställning till en särskild fråga av geografisk eller tematisk karaktär. Medlemsstaterna skall se till att deras nationella politik överensstämmer med de gemensamma ståndpunkterna.

Artikel J 6

Medlemsstaterna skall informera och samråda med varandra inom rådet om alla utrikes- och säkerhetspolitiska frågor av allmänt intresse för att säkerställa att unionens inflytande utövas så effektivt som möjligt genom ett konvergent uppträdande.

Artikel J 7

1. Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken skall omfatta alla frågor som gäller unionens säkerhet, inklusive den gradvisa utformningen i enlighet med andra stycket av en gemensam försvarspolitik som skulle kunna leda till ett gemensamt försvar, om Europeiska rådet beslutar det. Europeiska rådet skall i så fall rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

Västeuropeiska unionen (VEU) är en integrerad del av unionens utveckling som ger unionen tillgång till operativ kapacitet, särskilt såvitt avser punkt 2. Den stöder unionen när det gäller att i enlighet med denna artikel utforma de aspekter på den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som har försvarsmässiga konsekvenser. Unionen skall i enlighet med detta främja närmare institutionella förbindelser med VEU inför möjligheten av VEU:s införlivande unionen, om Europeiska rådet beslutar det. Europeiska rådet skall i så fall rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

Unionens politik enligt denna artikel skall inte påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik och den skall respektera de förpliktelser som vissa medlemsstater, som anser att deras gemensamma försvar förverkligas genom Atlantpaksorganisationen (NATO), har enligt Nordatlantiska fördraget och vara förenlig med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik som har upprättats inom den ramen.

Den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik skall, på det sätt som medlemsstaterna anser lämpligt, stödjas av samarbete mellan dem på krigsmaterielområdet.

2. De frågor som avses i denna artikel skall omfatta humanitära insatser och räddningsinsatser, fredsbevarande insatser och insatser med stridskrafter vid krishantering inklusive fredsskapande åtgärder.

3. Unionen kommer att anlita VEU för att utarbeta och genomföra de av unionens beslut och åtgärder som har försvarsmässiga konsekvenser.

Europeiska rådets behörighet att lägga fast riktlinjer i enlighet med artikel J 3 skall också gälla såvitt avser VEU i de frågor där unionen anlitar VEU.

När unionen anlitar VEU för att utarbeta och genomföra unionens beslut om de insatser som avses i punkt 2, skall unionens alla medlemsstater ha rätt att delta till fullo i de ifrågavarande insatserna. Rådet skall i samförstånd med VEU:s institutioner besluta om de praktiska arrangemang som är nödvändiga för att göra det möjligt för alla medlemsstater som medverkar i dessa insatser att till fullo och på lika villkor delta i planering och beslutsfattande inom VEU.

Sådana beslut som har försvarsmässiga konsekvenser och som behandlas i denna punkt skall fattas utan att det påverkar den politik och de förpliktelser som avses i punkt 1 tredje stycket.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall inte hindra utvecklingen av ett närmare samarbete mellan två eller flera medlemsstater på bilateral nivå inom ramen för VEU och Atlantpakten, förutsatt att ett sådant samarbete inte strider mot eller hindrar det samarbete som föreskrivs i denna avdelning.

5. För att främja målen i denna artikel kommer bestämmelserna i denna artikel att ses över i enlighet med artikel N.

Artikel J 8

1. Ordförandelandet skall företräda unionen i frågor som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

2. Ordförandelandet skall ansvara för att beslut som fattas enligt denna avdelning genomförs; i den egenskapen skall det därför i princip uttrycka unionens ståndpunkt inom internationella organisationer och vid internationella konferenser.

3. Ordförandelandet skall biträdas av rådets generalsekreterare, som skall fungera som hög representant när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

4. Kommissionen skall fullt ut omfattning medverka i de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2. Ordförandelandet skall när det gäller dessa uppgifter vid behov biträdas av den medlemsstat som står närmast i tur att utöva ordförandeskapet.

5. Rådet får när det anser det nödvändigt utse en särskild representant som skall ha mandat för särskilda politiska frågor.

Artikel J 9

1. Medlemsstaterna skall samordna sitt uppträdande inom internationella organisationer och vid internationella konferenser. De skall där hävda de gemensamma ståndpunkterna.

Inom internationella organisationer och vid internationella konferenser där inte samtliga medlemsstater deltar skall de deltagande medlemsstaterna hävda de gemensamma ståndpunkterna.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 och artikel J 4.3 skall de medlemsstater som är företrädade inom internationella organisationer och vid internationella konferenser där inte samtliga medlemsstater deltar hålla de senare informerade om alla frågor som är av gemensamt intresse.

Medlemsstater som också är medlemmar av Förenta nationernas säkerhetsråd skall samråda med varandra och hålla övriga medlemsstater fullt informerade. Medlemsstater som är permanenta medlemmar av säkerhetsrådet skall då de fullgör sina uppgifter se till att unionens ståndpunkter och intressen tillvaratas, dock utan att detta skall påverka deras ansvar enligt bestämmelserna i Förenta nationernas stadga.

Artikel J 10

Medlemsstaternas diplomatiska och konsulära myndigheter och kommissionens delegationer i tredje land och vid internationella konferenser samt deras representationer vid inter-

nationella organisationer skall samarbeta för att säkerställa att av rådet beslutade gemensamma ståndpunkter och gemensamma åtgärder följs och genomförs.

De skall intensifiera samarbetet genom att utbyta information, göra gemensamma bedömningar och bidra till att genomföra de bestämmelser som avses i artikel 8c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel J 11

Ordförandelandet skall höra Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande valmöjligheterna när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och se till att vederbörlig hänsyn tas till Europaparlamentets synpunkter. Ordförandeskapet och kommissionen skall regelbundet hålla Europaparlamentet informerat om utvecklingen av unionens utrikes- och säkerhetspolitik.

Europaparlamentet får ställa frågor eller avge rekommendationer till rådet. En gång om året skall Europaparlamentet hålla en debatt om de framsteg som har gjorts för att genomföra den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Artikel J 12

1. Varje medlemsstat eller kommissionen får hänskjuta frågor om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken till rådet och lägga fram förslag för rådet.
2. I sådana fall som kräver ett snabbt beslut skall ordförandelandet på eget initiativ eller på begäran av kommissionen eller en medlemsstat kalla till ett extra rådssammanträde inom fyrtioåtta timmar eller, i en nödsituation, inom kortare tid.

Artikel J 13

1. Beslut enligt denna avdelning fattas enhälligt av rådet. Att personligen närvarande eller företrädde medlemmar avstår från att rösta hindrar inte att sådana beslut fattas.

En rådsmedlem som avstår från att rösta får motivera sitt avstående genom att avge en formell förklaring enligt detta stycke. Om så sker skall rådsmedlemmen inte vara skyldig att tillämpa beslutet men skall godta att beslutet är förpliktande för unionen. Den berörda medlemsstaten skall i en anda av ömsesidig solidaritet avhålla sig från varje handling som skall kunna strida mot eller hindra en unionshandling på grundval av det beslutet, och de andra medlemsstaterna skall respektera dess ståndpunkt. Om de rådsmedlemmar som på detta sätt motiverar sitt avstående företräder mer än en tredjedel av rösterna, vägda i enlighet med artikel 148.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall beslutet inte fattas.

2. Rådet skall med avvikelse från bestämmelserna i punkt 1 med kvalificerad majoritet
 - besluta om gemensamma åtgärder, anta gemensamma ståndpunkter eller fatta andra beslut på grundval av en gemensam strategi,
 - besluta om genomförande av en gemensam åtgärd eller en gemensam ståndpunkt.

Om en rådsmedlem förklarar att denne av viktiga och uttalade skäl som rör nationell politik avser att motsätta sig antagandet av ett beslut som skall fattas med kvalificerad majoritet, skall omröstning inte ske. Rådet får med kvalificerad majoritet begära att frågan skall hänskjutas till Europeiska rådet för enhälligt beslut.

Rådsmedlemmarnas röster skall vägas i enlighet med artikel 148.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Rådets beslut skall fattas med minst sextiotvå röster från minst 10 medlemmar.

Denna punkt skall inte tillämpas på beslut som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser.

3. I procedurfrågor skall rådet fatta beslut med en majoritet av sina medlemmar.

Artikel J 14

När det är nödvändigt att ingå ett avtal med en eller flera stater eller internationella organisationer för att genomföra denna avdelning får rådet genom enhälligt beslut bemyndiga ordförandelandet, som om det är lämpligt skall biträdas av kommissionen, att inleda förhandlingar i detta syfte. Sådana avtal skall ingås av rådet genom enhälligt beslut efter rekommendation av ordförandelandet. Ett avtal skall inte vara bindande för en medlemsstat vars företrädare i rådet förklarar att medlemsstaten måste uppfylla vissa krav som följer av dess egna konstitutionella förfaranden: de övriga rådsmedlemmarna kan enas om att avtalet skall gälla provisoriskt för dem.

Bestämmelserna i denna artikel skall också gälla frågor som omfattas av avdelning VI.

Artikel J 15

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 151 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall en politisk kommitté övervaka den internationella situationen på de områden som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och bidra till att utforma politiken genom att avge yttranden till rådet på begäran av detta eller på eget initiativ. Kommittén skall också övervaka genomförandet av den beslutade politiken, dock utan att detta påverkar ordförandelandets eller kommissionens befogenheter.

Artikel J 16

Rådets generalsekreterare, som är den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, skall biträda rådet i frågor som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, särskilt genom att medverka vid utformning, förberedelse och genomförande av beslut i politiska frågor samt att, när det är lämpligt, på rådets vägnar och på ordförandeskapets begäran föra en politisk dialog med tredje part.

Artikel J 17

Kommissionen skall fullt ut delta i arbetet inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Artikel J 18

1. Artiklarna 137, 138, 139—142, 146, 147, 150—153, 157—163, 191a och 217 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall tillämpas på bestämmelserna om de områden som avses i denna avdelning.
2. Institutionernas förvaltningsutgifter till följd av bestämmelserna om de områden som avses i denna avdelning skall belasta Europeiska gemenskapernas budget.
3. Driftsutgifterna för att genomföra de nämnda bestämmelserna skall också belasta Europeiska gemenskapernas budget, bortsett från driftsutgifter i samband med operationer som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser och i fall då rådet enhälligt beslutar något annat.

Om utgifterna inte skall belasta Europeiska gemenskapernas budget skall de belasta medlemsstaterna i enlighet med den på bruttonationalinkomsten grundade fördelningsnyckeln, om inte rådet enhälligt beslutar något annat. De medlemsstater, vilkas företrädare i rådet har avgett en formell förklaring enligt artikel J 13.1 andra stycket är inte skyldiga att bidra till finansieringen av utgifter i samband med operationer som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser.

4. Det budgetförfarande som fastställs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall tillämpas på de utgifter som belastar Europeiska gemenskapernas budget.”.

11. Avdelning VI skall ersättas med följande:

”Avdelning VI

BESTÄMMELSER OM POLISSAMARBETE OCH STRAFFRÄTTSLIGT SAMARBETE

Artikel K 1

Utan att det påverkar Europeiska gemenskapens befogenheter skall unionens mål vara att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa genom att bland medlemsstaterna utforma gemensamma insatser på områdena polissamarbete och straffrättsligt samarbete samt genom att förebygga och bekämpa rasism och främlingsfientlighet.

Detta mål skall uppnås genom förebyggande och bekämpande av brottslighet, vare sig denna är organiserad eller ej, särskilt terrorism, människohandel och brott mot barn, olaglig narkotikahandel och olaglig vapenhandel, korruption och bedrägeri, genom

- närmare samarbete mellan polismyndigheter, tullmyndigheter och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna, både direkt och genom Europeiska polisbyrån (Europol), i enlighet med bestämmelserna i artiklarna K 2 och K 4,
- närmare samarbete mellan rättsliga myndigheter och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i artiklarna K 3 a—K 3 d och K 4,

- tillnärmning, när det är nödvändigt, av straffrättsliga regler i medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i artikel K 3 e.

Artikel K 2

1. De gemensamma insatserna på polissamarbetets område skall omfatta
 - a) operativt samarbete mellan de behöriga myndigheterna, inbegripet polisen, tullen och andra specialiserade brottsbekämpande organ i medlemsstaterna för att förebygga, upptäcka och utreda brott,
 - b) insamling, lagring, bearbetning, analys och utbyte av relevant information, inbegripet information som brottsbekämpande organ innehar, i synnerhet genom Europol, om rapporter om tvivelaktiga ekonomiska transaktioner, under iakttagande av tillämpliga bestämmelser om skydd av personuppgifter,
 - c) samarbete och gemensamma initiativ när det gäller utbildning, utbyte av sambandsmän, utstationering, användning av utrustning och kriminalteknisk forskning,
 - d) gemensam utvärdering av särskild utredningsteknik i samband med upptäckt av grova former av organiserad brottslighet.
2. Rådet skall främja samarbete genom Europol och skall särskilt, inom fem år från dagen för Amsterdamfördragets ikraftträdande,
 - a) göra det möjligt för Europol att underlätta och stödja förberedelse av samt att främja samordning och utförande av särskilda utredningsinsatser från medlemsstaternas behöriga myndigheters sida, inklusive operativa insatser av gemensamma grupper som omfattar företrädare för Europol i en stödjande funktion,
 - b) besluta om åtgärder som tillåter Europol att anmoda medlemsstaternas behöriga myndigheter att genomföra och samordna sina utredningar i särskilda fall och att utveckla specialiserad sakkunskap som kan ställas till medlemsstaternas förfogande för att biträda dem vid utredning av fall av organiserad brottslighet,
 - c) främja sambandssystem mellan tjänstemän som handlägger förundersökning respektive åtal och som är särskilt inriktade på att bekämpa organiserad brottslighet i nära samarbete med Europol,
 - d) upprätta ett nätverk för forskning, dokumentation och statistik om gränsöverskridande brottslighet.

Artikel K 3

De gemensamma insatserna rörande straffrättsligt samarbete skall omfatta

- a) underlättande och påskyndande av samarbete mellan behöriga ministerier och rättsliga eller likvärdiga myndigheter i medlemsstaterna när det gäller rättsliga förfaranden och verkställighet av beslut,
- b) underlättande av utlämning mellan medlemsstaterna,
- c) säkerställande av förenlighet mellan tillämpliga regler i medlemsstaterna, när detta är nödvändigt för att förbättra samarbetet,
- d) förebyggande av behörighetskonflikter mellan medlemsstaterna,
- e) gradvisa beslut om åtgärder som fastställer minimiregler avseende brottsrekvisit och påföljder på områdena organiserad brottslighet, terrorism olaglig narkotikahandel.

Artikel K 4

Rådet skall bestämma de villkor och begränsningar enligt vilka de behöriga myndigheter som avses i artiklarna K 2 och K 3 får verka på en annan medlemsstats territorium i samverkan och samförstånd med den statens myndigheter.

Artikel K 5

Denna avdelning skall inte påverka medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten.

Artikel K 6

1. På de områden som avses i denna avdelning skall medlemsstaterna inom rådet informera och samråda med varandra inom rådet i syfte att samordna sitt handlande. För detta ändamål skall de upprätta ett samarbete mellan de behöriga enheterna i sina förvaltningar.
2. Rådet skall på lämpligt sätt och enligt den ordning som anges i denna avdelning vidta åtgärder och främja samarbete som bidrar till att unionens mål uppnås. För detta ändamål får rådet genom enhälligt beslut på initiativ av en medlemsstat eller kommissionen
 - a) anta gemensamma ståndpunkter som anger unionens inställning i en viss fråga,
 - b) fatta rambeslut om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar. Rambesluten skall vara bindande för medlemsstaterna när det gäller de resultat som skall uppnås men skall överlåta åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt; de skall inte ha direkt effekt,
 - c) fatta beslut för alla andra ändamål som stämmer överens med målen i denna avdelning, dock med uteslutande av tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar. Dessa beslut skall vara bindande och skall inte ha direkt effekt; rådet skall med kvalificerad majoritet besluta om de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra dessa beslut på unionsnivå,

- d) upprätta konventioner som rådet skall rekommendera medlemsstaterna att anta i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser. Medlemsstaterna skall påbörja tillämpliga förfaranden inom den tid som rådet fastställer.

Om inte annat anges i konventionerna skall dessa, så snart de har antagits av åtminstone hälften av medlemsstaterna, träda i kraft för dessa medlemsstater. Åtgärder för att genomföra konventionerna skall beslutas inom rådet med en majoritet av två tredjedelar av de fördragsslutande parterna.

3. När rådet skall besluta med kvalificerad majoritet skall medlemmarnas röster vägas enligt artikel 148.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, varvid åtminstone 62 röster från minst 10 medlemmar skall krävas för beslut.

4. I procedurfrågor skall rådet besluta med en majoritet av sina medlemmar.

Artikel K 7

1. Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att i enlighet med de villkor som anges i denna artikel meddela förhandsavgöranden om giltighet och tolkning av rambeslut och beslut, om tolkning av konventioner som upprättas enligt denna avdelning och om giltighet och tolkning av åtgärderna för att genomföra dessa.

2. En medlemsstat skall ha möjlighet att genom en förklaring som avges vid tidpunkten för Amsterdamfördragets undertecknande eller när som helst därefter godta domstolens behörighet att meddela förhandsavgöranden enligt punkt 1.

3. En medlemsstat som avger en förklaring enligt punkt 2 skall ange antingen

- a) att en domstol i den medlemsstaten, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, får begära att Europeiska gemenskapernas domstol meddelar ett förhandsavgörande om en fråga som uppkommer i ett mål som är anhängigt vid den förstnämnda domstolen om giltighet eller tolkning av en rättsakt som avses i punkt 1, om den förstnämnda domstolen anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, eller
- b) att en domstol i den staten får begära att Europeiska gemenskapernas domstol meddelar ett förhandsavgörande i en fråga som uppkommer i ett mål som är anhängigt vid den förstnämnda domstolen om giltighet eller tolkning av en rättsakt som avses i punkt 1, om den förstnämnda domstolen anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken.

4. Varje medlemsstat skall, vare sig den har avgivit en förklaring enligt punkt 2 eller inte, ha rätt att till domstolen inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter i mål som uppkommer enligt punkt 1.

5. Domstolen skall inte vara behörig att pröva giltigheten eller proportionaliteten av insatser som polis eller andra brottsbekämpande organ gör i en medlemsstat eller av medlemsstaternas utövning av sitt ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten.

6. Domstolen skall vara behörig att granska lagenligheten i rambeslut och andra beslut när en medlemsstat eller kommissionen väcker talan rörande bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av detta fördrag eller av någon rättsregel som gäller dess tillämpning eller rörande maktmissbruk. Talan som avses i denna punkt skall väckas inom två månader från den dag då åtgärden offentliggjordes.

7. Domstolen skall vara behörig att avgöra alla tvister mellan medlemsstaterna om tolkning eller tillämpning av rättsakter som har antagits enligt artikel K 6.2, om rådet inte kan avgöra tvisten inom sex månader efter det att den hänsköts till rådet av en av dess medlemmar. Domstolen skall även vara behörig att döma i tvister mellan medlemsstaterna och kommissionen om tolkning eller tillämpning av konventioner som har upprättats enligt artikel K 6.2 d.

Artikel K 8

1. En samordningskommitté som består av högre tjänstemän skall inrättas. Utöver sin samordningsfunktion skall kommittén ha till uppgift att

- avge yttranden till rådet, antingen på rådets begäran eller på eget initiativ,
- utan att det påverkar tillämpningen av artikel 151 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, bidra till att förbereda rådets överläggningar inom de områden som avses i artikel K 1.

2. Kommissionen skall till fullo delta i arbetet inom de områden som avses i denna avdelning.

Artikel K 9

Medlemsstaterna skall inom internationella organisationer och vid internationella konferenser företräda de gemensamma ståndpunkter som har antagits enligt bestämmelserna i denna avdelning.

Artiklarna J 8 och J 9 skall i förekommande fall tillämpas på frågor som omfattas av denna avdelning.

Artikel K 10

Sådana avtal som avses i artikel J 14 får omfatta frågor som omfattas av denna avdelning.

Artikel K 11

1. Rådet skall höra Europaparlamentet innan det beslutar om en sådan åtgärd som avses i artikel K 6.2 b, K 6.2 c och K 6.2 d. Europaparlamentet skall avge sitt yttrande inom en tidsfrist som rådet får bestämma och som inte får vara kortare än tre månader. Om inget yttrande har avgivits inom denna tid får rådet fatta beslut.

2. Ordförandelandet och kommissionen skall regelbundet underrätta Europaparlamentet om överläggningar på de områden som omfattas av denna avdelning.

3. Europaparlamentet får ställa frågor eller avge rekommendationer till rådet. Europaparlamentet skall varje år hålla en debatt om de framsteg som har gjorts inom de områden som avses i denna avdelning.

Artikel K 12

1. Medlemsstater som har för avsikt att upprätta ett närmare samarbete sinsemellan kan, i enlighet med artiklarna K 15 och K 16, bemyndigas att använda de institutioner, förfaranden och mekanismer som föreskrivs i fördragen, förutsatt att det föreslagna samarbetet

- a) respekterar Europeiska gemenskapens befogenheter och de mål som uppställs i denna avdelning,
- b) syftar till att göra det möjligt för unionen att snabbare utvecklas till ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.

2. Sådana bemyndiganden som avses i punkt 1 skall meddelas av rådet, som skall besluta med kvalificerad majoritet på begäran av berörda medlemsstater och efter att ha uppmanat kommissionen att yttra sig; denna begäran skall också överlämnas till Europaparlamentet.

Om en rådsmedlem förklarar att denne av viktiga och uttalade skäl som rör nationell politik avser att motsätta sig att ett bemyndigande meddelas med kvalificerad majoritet, skall omröstning inte äga rum. Rådet får med kvalificerad majoritet begära att frågan skall hänskjutas till Europeiska rådet för enhälligt beslut.

Rådsmedlemmarnas röster skall vägas i enlighet med artikel 148.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Rådets beslut skall fattas med minst 62 röster från minst 10 medlemsstater.

3. Varje medlemsstat som önskar delta i samarbete enligt denna artikel skall anmäla sin avsikt till rådet och till kommissionen, som inom tre månader efter att ha mottagit anmälan skall avge ett yttrande till rådet, eventuellt åtföljt av en rekommendation om sådana särskilda arrangemang som den anser vara nödvändiga för att den medlemsstaten skall kunna delta i det ifrågavarande samarbetet. Rådet skall inom fyra månader efter denna anmälan besluta i anledning av begäran och om sådana särskilda arrangemang som det anser nödvändiga. Beslutet skall anses fattat, om inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar att skjuta upp beslutet; i så fall skall rådet motivera sitt beslut och bestämma en tidsfrist för ny behandling av ärendet. Vid tillämpningen av denna punkt skall rådet besluta enligt de villkor som anges i artikel K 16.

4. Bestämmelserna i artiklarna K 1—K 13 skall tillämpas på det närmare samarbete som avses i denna artikel, utom när annat föreskrivs i denna artikel och i artiklarna K 15 och K 16.

De bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen som rör Europeiska gemenskapernas domstols behörighet och utövningen av denna behörighet skall tillämpas på punkterna 1, 2 och—3.

5. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.

Artikel K 13

1. Artiklarna 137, 138, 138e, 139—142, 146, 147, 148.3, 150—153, 157—163, 191a och 217 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall tillämpas på bestämmelserna om de områden som avses i denna avdelning.

2. Institutionernas förvaltningsutgifter till följd av bestämmelserna om de områden som avses i denna avdelning skall belasta Europeiska gemenskapernas budget.

3. Driftsutgifterna för att genomföra de nämnda bestämmelserna skall också belasta Europeiska gemenskapernas budget, såvida inte rådet enhälligt beslutar något annat. Om utgifterna inte skall belasta Europeiska gemenskapernas budget skall de belasta medlemsstaterna i enlighet med den på bruttonationalinkomsten grundade fördelningsnyckeln, om inte rådet enhälligt beslutar något annat.

4. Det budgetförfarande som fastställs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall tillämpas på de utgifter som belastar Europeiska gemenskapernas budget.

Artikel K 14

På initiativ av kommissionen eller en medlemsstat och efter att ha hört Europaparlamentet får rådet enhälligt besluta att åtgärder inom de områden som avses i artikel K 1 skall omfattas av avdelning IIIa i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och samtidigt fastställa vilka omröstningsregler som skall gälla. Rådet skall rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.”.

12. Följande nya avdelning skall införas:

”Avdelning VIa

BESTÄMMELSER OM ETT NÄRMARE SAMARBETE

Artikel K 15

1. De medlemsstater som avser att upprätta ett närmare samarbete sinsemellan får använda sig av de institutioner, förfaranden och mekanismer som föreskrivs i det här fördraget och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, förutsatt att samarbetet

a) syftar till att främja unionens mål och till att skydda och tjäna dess intressen,

b) respekterar de nämnda fördragens principer och unionens gemensamma institutionella ram,

- c) endast används som en sista utväg, när de nämnda fördragens mål inte kan uppnås genom tillämpning av de relevanta förfaranden som föreskrivs där,
 - d) berör åtminstone en majoritet av medlemsstaterna,
 - e) inte påverkar gemenskapens regelverk och de åtgärder som har beslutats enligt övriga bestämmelser i de nämnda fördragen,
 - f) inte påverkar befogenheter, rättigheter, skyldigheter och intressen för de medlemsstater som inte deltar,
 - g) är öppet för alla medlemsstater och tillåter dem att bli parter i samarbetet när som helst, under förutsättning att de iakttar grundbeslutet och de beslut som fattas inom den ramen,
 - h) sker under iakttagande av de särskilda tilläggskriterierna i artikel 5a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel K 12 i detta fördrag, beroende på vilket område som berörs, samt att rådet ger sitt bemyndigande till det i enlighet med de förfaranden som fastställs där.
2. Medlemsstaterna skall, i den mån de berörs, tillämpa de rättsakter och beslut som antas för att genomföra det samarbete som de deltar i. De medlemsstater som inte deltar i detta samarbete skall inte hindra de deltagande medlemsstaterna från att genomföra det.

Artikel K 16

1. Vid antagande av de rättsakter och beslut som är nödvändiga för att genomföra det samarbete som avses i artikel K 15, skall de relevanta institutionella bestämmelserna i detta fördrag och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas. Alla rådsmedlemmar skall kunna delta i överläggningarna, dock får endast de som företräder deltagande medlemsstater delta i beslutsfattandet. Kvalificerad majoritet skall anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster, som den som anges artikel 148.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Enhällighet kräver endast de berörda rådsmedlemmarnas röster.
2. Andra utgifter för samarbetets genomförande än de förvaltningskostnader som institutionerna åsamkas skall bäras av de deltagande medlemsstaterna, om inte rådet enhälligt beslutar något annat.

Artikel K 17

Rådet och kommissionen skall regelbundet underrätta Europaparlamentet om utvecklingen av det närmare samarbete som upprättas på grundval av denna avdelning.”.

13. Artikel L ersätts med följande:

”Artikel L

Bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen och Fördraget om upprättandet av

Europeiska atomenergigemenskapen om Europeiska gemenskapernas domstols behörighet och om utövandet av denna behörighet, skall endast tillämpas på följande bestämmelser i det här fördraget:

- a) Bestämmelserna om ändring av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen i syfte att upprätta Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.
- b) Bestämmelserna i avdelning VI enligt de villkor som föreskrivs i artikel K 7.
- c) Bestämmelserna i avdelning VIa enligt de villkor som föreskrivs i artikel 5a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel K 12 i det här fördraget.
- d) Artikel F.2 i fråga om institutionernas verksamhet i den mån som domstolen har behörighet enligt de fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och enligt det här fördraget.
- e) Artiklarna L—S.”.

14. I artikel N skall punkt 2 utgå och punkt 1 upphöra att vara numrerad.

15. I artikel O skall första stycket ersättas med följande:

”Varje europeisk stat som respekterar de principer som anges i artikel F 1 får ansöka om att bli medlem av unionen. Ansökan skall ställas till rådet, som skall besluta enhälligt efter att ha hört kommissionen och efter samtycke av Europaparlamentet, som skall fatta sitt beslut med absolut majoritet av sina ledamöter.”.

16. I artikel S skall följande nya stycke läggas till:

”Till följd av 1994 års anslutningsfördrag är även de finska och svenska texterna giltiga.”.

Artikel 2

Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

1. Följande nya stycke skall läggas till efter det åttonde stycket i ingressen:

”SOM ÄR FAST BESLUTNA att främja utvecklingen av högsta möjliga kunskapsnivå för sina folk genom en bred tillgång till utbildning och kontinuerlig fortbildning.”.

2. Artikel 2 skall ersättas med följande:

”Artikel 2

Gemenskapen skall ha till uppgift att genom att upprätta en gemensam marknad och en ekonomisk och monetär union och genom att fullfölja den gemensamma politik eller verksamhet som avses i artiklarna 3 och 3a främja en harmonisk, väl avvägd och hållbar utveckling av näringslivet inom gemenskapen som helhet, en hög nivå i fråga om sysselsättning och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, en hållbar och icke-inflatorisk tillväxt, en hög grad av konkurrenskraft och ekonomisk konvergens, en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet, en höjning av levnadsstandarden och livskvaliteten samt ekonomisk och social sammanhållning och solidaritet mellan medlemsstaterna.”.

3. Artikel 3 skall ändras på följande sätt:

- a) den nuvarande texten skall numreras och betecknas punkt 1,
- b) i den nya punkten 1 skall punkt d ersättas med följande:

”d) åtgärder som avser personers inresa och rörlighet enligt avdelning IIIa;”
- c) i den nya punkten 1 skall följande nya punkt i införas efter punkt h:

”i) främjande av samordningen av medlemsstaternas sysselsättningspolitik i syfte att göra denna mer effektiv genom att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi.”
- d) i den nya punkten 1 skall nuvarande punkt i betecknas j och efterföljande punkter numreras om på motsvarande sätt,
- e) följande punkt skall läggas till:

”2. I all verksamhet som avses i denna artikel skall gemenskapen syfta till att undanröja bristande jämställdhet mellan kvinnor och män och att främja jämställdhet mellan dem.”

4. Följande artikel skall införas:

”Artikel 3c

Miljöskyddskraven skall integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och verksamhet enligt artikel 3, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling.”

5. Följande artikel skall införas:

”Artikel 5a

1. De medlemsstater som avser att upprätta ett närmare samarbete sinsemellan kan i enlighet med artiklarna K 15 och K 16 i Fördraget om Europeiska unionen bemyndigas att använda sig av de institutioner, förfaranden och mekanismer som föreskrivs i det här fördraget, förutsatt att det föreslagna samarbetet

- a) inte berör områden där gemenskapen är ensam behörig,
- b) inte påverkar gemenskapens politik, åtgärder eller program,
- c) inte berör unionsmedborgarskapet eller diskriminerar medborgare i medlemsstater,
- d) ligger inom ramen för de befogenheter som gemenskapen har fått genom detta fördrag, och
- e) inte innebär diskriminering eller begränsning av handeln mellan medlemsstaterna och inte snedvrider konkurrensvillkoren mellan medlemsstaterna.

2. Ett sådant bemyndigande som avses i punkt 1 skall rådet meddela genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet.

Om en rådsmedlem förklarar att den av viktiga och uttalade skäl som rör nationell politik avser att motsätta sig att ett bemyndigande meddelas med kvalificerad majoritet skall omröstning inte äga rum. Rådet får med kvalificerad majoritet begära att frågan för enhälligt beslut skall hänskjutas till rådet, i dess sammansättning av statschefer eller regeringschefer.

De medlemsstater som avser att upprätta ett sådant närmare samarbete som avses i punkt 1 kan rikta en begäran till kommissionen, som kan lägga fram ett förslag till rådet om detta. Om kommissionen inte lägger fram något förslag skall den underrätta de berörda medlemsstaterna om skälen till detta.

3. Varje medlemsstat som önskar delta i samarbete enligt denna artikel skall anmäla sin avsikt till rådet och till kommissionen, som inom tre månader efter det att anmälan mottas skall avge ett yttrande till rådet. Inom fyra månader från tidpunkten för denna anmälan skall kommissionen besluta i anledning av begäran och om sådana särskilda arrangemang som den anser nödvändiga.

4. De rättsakter och beslut som är nödvändiga för att genomföra samarbetet skall vara underkastade alla relevanta bestämmelser i detta fördrag, utom när annat föreskrivs i denna artikel och i artiklarna K 15 och K 16 i Fördraget om Europeiska unionen.

5. Denna artikel skall inte påverka bestämmelserna i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.”.

6. I artikel 6 skall andra stycket ersättas med följande:

”Rådet kan enligt förfarandet i artikel 189b anta bestämmelser i syfte att förbjuda sådan diskriminering.”.

7. Följande artikel skall införas:

”Artikel 6a

Utan att det påverkar tillämpningen av de övriga bestämmelserna i detta fördrag och inom ramen för de befogenheter som fördraget ger gemenskapen, kan rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.”.

8. Följande artikel skall införas i slutet av första delen:

”Artikel 7d

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 77, 90 och 92 och med beaktande av den betydelse som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har för unionens gemensamma värderingar och den roll som dessa tjänster spelar när det gäller att främja social och territoriell sammanhållning, skall gemenskapen och medlemsstaterna, var och en inom ramen för sina respektive befogenheter och inom detta fördrags tillämpningsområde, sörja för att sådana tjänster utförs på grundval av principer och villkor som gör det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter.”.

9. Artikel 8.1 skall ersättas med följande:

”1. Ett unionsmedborgarskap införs härmed. Varje person som är medborgare i en medlemsstat skall vara unionsmedborgare. Unionsmedborgarskapet skall komplettera och inte ersätta det nationella medborgarskapet.”.

10. Artikel 8a.2 skall ersättas med följande:

”2. Rådet kan anta bestämmelser i syfte att underlätta utövandet av de rättigheter som avses i punkt 1; om inte annat anges i detta fördrag skall rådet besluta enligt förfarandet i artikel 189b. Rådet skall besluta enhälligt under hela detta förfarande.”.

11. I artikel 8d skall följande stycke läggas till:

”Varje unionsmedborgare kan skriftligen vända sig till varje institution eller organ som avses i denna artikel eller i artikel 4 på något av de språk som anges i artikel 248 och få svar på samma språk.”.

12. Artikel 51 skall ersättas med följande:

”Artikel 51

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 189b besluta om sådana åtgärder inom den sociala trygghetens område som är nödvändiga för att genomföra fri rörlighet för arbetstagare och därvid särskilt införa ett system som tillförsäkrar migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar att

- a) alla perioder som beaktas enligt lagstiftningen i de olika länderna läggs samman för förvärvande och bibehållande av rätten till förmåner och för beräkning av förmånernas storlek,
- b) förmånerna betalas ut till personer bosatta inom medlemsstaternas territorier.

Rådet skall besluta enhälligt under hela förfarandet enligt artikel 189b.”.

13. Artikel 56.2 skall ersättas med följande:

”2. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 189b utfärda direktiv för samordning av de ovan nämnda bestämmelserna.”.

14. Artikel 57.2 skall ersättas med följande:

”2. I samma syfte skall rådet enligt förfarandet i artikel 189b utfärda direktiv om samordning av medlemsstaternas bestämmelser i lagar och andra författningar om upptagande och utövande av förvärvsverksamhet som egenföretagare. Rådet skall genom enhälligt beslut under hela förfarandet enligt artikel 189b besluta om direktiv vilkas genomförande i åtminstone någon medlemsstat medför ändring av gällande principer inom yrkeslagstiftningen såvitt avser utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. I andra fall skall rådet besluta med kvalificerad majoritet.”.

15. Följande avdelning skall införas i tredje delen:

”Avdelning IIIa

VISERING, ASYL, INVANDRING OCH ANNAN POLITIK SOM RÖR FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER

Artikel 73i

För att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa skall rådet

- a) inom fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande besluta om åtgärder som syftar till att säkerställa den fria rörligheten för personer i enlighet med artikel 7a, och, i samband därmed besluta om direkt relaterade stödåtgärder avseende kontroller vid yttre gränser; asyl och invandring i enlighet med bestämmelserna i artikel 73j.2 och 73j.3 och artikel 73k.1a och 73k.2a samt om åtgärder för att förebygga och bekämpa brottslighet i enlighet med bestämmelserna i artikel K 3 e i Fördraget om Europeiska unionen,
- b) besluta om andra åtgärder som rör asyl, invandring och skydd av rättigheter för medborgare i tredje land, i enlighet med bestämmelserna i artikel 73k,
- c) besluta om åtgärder som rör civilrättsligt samarbete, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 73m,
- d) besluta om lämpliga åtgärder för att främja och stärka administrativt samarbete, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 73n,
- e) besluta om åtgärder som rör polissamarbete och straffrättsligt samarbete för att uppnå en hög säkerhetsnivå genom att förebygga och bekämpa brottslighet inom unionen i enlighet med bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 73j

Rådet skall, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 73o, inom fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande besluta om följande:

1. Åtgärder i syfte att, i överensstämmelse med artikel 7a, säkerställa att det inte förekommer någon kontroll av personer, vare sig dessa är unionsmedborgare eller medborgare i tredje land, när de passerar inre gränser.
2. Åtgärder som avser passage av medlemsstaternas yttre gränser och med vilkas hjälp det skall fastställas
 - a) normer och förfaranden som medlemsstaterna skall följa när de utför personkontroller vid sådana gränser,
 - b) regler om visering för vistelser som inte är avsedda att vara längre än tre månader, inbegripet
 - i) en förteckning över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och över de länder vars medborgare är undantagna från detta krav,

- ii) förfaranden och villkor för medlemsstaternas utfärdande av viseringar,
 - iii) en enhetlig utformning av viseringar,
 - iv) regler för enhetligt utformade viseringar.
3. Åtgärder som anger villkoren för att medborgare i tredje land skall ha frihet att resa inom medlemsstaternas territorium under en tid av högst tre månader.

Artikel 73k

Rådet skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 73o inom fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande besluta om följande:

1. Åtgärder som avser asyl, i enlighet med Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 och protokollet av den 31 januari 1967 om flyktingars rättsliga ställning samt andra relevanta fördrag, inom följande områden:
 - a) Kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat.
 - b) Miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna.
 - c) Miniminormer för när medborgare i tredje land skall betraktas som flyktingar.
 - d) Miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för att bevilja eller återkalla flyktingstatus.
2. Åtgärder som avser flyktingar och fördrivna personer inom följande områden:
 - a) Miniminormer för att ge tillfälligt skydd åt fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland och för personer som av andra skäl behöver internationellt skydd.
 - b) Främjande av en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot flyktingar och fördrivna personer och bära följderna av detta.
3. Åtgärder som avser invandringspolitiken inom följande områden:
 - a) Villkor för inresa och bosättning, normer för medlemsstaternas förfaranden för att utfärda visering för längre tid och uppehållstillstånd, inbegripet sådana som avser familjeåterförening.
 - b) Olaglig invandring och olaglig bosättning, inbegripet återsändande av olagliga invandrare.
4. Åtgärder som fastställer de rättigheter och villkor enligt vilka medborgare i tredje land som är lagligen bosatta i en medlemsstat får bosätta sig i andra medlemsstater.

Åtgärder som rådet beslutar enligt punkterna 3 och 4 skall inte hindra någon medlemsstat från att på de berörda områdena behålla eller införa nationella bestämmelser som är förenliga med detta fördrag och internationella avtal.

Den femårsperiod som avses ovan skall inte gälla för åtgärder som skall beslutas enligt punkterna 2 b, 3 a och 4.

Artikel 73l

1. Denna avdelning skall inte påverka medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten.

2. Om en eller flera medlemsstater försätts i en nödsituation som kännetecknas av en plötslig inströmning av medborgare i tredje länder och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, kan rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om provisoriska åtgärder för en tid av högst sex månader till förmån för de berörda medlemsstaterna.

Artikel 73m

Sådana åtgärder rörande civilrättsligt samarbete med gränsöverskridande följder som skall vidtas i enlighet med artikel 73o och i den mån de behövs för att den inre marknaden skall fungera väl, skall omfatta

a) förbättring och förenkling av

- systemet för gränsöverskridande delgivning av rättegångshandlingar och utomrättsliga handlingar,
- samarbete som rör bevisupptagning,
- erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden och utomrättsliga avgöranden i mål och ärenden av civil och kommersiell natur,

b) främjande av förenligheten mellan tillämpliga bestämmelser i medlemsstaterna om lagkonflikter och om domstolars behörighet,

c) undanröjande av sådant som hindrar civilrättsliga förfaranden från att fungera väl, om nödvändigt genom att främja förenligheten mellan civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna.

Artikel 73n

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 73o vidta åtgärder för att säkerställa samarbete mellan de relevanta enheterna i medlemsstaternas förvaltningar inom de områden som omfattas av denna avdelning samt mellan dessa enheter och kommissionen.

Artikel 73o

1. Rådet skall, under en övergångsperiod av fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande besluta enhälligt på förslag av kommissionen eller på initiativ av en medlemsstat och efter att ha hört Europaparlamentet.
2. Efter denna femårsperiod skall rådet
 - besluta på förslag av kommissionen; kommissionen skall pröva varje begäran från en medlemsstat om att kommissionen skall lägga fram ett förslag för rådet,
 - efter att ha hört Europaparlamentet enhälligt besluta i syfte att låta alla eller delar av de områden som omfattas av denna avdelning regleras av förfarandet i artikel 189b och att anpassa bestämmelserna om domstolens behörighet.
3. Med avvikelse från punkterna 1 och 2 skall åtgärder som avses i artikel 73j.2 b i och 73j.2 b iii från och med Amsterdamfördragets ikraftträdande beslutas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter det att rådet har hört Europaparlamentet.
4. Med avvikelse från punkt 2 skall åtgärder som avses i artikel 73j.2 b ii och 73j.2 b iv fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande beslutas av rådet enligt förfarandet i artikel 189b.

Artikel 73p

1. Artikel 177 skall tillämpas på denna avdelning under följande förhållanden och på följande villkor: om en fråga om tolkningen av denna avdelning eller om giltigheten eller tolkningen av rättsakter som beslutats av gemenskapens institutioner på grundval av denna avdelning uppkommer i ett mål vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, skall den nationella domstolen, om den anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.
2. Domstolen skall under inga omständigheter vara behörig att döma i frågor som rör sådana åtgärder eller beslut enligt artikel 73j.1 som gäller upprätthållande av lag och ordning och skydd av den inre säkerheten.
3. Rådet, kommissionen eller en medlemsstat får begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande om tolkningen av denna avdelning eller av rättsakter som beslutas av gemenskapens institutioner på grundval av denna avdelning. Domstolens förhandsavgörande till följd av en sådan begäran skall inte tillämpas på sådana domstolsavgöranden i medlemsstaterna som har vunnit rättskraft.

Artikel 73q

Tillämpningen av denna avdelning skall vara underkastad bestämmelserna i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning och protokollet om Danmarks ställning, och skall inte påverka tillämpningen av protokollet om tillämpning av vissa inslag i artikel

7a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kungariket och Irland.”.

16. I artikel 75.1 skall inledningen ersättas med följande:

”1. För att genomföra artikel 74 och med beaktande av transportfrågornas särskilda karaktär skall rådet enligt förfarandet i artikel 189b och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén fastställa”.

17. I artikel 100a skall punkterna 3, 4 och 5 ersättas med följande punkter:

”3. Kommissionen skall i sina förslag enligt punkt 1 om hälsa, säkerhet samt miljö- och konsumentskydd utgå från en hög skyddsnivå och särskilt beakta ny utveckling som grundas på vetenskapliga fakta. Europaparlamentet och rådet skall också, inom ramen för sina respektive befogenheter, sträva efter att nå detta mål.

4. Om en medlemsstat efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 36 eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd, skall den till kommissionen anmäla dessa bestämmelser samt skälen för att behålla dem.

5. Dessutom gäller, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 4, att om en medlemsstat efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att införa nationella bestämmelser grundade på nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd för att lösa ett problem som är specifikt för den medlemsstaten och som har uppkommit efter beslutet om harmoniseringsåtgärden, skall medlemsstaten underrätta kommissionen om de planerade bestämmelserna samt om skälen för att införa dem.

6. Kommissionen skall inom sex månader efter en sådan anmälan som avses i punkterna 4 och 5 godkänna eller förkasta de ifrågavarande nationella bestämmelserna sedan den konstaterat huruvida dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär för-
täckta handelshinder mellan medlemsstaterna samt huruvida de kommer att utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.

Om kommissionen inte fattar beslut inom denna period skall de nationella bestämmelser som avses i punkterna 4 och 5 anses godkända.

Om det är berättigat på grund av frågans komplexitet och om det inte finns någon fara för människors hälsa, får kommissionen meddela den berörda medlemsstaten att den period som avses i denna punkt kan förlängas med ytterligare högst sex månader.

7. Om en medlemsstat i enlighet med punkt 6 bemyndigas att behålla eller införa nationella bestämmelser som avviker från en harmoniseringsåtgärd, skall kommissionen omedelbart undersöka om den skall föreslå en anpassning av den åtgärden.

8. Om en medlemsstat tar upp ett särskilt problem som rör folkhälsan på ett område som tidigare har varit föremål för harmoniseringsåtgärder, skall medlemsstaten göra kommissionen uppmärksam på detta och kommissionen skall omedelbart undersöka om den skall föreslå rådet lämpliga åtgärder.

9. Med avvikelse från det förfarande som anges i artiklarna 169 och 170 kan kommissionen eller någon av medlemsstaterna hänskjuta ärendet direkt till domstolen, om kommissionen eller medlemsstaten anser att en annan medlemsstat missbrukar befogenheterna enligt denna artikel.

10. De ovannämnda harmoniseringsåtgärder skall vid behov omfatta en skyddsklausul som tillåter medlemsstaterna att på en eller flera av de icke-ekonomiska grunder som anges i artikel 36 vidta provisoriska åtgärder, som skall vara underkastade ett kontrollförfarande från gemenskapens sida.”.

18. Artiklarna 100c och 100d skall upphävas.

19. Följande avdelning skall införas efter avdelning VI:

”Avdelning VIa

SYSSELSÄTTNING

Artikel 109n

Medlemsstaterna och gemenskapen skall i enlighet med denna avdelning arbeta för att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi och särskilt för att främja en kvalificerad, utbildad och anpassningsbar arbetskraft och en arbetsmarknad som är mottaglig för ekonomiska förändringar i syfte att uppnå de mål som uppställs i artikel B i Fördraget om Europeiska unionen och i artikel 2 i det här fördraget.

Artikel 109o

1. Medlemsstaterna skall genom sin sysselsättningspolitik bidra till att de mål som avses i artikel 109n uppnås på ett sätt som stämmer överens med de allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik som antas enligt artikel 103.2.

2. Medlemsstaterna skall, med beaktande av nationell praxis i fråga om arbetsmarknadens parter ansvar, betrakta främjande av sysselsättningen som en fråga av gemensamt intresse och skall inom rådet samordna sina åtgärder i detta hänseende i enlighet med bestämmelserna i artikel 109q.

Artikel 109p

1. Gemenskapen skall bidra till en hög sysselsättningsnivå genom att uppmuntra samarbete mellan medlemsstaterna samt genom att stödja och, när det är nödvändigt, komplettera deras åtgärder. Därvid skall medlemsstaternas befogenheter respekteras.

2. Målet att uppnå en hög sysselsättningsnivå skall beaktas när gemenskapens politik och verksamhet utformas och genomförs.

Artikel 109q

1. Europeiska rådet skall varje år överväga sysselsättningssituationen i gemenskapen och anta slutsatser i fråga om denna på grundval av en gemensam årsrapport från rådet och kommissionen.
2. På grundval av Europeiska rådets slutsatser skall rådet, med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och den sysselsättningskommitté som avses i artikel 109s, varje år lägga fast riktlinjer, som medlemsstaterna skall beakta i sin sysselsättningspolitik. Dessa riktlinjer skall stämma överens med de allmänna riktlinjer, som antas enligt artikel 103.2.
3. Varje medlemsstat skall till rådet och kommissionen överlämna en årsrapport om de viktigaste åtgärder som den har vidtagit för att genomföra sin sysselsättningspolitik mot bakgrund av de riktlinjer för sysselsättningen som avses i punkt 2.
4. På grundval av de rapporter som avses i punkt 3 och efter att ha mottagit synpunkter från sysselsättningskommittén skall rådet varje år mot bakgrund av riktlinjerna för sysselsättningen granska genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik. Rådet kan om det anser det lämpligt mot bakgrund av den granskningen med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen avge rekommendationer till medlemsstaterna.
5. Rådet och kommissionen skall på grundval av resultaten av denna granskning upprätta en gemensam årsrapport till Europeiska rådet om sysselsättningssituationen i gemenskapen och om genomförandet av riktlinjerna för sysselsättningen.

Artikel 109r

Rådet, som skall besluta enligt förfarandet i artikel 189b, får efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén besluta om stödåtgärder för att främja samarbete mellan medlemsstaterna och stödja deras insatser på sysselsättningsområdet genom initiativ som syftar till att utveckla utbyte av information och beprövade erfarenheter, tillhandahålla jämförande analys och rådgivning, främja nyskapande tillvägagångssätt och utvärdera erfarenheter, särskilt med hjälp av pilotprojekt.

Dessa åtgärder får inte omfatta harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.

Artikel 109s

Rådet skall, efter att ha hört Europaparlamentet, inrätta en sysselsättningskommitté med rådgivande funktion för att främja en samordning av medlemsstaternas sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitik. Kommittén skall ha till uppgift att

- övervaka sysselsättningssituationen och sysselsättningspolitiken i medlemsstaterna och gemenskapen,
- utan att det påverkar tillämpningen av artikel 151, på begäran av rådet eller kommissionen eller på eget initiativ, utforma yttranden och medverka i förberedelserna av rådets arbete enligt artikel 109q.

Kommittén skall när den utför sitt uppdrag höra arbetsmarknadens parter.

Varje medlemsstat och kommissionen skall var för sig utse två ledamöter i kommittén.”.

20. I artikel 113 skall följande punkt läggas till:

”5. Rådet får genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet utvidga tillämpningen av punkterna 1—4 till att avse internationella förhandlingar och avtal om tjänster och immateriella rättigheter i den mån de inte omfattas av dessa punkter.”.

21. Följande avdelning skall införas efter avdelning VII:

”Avdelning VIIa

TULLSAMARBETE

Artikel 116

Inom detta fördrags tillämpningsområde skall rådet i enlighet med förfarandet i artikel 189b vidta åtgärder för att förstärka tullsamarbetet mellan medlemsstaterna och mellan de senare och kommissionen. Dessa åtgärder skall inte gälla tillämpningen av nationell straffrätt eller den nationella rättsskipningen.”.

22. Artiklarna 117—120 skall ersättas med följande artiklar:

”Artikel 117

Gemenskapens och medlemsstaternas mål skall under beaktande av sådana grundläggande sociala rättigheter som anges i den europeiska sociala stadgan, som undertecknades i Turin den 18 oktober 1961, och i 1989 års gemenskapsstadga om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter, vara att främja sysselsättningen, att förbättra levnads- och arbetsvillkor och därigenom möjliggöra en harmonisering samtidigt som förbättringarna bibehålls, att åstadkomma ett fullgott socialt skydd, en dialog mellan arbetsmarknadens parter och en utveckling av de mänskliga resurserna för att möjliggöra en varaktigt hög sysselsättning samt att bekämpa social utslagning.

I detta syfte skall gemenskapen och medlemsstaterna genomföra åtgärder som tar hänsyn till skillnaderna i nationell praxis, särskilt när det gäller avtalsförhållanden, och till behovet av att bevara gemenskapsekonomins konkurrenskraft.

De anser att en sådan utveckling kommer att följa såväl av den gemensamma marknadens funktion, vilket kommer att främja en harmonisering av de sociala systemen, som av de förfaranden som föreskrivs i detta fördrag och av tillnärmningen av bestämmelser i lagar och andra författningar.

Artikel 118

1. För att uppnå målen i artikel 117 skall gemenskapen understödja och komplettera medlemsstaternas verksamhet inom följande områden:

- Förbättringar, särskilt av arbetsmiljön, för att skydda arbetstagarnas hälsa och säkerhet.
- Arbetsvillkor.
- Information till och samråd med arbetstagarna.
- Integrering av personer som står utanför arbetsmarknaden utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 127.
- Jämställdhet mellan kvinnor och män på arbetsmarknaden och lika behandling av kvinnor och män på arbetsplatsen.

2. I detta syfte kan rådet genom direktiv anta minimikrav, som skall genomföras gradvis, varvid hänsyn skall tas till rådande förhållanden och tekniska bestämmelser i var och en av medlemsstaterna. I dessa direktiv skall sådana administrativa, finansiella och rättsliga ålägganden undvikas som motverkar tillkomsten och utvecklingen av små och medelstora företag.

Rådet skall besluta enligt förfarandet i artikel 189b i fördraget efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Rådet kan enligt samma förfarande besluta om åtgärder som är avsedda att främja samarbetet mellan medlemsstaterna genom initiativ som syftar till att öka kunskapen, utveckla utbytet av information och beprövade erfarenheter, främja nyskapande tillvägagångssätt och utvärdera erfarenheter för att bekämpa social utslagning.

3. På följande områden skall rådet dock besluta enhälligt på förslag av kommissionen efter att ha hört Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén:

- Social trygghet och socialt skydd för arbetstagarna.
- Skydd för arbetstagarna då deras anställningsavtal slutar gälla.
- Företrädande och kollektivt tillvaratagande av arbetstagarnas och arbetsgivarnas intressen inbegripet medbestämmande, om inte annat följer av punkt 6.
- Anställningsvillkor för medborgare i tredje land som lagligt vistas inom gemenskapens territorium.
- Ekonomiska bidrag till åtgärder för att främja sysselsättning och skapa arbetstillfällen, dock utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om Socialfonden.

4. En medlemsstat kan på gemensam begäran av arbetsmarknadens parter överlåta åt dessa att genomföra direktiv som har antagits enligt punkterna 2 och 3.

I så fall skall medlemsstaten se till att arbetsmarknadens parter, senast då ett direktiv skall vara genomfört enligt artikel 189, i samförstånd har vidtagit de åtgärder som behövs; den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontinuerligt kunna säkerställa de resultat som föreskrivs i direktivet.

5. De bestämmelser som antgits enligt denna artikel skall inte hindra någon medlemsstat från att bibehålla eller införa sådana mera långtgående skyddsåtgärder som är förenliga med detta fördrag.

6. Bestämmelserna i denna artikel skall inte tillämpas på löneförhållanden, föreningsrätt, strejkrätt eller rätt till lockout.

Artikel 118a

1. Kommissionen skall ha till uppgift att främja samråd mellan arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå och skall vidta alla åtgärder som behövs för att underlätta dialogen mellan dem genom att säkerställa ett väl avvägt stöd till båda parterna.

2. I detta syfte skall kommissionen, innan den lägger fram socialpolitiska förslag, samråda med arbetsmarknadens parter om den möjliga inriktningen av en gemenskapsåtgärd.

3. Om kommissionen efter sådant samråd finner att en gemenskapsåtgärd är önskvärd, skall den samråda med arbetsmarknadens parter om det planerade förslagets innehåll. Arbetsmarknadens parter skall avge ett yttrande eller, i förekommande fall, en rekommendation till kommissionen.

4. Samtidigt som sådant samråd sker kan arbetsmarknadens parter meddela kommissionen att de önskar inleda det förfarande som anges i artikel 118b. Förfarandets längd skall begränsas till nio månader, om inte de berörda parterna och kommissionen gemensamt beslutar om en förlängning.

Artikel 118b

1. Om arbetsmarknadens parter önskar det kan dialogen mellan dem på gemenskapsnivå leda till avtalsbundna relationer, inklusive ingående av avtal.

2. Avtal som ingås på gemenskapsnivå skall genomföras antingen i enlighet med de förfaranden och den praxis som arbetsmarknadens parter och medlemsstaterna särskilt tillämpar eller, i frågor som omfattas av artikel 118, på gemensam begäran av de undertecknande parterna genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen.

Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet utom när det ifrågavarande avtalet innehåller en eller flera bestämmelser som hänför sig till något av de områden som avses i artikel 118.3, i vilket fall beslutet skall vara enhälligt.

Artikel 118c

För att nå de mål som anges i artikel 117 och utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i detta fördrag, skall kommissionen främja samarbetet mellan medlemsstaterna och underlätta för dem att samordna sina åtgärder på alla de socialpolitiska områden som omfattas av detta kapitel, särskilt i frågor om

— sysselsättning,

- arbetsrätt och arbetsvillkor,
- grundläggande och kvalificerad yrkesutbildning,
- social trygghet,
- arbetarskydd,
- arbetshygien,
- förenings- och förhandlingsrätt.

I detta syfte skall kommissionen i nära kontakt med medlemsstaterna företa utredningar, avge yttranden och organisera samråd både i fråga om problem som uppstår på det nationella planet och i fråga om problem som berör internationella organisationer.

Kommissionen skall höra Ekonomiska och sociala kommittén innan den avger de yttranden som avses i denna artikel.

Artikel 119

1. Varje medlemsstat skall säkerställa att principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete tillämpas.

2. I denna artikel skall med 'lön' förstås den gängse grund- eller minimilönen samt alla övriga förmåner i form av kontanter eller naturaförmåner som arbetstagaren, direkt eller indirekt, får av arbetsgivaren på grund av anställningen.

Lika lön utan könsdiskriminering innebär att

- a) ackordslön för lika arbete skall fastställas enligt samma beräkningsgrunder,
- b) tidlön skall vara lika för lika arbete.

3. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 189b och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén besluta om åtgärder för att säkerställa tillämpningen av principen om lika möjligheter och lika behandling av kvinnor och män i frågor som rör anställning och yrke, inklusive principen om lika lön för lika eller likvärdigt arbete.

4. I syfte att i praktiken säkerställa full jämställdhet i arbetslivet mellan kvinnor och män får principen om likabehandling inte hindra en medlemsstat från att behålla eller besluta om åtgärder som rör särskilda förmåner för att göra det lättare för det underrepresenterade könet att bedriva en yrkesverksamhet eller för att förebygga eller kompensera nackdelar i yrkeskarriären.

Artikel 119a

Medlemsstaterna skall sträva efter att bibehålla den likvärdighet som finns mellan deras system för betald ledighet.

Artikel 120

Kommissionen skall årligen utarbeta en rapport om förverkligandet av de mål som anges i artikel 117, inbegripet den demografiska situationen inom gemenskapen. Den skall överlämna rapporten till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén.

Europaparlamentet får anmoda kommissionen att utarbeta rapporter om särskilda problem som gäller det sociala området.”.

23. Artikel 125 skall ersättas med följande:

”Artikel 125

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 189b och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén besluta om genomförandebestämmelser för Europeiska socialfonden.”.

24. Artikel 127.4 skall ersättas med följande:

”4. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 189b och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén besluta om åtgärder för att bidra till att de mål som anges i denna artikel uppnås, dock utan att dessa åtgärder får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.”.

25. Artikel 128.4 skall ersättas med följande:

”4. Gemenskapen skall beakta de kulturella aspekterna då den handlar enligt andra bestämmelser i detta fördrag, särskilt för att respektera och främja sin kulturella mångfald.”.

26. Artikel 129 skall ersättas med följande:

”Artikel 129

1. En hög hälsoskyddsnivå för människor skall säkerställas vid utformning och genomförande av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder.

Gemenskapens insatser, som skall komplettera den nationella politiken, skall inriktas på att förbättra folkhälsan, förebygga ohälsa och sjukdomar hos människor och undanröja faror för människors hälsa. Sådana insatser skall innefatta kamp mot de stora folksjukdomarna genom att främja forskning om deras orsaker, hur de överförs och hur de kan förebyggas samt hälsoupplysning och hälsoundervisning.

Gemenskapen skall komplettera medlemsstaternas insatser för att minska narkotikarelaterade hälsoskador, inklusive upplysning och förebyggande verksamhet.

2. Gemenskapen skall främja samarbete mellan medlemsstaterna på de områden som avses i denna artikel och vid behov stödja deras insatser.

Medlemsstaterna skall i samverkan med kommissionen inbördes samordna sin politik och sina program på de områden som avses i punkt 1. Kommissionen kan i nära kontakt med medlemsstaterna ta lämpliga initiativ för att främja en sådan samordning.

3. Gemenskapen och medlemsstaterna skall främja samarbete med tredje land och behöriga internationella organisationer på folkhälsans område.

4. Rådet skall, enligt förfarandet i artikel 189b och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, bidra till att de mål som anges i denna artikel uppnås genom att

- a) besluta om åtgärder för att fastställa höga kvalitets- och säkerhetsstandarder i fråga om organ och ämnen av mänskligt ursprung, blod och blodderivat; dessa åtgärder skall inte hindra någon medlemsstat från att upprätthålla eller införa strängare skyddsåtgärder,
- b) med undantag från artikel 43 besluta om sådana åtgärder på veterinär- och växtskyddsområdet som direkt syftar till att skydda folkhälsan,
- c) besluta om stimulansåtgärder som är utformade för att skydda och förbättra människors hälsa, dock utan att dessa åtgärder får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.

Rådet kan också med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta rekommendationer för de syften som anges i denna artikel.

5. När gemenskapen handlar på folkhälsoområdet skall den fullt ut respektera medlemsstaternas ansvar för att organisera och ge hälso- och sjukvård. Särskilt får inte att de åtgärder som avses i punkt 4 påverka nationella bestämmelser om donation eller medicinsk användning av organ och blod.”

27. Artikel 129a skall ersättas med följande:

”Artikel 129a

1. För att främja konsumenternas intressen och säkerställa en hög konsumentskyddsnivå skall gemenskapen bidra till att skydda konsumenternas hälsa, säkerhet och ekonomiska intressen samt till att främja deras rätt till information och utbildning och deras rätt att organisera sig för att tillvarata sina intressen.

2. Konsumentskyddskraven skall beaktas när gemenskapens övriga politik och verksamhet utformas och genomförs.

3. Gemenskapen skall bidra till att uppnå de mål som avses i punkt 1 genom

- a) åtgärder som beslutas enligt artikel 100a inom ramen för förverkligandet av den inre marknaden,

b) åtgärder som understöder, kompletterar och övervakar medlemsstaternas politik.

4. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 189b och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén besluta om de åtgärder som avses i punkt 3 b.

5. Åtgärder som beslutas enligt punkt 4 skall inte hindra någon medlemsstat från att upprätthålla eller införa strängare skyddsåtgärder. Sådana åtgärder måste vara förenliga med detta fördrag. Kommissionen skall underrättas om åtgärderna.”.

28. I artikel 129c.1 första stycket skall tredje strecksatsen första ledet ersättas med följande:

”— kan gemenskapen stödja projekt av gemensamt intresse som stöds av medlemsstaterna och som preciseras i de riktlinjer som avses i första strecksatsen, särskilt genom genomförbarhetsstudier, lånegarantier eller räntesubventioner,”.

29. Artikel 129d skall ändras på följande sätt:

a) Första stycket skall ersättas med följande:

”De riktlinjer och övriga åtgärder som avses i artikel 129c.1 skall antas av rådet som skall besluta enligt förfarandet i artikel 189b och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.”.

b) Tredje stycket skall utgå.

30. I artikel 130a skall andra stycket ersättas med följande:

”Gemenskapen skall särskilt sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna eller öarna, inbegripet landsbygdsområdena.”.

31. I artikel 130e skall första stycket ersättas med följande:

”Rådet skall besluta om genomförandebestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden enligt förfarandet i artikel 189b och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.”.

32. I artikel 130i.1 skall första stycket ersättas med följande:

”1. Ett flerårigt ramprogram som anger alla gemenskapens verksamheter skall antas av rådet som skall besluta enligt förfarandet i artikel 189b och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén.”.

33. Artikel 130o skall ersättas med följande:

”*Artikel 130o*

Rådet skall med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, anta de bestämmelser som avses i artikel 130n.

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 189b och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén anta de bestämmelser som avses i artiklarna 130j, 130k och 130l. Antagandet av tillägsprogrammen kräver de berörda medlemsstaternas samtycke.”.

34. Artikel 130r.2 skall ersättas med följande:

”2. Gemenskapens miljöpolitik skall syfta till en hög skyddsnivå med beaktande av de olikartade förhållandena inom gemenskapens olika regioner. Den skall bygga på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren skall betala.

I detta sammanhang skall de harmoniseringsåtgärder som motsvarar miljöskyddskraven i förekommande fall innehålla en skyddsklausul som tillåter medlemsstaterna att av icke-ekonomiska miljömässiga skäl vidta provisoriska åtgärder, som skall vara föremål för ett kontrollförfarande på gemenskapsnivå.”.

35. Artikel 130s skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 189b och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén besluta om vilka åtgärder som skall vidtas av gemenskapen för att uppnå de mål som anges i artikel 130r.”.

b) Inledningen till punkt 2 skall ersättas med följande:

”2. Med avvikelse från den beslutsordning som anges i punkt 1 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 100a skall rådet enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, besluta om”.

c) Punkt 3 första stycket skall ersättas med följande:

”3. På andra områden skall rådet enligt förfarandet i artikel 189b och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén anta allmänna handlingsprogram som anger de mål som skall prioriteras.”.

36. Artikel 130w.1 skall ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i detta fördrag skall rådet enligt förfarandet i artikel 189b besluta om de åtgärder som behövs för att främja de mål som anges i artikel 130u. Sådana åtgärder kan ta formen av fleråriga program.”.

37. I artikel 137 skall följande stycke läggas till:

”Europaparlamentet skall bestå av högst sjuhundra ledamöter.”.

38. Artikel 138 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 första stycket skall ersättas med följande:

”3. Europaparlamentet skall utarbeta ett förslag till allmänna direkta val enligt en i alla medlemsstater enhetlig ordning eller i enlighet med principer som är gemensamma för alla medlemsstater.”.

b) Följande punkt skall läggas till:

”4. Europaparlamentet skall efter att ha begärt ett yttrande från kommissionen och sedan rådet genom enhälligt beslut gett sitt godkännande fastställa regler och allmänna villkor för hur dess ledamöter skall utföra sina åligganden.”.

39. Artikel 151 skall ersättas med följande:

”*Artikel 151*

1. En kommitté som består av medlemsstaternas ständiga representanter skall ansvara för att förbereda rådets arbete och att utföra de uppdrag som rådet ger den. Kommittén får fatta beslut i procedurfrågor i de fall som föreskrivs i rådets arbetsordning.

2. Rådet skall biträdas av ett generalsekretariat som skall lyda under en generalsekreterare, som är den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och som skall biträdas av en ställföreträdande generalsekreterare, vilken skall ansvara för verksamheten vid generalsekretariatet. Generalsekreteraren och den ställföreträdande generalsekreteraren skall utses av rådet genom enhälligt beslut.

Rådet skall besluta om generalsekretariatets organisation.

3. Rådet skall anta sin egen arbetsordning.

För tillämpningen av artikel 191a.3 skall rådet i sin arbetsordning utarbeta villkoren för allmänhetens tillgång till rådets handlingar. För tillämpningen av denna punkt skall rådet fastställa de fall då det skall anses handla i sin egenskap av lagstiftare, i syfte att medge större tillgång till handlingar i dessa fall, samtidigt som effektiviteten i beslutsprocessen bevaras. När rådet handlar i sin egenskap av lagstiftare skall omröstningsresultaten och röstmotiveringarna samt uttalandena till protokollet alltid offentliggöras.”.

40. I artikel 158.2 skall första och andra styckena ersättas med följande:

”2. Medlemsstaternas regeringar skall i samförstånd nominera den person som de vill utse till kommissionens ordförande; nomineringen skall godkännas av Europaparlamentet.

Medlemsstaternas regeringar skall i samförstånd med den nominerade ordföranden nominera de övriga personer som de vill utse till ledamöter av kommissionen.”.

41. I artikel 163 skall följande nya första stycke införas:

”Kommissionen skall arbeta under politisk ledning av sin ordförande.”.

42. I artikel 173 skall tredje stycket ersättas med följande:

”Domstolen skall på samma villkor vara behörig att pröva en talan som Europaparlamentet, revisionsrätten och ECB väcker för att tillvarata sina rättigheter.”.

43. Artikel 188c skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 andra stycket skall ersättas med följande:

”Revisionsrätten skall avge en förklaring till Europaparlamentet och rådet om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet; denna förklaring skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.”.

b) Punkt 2 första stycket skall ersättas med följande:

”2. Revisionsrätten skall pröva om samtliga inkomster och utgifter varit lagliga och korrekta och om den ekonomiska förvaltningen varit sund. Därvid skall den särskilt rapportera om alla fall av oegentligheter.”.

c) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. Granskningen skall grundas på bokföringsmaterial och vid behov ske på platsen i gemenskapens övriga institutioner, i lokalerna hos varje organ som förvaltar inkomster eller utgifter för gemenskapens räkning och i medlemsstaterna, inbegripet i lokalerna hos varje fysisk eller juridisk person som erhåller betalningar från budgeten. I medlemsstaterna skall granskningen genomföras i samarbete med de nationella revisionsorganen eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, i samarbete med behöriga nationella myndigheter. Revisionsrätten och medlemsstaternas nationella revisionsorgan skall samarbeta i en anda av förtroende och med bibehållet oberoende. Dessa organ eller myndigheter skall underrätta revisionsrätten om de avser att delta i granskningen.

Gemenskapens övriga institutioner, alla organ som förvaltar inkomster eller utgifter för gemenskapens räkning, alla fysiska eller juridiska personer som erhåller betalningar från budgeten samt de nationella revisionsorganen eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, behöriga nationella myndigheter, skall på revisionsrättens begäran till

denna överlämna de handlingar eller den information som rätten behöver för att kunna fullgöra sin uppgift.

När det gäller Europeiska investeringsbankens förvaltning av gemenskapens utgifter och inkomster skall revisionsrättens rätt till tillgång till den information som innehas av banken regleras av en överenskommelse mellan rätten, banken och kommissionen. Om ingen sådan överenskommelse finns, skall rätten likväl ha tillgång till den information som är nödvändig för att granska de gemenskapsutgifter och gemenskapsinkomster som banken förvaltar.”.

44. Artikel 189b skall ersättas med följande:

”Artikel 189b

1. När det i detta fördrag hänvisas till denna artikel för antagandet av en rättsakt, skall följande förfarande tillämpas.
2. Kommissionen skall lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet.

Efter att ha inhämtat Europaparlamentets yttrande

- får rådet med kvalificerad majoritet, om det godkänner alla ändringar i Europaparlamentets yttrande, anta det på så sätt ändrade förslaget till rättsakt,
- får rådet med kvalificerad majoritet, om Europaparlamentet inte föreslår några ändringar, anta den föreslagna rättsakten,
- skall rådet i övriga fall med kvalificerad majoritet anta en gemensam ståndpunkt som skall delges Europaparlamentet. Rådet skall lämna Europaparlamentet en fullständig redogörelse för grunderna för sin gemensamma ståndpunkt. Kommissionen skall lämna Europaparlamentet en fullständig redogörelse för sin ståndpunkt.

Om Europaparlamentet inom tre månader efter en sådan delgivning

- a) godkänner den gemensamma ståndpunkten, eller inte har fattat något beslut, skall rättsakten i fråga anses som antagen i enlighet med den gemensamma ståndpunkten,
- b) med en absolut majoritet av sina ledamöter avvisar den gemensamma ståndpunkten, skall den föreslagna rättsakten anses som icke antagen,
- c) med en absolut majoritet av sina ledamöter föreslår ändringar i den gemensamma ståndpunkten, skall den ändrade texten översändas till rådet och till kommissionen; kommissionen skall yttra sig över ändringarna.

3. Om rådet inom tre månader efter det att ärendet har hänskjutits dit med kvalificerad majoritet godkänner alla Europaparlamentets ändringar, skall rättsakten i fråga anses som antagen i form av den på så sätt ändrade gemensamma ståndpunkten; rådet skall dock

besluta enhälligt om ändringar som kommissionen har avstyrkt. Om rådet inte godkänner alla ändringar, skall rådets ordförande i samförstånd med Europaparlamentets ordförande inom sex veckor sammankalla förlikningskommittén.

4. Förlikningskommittén, som skall bestå av rådets medlemmar eller företrädare för dessa och lika många företrädare för Europaparlamentet, skall ha till uppgift att med en kvalificerad majoritet av rådets medlemmar eller företrädarna för dessa och en majoritet av företrädarna för Europaparlamentet uppnå enighet om ett gemensamt utkast. Kommissionen skall delta i förlikningskommitténs arbete och ta alla nödvändiga initiativ för att närma Europaparlamentets och rådets ståndpunkter till varandra. När förlikningskommittén fullgör denna uppgift skall den behandla den gemensamma ståndpunkten på grundval av de ändringar som Europaparlamentet föreslagit.

5. Om förlikningskommittén inom sex veckor efter det att den har sammankallats godkänner ett gemensamt utkast, skall Europaparlamentet och rådet var för sig ha sex veckor på sig från godkännandet för att anta rättsakten i fråga i enlighet med det gemensamma utkastet; Europaparlamentet skall därvid besluta med absolut majoritet av de avgivna rösterna och rådet med kvalificerad majoritet. Om någon av de båda institutionerna inte antar den föreslagna rättsakten inom denna tid, skall den föreslagna rättsakten anses som icke antagen.

6. Om förlikningskommittén inte godkänner något gemensamt utkast skall den föreslagna rättsakten anses som icke antagen.

7. De tidsfrister på tre månader respektive sex veckor som anges i denna artikel skall på Europaparlamentets eller rådets initiativ förlängas med högst en månad respektive två veckor.”.

45. Följande artikel skall införas:

”Artikel 191a

1. Varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat skall ha rätt till tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar enligt de principer och villkor som skall bestämmas i enlighet med punkterna 2 och 3.

2. Rådet skall, under hänsynstagande till allmänna eller enskilda intressen, inom två år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande i enlighet med förfarandet i artikel 189b fastställa allmänna principer och gränser för rätten till tillgång till handlingar.

3. De institutioner som avses ovan skall i sina arbetsordningar utarbeta särskilda bestämmelser om tillgång till institutionens handlingar.”.

46. I artikel 198 skall följande stycke läggas till:

”Europaparlamentet kan höra kommittén.”.

47. I artikel 198a skall tredje stycket ersättas med följande:

”Kommitténs medlemmar och lika många suppleanter skall utses för fyra år genom enhälligt beslut av rådet på förslag av respektive medlemsstater. De kan återväljas. Ingen medlem av kommittén får samtidigt vara ledamot av Europaparlamentet.”.

48. I artikel 198b skall andra stycket ersättas med följande:

”Den skall anta sin arbetsordning.”.

49. Artikel 198c skall ändras på följande sätt:

a) Första stycket skall ersättas med följande:

”Regionkommittén skall höras av rådet eller kommissionen i de fall som anges i detta fördrag och i alla övriga fall, särskilt sådana som rör gränsöverskridande samarbete, där en av dessa båda institutioner finner det lämpligt.”.

b) Efter det tredje stycket skall följande stycke införas:

”Europaparlamentet kan höra Regionkommittén.”.

50. I artikel 205 skall första stycket ersättas med följande:

”I överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning skall kommissionen genomföra budgeten under eget ansvar och inom ramen för de beviljade anslagen enligt bestämmelserna i den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 209. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för att säkerställa att anslagen används i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning.”.

51. Artikel 206.1 skall ersättas med följande:

”1. På rekommendation av rådet, som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, skall Europaparlamentet bevilja kommissionen ansvarsfrihet för budgetens genomförande. I detta syfte skall rådet och Europaparlamentet i tur och ordning granska räkenskaperna och de redovisningar som avses i artikel 205a; revisionsrättens årsrapport tillsammans med de granskade institutionernas yttranden över revisionsrättens iakttagelser, den förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet som avses i artikel 188c.1 andra stycket samt de av revisionsrättens särskilda rapporter som är av betydelse i detta sammanhang.”.

52. Artikel 209a skall ersättas med följande:

”*Artikel 209a*

1. Gemenskapen och medlemsstaterna skall bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot gemenskapens ekonomiska intressen genom åtgärder som skall vidtas i enlighet med denna artikel och som skall ha avskräckande effekt och ge ett effektivt skydd i medlemsstaterna.

2. Medlemsstaterna skall vidta samma åtgärder för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot gemenskapens ekonomiska intressen, som de vidtar för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot deras egna ekonomiska intressen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i detta fördrag skall medlemsstaterna samordna sina åtgärder för att skydda gemenskapens ekonomiska intressen mot bedrägerier. De skall för detta ändamål tillsammans med kommissionen organisera ett nära och regelbundet samarbete mellan de behöriga myndigheterna.

4. Rådet skall i enlighet med förfarandet i artikel 189b och efter att ha hört revisionsrätten besluta om nödvändiga åtgärder som rör förebyggande av och kamp mot bedrägerier som riktar sig mot gemenskapens ekonomiska intressen för att ge effektivt och likvärdigt skydd i medlemsstaterna. Dessa åtgärder skall inte gälla tillämpningen av nationell straffrätt eller den nationella rättsskipningen.

5. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna varje år för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om de åtgärder som vidtagits för att genomföra denna artikel.”

53. Följande artikel skall införas:

”Artikel 213a

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken skall rådet enligt förfarandet i artikel 189b besluta om åtgärder för att framställa sådan statistik som behövs för gemenskapens verksamhet.

2. Framställningen av gemenskapsstatistik skall uppfylla krav på opartiskhet, tillförlitlighet, objektivitet, vetenskapligt oberoende, kostnadseffektivitet och insynsskydd för statistiska uppgifter; den får inte innebära en alltför stor belastning för de ekonomiska aktörerna.”.

54. Följande artikel skall införas:

”Artikel 213b

1. Från och med den 1 januari 1999 skall gemenskapsrättsakter om skydd för enskilda när det gäller behandling av och fri rörlighet för personuppgifter vara tillämpliga på de institutioner och organ som inrättas genom eller på grundval av detta fördrag.

2. Före den tidpunkt som avses i punkt 1, skall rådet enligt förfarandet i artikel 189b inrätta ett oberoende övervakningsorgan som skall ansvara för att övervaka att dessa gemenskapsrättsakter tillämpas på gemenskapens institutioner och organ samt vid behov anta andra för ändamålet relevanta bestämmelser.”.

55. Artikel 227.2 skall ersättas med följande:

”2. Bestämmelserna i detta fördrag skall gälla för de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira och Kanarieöarna.

Rådet skall dock, med beaktande av den strukturella, sociala och ekonomiska situationen i de franska utomeuropeiska departementen och på Azorerna, Madeira och Kanarieöarna, vilken förvärras av dessas avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiska beroende av ett fåtal produkter, vilka faktorer på grund av sin bestående natur och sammanlagda verkan allvarligt hämmar områdenas utveckling, med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet besluta om specifika åtgärder för att särskilt fastställa villkoren för hur detta fördrag skall tillämpas beträffande dessa områden, inklusive den gemensamma politiken.

Rådet skall, när det beslutar om de relevanta åtgärder som avses i andra stycket, beakta sådana områden som tull- och handelspolitik, skattepolitik, frizoner, jordbruks- och fiskepolitik, villkor för leverans av råvaror och viktiga konsumtionsvaror, statligt stöd samt villkor för tillgång till strukturfonder och övergripande gemenskapsprogram.

Rådet skall besluta om de åtgärder som avses i andra stycket med beaktande av de yttersta randområdenas särdrag och särskilda begränsningar, utan att undergräva integriteten och sammanhanget hos gemenskapsrätten, inklusive den inre marknaden och den gemensamma politiken.”.

56. Artikel 228 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 andra stycket skall ersättas med följande:

”När rådet utövar de befogenheter som det har tillerkänts enligt denna punkt skall rådet besluta med kvalificerad majoritet utom i de fall då rådet enligt första stycket i punkt 2 första stycket skall besluta enhälligt.”.

b) Punkt 2 skall ersättas med följande:

”2. Om inte annat följer av kommissionens befogenheter på detta område skall både undertecknandet, som kan åtföljas av ett beslut om provisorisk tillämpning före ikraftträdandet, och ingåendet av avtalen beslutas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen. Rådet skall besluta enhälligt om avtalet omfattar ett område där det krävs enhällighet för att interna regler skall kunna antas, samt om det är fråga om ett sådant avtal som avses i artikel 238.

Med avvikelse från bestämmelserna i punkt 3 skall samma förfaranden tillämpas på ett beslut om att tillfälligt upphöra att tillämpa ett avtal samt för att bestämma de ståndpunkter som på gemenskapens vägnar skall intas i ett organ som inrättats genom ett avtal som grundas på artikel 238, om detta organ skall fatta beslut med rättslig verkan, med undantag för sådana beslut som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Europaparlamentet skall omedelbart och fullständigt informeras om alla beslut som fattas enligt denna punkt när det gäller provisorisk tillämpning eller tillfälligt upphävande av avtal, eller fastställande av gemenskapens ståndpunkt i ett organ som inrättats genom ett avtal som grundas på artikel 238.”.

57. Följande artikel skall införas:

”Artikel 236

1. Om ett beslut har fattats enligt artikel F 1.2 i Fördraget om Europeiska unionen om att tillfälligt upphäva rösträtten för företrädaren för en medlemsstats regering, gäller det tillfälliga upphävandet även med avseende på det här fördraget.

2. Om det i enlighet med artikel F 1.1 i Fördraget om Europeiska unionen har fastslagits att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter principer som anges i artikel F.1 i det fördraget, får rådet dessutom med kvalificerad majoritet besluta att tillfälligt upphäva vissa av de rättigheter som den ifrågavarande medlemsstaten har till följd av tillämpningen av det här fördraget. Rådet skall därvid beakta de möjliga följder som ett sådant tillfälligt upphävande kan få för fysiska och juridiska personers rättigheter och skyldigheter.

Den ifrågavarande medlemsstatens skyldigheter enligt det här fördraget skall under alla omständigheter fortsätta att vara bindande för den staten.

3. Rådet får senare med kvalificerad majoritet besluta om att ändra eller återkalla åtgärder som har vidtagits enligt punkt 2, när den situation som ledde till att åtgärderna infördes har förändrats.

4. Rådet skall när det fattar sådana beslut som avses i punkterna 2 och 3 inte beakta rösterna från företrädaren för den ifrågavarande medlemsstatens regering. Med avvikelse från artikel 148.2 skall en kvalificerad majoritet anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i artikel 148.2.

Denna punkt skall också tillämpas om rösträtt i enlighet med punkt 1 tillfälligt inte får utövas. I så fall skall ett beslut som kräver enhällighet fattas utan att företrädaren för den ifrågavarande medlemsstatens regering röstar.”.

58. Protokollet om socialpolitik och det därtill fogade avtalet om socialpolitik skall upphävas.

59. Protokollet om Ekonomiska och sociala kommittén och om Regionkommittén skall upphävas.

Artikel 3

Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen skall ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

1. I artikel 10.2 skall första och andra styckena ersättas med följande:

”2. Medlemsstaternas regeringar skall i samförstånd nominera den person som de vill utse till kommissionens ordförande; nomineringen skall godkännas av Europaparlamentet.

Medlemsstaternas regeringar skall i samförstånd med den nominerade ordföranden nominera de övriga personer som de vill utse till ledamöter av kommissionen.”.

2. I artikel 13 skall följande nya första stycke införas:

”Kommissionen skall arbeta under politisk ledning av sin ordförande.”.

3. I artikel 20 skall följande stycke läggas till:

”Europaparlamentet skall bestå av högst sjuhundra ledamöter.”.

4. Artikel 21 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 första stycket skall ersättas med följande:

”3. Europaparlamentet skall utarbeta ett förslag till allmänna direkta val enligt en i alla medlemsstater enhetlig ordning eller i enlighet med principer som är gemensamma för alla medlemsstater.”.

b) Följande punkt skall läggas till:

”4. Europaparlamentet skall efter att ha begärt ett yttrande från kommissionen och sedan rådet genom enhälligt beslut gett sitt godkännande fastställa regler och allmänna villkor för hur dess ledamöter skall utföra sina åligganden.”.

5. Artikel 30 skall ersättas med följande:

”*Artikel 30*

1. En kommitté som består av medlemsstaternas ständiga representanter skall ansvara för att förbereda rådets arbete och att utföra de uppdrag som rådet ger den. Kommittén får fatta beslut i procedurfrågor i de fall som föreskrivs i rådets arbetsordning.

2. Rådet skall biträdas av ett generalsekretariat som skall lyda under en generalsekreterare, som är den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, och som skall biträdas av en ställföreträdande generalsekreterare, vilken skall ansvara för verksamheten vid generalsekretariatet. Generalsekreteraren och den ställföreträdande generalsekreteraren skall utses av rådet genom enhälligt beslut.

Rådet skall besluta om generalsekretariatets organisation.

3. Rådet skall anta sin egen arbetsordning.”.

6. I artikel 33 skall fjärde stycket ersättas med följande:

”Domstolen skall på samma villkor vara behörig att pröva en talan som Europaparlamentet och revisionsrätten väcker för att tillvarata sina rättigheter.”.

7. Artikel 45c skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 andra stycket skall ersättas med följande:

”Revisionsrätten skall avge en förklaring till Europaparlamentet och rådet om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet: denna förklaring skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.”.

b) Punkt 2 första stycket skall ersättas med följande:

”2. Revisionsrätten skall pröva om samtliga inkomster och utgifter varit lagliga och korrekta och om den ekonomiska förvaltningen varit sund. Därvid skall den särskilt rapportera om alla fall av oegentligheter.”.

c) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. Granskningen skall grundas på bokföringsmaterial och vid behov ske på platsen i gemenskapens övriga institutioner, i lokalerna hos varje organ som förvaltar inkomster eller utgifter för gemenskapens räkning och i medlemsstaterna, inbegripet i lokalerna hos varje fysisk eller juridisk person som erhåller betalningar från budgeten. I medlemsstaterna skall granskningen genomföras i samarbete med de nationella revisionsorganen eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, i samarbete med behöriga nationella myndigheter. Revisionsrätten och medlemsstaternas nationella revisionsorgan skall samarbeta i en anda av förtroende och med bibehållet oberoende. Dessa organ eller myndigheter skall underrätta revisionsrätten om de avser att delta i granskningen.

Gemenskapens övriga institutioner, alla organ som förvaltar inkomster eller utgifter för gemenskapens räkning, alla fysiska eller juridiska personer som erhåller betalningar från budgeten samt de nationella revisionsorganen eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, behöriga nationella myndigheter, skall på revisionsrättens begäran till denna överlämna de handlingar eller den information som rätten behöver för att kunna fullgöra sin uppgift.

När det gäller Europeiska investeringsbankens förvaltning av gemenskapens utgifter och inkomster skall revisionsrättens rätt till tillgång till den information som innehas av banken regleras av en överenskommelse mellan rätten, banken och kommissionen. Om ingen sådan överenskommelse finns, skall rätten likväl ha tillgång till den information som är nödvändig för att granska de gemenskapsutgifter och gemenskapsinkomster som banken förvaltar.”.

8. I artikel 78c skall första stycket ersättas med följande:

”I överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning skall kommissionen genomföra budgeten under eget ansvar och inom ramen för de beviljade anslagen enligt bestämmelserna i den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 78h. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för att säkerställa att anslagen används i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning.”.

9. Artikel 78g.1 skall ersättas med följande:

”1. På rekommendation av rådet, som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, skall Europaparlamentet bevilja kommissionen ansvarsfrihet för budgetens genomförande. I detta syfte skall rådet och Europaparlamentet i tur och ordning granska räkenskaperna och de redovisningar som avses i artikel 78d, revisionsrättens årsrapport tillsammans med de granskade institutionernas yttranden över revisionsrättens iakttagelser, den förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet som avses i artikel 45c.1 andra stycket samt de av revisionsrättens särskilda rapporter som är av betydelse i detta sammanhang.”.

10. Följande artikel skall införas:

”Artikel 96

1. Om ett beslut har fattats enligt artikel F 1.2 i Fördraget om Europeiska unionen om att tillfälligt upphäva rösträtten för företrädaren för en medlemsstats regering, gäller det tillfälliga upphävandet även med avseende på det här fördraget.

2. Om det i enlighet med artikel F 1.1 i Fördraget om Europeiska unionen har fastslagits att en medlemsstat allvarligt ihållande åsidosätter principer som anges i artikel F.1 i det fördraget, får rådet dessutom med kvalificerad majoritet besluta om att tillfälligt upphäva vissa av de rättigheter som den ifrågavarande medlemsstaten har till följd av det här fördraget. Rådet skall därvid beakta de möjliga följderna som ett sådant tillfälligt upphävande kan få för fysiska och juridiska personers rättigheter och skyldigheter.

Den ifrågavarande medlemsstatens skyldigheter enligt det här fördraget skall under alla omständigheter fortsätta att vara bindande för den staten.

3. Rådet får senare med kvalificerad majoritet besluta om att ändra eller återkalla åtgärder som har vidtagits enligt punkt 2, när den situation som ledde till att åtgärderna infördes har förändrats.

4. Rådet skall när det fattar sådana beslut som avses i punkterna 2 och 3 inte beakta rösterna från företrädaren för den ifrågavarande medlemsstatens regering. Med avvikelse från artikel 28.4 fjärde stycket skall en kvalificerad majoritet anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i artikel 28.4 fjärde stycket.

Denna punkt skall också tillämpas om rösträtt i enlighet med punkt 1 tillfälligt inte får utövas. I så fall skall ett beslut som kräver enhällighet fattas utan att företrädaren för den ifrågavarande medlemsstatens regering röstar.”.

Artikel 4

Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen skall ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

1. I artikel 107 skall följande stycke läggas till:

”Europaparlamentet skall bestå av högst sjuhundra ledamöter.”.

2. Artikel 108 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 första stycket skall ersättas med följande:

”3. Europaparlamentet skall utarbeta ett förslag till allmänna direkta val enligt en i alla medlemsstater enhetlig ordning eller i enlighet med principer som är gemensamma för alla medlemsstater.”.

b) Följande punkt skall läggas till:

”4. Europaparlamentet skall efter att ha begärt ett yttrande från kommissionen och sedan rådet genom enhälligt beslut gett sitt godkännande fastställa regler och allmänna villkor för hur dess ledamöter skall utföra sina åligganden.”.

3. Artikel 121 skall ersättas med följande:

”Artikel 121

1. En kommitté som består av medlemsstaternas ständiga representanter skall ansvara för att förbereda rådets arbete och att utföra de uppdrag som rådet ger den. Kommittén får fatta beslut i procedurfrågor i de fall som föreskrivs i rådets arbetsordning.

2. Rådet skall biträdas av ett generalsekretariat som skall lyda under en generalsekreterare, som är den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, och som skall biträdas av en ställföreträdande generalsekreterare, vilken skall ansvara för verksamheten vid generalsekretariatet. Generalsekreteraren och den ställföreträdande generalsekreteraren skall utses av rådet genom enhälligt beslut.

Rådet skall besluta om generalsekretariatets organisation.

3. Rådet skall anta sin egen arbetsordning.”.

4. I artikel 127 skall punkt 2 första och andra styckena ersättas med följande:

”2. Medlemsstaternas regeringar skall i samförstånd nominera den person som de vill utse till kommissionens ordförande; nomineringen skall godkännas av Europaparlamentet.

Medlemsstaternas regeringar skall i samförstånd med den nominerade ordföranden nominera de övriga personer som de vill utse till ledamöter av kommissionen.”.

5. I artikel 132 skall följande nya första stycke införas:

”Kommissionen skall arbeta under politisk ledning av sin ordförande.”.

6. I artikel 146 skall tredje stycket ersättas med följande:

”Domstolen skall på samma villkor vara behörig att pröva en talan som Europaparlamentet och revisionsrätten väcker för att tillvarata sina rättigheter.”.

7. Artikel 160c skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 andra stycket skall ersättas med följande:

”Revisionsrätten skall avge en förklaring till Europaparlamentet och rådet om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet: denna förklaring skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.”.

b) Punkt 2 första stycket skall ersättas med följande:

”2. Revisionsrätten skall pröva om samtliga inkomster och utgifter varit lagliga och korrekta och om den ekonomiska förvaltningen varit sund. Därvid skall den särskilt rapportera om alla fall av oegentligheter.”.

c) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. Granskningen skall grundas på bokföringsmaterial och vid behov ske på platsen i gemenskapens övriga institutioner, i lokalerna hos varje organ som förvaltar inkomster eller utgifter för gemenskapens räkning och i medlemsstaterna, inbegripet i lokalerna hos varje fysisk eller juridisk person som erhåller betalningar från budgeten. I medlemsstaterna skall granskningen genomföras i samarbete med de nationella revisionsorganen eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, i samarbete med behöriga nationella myndigheter. Revisionsrätten och medlemsstaternas nationella revisionsorgan skall samarbeta i en anda av förtroende och med bibehållet oberoende. Dessa organ eller myndigheter skall underrätta revisionsrätten om de avser att delta i granskningen.

Gemenskapens övriga institutioner, alla organ som förvaltar inkomster eller utgifter för gemenskapens räkning, alla fysiska eller juridiska personer som erhåller betalningar från budgeten samt de nationella revisionsorganen eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, behöriga nationella myndigheter, skall på revisionsrättens begäran till denna överlämna de handlingar eller den information som rätten behöver för att kunna fullgöra sin uppgift.

När det gäller Europeiska investeringsbankens förvaltning av gemenskapens utgifter och inkomster skall revisionsrättens rätt till tillgång till den information som innehas av banken regleras av en överenskommelse mellan rätten, banken och kommissionen. Om ingen sådan överenskommelse finns, skall rätten likväl ha tillgång till den information som är nödvändig för att granska de gemenskapsutgifter och gemenskapsinkomster som banken förvaltar.”.

8. I artikel 170 skall följande stycke läggas till:

”Europaparlamentet kan höra Ekonomiska och sociala kommittén.”.

9. I artikel 179 skall första stycket ersättas med följande:

”I överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning skall kommissionen genomföra budgeten under eget ansvar och inom ramen för de beviljade anslagen enligt bestämmelserna i den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 183. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för att säkerställa att anslagen används i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning.”.

10. Artikel 180b.1 skall ersättas med följande:

”1. På rekommendation av rådet, som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, skall Europaparlamentet bevilja kommissionen ansvarsfrihet för budgetens genomförande. I detta syfte skall rådet och Europaparlamentet i tur och ordning granska räkenskaperna och de redovisningar som avses i artikel 179a, revisionsrättens årsrapport tillsammans med de granskade institutionernas yttranden över revisionsrättens iakttagelser, den förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet som avses i artikel 160c.1 andra stycket samt de av revisionsrättens särskilda rapporter som är av betydelse i detta sammanhang.”.

11. Följande artikel skall införas:

”*Artikel 204*

1. Om ett beslut har fattats enligt artikel F 1.2 i Fördraget om Europeiska unionen om att tillfälligt upphäva rösträtten för företrädaren för en medlemsstats regering, gäller det tillfälliga upphävandet även med avseende på det här fördraget.

2. Om det i enlighet med artikel F 1.1 i Fördraget om Europeiska Unionen har fastslagits att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter principer som anges i artikel F.1 i det fördraget, får rådet dessutom med kvalificerad majoritet besluta om att tillfälligt upphäva vissa av de rättigheter som den ifrågavarande medlemsstaten har till följd av det här fördraget. Rådet skall därvid beakta de möjliga följderna som ett sådant tillfälligt upphävande kan få för fysiska och juridiska personers rättigheter och skyldigheter.

Den ifrågavarande medlemsstatens skyldigheter enligt det här fördraget skall under alla omständigheter fortsätta att vara bindande för den staten.

3. Rådet får senare med kvalificerad majoritet besluta om att ändra eller återkalla åtgärder som har vidtagits enligt punkt 2, när den situation som ledde till att åtgärderna infördes har förändrats.

4. Rådet skall när det fattar sådana beslut som avses i punkterna 2 och 3 inte beakta rösterna från företrädaren för den ifrågavarande medlemsstatens regering. Med avvikelse från artikel 118.2 skall en kvalificerad majoritet anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i artikel 118.2.

Denna punkt skall också tillämpas om rösträtt tillfälligt inte får utövas i enlighet med punkt 1. I så fall skall ett beslut som kräver enhällighet fattas utan att företrädaren för den ifrågavarande medlemsstatens regering röstar.”.

Artikel 5

Akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, som utgör en bilaga till rådets beslut av den 20 september 1976, skall ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

1. I artikel 2 skall följande stycke läggas till:

”Om ändringar skall genomföras i denna artikel måste antalet företrädare som väljs i varje medlemsstat säkerställa en lämplig representation för folken i de stater som slutit sig samman i gemenskapen.”.

2. I artikel 6.1 skall följande strecksats införas efter femte strecksatsen:

”— medlem av Regionkommittén,”

3. Artikel 7.2 skall ersättas med följande:

”2. Till dess att en enhetlig valordning eller en ordning som grundas på gemensamma principer träder i kraft och om inte annat följer av de övriga bestämmelserna i denna akt, skall valförfarandet regleras av varje medlemsstats nationella bestämmelser.”.

4. Artikel 11 skall ersättas med följande:

”*Artikel 11*

Till dess att den enhetliga valordning eller den ordning som grundas på gemensamma principer som avses i artikel 7 träder i kraft, skall Europaparlamentet pröva företrädarnas behörighet. I detta syfte skall Europaparlamentet beakta de valresultat som medlemsstaterna officiellt har tillkännagivit och avgöra sådana tvister som kan uppkomma på grund av bestämmelserna i denna akt, dock inte tvister som uppkommer på grund av nationella bestämmelser som akten hänvisar till.”.

5. Artikel 12.1 skall ersättas med följande:

”1. Till dess att den enhetliga valordning eller den ordning som grundas på gemensamma principer som avses i artikel 7 träder i kraft och om inte annat följer av de övriga bestämmelserna i denna akt, skall varje medlemsstat fastställa ett lämpligt förfarande för hur en plats, som blir vakant under den femåriga mandattid som avses i artikel 3, skall besättas för den återstående mandattiden.”.

ANDRA DELEN

FÖRENKLING

Artikel 6

Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, inbegripet bilagorna och protokollen till detta, skall ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel i syfte att låta bestämmelser som inte längre tillämpas utgå ur fördraget och att som en följd av detta anpassa lydelsen av vissa av fördragets bestämmelser.

I. ARTIKLARNAS I FÖRDRAGET

1. I artikel 3 a skall orden "avveckling av" ersättas med orden "förbud mot".
2. Artikel 7 skall upphävas.
3. Artikel 7a skall ändras på följande sätt:
 - a) Första och andra styckena skall numreras och således betecknas 1 och 2.
 - b) I den nya punkten 1 skall följande hänvisning utgå: "7b", "70.1" och "och 100b". Kommatecknet före omnämnandet av artikel 100a skall ersättas med ordet "och".
 - c) En punkt 3 skall läggas till med samma lydelse som artikel 7b andra stycket, som har följande lydelse:

"3. Rådet skall genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen fastställa de riktlinjer och villkor som är nödvändiga för att säkerställa väl avvägda framsteg inom alla berörda sektorer."
4. Artikel 7b skall upphävas.
5. Artikel 8b skall ändras på följande sätt:
 - a) I punkt 1 skall orden "som rådet före den 31 december 1994 skall anta" ersättas med orden "som rådet antar".
 - b) I punkt 2 första meningen skall hänvisningen till "artikel 138.3" vara en hänvisning till "artikel 138.4".
 - c) I punkt 2 andra meningen skall orden "som rådet före den 31 december 1993 skall anta" ersättas med orden "som rådet antar".
6. I artikel 8c andra meningen skall orden "före den 31 december 1993" utgå.
7. I artikel 8e första stycket skall orden "före den 31 december 1993 och sedan" utgå.

8. I artikel 9.2 skall orden "kapitel 1 avsnitt 1," ersättas med "artikel 12".
9. I artikel 10 skall punkt 2 utgå och punkt 1 upphöra att vara numrerad.
10. Artikel 11 skall upphävas.
11. I kapitel 1, Tullunionen, skall rubriken "Avsnitt 1 — Avveckling av tullar mellan medlemsstaterna" utgå.
12. Artikel 12 skall ersättas med följande:

"Artikel 12

Tullar på import och export samt avgifter med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan medlemsstaterna. Detta förbud skall tillämpas även på tullar av fiskal karaktär."
13. Artiklarna 13—17 skall upphävas.
14. Rubriken "Avsnitt 2 — Upprättande av den gemensamma tulltaxan" skall utgå.
15. Artiklarna 18—27 skall upphävas.
16. Artikel 28 skall ersättas med följande:

"Artikel 28

Tullsatser i den gemensamma tulltaxan skall fastställas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen."
17. I inledningen till artikel 29 skall orden "detta avsnitt" ersättas med "detta kapitel".
18. I rubriken till kapitel 2 skall orden "Avskaffande av" ersättas med "Förbud mot".
19. I artikel 30 skall orden "om inte annat föreskrivs nedan" utgå och kommatecknet efter "medlemsstaterna" ersättas med en punkt.
20. Artiklarna 31, 32 och 33 skall upphävas.
21. I artikel 34.2 skall punkt 2 utgå och punkt 1 upphöra att vara numrerad.
22. Artikel 35 skall upphävas.
23. I artikel 36 skall "artiklarna 30—34" ersättas med "artiklarna 30 och 34".

24. Artikel 37 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 första stycket skall ordet "gradvis" och orden "vid övergångstidens utgång" utgå.
- b) I punkt 2 skall orden "tullavveckling och avskaffande av" ersättas med "förbud mot tullar och".
- c) Punkterna 3, 5 och 6 skall utgå och punkt 4 skall betecknas 3.
- d) I den nya punkten 3 skall orden "hänsyn skall därvid tas till den takt i vilken möjliga anpassningsåtgärder och nödvändig specialisering kan genomföras." utgå och det semikolon som föregår den nämnda texten ersättas med en punkt.

25. Artikel 38 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 3 första meningen skall hänvisningen till bilaga II ersättas med en hänvisning till bilaga I och den andra meningen, som inleds med orden "Rådet skall dock ...", utgå.
- b) I punkt 4 skall orden "för medlemsstaterna" utgå.

26. Artikel 40 skall ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 skall utgå och punkterna 2, 3 och 4 betecknas 1, 2 och 3.
- b) I den nya punkten 1 skall orden "skall en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna upprättas" ersättas med "upprättas en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna".
- c) I den nya punkten 2 skall hänvisningen till "punkt 2" ändras till en hänvisning till "punkt 1".
- d) I den nya punkten 3 skall hänvisningen till "punkt 2" ändras till en hänvisning till "punkt 1".

27. Artikel 43 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 tredje stycket skall orden "skall rådet, enhälligt under de två första etapperna och därefter med kvalificerad majoritet, utfärda" ersättas med "skall rådet med kvalificerad majoritet utfärda".
- b) I punkterna 2 och 3 skall hänvisningen till "artikel 40.2" ändras till en hänvisning till "artikel 40.1".

28. Artiklarna 44, 45 och 47 skall upphävas.

29. I artikel 48.1 skall orden "senast vid övergångstidens utgång" utgå.

30. Artikel 49 skall ändras på följande sätt:

- a) I inledningen skall orden "Så snart detta fördrag träder i kraft skall rådet" ersättas med "Rådet skall" och ordet "gradvis" utgå.
- b) I b och c skall orden "gradvis enligt en plan" utgå.

31. Artikel 52 första stycket skall ändras på följande sätt:

- a) I första meningen skall orden "gradvis avvecklas under övergångstiden" ersättas med "förbjudas".
- b) I andra meningen skall orden "Denna gradvisa avveckling" ersättas med "Detta förbud".

32. Artikel 53 skall upphävas.

33. Artikel 54 skall ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 skall utgå och punkterna 2 och 3 betecknas 1 och 2.
- b) I den nya punkten 1 skall orden "för att genomföra det allmänna handlingsprogrammet eller, om ett sådant program inte har fastställts för att genomföra en etapp i förverkligandet av etableringsfriheten" ersättas med "för att förverkliga etableringsfriheten".

34. I artikel 59 första stycket skall orden "gradvis avvecklas under övergångstiden för" ersättas med "förbjudas beträffande".

35. I artikel 61.2 skall orden "den gradvisa liberaliseringen av rörligheten" ersättas med orden "liberaliseringen av rörligheten".

36. Artikel 62 skall upphävas.

37. Artikel 63 skall ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 skall utgå och punkterna 2 och 3 betecknas 1 och 2.
- b) I den nya punkten 1 skall orden "före den första etappens utgång enhälligt och därefter" utgå och orden "genomföra det allmänna handlingsprogrammet eller, om ett sådant program inte har fastställts, för att genomföra en etapp i liberaliseringen av en särskild tjänst" ersättas med orden "genomföra liberaliseringen av en särskild tjänst".
- c) I den nya punkten 2 skall orden "De förslag och beslut som nämns i punkterna 1 och 2" ersättas med "De direktiv som nämns i punkt 1".

38. I artikel 64 första stycket skall "artikel 63.2" ersättas med "artikel 63.1".

39. Artiklarna 67—73a, 73e och 73h skall upphävas.

40. Artikel 75.2 skall utgå och punkt 3 i samma artikel betecknas 2.

41. I artikel 76 skall orden "de olika bestämmelser som gäller på transportområdet när detta fördrag träder i kraft" ersättas med "de olika bestämmelser som gällde på transportområdet den 1 januari 1958 eller som, för stater som senare ansluter sig, gäller på detta område vid tidpunkten för dessas anslutning".

42. Artikel 79 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 skall orden "vara avskaffad före den andra etappens utgång" ersättas med ordet "avskaffas".
- b) I punkt 3 skall orden "Inom två år efter det att detta fördrag har trätt i kraft skall rådet" ersättas med "Rådet skall".

43. I artikel 80.1 skall orden "från och med den andra etappens början" utgå.

44. I artikel 83 skall orden "befogenheter som tillkommer transportsektionen inom Ekonomiska och sociala kommittén" ersättas med "befogenheter som tillkommer Ekonomiska och sociala kommittén".

45. I artikel 84.2 andra stycket skall "artikel 75.1 och 75.3" ersättas med "artikel 75".

46. I artikel 87.1 skall de två styckena slås samman till en enda punkt. Denna nya punkt skall ha följande lydelse:

"1. De förordningar och direktiv som behövs för att tillämpa de principer som anges i artiklarna 85 och 86 skall rådet fastställa med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet."

47. I artikel 89.1 skall orden "så snart den trätt i verksamhet" utgå.

48. Efter artikel 90 skall rubriken "Avsnitt 2 — Dumpning" utgå.

49. Artikel 91 skall upphävas.

50. Före artikel 92 skall rubriken "Avsnitt 3" ersättas med "Avsnitt 2".

51. I artikel 92.3 c skall det led som börjar "Dock skall det stöd" och slutar "gentemot tredje land," utgå. Den kvarvarande delen av punkt c skall avslutas med ett kommatecken.

52. Artikel 95 tredje stycket skall utgå.

53. Artiklarna 97 och 100b skall upphävas.

54. I artikel 101 andra stycket skall orden "skall rådet, under den första etappen enhälligt och därefter med kvalificerad majoritet ... utfärda" ersättas med "skall rådet med kvalificerad majoritet ... utfärda".

55. I artikel 109e.2 a) första strecksatsen skall orden "dock utan att det påverkar tillämpningen av artikel 73e," utgå.

56. Artikel 109f skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 andra stycket skall orden "på rekommendation antingen av kommittén för medlemsstaternas centralbankschefer (härefter kallad Centralbankschefskommittén) eller av EMI:s råd" ersättas med "på rekommendation av EMI:s råd".
- b) I punkt 1 skall fjärde stycket som lyder "Centralbankschefskommittén skall upplösas när den andra etappen börjar.", utgå.
- c) I punkt 8 skall stycket som lyder "I de fall där EMI enligt detta fördrag skall ha en rådgivande funktion skall hänvisningar till EMI före den 1 januari 1994 avse Centralbankschefskommittén.", utgå.

57. Artikel 112 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 första stycket skall orden "före övergångstidens utgång" utgå.
- b) I punkt 1 andra stycket skall orden "skall rådet, intill den andra etappens utgång enhälligt och därefter med kvalificerad majoritet, utfärda" ersättas med "skall rådet med kvalificerad majoritet utfärda".

58. I artikel 129c punkt 1 första stycket tredje strecksatsen skall orden "den sammanhållningsfond som enligt artikel 130d skall upprättas senast den 31 december 1993" ersättas med "den enligt artikel 130d upprättade sammanhållningsfonden".

59. I artikel 130d andra stycket skall orden "Rådet skall enligt samma förfarande före den 31 december 1993 upprätta en sammanhållningsfond som" ersättas med "En av rådet enligt samma förfarande upprättad sammanhållningsfond".

60. I artikel 130s punkt 5 andra strecksatsen skall orden "den sammanhållningsfond som enligt artikel 130d skall upprättas senast den 31 december 1993" ersättas med "den enligt artikel 130d upprättade sammanhållningsfonden."

61. I artikel 130w punkt 3 skall uttrycket "AVS-EEG-konventionen" ersättas med "AVS-EG-konventionen".

62. I artikel 131 första stycket skall orden "Belgien" och "Italien" utgå och hänvisningen till bilaga IV ersättas med en hänvisning till bilaga II.

63. Artikel 133 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 skall orden "fullständigt avvecklas" ersättas med ordet "förbjudas" och orden "gradvis avvecklas" ersättas med ordet "förbjuds".

- b) I punkt 2 skall orden "gradvis avvecklas" ersättas med ordet "förbjudas" och hänvisningarna till artiklarna 13, 14, 15 och 17 utgå så att punkten kommer att avslutas på följande sätt "... enligt bestämmelserna i artikel 12".
- c) I punkt 3 andra stycket skall orden "De tullar som avses i föregående stycke skall emellertid gradvis sänkas till den nivå som gäller för" ersättas med "De tullar som avses i föregående stycke får inte överstiga dem som gäller för" samt andra meningen, som börjar "De procenttal och den tidtabell ..." och slutar "till landet eller territoriet", utgå.
- d) I punkt 4 skall orden "när detta fördrag träder i kraft" utgå.

64. Artikel 136 skall ersättas med följande:

"Artikel 136

Rådet skall med utgångspunkt i de resultat som uppnåtts inom ramen för dessa länders och territoriers associering med gemenskapen och på grundval av principerna i det här fördraget enhälligt anta bestämmelser om de närmare riktlinjerna för och förfarandet vid dessa länders och territoriers associering med gemenskapen."

65. Artikel 138 skall ändras på följande sätt så att den omfattar artikel 1, artikel 2 i dess lydelse enligt artikel 5 i det här fördraget och artikel 3.1 i Akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, som utgör en bilaga till rådets beslut av den 20 september 1976; bilaga II till den akten skall fortsätta att gälla.

- a) I stället för punkterna 1 och 2, som inte längre tillämpas till följd av artikel 14 i Akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, skall texten till artiklarna 1 och 2 i nämnda akt införas som punkterna 1 och 2; de nya punkterna 1 och 2 skall ha följande lydelse:

"1. Europaparlamentets företrädare för folken i de stater som slutit sig samman i gemenskapen skall väljas genom allmänna direkta val.

2. I varje medlemsstat skall följande antal företrädare i Europaparlamentet väljas:

Belgien	25
Danmark	16
Tyskland	99
Grekland	25
Spanien	64
Frankrike	87
Irland	15
Italien	87
Luxemburg	6
Nederländerna	31
Österrike	21
Portugal	25
Finland	16
Sverige	22
Förenade kungariket	87.

Om ändringar skall genomföras i denna punkt måste antalet företrädare som väljs i varje medlemsstat säkerställa en lämplig representation för folken i de stater som slutit sig samman i gemenskapen.”

- b) Efter de nya punkterna 1 och 2 skall texten till artikel 3.1 i den ovannämnda akten införas som punkt 3; den nya punkten 3 skall ha följande lydelse:

”3. Företrädarna skall väljas för en period av fem år.”

- c) Den nuvarande punkten 3 i dess lydelse enligt artikel 2 i det här fördraget skall betecknas 4.

- d) Punkt 4, som har lagts till genom artikel 2 i det här fördraget, skall betecknas 5.

66. Artikel 158.3 skall utgå.

67. I artikel 166 första stycket skall orden ”från och med anslutningen” ersättas med ”från och med den 1 januari 1995”.

68. I artikel 188b.3 skall andra stycket, som börjar ”När de första utnämningarna . . .”, utgå.

69. I artikel 197 skall andra stycket, som börjar ”Den skall särskilt ha . . .”, utgå.

70. I artikel 207 skall andra till femte styckena utgå.

71. I stället för artikel 212 skall införas texten till artikel 24.1 andra stycket i Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna; denna nya artikel 212 skall följaktligen ha följande lydelse:

”Artikel 212

Rådet skall, på förslag från kommissionen och efter att ha hört övriga berörda institutioner, med kvalificerad majoritet fastställa tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i gemenskaperna.”

72. I stället för artikel 218 skall införas den anpassade texten till artikel 28 första stycket i Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna; denna nya artikeln 218 skall följaktligen ha följande lydelse:

”Artikel 218

Gemenskapen skall, på de villkor som anges i protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, inom medlemsstaternas territorier åtnjuta den immunitet och de privilegier som krävs för att den skall kunna fullgöra sin uppgift. Detsamma skall gälla för Europeiska centralbanken, Europeiska monetära institutet och Europeiska investeringsbanken.”

73. I artikel 221 skall orden ”Inom tre år efter det att detta fördrag har trätt i kraft skall medlemsstaterna,” ersättas med orden ”Medlemsstaterna skall,”.

74. I artikel 223 skall punkterna 2 och 3 slås samman och ersättas med följande:

”2. Rådet får på förslag från kommissionen genom enhälligt beslut ändra den lista som rådet den 15 april 1958 fastställde över varor på vilka bestämmelserna i punkt 1b skall tillämpas.”

75. Artikel 226 skall upphävas.

76. Artikel 227 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 skall hänvisningen till bilaga IV ersättas med en hänvisning till bilaga II.

b) Efter punkt 4 skall följande nya punkt införas:

”5. Bestämmelserna i detta fördrag skall omfatta Åland i enlighet med bestämmelserna i protokoll 2 i akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning.”

c) Den tidigare punkten 5 skall betecknas 6 och dess punkt d om Åland skall utgå.

77. I artikel 229 första stycket skall orden ”Förenta nationernas organ, dess fackorgan samt Allmänna tull- och handelsavtalets organ” ersättas med ”Förenta nationernas organ och dess fackorgan”.

78. I artikel 234 första stycket skall orden ”innan detta fördrag träder i kraft” ersättas med ”före den 1 januari 1958 eller, för stater som senare ansluter sig, före tidpunkten för deras anslutning”.

79. Rubriken ”Upprättande av institutionerna” före artikel 241 skall utgå.

80. Artiklarna 241—246 skall upphävas.

81. I artikel 248 skall ett nytt stycke med följande lydelse läggas till:

”Till följd av anslutningsfördragen är även de danska, engelska, finska, grekiska, iriska, portugisiska, spanska och svenska texterna giltiga.”

II. BILAGOR

1. Bilaga I ”Listorna A t.o.m. G som avses i artiklarna 19 och 20 i detta fördrag” skall utgå.

2. Bilaga II ”Lista som avses i artikel 38 i detta fördrag” skall betecknas bilaga I och hänvisningen till ”bilaga II till fördraget” under nummer ur 22.08 och ur 22.09 skall vara en hänvisning till ”bilaga I till fördraget”.

3. Bilaga III ”Lista över tjänstetransaktioner som avses i artikel 73h i detta fördrag” skall utgå.

4. Bilaga IV "Utomeuropeiska länder och territorier på vilka bestämmelserna i fjärde delen i detta fördrag skall tillämpas" betecknas bilaga II. Den uppdateras och skall ha följande lydelse:

"BILAGA II

UTOMEUROPEISKA LÄNDER OCH TERRITORIER

på vilka bestämmelserna i fjärde delen i detta fördrag skall tillämpas

— Grönland,	— Anguilla,
— Nya Kaledonien och tillhörande områden,	— Caymanöarna,
— Franska Polynesien,	— Falklandsöarna,
— De franska sydliga och antarktiska områdena,	— Sydgeorgien och Sydsandwichöarna,
— Wallis- och Futunaöarna,	— Montserrat,
— Mayotte,	— Pitcairn,
— Saint-Pierre och Miquelon,	— S:t Helena med tillhörande områden,
— Aruba,	— Brittiska antarktiska territoriet,
— Nederländska Antillerna:	— Brittiska territoriet i Indiska oceanen,
— Bonaire,	— Turks- och Caicosöarna,
— Curaçao,	— Brittiska Jungfruöarna,
— Saba,	— Bermuda."
— Sint Eustatius,	
— Sint Maarten.	

III. PROTOKOLL OCH ANDRA AKTER

1. Följande protokoll och akter skall upphävas:

- a) Protokoll om ändring av protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier.
- b) Protokoll om den tyska inrikeshandeln och de problem som sammanhänger med denna.
- c) Protokoll om vissa bestämmelser angående Frankrike.
- d) Protokoll om Storhertigdömet Luxemburg.
- e) Protokoll om den ordning som med avseende på Algeriet och Franska republikens utomeuropeiska departement skall tillämpas på varor som omfattas av Europeiska kol- och stålgemenskapen.
- f) Protokoll om mineraloljor och vissa av deras derivat.

- g) Protokoll om tillämpningen av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på de utomeuropeiska delarna av Konungariket Nederländerna.
 - h) Genomförandekonventionen om associeringen av utomeuropeiska länder och territorier med gemenskapen.
 - Protokoll om tullkvoter för import av bananer (ex 08.01 i Brysselnomenklaturen).
 - Protokoll om tullkvoter för import av orostat kaffe (ex 09.01 i Brysselnomenklaturen).
2. I slutet av protokollet om Europeiska investeringsbankens stadga, skall förteckningen över de personer som har undertecknat protokollet utgå.
3. Protokoll om stadgan för Europeiska gemenskapens domstol skall ändras på följande sätt:
- a) Orden "HAR UTSETT som befullmäktigade för detta ändamål:" samt förteckningen över statscheferna och deras befullmäktigade skall utgå.
 - b) Orden "SOM, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form," skall utgå.
 - c) I artikel 3 skall den anpassade texten till artikel 21 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier läggas till som ett fjärde stycke; detta nya fjärde stycke skall följaktligen ha följande lydelse:

"Artiklarna 12—15 och artikel 18 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier skall vara tillämpliga på domstolens domare, generaladvokater, justitiesekreterare och biträdande referenter, utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser om immunitet mot rättsliga förfaranden för domare som framgår av föregående stycken."
 - d) Artikel 57 skall upphävas.
 - e) Avslutningsfrasen "TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll" skall utgå.
 - f) Förteckningen över de personer, som har undertecknat protokollet, skall utgå.
4. I artikel 40 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken skall orden "som är fogat till fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna" utgå; orden "det protokoll" skall ersättas med ordet "protokollet".
5. I artikel 21 i protokollet om Europeiska monetära institutets stadga skall orden "som är fogat till fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna" utgå; orden "det protokoll" skall ersättas med ordet "protokollet".
6. Protokollet om Italien skall ändras på följande sätt:
- a) I det sista stycket, som börjar med orden "ERKÄNNER SÄRSKILT ATT", skall hänvisningen till artiklarna 108 och 109 ersättas med en hänvisning till artiklarna 109h och 109i.

- b) Förteckningen över de personer, som har undertecknat protokollet skall utgå.
7. Protokollet om varor som har sitt ursprung i och kommer från vissa länder och som särbehandlas vid import till en medlemsstat skall ändras på följande sätt:
- a) I inledningen till punkt 1
- skall orden ”vid fördragets ikraftträdande” ersättas med ”den 1 januari 1958”,
 - texten i punkt a skall följa omedelbart efter orden ”vid import”; den text som är resultatet av denna sammanslagning skall ha följande lydelse:
”... vid import till Beneluxländerna av varor med ursprung i och som kommer från Suriname eller Nederländska Antillerna”.
- b) I punkt 1 skall punkterna a—c utgå.
- c) I punkt 3 skall orden ”Före utgången av det första året efter det att detta fördrag har trätt i kraft skall varje medlemsstat underrätta ...” ersättas med ”Medlemsstaterna skall underrätta”.
- d) Förteckningen över de personer, som har undertecknat protokollet, skall utgå.
8. Protokollet om import till Europeiska gemenskapen av oljeprodukter som raffinerats i Nederländska Antillerna skall ändras på följande sätt:
- a) Avslutningsfrasen, som lyder ”TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll”, skall utgå.
- b) Förteckningen över de personer, som har undertecknat protokollet, skall utgå.
9. I protokollet om en särskild ordning för Grönland skall artikel 3 upphävas.

Artikel 7

Fördraget om Europeiska kol- och stålgemenskapen, inbegripet bilagor, protokoll och andra akter till detta, ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel i syfte att låta bestämmelser som inte längre tillämpas utgå ur fördraget och att som en följd av detta anpassa lydelsen av vissa av fördragets bestämmelser.

I. ARTIKLARNAS I FÖRDRAGET

1. I artikel 2 andra stycket skall ordet ”gradvis” utgå.
2. I inledningen till artikel 4 skall orden ”upphävas och” utgå.
3. Artikel 7 skall ändras på följande sätt:
 - a) I första strecksatsen skall orden ”HÖG MYNDIGHET, härafter benämnd ’kommissionen’” ersättas med ordet ”KOMMISSION”.

- b) I andra strecksatsen skall orden "en GEMENSAM FÖRSAMLING, härafter benämnd 'Europaparlamentet'" ersättas med "ett EUROPAPARLAMENT".
- c) I tredje strecksatsen skall orden "SÄRSKILT MINISTERRÅD, härafter benämnt 'rådet'" ersättas med ordet "RÅD".

4. Artikel 10.3 skall utgå.

5. I artikel 16 skall första och andra styckena utgå.

6. Artikel 21 skall ändras på följande sätt så att den omfattar artikel 1, artikel 2 i dess lydelse enligt artikel 5 i det här fördraget och artikel 3.1 i Akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, som utgör en bilaga till rådets beslut av den 20 september 1976; bilaga II i den akten skall fortsätta att gälla.

- a) I stället för punkterna 1 och 2, som inte längre tillämpas till följd av artikel 14 i Akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, införs texten till artiklarna 1 och 2 i nämnda akt införs som punkterna 1 och 2; de nya punkterna 1 och 2 får följande lydelse:

"1. Europaparlamentets företrädare för folken i de stater som slutit sig samman i gemenskapen skall väljas genom allmänna direkta val.

2. I varje medlemsstat skall följande antal företrädare i Europaparlamentet väljas:

Belgien	25
Danmark	16
Tyskland	99
Grekland	25
Spanien	64
Frankrike	87
Irland	15
Italien	87
Luxemburg	6
Nederländerna	31
Österrike	21
Portugal	25
Finland	16
Sverige	22
Förenade kungariket	87.

Om ändringar skall genomföras i denna artikel måste antalet företrädare som väljs i varje medlemsstat säkerställa en lämplig representation för folken i de stater som slutit sig samman i gemenskapen."

- b) Efter de nya punkterna 1 och 2 skall texten till artikel 3.1 i den ovannämnda akten införas som punkt 3; den nya punkten 3 skall ha följande lydelse:
- ”3. Företrädarna skall väljas för en period av fem år.”.
- c) Den befintliga punkten 3 i dess lydelse enligt artikel 3 i det här fördraget skall betecknas 4.
- d) Punkt 4, som har lagts till genom artikel 3 i det här fördraget, skall betecknas 5.
7. I artikel 32a första stycket skall ordet ”anslutningen” ersättas med orden ”den 1 januari 1995”.
8. I artikel 45b.3, skall andra stycket, som börjar med orden ”När de första utnämningarna ...”, utgå.
9. I artikel 50 skall den anpassade texten till artikel 20.2 och 20.3 i Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna införas som nya punkter 4 och 5; de nya punkterna 4 och 5 skall följaktigen ha följande lydelse:
- ”4. Den del av utgifterna i gemenskapernas budget som täcks av de avgifter som avses i artikel 49 skall fastställas till arton miljoner beräkningsenheter.
- Kommissionen skall varje år förelägga rådet en rapport och med denna rapport som grund skall rådet pröva om det på grund av ändringar i gemenskapernas budget finns anledning att justera denna siffra. Rådet skall besluta med samma majoritet som fastställts i artikel 28 fjärde stycket första meningen. Justeringen skall göras på grundval av en bedömning av utvecklingen av de utgifter som beror på tillämpningen av detta fördrag.
5. Den del av de avgifter som är avsedda att täcka utgifterna i gemenskapernas budget skall vid budgetens genomförande fördelas av kommissionen enligt den tidsplan, som anges i de finansförordningar som antagits på grundval av artikel 209b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 183b i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, och enligt vilken medlemsstaterna skall betala in sina bidrag.”.
10. Artikel 52 skall upphävas.
11. I stället för artikel 76 skall införas den anpassade texten till artikel 28 första stycket i Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna; denna nya artikel 76 skall följaktligen ha följande lydelse:
- ”Artikel 76*
- Gemenskapen skall, på de villkor som anges i protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, inom medlemsstaternas territorier åtnjuta den immunitet och de privilegier som krävs för att den skall kunna fullgöra sin uppgift.”
12. Artikel 79 skall ändras på följande sätt:
- a) I första stycket andra meningen skall det led i meningen som börjar ”beträffande Saar ...”, utgå och semikolonet ersättas med en punkt.

b) Efter första stycket skall ett andra stycke införas med följande lydelse:

”Bestämmelserna i det här fördraget skall omfatta Åland i enlighet med bestämmelserna i protokoll 2 i Akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning.”.

c) I inledningen till det nuvarande andra stycket skall orden ”utan hinder av föregående stycke” ersättas med ”utan hinder av föregående stycken”.

d) I det nuvarande andra stycket skall punkten d om Åland utgå.

13. I artikel 84 skall orden ”i fördraget och dess bilagor, i bifogade protokoll och i konventionen om övergångsbestämmelser” ersättas med ”i fördraget och dess bilagor samt i bifogade protokoll”.

14. Artikel 85 skall upphävas.

15. I artikel 93 skall orden ”Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete” ersättas med ”Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling”.

16. I artikel 95 tredje stycket skall orden ”, efter utgången av den övergångsperiod som bestämts i konventionen om övergångsbestämmelser,” utgå.

17. I artikel 97 skall orden ”Detta fördrag skall gälla för en tid av femtio år efter dess ikraftträdande” ersättas med ”Det här fördraget skall upphöra att gälla den 23 juli 2002.”

II. BILAGA III, Specialstål

Statschefernas och regeringschefernas befullmäktigade ombuds initialer, som återfinns i slutet av bilaga III, skall utgå.

III. PROTOKOLL OCH ANDRA AKTER SOM UTGÖR BILAGOR TILL FÖRDRAGET

1. Följande akter skall upphävas:

a) Skriftväxlingen mellan Förbundsrepubliken Tysklands regering och Franska republikens regering om Saar.

b) Konventionen om övergångsbestämmelser.

2. Protokollet om stadgan för Europeiska kol- och stålgemenskapens domstol skall ändras på följande sätt:

a) Avdelningarna I och II i protokollet skall ersättas med texten till avdelningarna I och II i protokollet om stadgan för Europeiska gemenskapens domstol, som utgör en bilaga till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

- b) Artikel 56 skall upphävas och rubriken "Övergångsbestämmelser", som föregår artikeln skall utgå.
 - c) Förteckningen över de personer, som har undertecknat protokollet, skall utgå.
3. Protokollet om förbindelserna med Europarådet skall ändras på följande sätt:
- a) Artikel 1 skall upphävas.
 - b) Förteckningen över de personer, som har undertecknat protokollet, skall utgå.

Artikel 8

Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, inbegripet bilagor och protokoll till detta, skall ändras i enlighet med bestämmelserna i denna artikel i syfte att låta bestämmelser som inte längre tillämpas utgå ur fördraget och att som en följd av detta anpassa lydelsen av vissa av fördragets artiklar.

I. ARTIKLARNA I FÖRDRAGET

1. I artikel 76 andra stycket skall orden "det att detta fördrag har trätt i kraft" ersättas med "den 1 januari 1958".
2. I inledningen till artikel 93 första stycket skall orden "ett år efter det att detta fördrag har trätt i kraft inbördes avskaffa alla import- och exporttullar" ersättas med "inbördes förbjuda alla import- och exporttullar".
3. Artiklarna 94 och 95 skall upphävas.
4. I artikel 98 andra stycket skall orden "Inom två år efter det att detta fördrag har trätt i kraft skall rådet ..." ersättas med "Rådet skall ...".
5. Artikel 100 skall upphävas.
6. Artikel 104 skall ändras på följande sätt:
 - a) I första stycket skall orden "efter det att detta fördrag har trätt i kraft" ersättas med orden "efter den 1 januari 1958 eller, för stater som senare ansluter sig, efter tidpunkten för dessas anslutning,".
 - b) I andra stycket skall orden "efter det att detta fördrag har trätt i kraft och inom fördragets tillämpningsområde" ersättas med "efter de tidpunkter som avses i föregående stycke och inom tillämpningsområdet för detta fördrag".

7. Artikel 105 skall ändras på följande sätt:

- a) I första stycket skall orden "innan fördraget trädde i kraft ingicks" ersättas med "före den 1 januari 1958 eller, för stater som senare ansluter sig, före tidpunkten för deras anslutning ingåtts". I slutet av samma stycke skall orden "efter det att fördraget trädde i kraft" ersättas med "efter nämnda tidpunkter".
- b) I andra stycket skall orden "mellan undertecknandet och ikraftträdandet av detta fördrag" ersättas med "mellan den 25 mars 1957 och den 1 januari 1958 eller, för stater som senare ansluter sig, mellan undertecknandet av anslutningsakten och tidpunkten för deras anslutning".

8. I artikel 106 första stycket skall orden "innan detta fördrag trädde i kraft" ersättas med "före den 1 januari 1958 eller, för stater som senare ansluter sig, före tidpunkten för deras anslutning".

9. Artikel 108 skall ändras på följande sätt så att den omfattar artikel 1, artikel 2 i dess lydelse enligt artikel 5 i det här fördraget och artikel 3.1 i Akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, som utgör en bilaga till rådets beslut av den 20 september 1976; bilaga II i den akten skall fortsätta att gälla:

- a) I stället för punkterna 1 och 2, som inte längre tillämpas till följd av artikel 14 i Akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, skall texten till artiklarna 1 och 2 i nämnda akt införas som punkterna 1 och 2; de nya punkterna 1 och 2 skall ha följande lydelse:

"1. Europaparlamentets företrädare för folken i de stater som slutit sig samman i gemenskapen skall väljas genom allmänna direkta val.

2. I varje medlemsstat skall följande antal företrädare i Europaparlamentet väljas:

Belgien	25
Danmark	16
Tyskland	99
Grekland	25
Spanien	64
Frankrike	87
Irland	15
Italien	87
Luxemburg	6
Nederländerna	31
Österrike	21
Portugal	25
Finland	16
Sverige	22
Förenade kungariket	87.

Om ändringar skall genomföras i denna punkt måste antalet företrädare som väljs i varje medlemsstat säkerställa en lämplig representation för folken i de stater som slutit sig samman i gemenskapen."

- b) Efter de nya punkterna 1 och 2 skall texten till artikel 3.1 i den ovannämnda akten införas som punkt 3; den nya punkten 3 skall ha följande lydelse:

"3. Företrädarna skall väljas för en period av fem år."

- c) Den nuvarande punkten 3 i dess lydelse enligt artikel 4 i det här fördraget skall betecknas 4.

- d) Punkt 4, som har lagts till genom artikel 4 i det här fördraget, skall betecknas 5.

10. Artikel 127.3 skall utgå.

11. I artikel 138 första stycket skall orden "från och med anslutningen" ersättas med "från och med den 1 januari 1995".

12. I artikel 160b.3 skall andra stycket, som börjar "När de första utnämningarna ...", utgå.

13. I artikel 181 skall andra till fjärde styckena utgå.

14. I stället för artikel 191 skall införas den anpassade texten till artikel 28 första stycket i Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna, denna nya artikel 191 skall följaktligen ha följande lydelse:

"Artikel 191

Gemenskapen skall, på de villkor som anges i protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, inom medlemsstaternas territorier åtnjuta den immunitet och de privilegier som krävs för att den skall kunna fullgöra sin uppgift."

15. Artikel 198 skall ändras på följande sätt:

- a) Efter andra stycket skall ett tredje stycke införas med följande lydelse :

"Bestämmelserna i detta fördrag skall omfatta Åland i enlighet med bestämmelserna i protokoll 2 i akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning."

- b) I det nuvarande tredje stycket skall punkten e om Åland utgå.

16. I artikel 199 första stycket skall orden "samt Allmänna tull- och handelsavtalets organ" ersättas med "samt Världshandelsorganisationens organ".

17. Avdelning VI (Bestämmelser om inledningsskedet), inbegripet avsnitt I (Upprättande av institutionerna), avsnitt 2 (Bestämmelser om den inledande tillämpningen av detta fördrag) och avsnitt 3 (Övergångsbestämmelser), samt artiklarna 209—223 skall upphävas.

18. I artikel 225 skall ett nytt stycke med följande nya lydelse läggas till:

”Till följd av anslutningsfördragen är även de danska, engelska, finska, grekiska, iriska, portugisiska, spanska och svenska texterna giltiga.”

II. BILAGOR

Bilaga V, Inledande forsknings- och utbildningsprogram som avses i artikel 215 i detta fördrag, inbegripet den tabell, som har rubriken Fördelning på huvudposter, skall utgå.

III. PROTOKOLL

1. Protokollet om tillämpningen av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen på de utomeuropeiska delarna av Konungariket Nederländerna skall upphävas.

2. Protokollet om stadgan för Europeiska atomenergigemenskapens domstol skall ändras på följande sätt:

a) Orden ”HAR UTSETT” som befullmäktigade för detta ändamål:” samt förteckningen över statscheferna och deras befullmäktigade, skall utgå.

b) Orden ”SOM, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form,” skall utgå.

c) I artikel 3 skall den anpassade texten till artikel 21 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier läggas till som ett fjärde stycke; detta nya fjärde stycke skall följaktligen ha följande lydelse:

”Artiklarna 12—15 och artikel 18 i protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier skall vara tillämpliga på domstolens domare, generaladvokater, justitiesekreterare och biträdande referenter, utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser om immunitet mot rättsliga förfaranden för domare som framgår av föregående stycken.”

d) Artikel 58 skall upphävas.

e) Avslutningsfrasen ”TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta protokoll” skall utgå.

f) Förteckningen över de personer som har undertecknat protokollet, skall utgå.

Artikel 9

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de följande punkterna, vilka syftar till att bevara de väsentliga beståndsdelarna i deras bestämmelser, skall Konventionen av den 25 mars 1957 om vissa gemensamma institutioner för Europeiska gemenskaperna och Fördraget av den 8

april 1965 om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna, med undantag av det protokoll som avses i punkt 5, upphävas.

2. De befogenheter som enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen tillkommer Europaparlamentet, rådet, kommissionen, domstolen och revisionsrätten skall utövas av de gemensamma institutionerna på de villkor som föreskrivs i de nämnda fördragen respektive i denna artikel.

De funktioner som enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen skall utövas av Ekonomiska och sociala kommittén skall utövas av en gemensam kommitté på de villkor som föreskrivs i respektive fördrag. Bestämmelserna i artiklarna 193 och 197 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall tillämpas på denna kommitté.

3. De europeiska gemenskapernas tjänstemän och övriga anställda skall utgöra en del av dessa gemenskapers gemensamma förvaltning och skall lyda under de bestämmelser som antas med tillämpning av artikel 212 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

4. Europeiska gemenskaperna skall, på de villkor som anges i det protokoll som avses i punkt 5, inom medlemsstaternas territorier åtnjuta den immunitet och de privilegier som krävs för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter. Detsamma skall gälla för Europeiska centralbanken, Europeiska monetära institutet och Europeiska investeringsbanken.

5. I protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier skall, på sätt som anges i protokollet om ändring av nämnda protokoll, en artikel 23. Den artikeln har följande lydelse:

”Artikel 23

Detta protokoll skall också tillämpas på Europeiska centralbanken, medlemmarna av dess beslutande organ och dess personal, dock utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken.

Europeiska centralbanken skall dessutom vara befriad från alla skatter och liknande avgifter på grund av en ökning av dess kapital och från olika formaliteter som kan vara förenade därmed i den stat där banken har sitt säte. Bankens och dess beslutande organs verksamhet enligt stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken skall inte påföras någon omsättningsskatt.

Ovannämnda bestämmelser skall också tillämpas på Europeiska monetära institutet. Dess upplösning eller likvidation skall inte medföra någon beskattning.”

6. Europeiska gemenskapens inkomster och utgifter, Europeiska kol- och stålgemenskapens förvaltningsutgifter och motsvarande inkomster samt Europeiska atomenergigemenskapens inkomster och utgifter, med undantag för Försörjningsbyråns och de gemensamma företagens inkomster och utgifter, skall tas upp i Europeiska gemenskapernas budget enligt bestämmelserna i fördragen om upprättandet av de tre gemenskaperna.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 216 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, av artikel 77 i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål-gemenskapen, artikel 189 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen eller av artikel 1 andra stycket i protokollet om stadgan för Europeiska investeringsbanken, skall medlemsstaternas regeringsföreträdare enhälligt besluta om nödvändiga bestämmelser för att hantera vissa problem som rör Storhertigdömet Luxemburg och som är en följd av upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna.

Artikel 10

1. Det förhållandet att inte längre tillämpade bestämmelser upphävs och utgår i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål-gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, i den lydelse som dessa fördrag hade innan Amsterdamfördraget trädde i kraft, och anpassningen av vissa av dessa fördrags bestämmelser skall inte påverka rättsverkningarna av bestämmelserna i dessa fördrag, särskilt inte rättsverkningarna av de tidsfrister som uppställs i dem, eller rättsverkningarna av bestämmelserna i anslutningsfördragen.

2. Rättsverkningarna av de gällande rättsakter som har antagits på grundval av de nämnda fördragen skall inte påverkas.

3. Detsamma skal gälla upphävandet av Konventionen av den 25 mars 1957 om vissa gemensamma institutioner för Europeiska gemenskaperna och upphävandet av Fördraget av den 8 april 1965 om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna.

Artikel 11

De bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål-gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen som rör Europeiska gemenskapernas domstols behörighet och utövandet av denna behörighet är tillämpliga på bestämmelserna i denna del och på det protokoll om immunitet och privilegier som avses i artikel 9.5.

TREDJE DELEN

ALLMÄNNA OCH AVSLUTANDE BESTÄMMELSER

Artikel 12

1. Artiklarna, avdelningarna och avsnitten i Fördraget om Europeiska unionen och i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, i deras lydelse enligt bestämmelserna i detta fördrag, skall numreras om i enlighet med jämförelsetabellerna i bilagan till detta fördrag; denna bilaga utgör en integrerad del av fördraget.

2. Korshänvisningarna mellan artiklar, avdelningar och avsnitt i Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och mellan dessa fördrag skall anpassas i konsekvens härmed. Detsamma skall gälla sådana hänvisningar till artiklar, avdelningar och avsnitt i dessa fördrag som finns i de andra gemenskapsfördragen.

3. Hänvisningar till artiklarna, avdelningarna och avsnitten i de fördrag som avses i punkt 2 och som finns i andra instrument eller akter skall förstås som hänvisningar till artiklarna, avdelningarna och avsnitten i fördragen i enlighet med omnumreringen enligt punkt 1 och till punkterna i de nämnda artiklarna, i enlighet med omnumreringen av dessa punkter enligt vissa bestämmelser i artikel 6.

4. Hänvisningar till punkter i artiklar i de fördrag som avses i artiklarna 7 och 8 och vilka hänvisningar finns i andra instrument eller akter, skall förstås som hänvisningar till dessa punkter i enlighet med omnumreringen av dessa punkter enligt vissa bestämmelser i de nämnda artiklarna 7 och 8.

Artikel 13

Detta fördrag har ingåtts på obegränsad tid.

Artikel 14

1. Detta fördrag skall ratificeras av de höga fördragsslutande parterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Italienska republikens regering.

2. Detta fördrag träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den månad då den signatärstat som sist fullgör den formaliteten deponerar sitt ratifikationsinstrument.

Artikel 15

Detta fördrag, som har upprättats i ett enda original på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, skall deponeras i arkiven hos Italienska republikens regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till var och en av regeringarna i övriga signatärstater.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Tratado.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne traktat.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diesen Vertrag gesetzt.

Εἰς πίστωση των ανωτέρω, οἱ υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα Συνθήκη.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Treaty.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent traité.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gConradh seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente trattato.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente Tratado.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Til bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta fördrag.

Hecho en Amsterdam, el dos de octubre de mil novecientos noventa y siete.

Udfærdiget i Amsterdam, den anden oktober nittenhundrede og syvoghalvfems.

Geschehen zu Amsterdam am zweiten Oktober neunzehnhundertsiebenundneunzig.

Έγινε στο Άμστερνταμ, στις δύο Οκτωβρίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά.

Done at Amsterdam this second day of October in the year one thousand nine hundred and ninety-seven.

Fait à Amsterdam, le deux octobre de l'an mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept.

Arna dhéanamh in Amstardam ar an dara lá de Dheireadh Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht.

Fatto ad Amsterdam, addì due ottobre millenovecentonovantasette.

Gedaan te Amsterdam, de tweede oktober negentienhonderd zevenennegentig.

Feito em Amesterdão, em dois de Outubro de mil novecentos e noventa e sete.

Tehty Amsterdmissa 2 päivänä lokakuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän.

Utfärdat i Amsterdam den andra oktober år nittonhundranittiosju.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät den König der Belgier

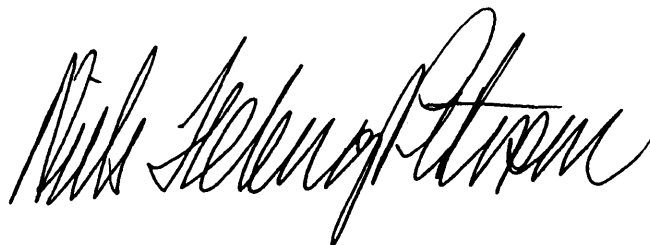

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

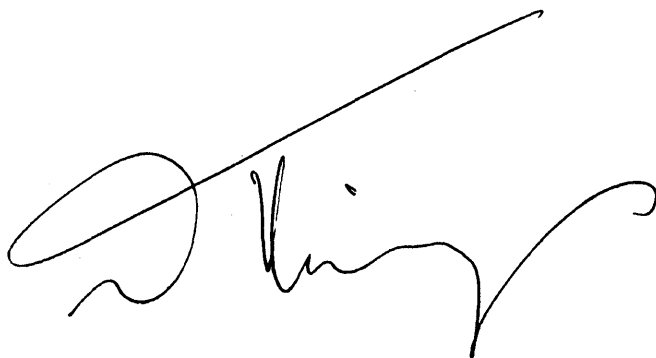
For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

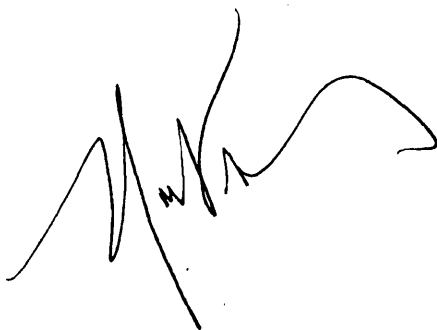
Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por Su Majestad el Rey de España

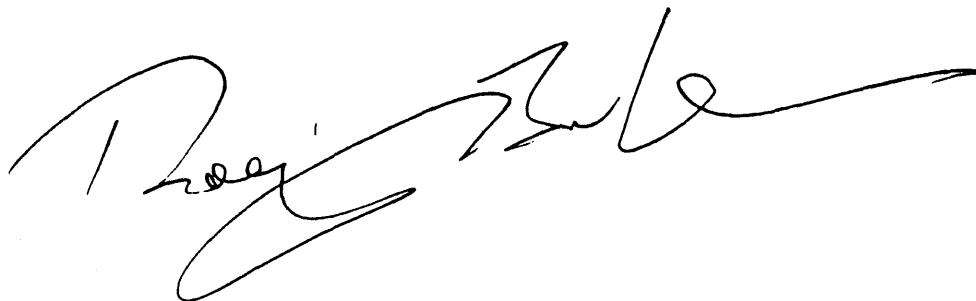

Pour le Président de la République française

Thar ceann an Choimisiúin arna údarú le hAirteagal 14 de Bhunreacht na hÉireann chun cumhachtaí agus feidhmeanna Uachtarán na hÉireann a oibriú agus a chomhlíonadh

For the Commission authorised by Article 14 of the Constitution of Ireland to exercise and perform the powers and functions of the President of Ireland

Per il Presidente della Repubblica italiana

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Pelo Presidente da República Portuguesa

Jaime Gama

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

Tarja Halonen

För Hans Majestät Konungen av Sverige

Lena Hjelm-Waller

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Lauren T. Henderson

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELLER SOM AVSES I ARTIKEL 12 I AMSTERDAMFÖRDRAGET

A. Fördraget om Europeiska unionen

Tidigare numrering	Ny numrering	Tidigare numrering	Ny numrering
AVDELNING I	AVDELNING I	AVDELNING VI (***)	AVDELNING VI
Artikel A	Artikel 1	Artikel K 1	Artikel 29
Artikel B	Artikel 2	Artikel K 2	Artikel 30
Artikel C	Artikel 3	Artikel K 3	Artikel 31
Artikel D	Artikel 4	Artikel K 4	Artikel 32
Artikel E	Artikel 5	Artikel K 5	Artikel 33
Artikel F	Artikel 6	Artikel K 6	Artikel 34
Artikel F.1 (*)	Artikel 7	Artikel K 7	Artikel 35
AVDELNING II	AVDELNING II	Artikel K 8	Artikel 36
Artikel G	Artikel 8	Artikel K 9	Artikel 37
AVDELNING III	AVDELNING III	Artikel K 10	Artikel 38
Artikel H	Artikel 9	Artikel K 11	Artikel 39
AVDELNING IV	AVDELNING IV	Artikel K 12	Artikel 40
Artikel I	Artikel 10	Artikel K 13	Artikel 41
AVDELNING V (***)	AVDELNING V	Artikel K 14	Artikel 42
Artikel J 1	Artikel 11	AVDELNING VIa (**)	AVDELNING VII
Artikel J 2	Artikel 12	Artikel K 15 (*)	Artikel 43
Artikel J 3	Artikel 13	Artikel K 16 (*)	Artikel 44
Artikel J 4	Artikel 14	Artikel K 17 (*)	Artikel 45
Artikel J 5	Artikel 15	AVDELNING VII	AVDELNING VIII
Artikel J 6	Artikel 16	Artikel L	Artikel 46
Artikel J 7	Artikel 17	Artikel M	Artikel 47
Artikel J 8	Artikel 18	Artikel N	Artikel 48
Artikel J 9	Artikel 19	Artikel O	Artikel 49
Artikel J 10	Artikel 20	Artikel P	Artikel 50
Artikel J 11	Artikel 21	Artikel Q	Artikel 51
Artikel J 12	Artikel 22	Artikel R	Artikel 52
Artikel J 13	Artikel 23	Artikel S	Artikel 53
Artikel J 14	Artikel 24		
Artikel J 15	Artikel 25		
Artikel J 16	Artikel 26		
Artikel J 17	Artikel 27		
Artikel J 18	Artikel 28		

(*) Ny artikel som infördes genom Amsterdamfördraget.

(**) Ny avdelning som infördes genom Amsterdamfördraget.

(***) Avdelning som strukturerades om genom Amsterdamfördraget.

B. Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Tidigare numrering	Ny numrering	Tidigare numrering	Ny numrering
FÖRSTA DELEN	FÖRSTA DELEN	KAPITEL 1	KAPITEL 1
Artikel 1	Artikel 1	Avsnitt 1	—
Artikel 2	Artikel 2	(har utgått)	
Artikel 3	Artikel 3	Artikel 12	Artikel 25
Artikel 3a	Artikel 4	Artikel 13 (upphävd)	—
Artikel 3b	Artikel 5	Artikel 14 (upphävd)	—
Artikel 3c (*)	Artikel 6	Artikel 15 (upphävd)	—
Artikel 4	Artikel 7	Artikel 16 (upphävd)	—
Artikel 4a	Artikel 8	Artikel 17 (upphävd)	—
Artikel 4b	Artikel 9	Avsnitt 2	—
Artikel 5	Artikel 10	(har utgått)	
Artikel 5a (*)	Artikel 11	Artikel 18 (upphävd)	—
Artikel 6	Artikel 12	Artikel 19 (upphävd)	—
Artikel 6a (*)	Artikel 13	Artikel 20 (upphävd)	—
Artikel 7 (upphävd)	—	Artikel 21 (upphävd)	—
Artikel 7a	Artikel 14	Artikel 22 (upphävd)	—
Artikel 7b (upphävd)	—	Artikel 23 (upphävd)	—
Artikel 7c	Artikel 15	Artikel 24 (upphävd)	—
Artikel 7d (*)	Artikel 16	Artikel 25 (upphävd)	—
		Artikel 26 (upphävd)	—
		Artikel 27 (upphävd)	—
		Artikel 28	Artikel 26
		Artikel 29	Artikel 27
ANDRA DELEN	ANDRA DELEN	KAPITEL 2	KAPITEL 2
Artikel 8	Artikel 17	Artikel 30	Artikel 28
Artikel 8a	Artikel 18	Artikel 31 (upphävd)	—
Artikel 8b	Artikel 19	Artikel 32 (upphävd)	—
Artikel 8c	Artikel 20	Artikel 33 (upphävd)	—
Artikel 8d	Artikel 21	Artikel 34	Artikel 29
Artikel 8e	Artikel 22	Artikel 35 (upphävd)	—
		Artikel 36	Artikel 30
		Artikel 37	Artikel 31
TREDJE DELEN	TREDJE DELEN		
AVDELNING I	AVDELNING I		
Artikel 9	Artikel 23		
Artikel 10	Artikel 24		
Artikel 11 (upphävd)	—		

(*) Ny artikel som infördes genom Amsterdamfördraget.

Tidigare numrering	Ny numrering	Tidigare numrering	Ny numrering
AVDELNING II	AVDELNING II	Artikel 69 (upphävd)	—
Artikel 38	Artikel 32	Artikel 70 (upphävd)	—
Artikel 39	Artikel 33	Artikel 71 (upphävd)	—
Artikel 40	Artikel 34	Artikel 72 (upphävd)	—
Artikel 41	Artikel 35	Artikel 73 (upphävd)	—
Artikel 42	Artikel 36	Artikel 73a (upphävd)	—
Artikel 43	Artikel 37	Artikel 73b	Artikel 56
Artikel 44 (upphävd)	—	Artikel 73c	Artikel 57
Artikel 45 (upphävd)	—	Artikel 73d	Artikel 58
Artikel 46	Artikel 38	Artikel 73e (upphävd)	—
Artikel 47 (upphävd)	—	Artikel 73f	Artikel 59
AVDELNING III	AVDELNING III	Artikel 73g	Artikel 60
KAPITEL 1	KAPITEL 1	Artikel 73h (upphävd)	—
Artikel 48	Artikel 39	AVDELNING IIIa	AVDELNING IV
Artikel 49	Artikel 40	(**)	
Artikel 50	Artikel 41	Artikel 73i (*)	Artikel 61
Artikel 51	Artikel 42	Artikel 73j (*)	Artikel 62
KAPITEL 2	KAPITEL 2	Artikel 73k (*)	Artikel 63
Artikel 52	Artikel 43	Artikel 73l (*)	Artikel 64
Artikel 53 (upphävd)	—	Artikel 73m (*)	Artikel 65
Artikel 54	Artikel 44	Artikel 73n (*)	Artikel 66
Artikel 55	Artikel 45	Artikel 73o (*)	Artikel 67
Artikel 56	Artikel 46	Artikel 73p (*)	Artikel 68
Artikel 57	Artikel 47	Artikel 73q (*)	Artikel 69
Artikel 58	Artikel 48	AVDELNING IV	AVDELNING V
KAPITEL 3	KAPITEL 3	Artikel 74	Artikel 70
Artikel 59	Artikel 49	Artikel 75	Artikel 71
Artikel 60	Artikel 50	Artikel 76	Artikel 72
Artikel 61	Artikel 51	Artikel 77	Artikel 73
Artikel 62 (upphävd)	—	Artikel 78	Artikel 74
Artikel 63	Artikel 52	Artikel 79	Artikel 75
Artikel 64	Artikel 53	Artikel 80	Artikel 76
Artikel 65	Artikel 54	Artikel 81	Artikel 77
Artikel 66	Artikel 55	Artikel 82	Artikel 78
KAPITEL 4	KAPITEL 4	Artikel 83	Artikel 79
Artikel 67 (upphävd)	—	Artikel 84	Artikel 80
Artikel 68 (upphävd)	—		

(*) Ny artikel som infördes genom Amsterdamfördraget.

(**) Ny avdelning som infördes genom Amsterdamfördraget.

Tidigare numrering	Ny numrering	Tidigare numrering	Ny numrering
AVDELNING V	AVDELNING VI		
KAPITEL 1	KAPITEL 1	Artikel 104	Artikel 101
AVSNITT 1	AVSNITT 1	Artikel 104a	Artikel 102
Artikel 85	Artikel 81	Artikel 104b	Artikel 103
Artikel 86	Artikel 82	Artikel 104c	Artikel 104
Artikel 87	Artikel 83		
Artikel 88	Artikel 84	KAPITEL 2	KAPITEL 2
Artikel 89	Artikel 85	Artikel 105	Artikel 105
Artikel 90	Artikel 86	Artikel 105a	Artikel 106
Avsnitt 2 (har utgått)	—	Artikel 106	Artikel 107
Artikel 91 (upphävd)	—	Artikel 107	Artikel 108
AVSNITT 3	AVSNITT 2	Artikel 108	Artikel 109
Artikel 92	Artikel 87	Artikel 108a	Artikel 110
Artikel 93	Artikel 88	Artikel 109	Artikel 111
Artikel 94	Artikel 89		
		KAPITEL 3	KAPITEL 3
KAPITEL 2	KAPITEL 2	Artikel 109a	Artikel 112
Artikel 95	Artikel 90	Artikel 109b	Artikel 113
Artikel 96	Artikel 91	Artikel 109c	Artikel 114
Artikel 97 (upphävd)	—	Artikel 109d	Artikel 115
Artikel 98	Artikel 92		
Artikel 99	Artikel 93	KAPITEL 4	KAPITEL 4
		Artikel 109e	Artikel 116
KAPITEL 3	KAPITEL 3	Artikel 109f	Artikel 117
Artikel 100	Artikel 94	Artikel 109g	Artikel 118
Artikel 100a	Artikel 95	Artikel 109h	Artikel 119
Artikel 100b (upphävd)	—	Artikel 109i	Artikel 120
Artikel 100c (upphävd)	—	Artikel 109j	Artikel 121
Artikel 100d (upphävd)	—	Artikel 109k	Artikel 122
Artikel 101	Artikel 96	Artikel 109l	Artikel 123
Artikel 102	Artikel 97	Artikel 109m	Artikel 124
AVDELNING VI	AVDELNING VII	AVDELNING VIa (**)	AVDELNING VIII
KAPITEL 1	KAPITEL 1	Artikel 109n (*)	Artikel 125
Artikel 102a	Artikel 98	Artikel 109o (*)	Artikel 126
Artikel 103	Artikel 99	Artikel 109p (*)	Artikel 127
Artikel 103a	Artikel 100	Artikel 109q (*)	Artikel 128
		Artikel 109r (*)	Artikel 129
		Artikel 109s (*)	Artikel 130
		AVDELNING VII	AVDELNING IX
		Artikel 110	Artikel 131
		Artikel 111 (upphävd)	—
		Artikel 112	Artikel 132
		Artikel 113	Artikel 133

(*) Ny artikel som infördes genom Amsterdamfördraget.

(**) Ny avdelning som infördes genom Amsterdamfördraget.

Tidigare numrering	Ny numrering
Artikel 114 (upphävd)	—
Artikel 115	Artikel 134
AVDELNING VIIa (**)	AVDELNING X
Artikel 116 (*)	Artikel 135
AVDELNING VIII KAPITEL 1 (***)	AVDELNING XI KAPITEL 1
Artikel 117	Artikel 136
Artikel 118	Artikel 137
Artikel 118a	Artikel 138
Artikel 118b	Artikel 139
Artikel 118c	Artikel 140
Artikel 119	Artikel 141
Artikel 119a	Artikel 142
Artikel 120	Artikel 143
Artikel 121	Artikel 144
Artikel 122	Artikel 145
KAPITEL 2	KAPITEL 2
Artikel 123	Artikel 146
Artikel 124	Artikel 147
Artikel 125	Artikel 148
KAPITEL 3	KAPITEL 3
Artikel 126	Artikel 149
Artikel 127	Artikel 150
AVDELNING IX	AVDELNING XII
Artikel 128	Artikel 151
AVDELNING X	AVDELNING XIII
Artikel 129	Artikel 152
AVDELNING XI	AVDELNING XIV
Artikel 129a	Artikel 153
AVDELNING XII	AVDELNING XV
Artikel 129b	Artikel 154
Artikel 129c	Artikel 155
Artikel 129d	Artikel 156
AVDELNING XIII	AVDELNING XVI
Artikel 130	Artikel 157

Tidigare numrering	Ny numrering
AVDELNING XIV	AVDELNING XVII
Artikel 130a	Artikel 158
Artikel 130b	Artikel 159
Artikel 130c	Artikel 160
Artikel 130d	Artikel 161
Artikel 130e	Artikel 162
AVDELNING XV	AVDELNING XVIII
Artikel 130f	Artikel 163
Artikel 130g	Artikel 164
Artikel 130h	Artikel 165
Artikel 130i	Artikel 166
Artikel 130j	Artikel 167
Artikel 130k	Artikel 168
Artikel 130l	Artikel 169
Artikel 130m	Artikel 170
Artikel 130n	Artikel 171
Artikel 130o	Artikel 172
Artikel 130p	Artikel 173
Artikel 130q (upphävd)	—
AVDELNING XVI	AVDELNING XIX
Artikel 130r	Artikel 174
Artikel 130s	Artikel 175
Artikel 130t	Artikel 176
AVDELNING XVII	AVDELNING XX
Artikel 130u	Artikel 177
Artikel 130v	Artikel 178
Artikel 130w	Artikel 179
Artikel 130x	Artikel 180
Artikel 130y	Artikel 181
FJÄRDE DELEN	FJÄRDE DELEN
Artikel 131	Artikel 182
Artikel 132	Artikel 183
Artikel 133	Artikel 184
Artikel 134	Artikel 185
Artikel 135	Artikel 186
Artikel 136	Artikel 187
Artikel 136a	Artikel 188

(*) Ny artikel som infördes genom Amsterdamfördraget.

(**) Ny avdelning som infördes genom Amsterdamfördraget.

(***) Kapitel 1 som strukturerades om genom Amsterdamfördraget.

Tidigare numrering	Ny numrering	Tidigare numrering	Ny numrering
FEMTE DELEN	FEMTE DELEN	Artikel 166	Artikel 222
AVDELNING 1	AVDELNING I	Artikel 167	Artikel 223
KAPITEL 1	KAPITEL 1	Artikel 168	Artikel 224
AVSNITT 1	AVSNITT 1	Artikel 168a	Artikel 225
Artikel 137	Artikel 189	Artikel 169	Artikel 226
Artikel 138	Artikel 190	Artikel 170	Artikel 227
Artikel 138a	Artikel 191	Artikel 171	Artikel 228
Artikel 138b	Artikel 192	Artikel 172	Artikel 229
Artikel 138c	Artikel 193	Artikel 173	Artikel 230
Artikel 138d	Artikel 194	Artikel 174	Artikel 231
Artikel 138e	Artikel 195	Artikel 175	Artikel 232
Artikel 139	Artikel 196	Artikel 176	Artikel 233
Artikel 140	Artikel 197	Artikel 177	Artikel 234
Artikel 141	Artikel 198	Artikel 178	Artikel 235
Artikel 142	Artikel 199	Artikel 179	Artikel 236
Artikel 143	Artikel 200	Artikel 180	Artikel 237
Artikel 144	Artikel 201	Artikel 181	Artikel 238
AVSNITT 2	AVSNITT 2	Artikel 182	Artikel 239
Artikel 145	Artikel 202	Artikel 183	Artikel 240
Artikel 146	Artikel 203	Artikel 184	Artikel 241
Artikel 147	Artikel 204	Artikel 185	Artikel 242
Artikel 148	Artikel 205	Artikel 186	Artikel 243
Artikel 149 (upphävd)	—	Artikel 187	Artikel 244
Artikel 150	Artikel 206	Artikel 188	Artikel 245
Artikel 151	Artikel 207	AVSNITT 5	AVSNITT 5
Artikel 152	Artikel 208	Artikel 188a	Artikel 246
Artikel 153	Artikel 209	Artikel 188b	Artikel 247
Artikel 154	Artikel 210	Artikel 188c	Artikel 248
AVSNITT 3	AVSNITT 3	KAPITEL 2	KAPITEL 2
Artikel 155	Artikel 211	Artikel 189	Artikel 249
Artikel 156	Artikel 212	Artikel 189a	Artikel 250
Artikel 157	Artikel 213	Artikel 189b	Artikel 251
Artikel 158	Artikel 214	Artikel 189c	Artikel 252
Artikel 159	Artikel 215	Artikel 190	Artikel 253
Artikel 160	Artikel 216	Artikel 191	Artikel 254
Artikel 161	Artikel 217	Artikel 191a (*)	Artikel 255
Artikel 162	Artikel 218	Artikel 192	Artikel 256
Artikel 163	Artikel 219	KAPITEL 3	KAPITEL 3
AVSNITT 4	AVSNITT 4	Artikel 193	Artikel 257
Artikel 164	Artikel 220	Artikel 194	Artikel 258
Artikel 165	Artikel 221	Artikel 195	Artikel 259
		Artikel 196	Artikel 260
		Artikel 197	Artikel 261
		Artikel 198	Artikel 262

(*) Ny artikel som infördes genom Amsterdamfördraget.

Tidigare numrering	Ny numrering	Tidigare numrering	Ny numrering
KAPITEL 4	KAPITEL 4	Artikel 218 (*)	Artikel 291
Artikel 198a	Artikel 263	Artikel 219	Artikel 292
Artikel 198b	Artikel 264	Artikel 220	Artikel 293
Artikel 198c	Artikel 265	Artikel 221	Artikel 294
		Artikel 222	Artikel 295
KAPITEL 5	KAPITEL 5	Artikel 223	Artikel 296
Artikel 198d	Artikel 266	Artikel 224	Artikel 297
Artikel 198e	Artikel 267	Artikel 225	Artikel 298
		Artikel 226 (upphävd)	—
AVDELNING II	AVDELNING II	Artikel 227	Artikel 299
Artikel 199	Artikel 268	Artikel 228	Artikel 300
Artikel 200 (upphävd)	—	Artikel 228a	Artikel 301
Artikel 201	Artikel 269	Artikel 229	Artikel 302
Artikel 201a	Artikel 270	Artikel 230	Artikel 303
Artikel 202	Artikel 271	Artikel 231	Artikel 304
Artikel 203	Artikel 272	Artikel 232	Artikel 305
Artikel 204	Artikel 273	Artikel 233	Artikel 306
Artikel 205	Artikel 274	Artikel 234	Artikel 307
Artikel 205a	Artikel 275	Artikel 235	Artikel 308
Artikel 206	Artikel 276	Artikel 236 (*)	Artikel 309
Artikel 206a (upphävd)	—	Artikel 237 (upphävd)	—
Artikel 207	Artikel 277	Artikel 238	Artikel 310
Artikel 208	Artikel 278	Artikel 239	Artikel 311
Artikel 209	Artikel 279	Artikel 240	Artikel 312
Artikel 209a	Artikel 280	Artikel 241 (upphävd)	—
		Artikel 242 (upphävd)	—
SJÄTTE DELEN	SJÄTTE DELEN	Artikel 243 (upphävd)	—
Artikel 210	Artikel 281	Artikel 244 (upphävd)	—
Artikel 211	Artikel 282	Artikel 245 (upphävd)	—
Artikel 212 (*)	Artikel 283	Artikel 246 (upphävd)	—
Artikel 213	Artikel 284		
Artikel 213a (*)	Artikel 285	SLUT- BESTÄMMELSER	SLUT- BESTÄMMELSER
Artikel 213b (*)	Artikel 286	Artikel 247	Artikel 313
Artikel 214	Artikel 287	Artikel 248	Artikel 314
Artikel 215	Artikel 288		
Artikel 216	Artikel 289		
Artikel 217	Artikel 290		

(*) Ny artikel som infördes genom Amsterdamfördraget.

PROTOKOLL

A. PROTOKOLL SOM FOGAS TILL FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

Protokoll om artikel J 7 i Fördraget om Europeiska unionen

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR behovet av att fullt ut genomföra bestämmelserna i artikel J 7.1 andra stycket och J 7.3 i Fördraget om Europeiska unionen,

SOM BEAKTAR att unionens politik i enlighet med artikel J 7 inte skall påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik och att den skall respektera de skyldigheter som vissa medlemsstater, som anser att deras gemensamma försvar förverkligas genom NATO, har enligt Nordatlantiska fördraget och vara förenlig med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik som har upprättats inom den ramen,

HAR ENATS om följande bestämmelse, som fogas till Fördraget om Europeiska unionen:

Europeiska unionen skall tillsammans med Väst europeiska unionen inom ett år från Amsterdamfördragets ikraftträdande utarbeta arrangemang för ett ökat ömsesidigt samarbete.

**B. PROTOKOLL SOM FOGAS TILL FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN OCH
FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN**

Protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM KONSTATERAR att de avtal om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna som några av Europeiska unionens medlemsstater undertecknade i Schengen den 14 juni 1985 och den 19 juni 1990, samt de därmed förbundna avtal och de regler som har antagits på grundval av dessa avtal, syftar till att förstärka den europeiska integrationen och särskilt till att göra det möjligt för Europeiska unionen att snabbare utvecklas till ett område med frihet, säkerhet och rättvisa,

SOM ÖNSKAR införliva de ovannämnda avtalen och reglerna inom Europeiska unionens ramar,

SOM BEKRÄFTAR att bestämmelserna i Schengenregelverket tillämpliga endast om och i den utsträckning som de är förenliga med unions- och gemenskapsrätten,

SOM BEAKTAR Danmarks särskilda ställning,

SOM BEAKTAR att Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland inte är parter i och inte har undertecknat de ovannämnda avtalen, men att dessa stater dock bör ges möjlighet att godta vissa av eller alla dessa bestämmelser,

SOM INSER att det följaktligen är nödvändigt att använda bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen när det gäller ett närmare samarbete mellan vissa medlemsstater och att de bestämmelserna endast bör användas som en sista utväg,

SOM BEAKTAR behovet att behålla särskilda förbindelser med Republiken Island och Konungariket Norge, eftersom båda dessa stater har bekräftat att de avser att bli bundna av de ovannämnda bestämmelserna på grundval av det avtal som undertecknades i Luxemburg den 19 december 1996,

HAR ENATS om följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel 1

Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Helleniska republiken, Konungariket Spanien, Franska republiken, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Portugisiska republiken, Republiken Finland och Konungariket Sverige, som har undertecknat Schengenavtalen, bemyndigas att upprätta ett närmare samarbete sinsemellan inom tillämpningsområdet för dessa avtal och de med dem förbundna bestämmelserna enligt förteckningen i bilagan till detta protokoll, nedan kallade "Schengenregelverket". Detta samarbete skall genomföras inom Europeiska unionens institutionella och rättsliga ramar och med iakttagande av de relevanta bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel 2

1. Från och med den tidpunkt då Amsterdamfördraget träder i kraft skall Schengenregelverket, inbegripet de beslut som den enligt Schengenavtalen inrättade verkställande kommittén har fattat före denna tidpunkt, omedelbart gälla för de tretton medlemsstater som avses i artikel 1, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel. Från och med samma tidpunkt skall rådet ersätta den nämnda verkställande kommittén.

Rådet, som skall besluta med enhällighet bland de medlemmar som avses i artikel 1, skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra denna punkt. Rådet skall enhälligt och i överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna i fördragen avgöra vad som är den rättsliga grunden för var och en av de bestämmelser eller vart och ett av de beslut som utgör Schengenregelverket.

När det gäller sådana bestämmelser och beslut och i enlighet med det nämnda avgörandet skall Europeiska gemenskapernas domstol utöva den behörighet som den tilldelats genom de relevanta tillämpliga bestämmelserna i fördragen. Domstolen skall dock inte vara behörig i fråga om åtgärder eller beslut som rör upprätthållandet av lag och ordning och skyddet av den inre säkerheten.

Innan de åtgärder som avses har vidtagits och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.2, skall de bestämmelser eller beslut som utgör Schengenregelverket betraktas som rättsakter som har sin grund i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla för de medlemsstater som har undertecknat protokoll om anslutning till Schengenavtalen från och med de tidpunkter som rådet beslutar med enhällighet bland de medlemmar som nämns i artikel 1, om inte villkoren för någon av dessa medlemsstaters anslutning till Schengenregelverket är uppfyllda före den tidpunkt då Amsterdamfördraget träder i kraft.

Artikel 3

Efter ett sådant avgörande som avses i artikel 2.1 andra stycket skall Danmark behålla samma rättigheter och skyldigheter i förhållande till de övriga stater som har undertecknat Schengenavtalen som före det nämnda avgörandet med avseende på de delar av Schengenregelverket som anses ha sin rättsliga grund i avdelning IIIa i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Med avseende på de delar av Schengenavtalens regelverk som anses ha sin rättsliga grund i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen skall Danmark fortsätta att ha samma rättigheter och skyldigheter som de övriga stater som har undertecknat Schengenavtalen.

Artikel 4

Irland och Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland, som inte är bundna av Schengenregelverket, får när som helst begära att vissa eller samtliga bestämmelser i detta regelverk skall tillämpas på dem.

Rådets beslut i anledning av en sådan begäran skall fattas med enhällighet bland de medlemmar som avses i artikel 1 och företrädaren för regeringen i den berörda staten.

Artikel 5

1. Förslag och initiativ som grundar sig på Schengenregelverket skall omfattas av de relevanta bestämmelserna i fördragen.

Om varken Irland, Förenade kungariket eller båda inom rimlig tid skriftligen har underrättat rådets ordförande om att de önskar delta skall, i detta sammanhang, de medlemsstater som avses i artikel 1 samt Irland och Förenade kungariket anses ha fått ett sådant bemyndigande som avses i artikel 5a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen eller i artikel K 12 i Fördraget om Europeiska unionen om någon av dem önskar delta i de ifrågavarande samarbetsområdena.

2. De relevanta bestämmelserna i fördrag som avses i punkt 1 första stycket är tillämpliga även om rådet inte har beslutat om de åtgärder som avses i artikel 2.1 andra stycket.

Artikel 6

Republiken Island och Konungariket Norge skall associeras till genomförandet av Schengenavtalens regelverk och den vidare utvecklingen av detta på grundval av det avtal som undertecknades i Luxemburg den 19 december 1996. Rådet skall med dessa stater avtala om lämpliga förfaranden för detta och härvid besluta med enhällighet bland de medlemmar som nämns i artikel 1. Det avtalet skall innehålla bestämmelser om Islands och Norges bidrag till eventuella ekonomiska konsekvenser av genomförandet av detta protokoll.

Rådet skall genom enhälligt beslut ingå ett särskilt avtal med Island och Norge för att fastställa rättigheter och skyldigheter mellan å ena sidan Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och å andra sidan Island och Norge på sådana områden som omfattas av Schengenregelverket och som är tillämpliga på dessa stater.

Artikel 7

Rådet skall med kvalificerad majoritet besluta om närmare föreskrifter för Schengensekretariatets införlivande med rådets generalsekretariat.

Artikel 8

I samband med förhandlingarna om nya medlemsstaters tillträde till Europeiska unionen skall Schengenregelverket samt ytterligare åtgärder som institutionerna beslutar på detta regelverks tillämpningsområde betraktas som ett regelverk som måste godtas fullt ut av alla stater som ansöker om tillträde.

BILAGA

SCHENGENREGELVERKET

1. Det i Schengen den 14 juni 1985 undertecknade avtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna mellan regeringarna i de stater som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken.
 2. Den i Schengen den 19 juni 1990 undertecknade tillämpningskonventionen till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, med tillhörande slutakt och gemensamma förklaringar, mellan Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna.
 3. Protokoll och avtal om anslutning till 1985 års avtal och 1990 års tillämpningskonvention som har ingåtts med Italien (undertecknade i Paris den 27 november 1990), Spanien och Portugal (undertecknade i Bonn den 25 juni 1991), Grekland (undertecknade i Madrid den 6 november 1992), Österrike (undertecknade i Bryssel den 28 april 1995) samt Danmark, Finland och Sverige (undertecknade i Luxemburg den 19 december 1996), med tillhörande slutakter och förklaringar.
 4. Beslut och förklaringar som har antagits av den verkställande kommitté som inrättades genom 1990 års tillämpningskonvention samt rättsakter för att genomföra konventionen som har antagits av de organ, som den verkställande kommittén har givit befogenhet att fatta beslut.
-

Protokoll om tillämpning av vissa inslag i artikel 7a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kungariket och Irland

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR avgöra vissa frågor som rör Förenade kungariket och Irland,

SOM BEAKTAR att det under många år förekommit särskilda arrangemang för resor mellan Förenade kungariket och Irland,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 1

Förenade kungariket skall — utan hinder av artikel 7a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, andra bestämmelser i det fördraget eller i Fördraget om Europeiska unionen, åtgärder som har beslutats enligt de fördragen eller av internationella avtal som ingåtts av gemenskapen eller av gemenskapen och dess medlemsstater med en eller flera tredje stater — ha rätt att vid sina gränser med andra medlemsstater genomföra sådana kontroller av personer som vill resa in i Förenade kungariket som det anser nödvändiga i syfte att

- a) kontrollera rätten att resa in i Förenade kungariket för medborgare i stater som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och för deras familjemedlemmar när de utövar rättigheter som följer av gemenskapsrätten, liksom för sådana medborgare i andra stater som har fått sådana rättigheter genom en överenskommelse som Förenade kungariket är bunden av, och
- b) avgöra om andra personer skall ges tillstånd att resa in i Förenade kungariket.

Artikel 7a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen eller i andra bestämmelser i det fördraget eller Fördraget om Europeiska unionen eller andra åtgärder som har beslutats inom ramen för dessa fördrag skall inte på något sätt påverka Förenade kungarikets rätt att införa eller genomföra sådana kontroller. Hänvisningar till Förenade kungariket i denna artikel skall anses inbegripa territorier för vars yttre förbindelser Förenade kungariket ansvarar.

Artikel 2

Förenade kungariket och Irland får fortsätta att komma överens om inbördes arrangemang rörande fri rörlighet för personer mellan sina territorier ("den gemensamma resezon"), samtidigt som rättigheterna för de personer som avses i artikel 1 första stycket a i detta protokoll fullt ut skall respekteras. Följaktligen skall bestämmelserna i artikel 1 i detta protokoll, så

länge dessa länder upprätthåller sådana arrangemang, vara tillämpliga på Irland på samma villkor och under samma förhållanden som på Förenade kungariket. Artikel 7a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen eller andra bestämmelser i det fördraget eller Fördraget om Europeiska unionen eller andra åtgärder som har beslutats inom ramen för dessa fördrag, skall inte på något sätt påverka några sådana arrangemang.

Artikel 3

De andra medlemsstaterna skall ha rätt att vid sina gränser eller vid varje plats för inresa till deras territorium genomföra kontroller av personer som vill resa in på deras territorium från Förenade kungariket eller andra territorier för vars yttre förbindelser det landet ansvarar för samma ändamål som i artikel 1 i detta protokoll eller från Irland under den tid som bestämmelserna i artikel 1 i detta protokoll är tillämpliga på Irland.

Artikel 7a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen eller andra bestämmelser i det fördraget eller Fördraget om Europeiska unionen eller andra åtgärder som beslutats inom ramen för dessa fördrag skall inte på något sätt påverka de andra medlemsstaternas rätt att införa eller genomföra sådana kontroller.

Protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR avgöra vissa frågor som rör Förenade kungariket och Irland,

SOM BEAKTAR protokollet om tillämpning av vissa inslag i artikel 7a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kungariket och Irland,

HAR ENATS om följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 1

Om inte annat följer av artikel 3 skall Förenade kungariket och Irland inte delta i rådets beslut om föreslagna åtgärder i enlighet med avdelning IIIa i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Med avvikelse från artikel 148.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall en kvalificerad majoritet anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i den nämnda artikel 148.2. Enhällighet bland rådets medlemmar, med undantag av företrädarna för Förenade kungarikets och Irlands regeringar, skall krävas för sådana beslut i rådet som skall antas enhälligt.

Artikel 2

Till följd av artikel 1 och om inte annat följer av artiklarna 3, 4 och 6 skall inga bestämmelser i avdelning IIIa i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, inga åtgärder som beslutas enligt den avdelningen, inga bestämmelser i ett internationellt avtal som ingås av gemenskapen i enlighet med den avdelningen och inga beslut av domstolen som innebär en tolkning av en sådan bestämmelse eller åtgärd vara bindande för eller tillämpliga i Förenade kungariket eller Irland; inga sådana bestämmelser, åtgärder eller beslut skall på något sätt påverka dessa staters befogenheter, rättigheter och skyldigheter; inga sådana bestämmelser, åtgärder eller beslut skall på något sätt påverka gemenskapens regelverk eller utgöra en del av gemenskapsrätten, såsom detta regelverk och denna rätt gäller för Förenade kungariket eller Irland.

Artikel 3

1. Förenade kungariket eller Irland kan inom tre månader efter det att ett förslag eller initiativ har lagts fram för rådet i enlighet med avdelning IIIa i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skriftligen meddela rådets ordförande att Förenade kungariket eller Irland önskar delta i beslutet om och tillämpningen av en sådan föreslagen åtgärd, varefter den staten skall ha rätt att göra detta. Med avvikelse från artikel 148.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall en kvalificerad majoritet anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i den nämnda artikel 148.2.

Enhällighet bland rådets medlemmar, med undantag av en medlem som inte har lämnat ett sådant meddelande, skall krävas för sådana beslut i rådet som skall antas enhälligt. En åtgärd som beslutats enligt denna punkt skall vara bindande för alla medlemsstater som deltog i beslutet.

2. Om beslut om en sådan åtgärd som avses i punkt 1 efter en rimlig tidsperiod inte kan fattas med Förenade kungariket eller Irland som deltagare, får rådet besluta om en sådan åtgärd i enlighet med artikel 1 utan att Förenade kungariket eller Irland deltar. I det fallet är artikel 2 tillämplig.

Artikel 4

Förenade kungariket eller Irland får när som helst efter beslut om en åtgärd i rådet i enlighet med avdelning IIIa i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen underrätta rådet och kommissionen om sin önskan att godta åtgärden. I så fall skall det förfarande som avses i artikel 5a.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen gälla i tillämpliga delar.

Artikel 5

En medlemsstat som inte är bunden av en åtgärd som har beslutats i enlighet med avdelning IIIa i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall inte på något sätt belastas ekonomiskt av den åtgärden utöver de administrativa kostnader detta åsamkar institutionerna.

Artikel 6

När Förenade kungariket eller Irland i sådana fall som avses i detta protokoll är bundet av en åtgärd som rådet har beslutat om i enlighet med avdelning IIIa i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall relevanta bestämmelser i det fördraget, inbegripet artikel 73p, vara tillämpliga på den staten när det gäller den åtgärden.

Artikel 7

Artiklarna 3 och 4 skall inte påverka tillämpningen av protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.

Artikel 8

Irland får skriftligen meddela rådets ordförande att landet inte längre önskar omfattas av detta protokoll. I så fall kommer de normala bestämmelserna i fördraget att gälla för Irland.

Protokoll om Danmarks ställning

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ERINRAR OM det beslut som fattades av stats- och regeringscheferna, församlade i Europeiska rådet i Edinburgh den 12 december 1992, om vissa problem som togs upp av Danmark med avseende på Fördraget om Europeiska unionen,

SOM HAR NOTERAT Danmarks ståndpunkt när det gäller medborgarskap, Ekonomiska och monetära unionen, försvarspolitik samt rättsliga och inrikes frågor, enligt vad som anges i Edinburghbeslutet,

SOM ÄR MEDVETNA OM artikel 3 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen:

DEL I

Artikel 1

Danmark skall inte delta i rådets beslut om föreslagna åtgärder i enlighet med avdelning IIIa i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Med avvikelse från artikel 148.2 i Fördraget om Europeiska gemenskapen skall en kvalificerad majoritet anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i den nämnda artikel 148.2. Enhällighet bland rådsmedlemmarna, med undantag av företrädaren för Danmarks regering, skall krävas för sådana beslut i rådet som skall antas enhälligt.

Artikel 2

Inga bestämmelser i avdelning IIIa i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, inga åtgärder som beslutas i enlighet med den avdelningen, inga bestämmelser i ett internationellt avtal som ingåtts av gemenskapen i enlighet med den avdelningen och inga beslut av domstolen som innebär en tolkning av en sådan bestämmelse eller åtgärd eller något sådant beslut skall vara bindande för eller tillämpliga i Danmark; inga sådana bestämmelser, åtgärder eller beslut skall på något sätt påverka Danmarks befogenheter, rättigheter eller skyldigheter; inga sådana bestämmelser, åtgärder eller beslut skall på något sätt påverka gemenskapens regelverk eller utgöra en del av gemenskapsrätten, såsom detta regelverk och denna rätt gäller för Danmark.

Artikel 3

De åtgärder som avses i artikel 1 skall inte medföra några ekonomiska konsekvenser för Danmark, annat än de administrativa kostnader som åsamkas institutionerna.

Artikel 4

Artiklarna 1, 2 och 3 skall inte tillämpas på åtgärder för att bestämma de tredje länder vars medborgare är skyldiga att ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser eller på åtgärder som avser en enhetlig utformning av viseringar.

Artikel 5

1. Danmark skall, inom en tid av sex månader efter det att rådet har beslutat om ett förslag eller initiativ om utbyggnad av Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IIIa i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, besluta huruvida det skall genomföra detta beslut i sin nationella lagstiftning. Om det beslutar att göra detta, kommer beslutet att i enlighet med internationell rätt ge upphov till en förpliktelse mellan Danmark och de övriga medlemsstater som avses i artikel 1 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar samt mellan Danmark och Irland eller Förenade kungariket om dessa medlemsstater deltar i de ifrågavarande samarbetsområdena.

2. Om Danmark beslutar att inte genomföra ett sådant beslut av rådet som avses i punkt 1 kommer de medlemsstater som avses i artikel 1 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar att överväga vilka lämpliga åtgärder som skall vidtas.

DEL II

Artikel 6

När det gäller åtgärder rådet beslutar på det område som omfattas av artiklarna J 3.1 och J 7 i Fördraget om Europeiska unionen kommer Danmark inte att delta i arbetet med att utarbeta och genomföra sådana unionsbeslut och unionsåtgärder som har anknytning till försvarsfrågor, men kommer inte att hindra utvecklingen av närmare samarbete mellan medlemsstaterna på detta område. Därför skall Danmark inte delta i beslut sådana åtgärder. Danmark behöver inte bidra till finansieringen av driftsutgifter som uppkommer till följd av sådana åtgärder.

DEL III

Artikel 7

Danmark kan när som helst i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser meddela de övriga medlemsstaterna att Danmark inte längre vill utnyttja hela eller delar av detta protokoll. I sådana fall kommer Danmark att fullt ut tillämpa alla relevanta åtgärder som då är i kraft och som har vidtagits inom Europeiska unionens ramar.

C. PROTOKOLL SOM FOGAS TILL FÖRDRAGET OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Protokoll om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR att unionen enligt bestämmelserna i artikel F.2 i Fördraget om Europeiska unionen skall respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilken undertecknades i Rom den 4 november 1950,

SOM BEAKTAR att Europeiska gemenskapernas domstol har behörighet att säkerställa att Europeiska gemenskapen vid tolkning och tillämpning av artikel F.2 i Fördraget om Europeiska unionen följer lagen,

SOM BEAKTAR att varje europeisk stat som ansöker om medlemskap i unionen i enlighet med artikel O i Fördraget om Europeiska unionen måste respektera de principer som anges i artikel F.1 i Fördraget om Europeiska unionen,

SOM ÄR MEDVETNA OM att det i artikel 236 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inrättas en mekanism för tillfälligt upphävande av vissa rättigheter om en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter dessa principer,

SOM ERINRAR OM att varje medborgare i en medlemsstat, i sin egenskap av unionsmedborgare, åtnjuter särskild status och särskilt skydd som skall garanteras av medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i andra delen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

SOM ÄR MEDVETNA OM att Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inrättar ett område utan inre gränser och ger varje unionsmedborgare rätt att fritt röra sig och bosätta sig på medlemsstaternas territorium,

SOM ERINRAR OM att utlämning av medlemsstaternas medborgare behandlas i Europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 och i den på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen upprättade konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater av den 27 september 1996,

SOM ÖNSKAR hindra att asylrätten utnyttjas för andra ändamål än vad som är avsett,

SOM BEAKTAR att detta protokoll tar hänsyn till slutgiltigheten av och syftet med Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen:

Enda artikel

Med beaktande av den skyddsnivå som Europeiska unionens medlemsstater erbjuder såvitt avser de grundläggande rättigheterna och friheterna skall medlemsstaterna betraktas som säkra ursprungsländer i förhållande till varandra för alla rättsliga och praktiska syften som har samband med asylärenden. Följaktligen får ansökningar om asyl som ges in av en medborgare i en medlemsstat endast i följande fall beaktas eller förklaras tillåtna att behandlas av en annan medlemsstat:

- a) Om den medlemsstat i vilken sökanden är medborgare sedan Amsterdamfördraget har trätt i kraft och med åberopande av artikel 15 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna vidtar åtgärder som medför att den medlemsstaten inom sitt territorium inte uppfyller sina skyldigheter enligt konventionen.
 - b) Om ett sådant förfarande som avses i artikel F 1.1 i Fördraget om Europeiska unionen har inletts och fram till dess rådet fattar ett beslut med avseende på detta.
 - c) Om rådet på grundval av artikel F 1.1 i Fördraget om Europeiska unionen när det gäller den medlemsstat i vilken sökanden är medborgare har slagit fast att medlemsstaten allvarligt och ihållande åsidosätter principer som anges i artikel F.1.
 - d) Om en medlemsstat ensidigt fattar ett sådant beslut när det gäller en ansökan från en medborgare i en annan medlemsstat: i så fall skall rådet omedelbart underrättas; ansökan skall behandlas med utgångspunkt i antagandet att den är uppenbart ogrundad utan att detta, oberoende av omständigheterna, på något sätt påverkar medlemsstaternas befogenhet att fatta beslut.
-

Protokoll om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÄR BESLUTNA att fastställa villkoren för tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, vilka kommer till uttryck i artikel 3b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, i syfte att tydligare fastställa kriterierna för att tillämpa dem och säkerställa att de iakttas noggrant och genomförs på ett konsekvent sätt av alla institutioner,

SOM ÖNSKAR säkerställa att beslut fattas så nära unionens medborgare som möjligt,

SOM BEAKTAR det interinstitutionella avtalet av den 25 oktober 1993 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om förfaranden för att genomföra subsidiaritetsprincipen,

HAR BEKRÄFTAT att slutsatserna från Europeiska rådet i Birmingham den 16 oktober 1992 och den övergripande strategi för tillämpningen av subsidiaritetsprincipen som antogs vid Europeiska rådets möte i Edinburgh den 11–12 december 1992 även i framtiden kommer att vara vägledande för unionens institutioners verksamhet samt för utvecklingen av subsidiaritetsprincipens tillämpning och

HAR DÄRFÖR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen:

1. Varje institution skall när den utövar sina befogenheter säkerställa att subsidiaritetsprincipen följs. Den skall också säkerställa överensstämmelse med proportionalitetsprincipen, enligt vilken gemenskapen inte skall vidta någon åtgärd som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå fördragets mål.
2. Tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna skall ske med iakttagande av de allmänna bestämmelserna och av fördragets mål, särskilt när det gäller att fullt ut behålla gemenskapens regelverk och jämvikten mellan institutionerna; den skall inte påverka de principer som domstolen har utvecklat i fråga om förhållandet mellan nationell rätt och gemenskapsrätt och den skall beakta artikel F.4 i Fördraget om Europeiska unionen, enligt vilken "unionen skall se till att den har de medel som den behöver för att nå sina mål och genomföra sin politik".
3. Subsidiaritetsprincipen innebär inte ett ifrågasättande av de befogenheter som Europeiska gemenskapen på grund av fördraget och i enlighet med domstolens tolkning förfogar över. De kriterier som avses i artikel 3b andra stycket i fördraget gäller för områden där gemenskapen inte är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen tillhandahåller en vägledning för hur dessa befogenheter skall utövas på gemenskapsnivå. Subsidiariteten är ett dynamiskt begrepp och bör tillämpas mot bakgrund av de mål som uppställs i fördraget. Den

gör det möjligt att, när omständigheterna kräver det, utvidga räckvidden för gemenskapsåtgärder som vidtas inom ramen för gemenskapens befogenheter, och omvänt att inskränka dessa åtgärder eller upphöra med dem när de inte längre är berättigade.

4. All föreslagen gemenskapslagstiftning skall motiveras för att visa att den iakttar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna; skälen för slutsatsen att ett gemenskapsmål bättre kan uppnås av gemenskapen måste underbyggas med kvalitativa eller, om möjligt, kvantitativa indikatorer.
5. För att en gemenskapsåtgärd skall vara berättigad, skall subsidiaritetsprincipens båda aspekter uppfyllas: målen för den planerade åtgärden kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås genom åtgärder av medlemsstaterna inom ramen för deras nationella konstitutionella ordning och kan därför bättre uppnås genom en gemenskapsåtgärd.

Följande riktlinjer bör användas för att avgöra om det ovan nämnda villkoret är uppfyllt:

- Frågan uppvisar gränsöverskridande aspekter, som inte på ett tillfredsställande sätt kan regleras genom åtgärder av medlemsstaterna.
 - Åtgärder vidtagna av ensamma medlemsstaterna eller avsaknad av gemenskapsåtgärder skulle strida mot fördragets krav (t.ex. behovet att korrigera snedvridning av konkurrensen eller undvika förtäckt begränsning av handeln eller stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen) eller på annat sätt avsevärt skada medlemsstaternas intressen.
 - En åtgärd på gemenskapsnivå skulle på grund av sin omfattning eller sina verkningar innebära klara fördelar jämfört med en åtgärd på medlemsstatsnivå.
6. En gemenskapsåtgärd skall utformas på ett så enkelt sätt som möjligt, samtidigt som målet för åtgärden skall uppnås på ett tillfredsställande sätt och behovet av effektiv verkställighet tillgodoses. Gemenskapen skall endast lagstifta i den mån det är nödvändigt. Under i övrigt lika förhållanden bör direktiv väljas framför förordningar och ramdirektiv framför detaljerade åtgärder. I enlighet med artikel 189 i fördraget skall direktiv, även om de är bindande för varje medlemsstat till vilken de är riktade med avseende på det resultat som skall uppnås, överlåta åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet.
 7. När det gäller gemenskapsåtgärdernas art och omfattning, skall gemenskapsåtgärder lämna så mycket utrymme som möjligt för nationella beslut, samtidigt som åtgärdens mål säkerställs och fördraget följs. Samtidigt som gemenskapsrätten skall följas, är det viktigt att följa väletablerade nationella ordningar och att respektera de sätt på vilka medlemsstaternas rättssystem är organiserade och fungerar. När det är lämpligt och om inte annat följer av behovet av att verkställigheten sker på ett riktigt sätt, bör gemenskapsåtgärderna förse medlemsstaterna med alternativa sätt att uppnå målen för åtgärderna.

8. Om tillämpningen av subsidiaritetsprincipen medför att gemenskapen inte vidtar någon åtgärd, åligger det medlemsstaterna att i sin verksamhet följa de allmänna reglerna i artikel 5 i fördraget genom att vidta alla lämpliga åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter enligt fördraget samt genom att avstå från alla åtgärder som skulle kunna äventyra förverkligandet av fördragets mål.
 9. Utan att det påverkar dess initiativrätt bör kommissionen
 - utom i särskilt brådskande eller förtroliga fall företa omfattande samråd innan den föreslår lagstiftning och, när det är lämpligt, offentliggöra handlingarna från sådana samråd,
 - motivera sina förslag med beaktande av subsidiaritetsprincipen; vid behov skall den motivering som åtföljer förslaget innehålla detaljerade upplysningar i detta hänseende; finansiering, helt eller delvis, av gemenskapsåtgärder genom gemenskapens budget kräver en förklaring,
 - ta vederbörlig hänsyn till att det ekonomiska eller administrativa ansvar som åligger gemenskapen, nationella regeringar, lokala myndigheter, ekonomiska aktörer och medborgare så långt som möjligt skall begränsas och stå i proportion till det mål som skall uppnås,
 - varje år lägga fram en rapport för Europeiska rådet, Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av artikel 3b i fördraget. Denna årliga rapport skall även sändas till Regionkommittén och till Ekonomiska och sociala kommittén.
 10. Europeiska rådet skall beakta den rapport från kommissionen som avses i punkt 9 fjärde strecksatsen i den rapport om unionens framsteg som Europeiska rådet enligt artikel D i Fördraget om Europeiska unionen skall förelägga Europaparlamentet.
 11. Europaparlamentet och rådet skall, under fullständigt iakttagande av tillämpliga förfaranden, som en integrerad del av sin övergripande granskning av kommissionens förslag, undersöka om dessa stämmer överens med artikel 3b i fördraget. Detta gäller både kommissionens ursprungliga förslag och de ändringar som Europaparlamentet och rådet överväger att göra i förslaget.
 12. Europaparlamentet skall inom ramen för de förfaranden som avses i artikel 189b och 189c i fördraget informeras om rådets inställning till frågan om tillämpningen av artikel 3b i fördraget genom en redogörelse för skälen till att rådet antog sin gemensamma ståndpunkt. Rådet skall informera Europaparlamentet om skälen för att ett förslag från kommissionen helt eller delvis inte anses stämma överens med artikel 3b i fördraget.
 13. Hur subsidiaritetsprincipen följs skall granskas i enlighet med bestämmelserna i fördraget.
-

Protokoll om medlemsstaternas yttre förbindelser i fråga om passage av yttre gränser

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR medlemsstaternas behov av att säkerställa effektiva kontroller vid sina yttre gränser, vid behov i samarbete med tredje land,

HAR ENATS om följande bestämmelse som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen:

Bestämmelserna om åtgärder som rör passage av de yttre gränserna i artikel 73j.2 a i avdelning IIIa i fördraget skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att förhandla om eller ingå avtal med tredje land, såvitt dessa avtal är förenliga med gemenskapsrätten och med andra relevanta internationella avtal.

Protokoll om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ANSER att systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna har ett direkt samband med de demokratiska, sociala och kulturella behoven i varje samhälle och med behovet att bevara mångfalden i medierna,

HAR ENATS om följande tolkningsbestämmelser, som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen:

Bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att svara för finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst i den utsträckning som denna finansiering beviljas radio- och TV-organisationerna för att de skall utföra det uppdrag att verka i allmänhetens tjänst som har tilldelats dem, utformats och organiserats av varje medlemsstat och i den utsträckning som finansieringen inte påverkar handelsvilkoren och konkurrensen inom gemenskapen i en omfattning som kan strida mot det gemensamma intresset, varvid kraven på att utföra uppdraget att verka i allmänhetens tjänst skall beaktas.

Protokoll om djurskydd och djurens välfärd

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ÖNSKAR säkerställa ett förbättrat djurskydd och en ökad respekt för välfärd för djuren som kännande varelser.

HAR ENATS OM följande bestämmelse som skall fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen:

Vid utformning och genomförande av gemenskapens politik i fråga om jordbruk, transport, inre marknad och forskning, skall gemenskapen och medlemsstaterna fullt ut ta hänsyn till djurens välfärd, samtidigt som gemenskapen och medlemsstaterna skall respektera medlemsstaternas lagar och andra författningar samt sedvänjor särskilt i fråga om religiösa riter, kulturella traditioner och regionalt arv.

D. PROTOKOLL SOM FOGAS TILL FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN OCH FÖRDRAGEN OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN, EUROPEISKA KOL- OCH STÅLGEMENSKAPEN OCH EUROPEISKA ATOMENERGIGEMENSKAPEN

Protokoll om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

HAR ENATS om följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna:

Artikel 1

Vid den tidpunkt då den första utvidgningen av unionen träder i kraft skall kommissionen, utan hinder av artikel 157.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, artikel 9.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stångemenskapen och artikel 126.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, bestå av en medborgare från varje medlemsstat, förutsatt att vägningen av röster i rådet då har ändrats, antingen genom ny vägning av rösterna eller genom dubbel majoritet, på ett sätt som kan godtas av alla medlemsstater; därvid skall alla relevanta omständigheter beaktas, särskilt att kompensera de medlemsstater som avstår från möjligheten att nominera en andra ledamot av kommissionen.

Artikel 2

Minst ett år innan antalet medlemsstater i Europeiska unionen överstiger tjugo skall en konferens med företrädare för medlemsstaternas regeringar sammankallas för att utföra en grundlig översyn av de bestämmelser i fördragen som rör kommissionens sammansättning och institutionernas funktionssätt.

Protokoll om lokalisering av säten för Europeiska gemenskapernas institutioner och vissa av deras organ och enheter samt för Europol

FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR,

SOM BEAKTAR artikel 216 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, artikel 77 i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen och artikel 189 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,

SOM BEAKTAR Fördraget om Europeiska unionen, och

SOM PÅMINNER OM OCH BEKRÄFTAR beslutet av den 8 april 1965 och som, utan att det påverkar tillämpningen av beslut om säten för framtida institutioner, organ och enheter,

HAR ENATS OM följande bestämmelser som skall fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna:

Enda artikel

- a) Europaparlamentet skall ha sitt säte i Strasbourg där de tolv månatliga plenarsammanträdena, inklusive budgetsammanträdet, skall hållas. Extra plenarsammanträden skall hållas i Bryssel. Europaparlamentets utskott skall sammanträda i Bryssel. Europaparlamentets generalsekretariat och dess enheter skall vara kvar i Luxemburg.
- b) Rådet skall ha sitt säte i Bryssel. Under april, juni och oktober skall rådet hålla sina sammanträden i Luxemburg.
- c) Kommissionen skall ha sitt säte i Bryssel. De enheter som förtecknas i artiklarna 7, 8 och 9 i beslutet av den 8 april 1965 skall inrättas i Luxemburg.
- d) Domstolen och förstainstansrätten skall ha sitt säte i Luxemburg.
- e) Revisionsrätten skall ha sitt säte i Luxemburg.
- f) Ekonomiska och sociala kommittén skall ha sitt säte i Bryssel.
- g) Regionkommittén skall ha sitt säte i Bryssel.
- h) Europeiska investeringsbanken skall ha sitt säte i Luxemburg.
- i) Europeiska monetära institutet och Europeiska centralbanken skall ha sitt säte i Frankfurt.
- j) Europeiska polisbyrån (Europol) skall ha sitt säte i Haag.

Protokoll om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM ERINRAR OM att de enskilda nationella parlamentens granskning av sin egen regering i fråga om unionens verksamhet är en angelägenhet för varje medlemsstats särskilda konstitutionella organisation och praxis,

SOM DOCK ÖNSKAR uppmuntra till en större delaktighet från de nationella parlamentens sida i Europeiska unionens verksamhet och öka deras möjligheter att uttrycka sin uppfattning i frågor som kan vara av särskilt intresse för dem,

HAR ENATS om följande bestämmelser, som skall fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättande av Europeiska gemenskaperna:

I. INFORMATION TILL MEDLEMSSTATERNAS NATIONELLA PARLAMENT

1. Samtliga kommissionens samrådsdokument (grön- och vitböcker och meddelanden) skall skyndsamt tillställas medlemsstaternas nationella parlament.
2. Kommissionens förslag till lagstiftning, enligt den definition som rådet gör i enlighet med artikel 151.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall göras tillgängliga i så god tid att varje medlemsstats regering kan säkerställa att dess eget nationella parlament erhåller dem på lämpligt sätt.
3. En sexveckorsperiod skall förflyta mellan den dag då ett lagstiftningsförslag eller ett förslag till en åtgärd som skall beslutas enligt avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen av kommissionen görs tillgängligt för Europaparlamentet och rådet på alla språken och den dag då förslaget sätts upp på rådets dagordning för beslut, antingen för antagande av en rättsakt eller för antagande av en gemensam ståndpunkt i enlighet med artiklarna 189b eller 189c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen; i brådskande fall kan dock undantag göras, varvid skälen skall anges i rättsakten eller den gemensamma ståndpunkten.

II. KONFERENSEN MELLAN ORGAN FÖR EG-FRÅGOR

4. Den konferens mellan organ för EG-frågor, nedan kallad COSAC, som inrättades i Paris den 16–17 november 1989, får bidra med allt som den finner att Europeiska unionens institutioner bör uppmärksamma, särskilt på grundval av utkast till lagtexter som företrädare för medlemsstaternas regeringar med hänsyn till frågans art i samförstånd får besluta att tillställa COSAC.

5. COSAC får granska alla lagförslag eller initiativ som rör upprättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som direkt kan påverka enskilda personers fri- och rättigheter. Europaparlamentet, rådet och kommissionen skall informeras om alla bidrag från COSAC enligt denna punkt.
 6. COSAC får till Europaparlamentet, rådet och kommissionen överlämna alla bidrag som konferensen finner lämpliga när det rör unionens lagstiftande verksamhet, särskilt beträffande tillämpningen av subsidiaritetsprincipen, området med frihet, säkerhet och rättvisa, samt frågor som rör de grundläggande rättigheterna.
 7. Bidrag från COSAC skall inte på något sätt vara bindande för de nationella parlamenten eller föregripa deras ståndpunkt.
-

SLUTAKT

1. KONFERENSEN MELLAN FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, som samlades i Turin den tjugonionde mars år nittonhundranittiosex för att enhälligt besluta om ändringar i Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stålgemenskapen respektive Europeiska atomenergigemenskapen samt vissa akter som hör samman med dem, har antagit följande texter:

I. Amsterdamfördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem

II. Protokoll

A. Protokoll som fogas till Fördraget om Europeiska unionen:

1. Protokoll om artikel J 7 i Fördraget om Europeiska unionen

B. Protokoll som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen:

2. Protokoll om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar
3. Protokoll om tillämpning av vissa inslag i artikel 7a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kungariket och Irland
4. Protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning
5. Protokoll om Danmarks ställning

C. Protokoll som fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen:

6. Protokoll om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater
7. Protokoll om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna
8. Protokoll om medlemsstaternas yttre förbindelser i fråga om passage av yttre gränser
9. Protokoll om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna
10. Protokoll om djurskydd och djurens välfärd

D. Protokoll som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stålgemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen:

11. Protokoll om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen
12. Protokoll om lokalisering av säten för Europeiska gemenskapernas institutioner och vissa av deras organ och enheter samt för Europol
13. Protokoll om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen

III. Förklaringar

Konferensen antog följande förklaringar som bifogas denna slutakt:

1. Förklaring om avskaffandet av dödsstraffet
2. Förklaring om ökat samarbete mellan Europeiska unionen och Västeuropeiska unionen
3. Förklaring om Västeuropeiska unionen
4. Förklaring om artiklarna J 14 och K 10 i Fördraget om Europeiska unionen
5. Förklaring om artikel J 15 i Fördraget om Europeiska unionen
6. Förklaring om inrättande av en enhet för politisk planering och tidig förvarning
7. Förklaring om artikel K 2 i Fördraget om Europeiska unionen
8. Förklaring om artikel K 3 e i Fördraget om Europeiska unionen
9. Förklaring om artikel K 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen
10. Förklaring om artikel K 7 i Fördraget om Europeiska unionen
11. Förklaring om kyrkors och konfessionslösa organisationers ställning
12. Förklaring om miljökonsekvensbedömningar
13. Förklaring om artikel 7d i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
14. Förklaring om att upphäva artikel 44 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

15. Förklaring om bevarande av den skydds- och säkerhetsnivå som tillhandahålls av Schengenregelverket
16. Förklaring om artikel 73j.2 b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
17. Förklaring om artikel 73k i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
18. Förklaring om artikel 73k.3 a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
19. Förklaring om artikel 73l.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
20. Förklaring om artikel 73m i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
21. Förklaring om artikel 73o i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
22. Förklaring om personer med funktionshinder
23. Förklaring om de stödåtgärder som avses i artikel 109r i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
24. Förklaring om artikel 109r i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
25. Förklaring om artikel 118 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
26. Förklaring om artikel 118.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
27. Förklaring om artikel 118b.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
28. Förklaring om artikel 119.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
29. Förklaring om idrott
30. Förklaring om öregioner
31. Förklaring om rådets beslut av den 13 juli 1987
32. Förklaring om kommissionens organisation och funktion
33. Förklaring om artikel 188c.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen
34. Förklaring om iakttagande av tidsfrister enligt medbeslutandeförfarandet
35. Förklaring om artikel 191a.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

36. Förklaring om utomeuropeiska länder och territorier
37. Förklaring om offentligrättsliga kreditinstitut i Tyskland
38. Förklaring om frivilligt arbete
39. Förklaring om gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet
40. Förklaring rörande förfarandet för Europeiska kol- och stålgemenskapens ingående av internationella avtal
41. Förklaring om bestämmelserna om insyn, tillgång till handlingar och kamp mot bedrägerier
42. Förklaring om konsolidering av fördragen
43. Förklaring om protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna
44. Förklaring om artikel 2 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar
45. Förklaring om artikel 4 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar
46. Förklaring om artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar
47. Förklaring om artikel 6 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar
48. Förklaring om protokollet om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater
49. Förklaring om enda artikeln punkt d i protokollet om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater
50. Förklaring om protokollet om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen
51. Förklaring om artikel 10 i Amsterdamfördraget

Konferensen beaktade även följande förklaringar som bifogas denna slutakt:

1. Förklaring av Österrike och Luxemburg om kreditinstitut
2. Förklaring av Danmark om artikel K 14 i Fördraget om Europeiska unionen
3. Förklaring av Tyskland, Österrike och Belgien om subsidiaritet
4. Förklaring av Irland om artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning
5. Förklaring av Belgien om protokollet om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater
6. Förklaring av Belgien, Frankrike och Italien om protokollet om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen
7. Förklaring av Frankrike om situationen i de utomeuropeiska departementen mot bakgrund av protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar
8. Förklaring av Grekland om förklaringen om kyrkors och icke-konfessionella organisationers ställning

Konferensen enades slutligen om att i informativt syfte till denna slutakt foga texterna till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, i deras lydelse efter de av konferensen gjorda ändringarna.

Hecho en Amsterdam, el dos de octubre de mil novecientos noventa y siete.

Udfærdiget i Amsterdam, den anden oktober nittenhundrede og syvoghalvfems.

Geschehen zu Amsterdam am zweiten Oktober neunzehnhundertsiebenundneunzig.

Έγινε στο Άμστερνταμ, στις δύο Οκτωβρίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά.

Done at Amsterdam this second day of October in the year one thousand nine hundred and ninety-seven.

Fait à Amsterdam, le deux octobre de l'an mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept.

Arna dhéanamh in Amstardam ar an dara lá de Dheireadh Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht.

Fatto ad Amsterdam, addì due ottobre millenovecentonovantasette.

Gedaan te Amsterdam, de tweede oktober negentienhonderd zevenennegentig.

Feito em Amesterdão, em dois de Outubro de mil novecentos e noventa e sete.

Tehty Amsterdmissa 2 päivänä lokakuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän.

Utfärdat i Amsterdam den andra oktober år nittonhundranittiosju.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät den König der Belgier

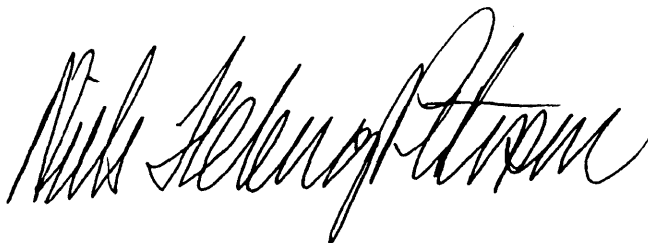

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por Su Majestad el Rey de España

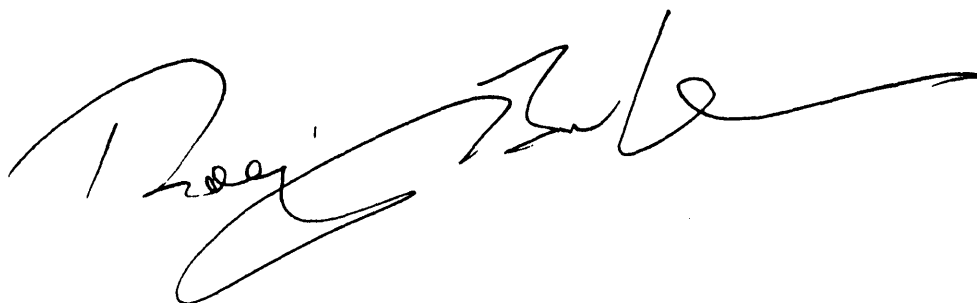

Pour le Président de la République française

Thar ceann an Choimisiúin arna údarú le hAirteagal 14 de Bhunreacht na hÉireann chun cumhachtaí agus feidhmeanna Uachtarán na hÉireann a oibriú agus a chomhlíonadh

For the Commission authorised by Article 14 of the Constitution of Ireland to exercise and perform the powers and functions of the President of Ireland

Per il Presidente della Repubblica italiana

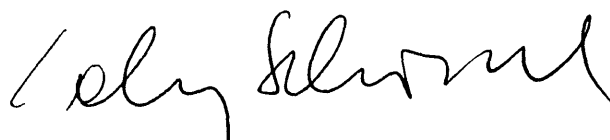
Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Pelo Presidente da República Portuguesa

João Gama

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President

Tarja Halonen

För Hans Majestät Konungen av Sverige

Lena Hjelm-Wallin

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Lauren T. Henderson

FÖRKLARINGAR SOM KONFERENSEN ANTOG

1. Förklaring om avskaffande av dödsstraffet

Med hänvisning till artikel F 2 i Fördraget om Europeiska unionen erinrar konferensen om att protokoll nr 6 till Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades i Rom den 4 november 1950 och som har undertecknats och ratificerats av det stora flertalet medlemsstater, föreskriver att dödsstraffet skall avskaffas.

I detta sammanhang noterar konferensen att dödsstraffet, sedan det ovannämnda protokollet undertecknades den 28 april 1983, har avskaffats i de flesta av unionens medlemsstater och inte använts i någon av dem.

2. Förklaring om ökat samarbete mellan Europeiska unionen och Västeuropeiska unionen

I syfte att öka samarbetet mellan Europeiska unionen och Västeuropeiska unionen uppmanar konferensen rådet att eftersträva ett skyndsamt beslut om lämpliga arrangemang för säkerhetsundersökningar av personalen vid rådets generalsekretariat.

3. Förklaring om Västeuropeiska unionen

Konferensen beaktar följande förklaring, som antogs av Västeuropeiska unionens ministerråd den 22 juli 1997

”VÄSTEUROPEISKA UNIONENS FÖRKLARING OM VÄSTEUROPEISKA UNIONENS ROLL SAMT OM DESS FÖRBINDELSER MED EUROPEISKA UNIONEN OCH ATLANTPAKTEN

(Översättning)

INLEDNING

1. Västeuropeiska unionens (VEU:s) medlemmar enades 1991 i Maastricht om behovet av att utveckla en verklig europeisk säkerhets- och försvarsidentitet och ett ökat europeiskt ansvar i försvarsfrågor. Mot bakgrund av Amsterdamfördraget bekräftar de återigen vikten av att fortsätta och intensifiera dessa ansträngningar. VEU är en integrerad del av Europeiska unionens utveckling som ger unionen tillgång till operativ kapacitet, särskilt i samband med 'Petersberguppdragen', och utgör ett väsentligt inslag i utvecklingen av en europeisk säkerhets- och försvarsidentitet inom Atlantpakten i enlighet med Parisförklaringen och de beslut som fattades av NATO-ministrarna i Berlin.
2. VEU-rådet förenar i dag samtliga medlemsstater i Europeiska unionen och samtliga europeiska medlemmar av Atlantpakten i enlighet med deras respektive ställning. Rådet förenar även dessa stater och de central- och östeuropeiska stater som är knutna till

Europeiska unionen genom associeringsavtal och som har ansökt om medlemskap både i Europeiska unionen och Atlantpakten. VEU etablerar sig sålunda som en verklig ram för dialog och samarbete mellan européerna när det gäller frågor om säkerhet och försvar i vid bemärkelse.

3. I detta sammanhang noterar VEU avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen som rör EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik, särskilt artiklarna J 3.1 och J 7 samt protokollet om artikel J 7, som lyder på följande sätt:

Artikel J 3.1

'1. Europeiska rådet skall bestämma principerna och de allmänna riktlinjerna för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, inklusive för frågor som har försvarsmässiga konsekvenser.'

Artikel J 7

'1. Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken skall omfatta alla frågor som gäller unionens säkerhet, inklusive den gradvisa utformningen i enlighet med andra stycket av en gemensam försvarspolitik som skulle kunna leda till ett gemensamt försvar, om Europeiska rådet beslutar det. Europeiska rådet skall i så fall rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

Västeuropeiska unionen (VEU) är en integrerad del av unionens utveckling som ger unionen tillgång till operativ kapacitet, särskilt såvitt avser punkt 2. Den stöder unionen när det gäller att i enlighet med denna artikel utforma de aspekter på den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som har försvarsmässiga konsekvenser. Unionen skall i enlighet med detta främja närmare institutionella förbindelser med VEU inför möjligheten av VEU:s införlivande med unionen, om Europeiska rådet beslutar det. Europeiska rådet skall i så fall rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

Unionens politik enligt denna artikel skall inte påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik och den skall respektera de förpliktelser som vissa medlemsstater, som anser att deras gemensamma försvar förverkligas genom Atlantpaksorganisationen (NATO), har enligt Nordatlantiska fördraget och vara förenlig med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik som har upprättats inom den ramen.

Den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik skall, på det sätt som medlemsstaterna anser lämpligt, stödjas av samarbete mellan dem på krigsmaterielområdet.

2. De frågor som avses i denna artikel skall omfatta humanitära insatser och räddningsinsatser, fredsbevarande insatser och insatser med stridskrafter vid krishantering inklusive fredsskapande åtgärder.

3. Unionen kommer att anlita VEU för att utarbeta och genomföra de av unionens beslut och åtgärder av unionen som har försvarsmässiga konsekvenser.

Europeiska rådets behörighet att lägga fast riktlinjer i enlighet med artikel J 3 skall också gälla såvitt avser VEU i de frågor där unionen anlitar VEU.

När unionen anlitar VEU för att utarbeta och genomföra unionens beslut om de insatser som avses i punkt 2, skall unionens alla medlemsstater ha rätt att delta fullt ut i de ifrågakvarande insatserna. Rådet skall i samförstånd med VEU:s institutioner besluta om de praktiska arrangemang som är nödvändiga för att göra det möjligt för alla medlemsstater som medverkar i dessa insatser att fullt ut och på lika villkor delta i planering och beslutsfattande inom VEU.

Sådana beslut som har försvarsmässiga konsekvenser och som behandlas i denna punkt skall fattas utan att det påverkar den politik och de förpliktelser som avses i punkt 1 tredje stycket.

4. *Bestämmelserna i denna artikel skall inte hindra utvecklingen av ett närmare samarbete mellan två eller flera medlemsstater på bilateral nivå inom ramen för VEU och Atlantpakten, förutsatt att sådant samarbete inte strider mot eller hindrar det samarbete som föreskrivs i denna avdelning.*

5. *För att främja målen i denna artikel kommer bestämmelserna i denna artikel att ses över i enlighet med artikel N.'*

Protokoll om artikel J 7

'DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR behovet av att fullt ut genomföra bestämmelserna i artikel J 7.1 andra stycket och J 7.3 i Fördraget om Europeiska unionen,

SOM BEAKTAR att unionens politik i enlighet med artikel J 7 inte skall påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik och att den skall respektera de skyldigheter som vissa medlemsstater, som anser att deras gemensamma försvar förverkligas genom NATO, har enligt Nordatlantiska fördraget och vara förenlig med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik som har upprättats inom den ramen,

HAR ENATS om följande bestämmelse, som fogas till Fördraget om Europeiska unionen:

Europeiska unionen skall tillsammans med Västeuropeiska unionen inom ett år från Amsterdamfördragets ikraftträdande utarbeta arrangemang för ett ökat ömsesidigt samarbete.'

A. VEU:S FÖRBINDELSER MED EUROPEISKA UNIONEN: ATT FÖLJA GENOMFÖRANDET AV AMSTERDAMFÖRDRAGET

4. I 'Förklaringen om Västeuropeiska unionens roll och dess förbindelser med Europeiska unionen och Atlantpakten' av den 10 december 1991 uppsatte medlemsstaterna i VEU som mål att 'gradvis bygga upp VEU som Europeiska unionens försvarskomponent'. De bekräftar i dag återigen denna ambition såsom den formuleras i Amsterdamfördraget.
5. När unionen anlitar VEU skall VEU utarbeta och genomföra de beslut och insatser av unionen som har försvarsmässiga konsekvenser.

För att utarbeta och genomföra de beslut och åtgärder för vilka EU anlitar VEU skall VEU handla i enlighet med de riktlinjer som läggs fast av Europeiska rådet.

VEU stöder Europeiska unionen vid utformningen av de försvarsmässiga aspekterna i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken på sätt som anges i artikel J 7 i Fördraget om Europeiska unionen.

6. VEU bekräftar att, när Europeiska unionen anlitar VEU för att utarbeta och genomföra unionens beslut om de insatser som avses i artikel J 7.2 i Fördraget om Europeiska unionen, skall unionens alla medlemsstater ha rätt att delta fullt ut i dessa uppgifter i enlighet med artikel J 7.3 i Fördraget om Europeiska unionen.

VEU skall utveckla observatörernas roll inom VEU i enlighet med bestämmelserna i artikel J 7.3 och besluta om de nödvändiga praktiska arrangemangen för att göra det möjligt för alla de medlemsstater i EU som deltar i de uppgifter som på EU:s begäran utförs av VEU att fullt ut och på lika villkor delta i planering och beslutsfattande inom VEU.

7. I enlighet med protokollet om artikel J 7 i Fördraget om Europeiska unionen skall VEU tillsammans med Europeiska unionen utarbeta arrangemang för att stärka samarbetet mellan de båda organisationerna. I detta avseende kan ett visst antal åtgärder, av vilka några redan är föremål för arbete inom VEU, redan nu utformas, bland annat

- överenskommelser för att förbättra samordningen av båda organisationernas förfarande för samråd och beslutsfattande, särskilt i krissituationer,
- gemensamma möten med de båda organisationernas relevanta organ,
- största möjliga harmonisering av ordningsföljden för VEU:s och EU:s ordförandeskap samt av de båda organisationernas administrativa regler och praxis,
- en nära samordning av personalens arbete vid VEU:s generalsekretariat och generalsekretariatet för Europeiska unionens råd, bland annat genom utbyte och överföring av personal,

- arrangemang som ger EU:s relevanta organ, inbegripet Enheten för politisk planering och tidig förvarning, möjlighet att utnyttja resurserna i VEU:s planeringsenhet, incidentrapporterings- och satellitcentrum,
- samarbete, när det är lämpligt, om krigsmateriel inom ramen för Väst europeiska försvarsmaterielgruppen (WEAG), som är europeisk samarbetsinstans när det gäller krigsmateriel, mellan EU och VEU i samband med rationaliseringen av den europeiska marknaden för krigsmateriel och inrättandet av en europeisk krigsmaterielagentur,
- praktiska arrangemang för att säkerställa sådant samarbete med Europeiska kommissionen som motsvarar dennas roll inom ramen för GUSP enligt Amsterdamfördraget,
- förbättrade säkerhetsarrangemang med Europeiska unionen.

B. FÖRBINDELSER MELLAN VEU OCH NATO INOM RAMEN FÖR UTVECKLINGEN AV EN EUROPEISK SÄKERHETS- OCH FÖRSVARSIDENTITET INOM ATLANTPAKTEN

8. Atlantpakten skall fortsätta att utgöra grunden för det kollektiva försvaret enligt Nordatlantiska fördraget. Den skall även i fortsättningen utgöra det huvudsakliga forumet för samråd mellan de allierade och den ram där dessa enas om den politik som påverkar deras åtaganden i fråga om säkerhet och försvar enligt Washingtonfördraget. Pakten har inlett en anpassnings- och reformprocess för att kunna utföra alla sina uppdrag på ett effektivare sätt. Denna process syftar till att förstärka och förnya det transatlantiska partnerskapet, bland annat genom att upprätta en europeisk säkerhets- och försvarsidentitet inom pakten.
9. VEU utgör ett viktigt inslag i utvecklingen av en europeisk säkerhets- och försvarsidentitet inom Atlantpakten och kommer följaktligen att fortsätta sina ansträngningar för att stärka det institutionella och praktiska samarbetet med NATO.
10. Utöver sitt stöd till det gemensamma försvaret i enlighet med artikel 5 i Washingtonfördraget och artikel V i det ändrade Bryssel fördraget spelar VEU en aktiv roll när det gäller förebyggandet av konflikter och krishantering enligt vad som föreskrivs i Petersbergdeklarationen. I detta sammanhang förbinder sig VEU att fullt ut spela sin roll, med beaktande av kraven på full öppenhet mellan de båda organisationerna och deras komplementaritet.
11. VEU förklarar att denna identitet kommer att bygga på sunda militära principer och stödjas av en ändamålsenlig militär planering samt att den kommer att möjliggöra upprättandet av militärt sammanhängande och effektiva styrkor som kan operera under VEU:s politiska kontroll och strategiska ledning.
12. I detta syfte skall VEU utveckla sitt samarbete med NATO särskilt på följande områden:
 - Förfaranden för samråd mellan VEU och NATO i en krissituation.

- Aktivt deltagande av VEU i NATO:s försvarsplaneringsprocess.
- Operativa förbindelser mellan VEU och NATO för planering, förberedelser och genomförande av operationer under VEU:s politiska kontroll och strategiska ledning med utnyttjande av NATO:s medel och resurser, särskilt
 - militär planering, genomförd av NATO i samordning med VEU, samt övningar,
 - utarbetande av ett ramavtal om överföring, uppföljning och återlämnande av NATO:s resurser,
 - förbindelser mellan VEU och NATO inom området för europeiska överenskommelser i ledningsfrågor.

Detta samarbete skall fortsätta att utvecklas, med särskild hänsyn till alliansens anpassning.

C. VEU:S OPERATIVA UPPGIFTER I UTVECKLINGEN AV DEN EUROPEISKA SÄKERHETS- OCH FÖRSVARSIDENTITETEN

13. VEU skall utveckla sin roll som politisk och militärt europeiskt organ för krishantering med användande av de resurser som ställs till dess förfogande av länderna i VEU enskilt eller i samverkan, och, om så behövs, med tillgång till NATO:s resurser i enlighet med de överenskommelser som är under utarbetande. I samband härmed skall VEU även stödja FN och OSSE i deras insatser för krishantering.

VEU skall, inom ramen för artikel J 7 i Fördraget om Europeiska unionen, bidra till den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik samt se till att den genomförs praktiskt genom att ytterligare utveckla sin egen operativa roll.

14. I detta syfte skall VEU fortsätta arbetet inom följande områden:

- VEU har utvecklat rutiner och förfaranden för krishantering, vilka kommer att uppdateras i takt med att VEU vinner ökad erfarenhet från övningar och operationer. Genomförandet av Petersberguppgifterna kräver smidiga tillvägagångssätt som är anpassade till olika krissituationer och som på bästa sätt använder de tillgängliga resurserna, däri inbegripet ett nationellt högkvarter vilket kan tillhandahållas av en 'ramunion', eller ett multinationellt högkvarter som lyder under VEU, eller NATO:s resurser.
- VEU har redan utarbetat 'Preliminära slutsatser om utformningen av en gemensam europeisk försvarspolitik', som utgör ett första bidrag till att fastställa mål, omfattning och medel för en gemensam europeisk försvarspolitik.

VEU kommer att fortsätta detta arbete och därvid särskilt stödja sig på Parisförklaringen samt beakta relevanta delar av de beslut som har fattats under toppmöten och ministermöten i VEU och NATO efter mötet i Birmingham. VEU skall särskilt inrikta sig på följande områden:

- Fastställande av principer för användningen av VEU-staternas väpnade styrkor för VEU-operationer av Petersbergtyp till stöd för gemensamma europeiska säkerhetsintressen
- Organisering av operativa medel för Petersberguppgifter, genom till exempel utarbetande av översiktsplanering och alternativ planering samt träning, förberedelse och samverkan mellan styrkorna, inbegripet, om det är lämpligt, genom deltagande i NATO:s försvarsplanering.
- Strategisk rörlighet på grundval av det pågående arbetet.
- Underrättelsetjänst på försvarsområdet med hjälp av sin planeringsenhet, sitt incidentrapporteringscentrum och sitt satellitcentrum.
- VEU har vidtagit ett flertal åtgärder som har stärkt dess operativa roll (planeringsenhet, incidentrapporteringscentrum, satellitcentrum). Den förbättrade funktionen hos den militära delen av VEU:s centrala förvaltning och inrättandet, under rådets myndighet, av en militär kommitté kommer att utgöra en ytterligare förstärkning av strukturer som är väsentliga för att förberedelserna och genomförandet av VEU:s operationer skall bli framgångsrika.
- I syfte att låta de associerade medlemmarna och observatörerna delta i alla VEU:s operationer skall VEU även undersöka vilka regler som erfordras för att göra det möjligt för de associerade medlemmarna och för observatörerna att, i enlighet med sin ställning, delta fullt ut i alla VEU-operationer.
- VEU påminner om att de associerade medlemmarna är jämställda med de fullbemyndigade medlemmarna vid de operationer till vilka de bidrar, samt vid relevanta övningar och relevant planering. VEU skall även undersöka frågan om ett, med hänsyn till deras ställning, så fullständigt deltagande som möjligt från observatörernas sida i planeringen och beslutsfattandet inom VEU när det gäller alla operationer till vilka de bidrar.
- VEU skall, om så behövs i samråd med behöriga organ, undersöka möjligheten av ett, med hänsyn till deras ställning, maximalt deltagande från de associerade medlemmarnas och observatörernas sida. VEU skall särskilt gripa sig an verksamheterna på krigsmateriel och rymdområdet samt på området för militära studier.
- VEU skall undersöka hur unionen kan intensifiera sina associerade parter deltagande i ett ökande antal verksamheter.”

4. Förklaring om artiklarna J 14 och K 10 i Fördraget om Europeiska unionen

Bestämmelserna i artiklarna J 14 och K 10 i Fördraget om Europeiska unionen och i avtal som är en följd av dem skall inte anses innebära att behörighet överförs från medlemsstaterna till Europeiska unionen.

5. Förklaring om artikel J 15 i Fördraget om Europeiska unionen

Konferensen är enig om att medlemsstaterna skall säkerställa att den politiska kommitté som avses i artikel J 15 i Fördraget om Europeiska unionen i händelse av internationell kris eller annan brådskande angelägenhet när som helst och med mycket kort varsel kan sammanträda på nivån för de politiska direktörerna eller ställföreträdarna för dessa.

6. Förklaring om inrättande av en enhet för politisk planering och tidig förvarning

Konferensen är enig om följande:

1. En enhet för politisk planering och tidig förvarning, som skall lyda under rådets generalsekreterare, som är den höge representanten för GUSP, skall inrättas vid rådets generalsekretariat. Ett lämpligt samarbete skall upprättas med kommissionen för att säkerställa full överensstämmelse med unionens yttre politik när det gäller ekonomi och bistånd.
2. Enhetens uppgifter skall vara att
 - a) övervaka och analysera utvecklingen inom områden som har betydelse för GUSP,
 - b) utvärdera unionens utrikes- och säkerhetspolitiska intressen och fastställa vilka områden GUSP kan inriktas på i framtiden,
 - c) sörja för utvärdering i tid och tidig förvarning när det gäller händelser eller situationer som kan få betydande återverkningar på unionens utrikes- och säkerhetspolitik, inbegripet möjliga politiska kriser,
 - d) på begäran av antingen rådet eller ordförandeskapet eller på eget initiativ lägga fram kommenterade dokument över politiska valmöjligheter, som på ordförandeskapets ansvar skall läggas fram som ett bidrag till utformningen av rådets politik och som kan innehålla analyser, rekommendationer och strategier för GUSP.
3. Enheten skall bestå av personal från generalsekretariatet, medlemsstaterna, kommissionen och VEU.
4. Alla medlemsstater eller kommissionen får lägga fram förslag om uppgifter som enheten skall utföra.
5. Medlemsstaterna och kommissionen skall understödja den politiska planeringen genom att i största möjliga utsträckning tillhandahålla relevanta upplysningar, inbegripet förtroliga upplysningar.

7. Förklaring om artikel K 2 i Fördraget om Europeiska unionen

Insatserna på polissamarbetets område enligt artikel K 2 i Fördraget om Europeiska unionen, inbegripet Europolns verksamhet, skall i enlighet med de tillämpliga reglerna i varje medlemsstat vara underkastade ändamålsenlig rättslig prövning av behöriga nationella myndigheter.

8. Förklaring om artikel K 3 e i Fördraget om Europeiska unionen

Konferensen är enig om att bestämmelserna i artikel K 3 e i Fördraget om Europeiska unionen inte innebär att en medlemsstat vars rättssystem inte tillhandahåller bestämmelser om lindrigaste tillämpliga påföljder är skyldig att införa sådana.

9. Förklaring om artikel K 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen

Konferensen är enig om att initiativ till åtgärder som avses i artikel K 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen och rättsakter som rådet antar i enlighet därmed skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i rådets och kommissionens respektive arbetsordning.

10. Förklaring om artikel K 7 i Fördraget om Europeiska unionen

Konferensen noterar att en medlemsstat, när den avger en förklaring enligt artikel K 7.2 i Fördraget om Europeiska unionen får förbehålla sig rätten att införa sådana bestämmelser i sin nationella lagstiftning som innebär att en nationell domstol mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning är skyldig att hänskjuta ärendet till Europeiska gemenskapernas domstol när en fråga som gäller giltighet eller tolkning av en sådan rättsakt som avses i artikel K 7.1 tas upp i ett mål som är anhängigt vid den nationella domstolen.

11. Förklaring om kyrkors och konfessionslösa organisationers ställning

Europeiska unionen respekterar och ingriper inte i kyrkors och religiösa sammanslutningars och samfunds ställning i medlemsstaterna.

Europeiska unionen respekterar även filosofiska och konfessionslösa organisationers ställning.

12. Förklaring om miljökonsekvensbedömningar

Konferensen noterar att kommissionen åtar sig att utarbeta miljökonsekvensbedömningar när den lägger fram förslag som kan få betydande inverkan på miljön.

13. Förklaring om artikel 7d i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Bestämmelserna i artikel 7d i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om allmännyttiga tjänster skall genomföras med full respekt för domstolens rättspraxis, bland annat när det gäller principerna om likabehandling, kvalitet och kontinuitet i såvitt avser sådana tjänster.

14. Förklaring om att upphäva artikel 44 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Det förhållandet att artikel 44 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, vilken artikel innehåller en hänvisning till den naturliga preferensen mellan medlemsstaterna i samband med bestämmande av minimipriser under övergångstiden, skall upphävas har ingen inverkan på principen om gemenskapspreferens såsom denna definieras i domstolens rättspraxis.

15. Förklaring om bevarande av den skydds- och säkerhetsnivå som tillhandahålls av Schengenregelverket

Konferensen är enig om att åtgärder som skall antas av rådet och som ersätter bestämmelser om avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna som finns i 1990 års Schengenkonvention bör tillhandahålla minst samma skydds- och säkerhetsnivå som de ovannämnda bestämmelserna i Schengenkonventionen.

16. Förklaring om artikel 73j.2b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen är enig om att unionens och medlemsstaternas utrikespolitiska överväganden skall beaktas vid tillämpningen av artikel 73j.2 b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

17. Förklaring om artikel 73k i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Samråd skall ske med Förenta nationernas flyktingkommissarie och andra relevanta internationella organisationer i frågor som rör asylpolitik.

18. Förklaring om artikel 73k.3a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen är enig om att medlemsstater får förhandla om och ingå avtal med tredje land på de områden som omfattas av artikel 73k.3a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen i den mån avtalen respekterar gemenskapsrätten.

19. Förklaring om artikel 73l.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen är enig om att medlemsstaterna får beakta utrikespolitiska överväganden när de utför sina åligganden enligt artikel 73l.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

20. Förklaring om artikel 73m i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

De åtgärder som beslutas i enlighet med artikel 73m i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall inte hindra någon medlemsstat från att tillämpa sina konstitutionella bestämmelser om tryckfrihet och yttrandefrihet i andra medier.

21. Förklaring om artikel 73o i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen är enig om att rådet skall granska innehållet i det beslut som avses i artikel 73o.2 andra strecksatsen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen före utgången av den femårsperiod som avses i artikel 73o i syfte att fatta och börja tillämpa beslutet omedelbart efter den periodens utgång.

22. Förklaring om personer med funktionshinder

Konferensen är enig om att när åtgärder utarbetas enligt artikel 100a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall gemenskapens institutioner beakta funktionshindrade personers behov.

23. Förklaring om de stödåtgärder som avses i artikel 109r i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen är enig om att de stödåtgärder som avses i artikel 109r i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen alltid bör specificera

- skälen för att vidta dem, grundade på en objektiv bedömning av behovet av dem, och på förekomsten av ett mervärde på gemenskapsnivå,
- åtgärdernas varaktighet, som inte bör överstiga fem år,
- högsta finansieringsbelopp, vilket bör återspegla åtgärdernas karaktär av stöd.

24. Förklaring om artikel 109r i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Det förutsätts att eventuella utgifter till följd av artikel 109r i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen kommer att omfattas av utgiftsområde 3 i budgetplanen.

25. Förklaring om artikel 118 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Det förutsätts att eventuella utgifter till följd av artikel 118 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen kommer att omfattas av utgiftsområde 3 i budgetplanen.

26. Förklaring om artikel 118.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

De höga fördragsslutande parterna konstaterar att enighet under överläggningarna om artikel 118.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen förelåg om att gemenskapen, genom att fastställa minimikrav till skydd för arbetstagarnas säkerhet och hälsa, inte avser att på ett med hänsyn till omständigheterna oberättigat sätt diskriminera arbetstagare i små och medelstora företag.

27. Förklaring om artikel 118b.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

De höga fördragsslutande parterna förklarar att den första av de ordningar för tillämpning av sådana avtal mellan arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå som avses i artikel 118b.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen kommer att innebära att innehållet i avtalen utarbetas genom kollektiva förhandlingar i enlighet med varje medlemsstats regler och att denna ordning följaktligen inte innebär någon skyldighet för medlemsstaterna att tillämpa avtalen direkt eller att utarbeta regler för deras överföring till nationell rätt eller någon skyldighet att ändra den nationella lagstiftning som är i kraft för att underlätta genomförandet av dem.

28. Förklaring om artikel 119.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

När medlemsstaterna beslutar om sådana åtgärder som avses i artikel 119.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen bör de i första hand sträva efter att förbättra kvinnornas situation i arbetslivet.

29. Förklaring om idrott

Konferensen betonar idrottens sociala betydelse, särskilt för att skapa identitet och gemenskap människor emellan. Konferensen uppmanar därför Europeiska unionens organ att beakta synpunkter från idrottssammanslutningar när det gäller viktiga frågor som rör idrott. I samband därmed bör särskild uppmärksamhet ägnas det som är särskilt kännetecknande för amatör-idrotten.

30. Förklaring om öregioner

Konferensen inser att öregioner är behäftade med strukturella nackdelar som har samband med deras ökaraktär och vilkas bestående natur hämmar dessa regioners ekonomiska och sociala utveckling.

Konferensen erkänner därför att gemenskapslagstiftningen måste beakta dessa nackdelar och att specifika åtgärder, när det är berättigat, får vidtas till förmån för dessa regioner för att bättre och på rättvisa villkor kunna införliva dem med den inre marknaden.

31. Förklaring om rådets beslut av den 13 juli 1987

Konferensen uppmanar kommissionen att senast före utgången av år 1998 till rådet överlämna ett förslag till ändring av rådets beslut av den 13 juli 1987 om närmare villkor för utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.

32. Förklaring om kommissionens organisation och funktion

Konferensen noterar kommissionens avsikt att i god tid för den kommission som skall tillträda år 2000 förbereda en omorganisation av uppgifterna inom kollegiet i syfte att säkerställa bästa möjliga fördelning mellan traditionella sakområden och särskilda uppgifter.

I detta sammanhang anser konferensen att kommissionens ordförande måste ha stor handlingsfrihet vid fördelningen av uppgifter inom kollegiet och även när det gäller att omfördela dessa uppgifter under en kommissions ämbets tid.

Konferensen noterar också kommissionens avsikt att samtidigt genomföra motsvarande omorganisation av sina enheter. Den uppmärksammar särskilt önskvärdheten att låta en vice ordförande ansvara för de yttre förbindelserna.

33. Förklaring om artikel 188c.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen uppmanar revisionsrätten, Europeiska investeringsbanken och kommissionen att behålla nuvarande trepartsavtal i kraft. Om en senare eller ändrad text begärs av någon part, skall de sträva efter att enas om en sådan text med beaktande av sina respektive intressen.

34. Förklaring om iakttagande av tidsfrister enligt medbeslutandeförfarandet

Konferensen uppmanar Europaparlamentet, rådet och kommissionen att göra största möjliga ansträngningar för att säkerställa att medbeslutandeförfarandet fungerar så snabbt som möjligt. Den erinrar om vikten av att de tidsfrister som anges i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen iakttas strikt och bekräftar att tillgripandet av förlängning av de ifrågavarande tidsfristerna enligt punkt 7 i den artikeln bör övervägas endast när det är absolut nödvändigt. Under inga förhållanden bör den tid som faktiskt förflyter mellan Europaparlamentets andra behandling och resultatet av förlikningskommitténs behandling överstiga nio månader.

35. Förklaring om artikel 191a.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Konferensen är enig om att de principer och villkor som avses i artikel 191a.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall ge en medlemsstat rätt att begära att kommissionen eller rådet inte vidarebefordrar en handling med ursprung från den staten till tredje man, utan att medlemsstaten dessförinnan har lämnat sitt medgivande.

36. Förklaring om utomeuropeiska länder och territorier

Konferensen inser att den särskilda ordningen för associering av utomeuropeiska länder och territorier (ULT) i fjärde delen av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen utformades för ett stort antal länder och territorier som var vidsträckta och hade en stor befolkning. Denna ordning har knappast förändrats sedan 1957.

Konferensen noterar att det i dag bara finns 20 ULT och att det rör sig om ytterst spridda territorier som utgörs av öar som har en sammanlagd befolkning på omkring 900 000 personer. Dessutom lider de flesta ULT av betydande strukturell eftersläpning, ett förhållande som hänger samman med särskilt svåra geografiska och ekonomiska nackdelar. Under dessa omständigheter är den särskilda ordning för associering, som inrättades 1957, inte avpassad för att effektivt kunna hantera den utmaning som ULT:s utveckling utgör.

Konferensen upprepar högtidligt att associeringens mål är att främja den ekonomiska och sociala utvecklingen i länderna och territorierna samt att upprätta nära ekonomiska förbindelser mellan dem och gemenskapen som helhet.

Konferensen uppmanar rådet att, i enlighet med artikel 136 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, före februari år 2000 göra en översyn av associeringsordningen, med fyra mål i sikte, nämligen:

- att på ett effektivare sätt främja den ekonomiska och sociala utvecklingen av ULT,
- att utveckla de ekonomiska förbindelserna mellan ULT och Europeiska unionen,
- att i större utsträckning beakta de enskilda ULT:s olikheter och särdrag, bland annat när det gäller etableringsfriheten,
- att säkerställa att finansieringsorganets effektivitet förbättras.

37. Förklaring om offentligrättsliga kreditinstitut i Tyskland

Konferensen noterar kommissionens uppfattning att gemenskapens befintliga konkurrensregler gör det möjligt att ta full hänsyn till de tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som tillhandahålls av de offentligrättsliga kreditinstituten i Tyskland samt till de förmåner som dessa beviljats som kompensation för kostnaderna i samband med dessa tjänster. Tyskland får därvid själv bestämma hur de lokala myndigheterna skall fullgöra sin uppgift att ställa en övergripande och effektiv finansiell infrastruktur till förfogande i sina regioner. Dessa förmåner får inte skada konkurrensförhållandena i en utsträckning som går utöver vad som krävs för att fullgöra de särskilda uppgifterna och som strider mot gemenskapens intresse.

Konferensen erinrar om att Europeiska rådet har uppmanat kommissionen att undersöka om liknande fall förekommer i medlemsstaterna, vid behov tillämpa samma normer i liknande fall samt underrätta rådet i dess Ekofin-sammansättning.

38. Förklaring om frivilligt arbete

Konferensen erkänner det frivilliga arbetets viktiga bidrag till att utveckla samhällssolidariteten.

Gemenskapen kommer att uppmuntra frivilligorganisationer på europeisk nivå med särskild tonvikt på utbyte av information och erfarenheter och på ungdomars och äldres deltagande i frivilligt arbete.

39. Förklaring om gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet

Konferensen noterar att gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet är av avgörande betydelse för att de behöriga nationella myndigheterna skall kunna genomföra lagstiftningen på ett riktigt sätt och för att allmänheten och de ekonomiska aktörerna skall förstå denna bättre. Den erinrar om ordförandeskapets slutsatser i denna fråga vid Europeiska rådet i Edinburgh den 11 och 12 december 1992, och om rådets resolution om gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet vilken antogs den 8 juni 1993 (*Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, C 166, 17.6.1993, s. 1).

Konferensen anser att de tre institutioner som deltar i förfarandet för att anta gemenskapslagstiftning, nämligen Europaparlamentet, rådet och kommissionen, bör lägga fast riktlinjer för denna lagstiftnings redaktionella kvalitet. Den betonar också att gemenskapslagstiftningen bör göras mer tillgänglig och välkomnar i detta hänseende att en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av lagtext, vilken infördes genom det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 (*Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, C 102, 4.4.1996, s. 2), har antagits och börjat användas.

Konferensen förklarar därför att Europaparlamentet, rådet och kommissionen

- i samförstånd bör lägga fast riktlinjer för att förbättra gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet, och följa dessa riktlinjer när de granskar förslag eller utkast till gemenskapslagstiftning, samtidigt som de vidtar de interna organisatoriska åtgärder som de anser nödvändiga för att säkerställa att riktlinjerna tillämpas på ett riktigt sätt,
- bör göra sitt yttersta för att påskynda kodifieringen av lagtext.

40. Förklaring rörande förfarandet för Europeiska kol- och stålgemenskapens ingående av internationella avtal

Det förhållandet att punkt 14 § i Konventionen om övergångsbestämmelser, som utgör en bilaga till Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, skall upphävas ändrar inte den praxis som nu finns för Europeiska kol- och stålgemenskapens ingående av internationella avtal.

41. Förklaring om bestämmelserna om insyn, tillgång till handlingar och kamp mot bedrägerier

Konferensen anser att Europaparlamentet, rådet och kommissionen när de handlar enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen skall söka ledning i de bestämmelser om insyn, tillgång till handlingar och kamp mot bedrägerier som är i kraft inom ramen för Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

42. Förklaring om konsolidering av fördragen

De höga fördragsslutande parterna enades om att det tekniska arbete som påbörjats under denna regeringskonferens skall fortsätta så skyndsamt som möjligt i syfte att utarbeta en konsolidering av samtliga relevanta fördrag, inbegripet Fördraget om Europeiska unionen.

De enades om att slutresultatet av detta tekniska arbete, som under rådets generalsekreterares ansvar skall offentliggöras i informativt syfte, inte skall ha någon rättslig betydelse.

43. Förklaring om protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

De höga fördragsslutande parterna bekräftar, å ena sidan, den förklaring om genomförandet av gemenskapsrätten, som är fogad till slutakten till Fördraget om Europeiska unionen och, å andra sidan, slutsatserna från Europeiska rådet i Essen, vilka anger att det administrativa genomförandet av gemenskapsrätten principiellt åligger medlemsstaterna enligt deras konstitutionella bestämmelser. Detta påverkar inte de tillsyns-, övervaknings- och genomförandebefogenheter som gemenskapens institutioner har enligt artiklarna 145 och 155 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

44. Förklaring om artikel 2 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar

De höga fördragsslutande parterna är eniga om att rådet på dagen för Amsterdamfördragets ikraftträdande skall besluta om alla sådana nödvändiga åtgärder som avses i artikel 2 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar. I detta syfte skall det nödvändiga förberedelsearbetet utföras i tid för att kunna avslutas före den dagen.

45. Förklaring om artikel 4 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar

De höga fördragsslutande parterna uppmanar rådet att begära yttrande från kommissionen innan det beslutar i anledning av en begäran från Irland eller Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland enligt artikel 4 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar om att vissa eller samtliga bestämmelser i Schengenregelverket skall tillämpas på dem.

De åtar sig också att göra största möjliga ansträngning för att det skall vara möjligt för Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att om de önskar det använda bestämmelserna i artikel 4 i det nämnda protokollet så att rådet vid tidpunkten för det protokollets ikraftträdande eller varje senare tidpunkt skall kunna fatta de beslut som avses i den artikeln.

46. Förklaring om artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar

De höga fördragsslutande parterna åtar sig att göra alla ansträngningar för att möjliggöra insatser med deltagande av alla medlemsstater på området för Schengenregelverket, särskilt när Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har godtagit vissa eller samtliga bestämmelser i det regelverket i enlighet med artikel 4 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.

47. Förklaring om artikel 6 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar

De höga fördragsslutande parterna är eniga om att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att de avtal som avses i artikel 6 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar skall kunna träda i kraft samtidigt som Amsterdamfördraget.

48. Förklaring om protokollet om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater

Detta protokoll påverkar inte varje medlemsstats rätt att vidta de organisatoriska åtgärder som den anser nödvändiga för att uppfylla sina förpliktelser enligt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning.

49. Förklaring om enda artikeln punkt d i protokollet om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater

Konferensen förklarar att den, samtidigt som den inser betydelsen av resolutionen av den 30 november—1 december 1992 av ministrarna i Europeiska gemenskapernas medlemsstater med ansvar för invandring om uppenbart ogrundade asylansökningar och betydelsen av rådets resolution av den 20 juni 1995 om minimigarantier vid handläggning av asylärenden, anser att frågan om missbruk av asylförfaranden och lämpliga snabba förfaranden för uppenbart ogrundade asylansökningar bör behandlas ytterligare så att nya förbättringar kan införas för att påskynda dessa förfaranden.

50. Förklaring om protokollet om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen

Fram till dess att den första utvidgningen träder i kraft gäller en överenskommelse om att giltighetstiden för rådets beslut av den 29 mars 1994 ("Ioanninakompromissen") skall förlängas, och senast vid den förstnämnda tidpunkten kommer en särskild lösning för Spanien att åstadkommas.

51. Förklaring om artikel 10 i Amsterdamfördraget

Genom Amsterdamfördraget upphävs och utgår inte längre tillämpade bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen i den lydelse som dessa fördrag hade innan Amsterdamfördraget trädde i kraft och anpassas vissa av deras bestämmelser, vilket inbegriper införandet av vissa bestämmelser ur Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna och ur akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet. Dessa åtgärder påverkar inte gemenskapens regelverk.

FÖRKLARINGAR SOM KONFERENSEN BEAKTADE

1. Förklaring av Österrike och Luxemburg om kreditinstitut

Österrike och Luxemburg anser att förklaringen om offentligrättsliga kreditinstitut i Tyskland även är tillämplig på sådana kreditinstitut i Österrike och Luxemburg som har jämförbar organisatorisk struktur.

2. Förklaring av Danmark om artikel K 14 i Fördraget om Europeiska unionen

Enligt artikel K 14 i Fördraget om Europeiska unionen krävs enhällighet hos alla medlemmar i Europeiska unionens råd, dvs. alla medlemsstater, för att anta beslut om att tillämpa bestämmelserna i avdelning IIIa i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer på åtgärder inom de områden som avses i artikel K 1. Vidare måste varje enhälligt beslut av rådet antas i varje medlemsstat i enlighet med dess konstitutionella bestämmelser innan det kan träda i kraft. I Danmark krävs för ett sådant godkännande, när fråga är om överlåtelse av suveränitet enligt definitionen i den danska författningen, antingen en majoritet om fem sjättedelar av ledamöterna i Folketinget eller både en majoritet av ledamöterna i Folketinget och en majoritet av väljarna i en folkomröstning.

3. Förklaring av Tyskland, Österrike och Belgien om subsidiaritet

De tyska, österrikiska och belgiska regeringarna förutsätter att insatser som Europeiska gemenskapen gör i enlighet med subsidiaritetsprincipen inte bara gäller medlemsstaterna utan också enheter inom dessa i den utsträckning som dessa enheter enligt nationell konstitutionell rätt har befogenhet att själva stifta lagar.

4. Förklaring av Irland om artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning

Irland förklarar att det avser att utöva sin rätt enligt artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning att delta i beslut om åtgärder i enlighet med avdelning IIIa i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen i den största utsträckning som är förenlig med upprätthållandet av dess gemensamma resezon med Förenade kungariket. Irland påminner om att dess deltagande i protokollet om tillämpning av vissa inslag i artikel 7a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen avspeglar dess önskan att upprätthålla landets gemensamma resezon med Förenade kungariket i syfte att maximera den fria rörligheten till och från Irland.

5. Förklaring av Belgien om protokollet om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater

Belgien godkänner protokollet om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater och förklarar att landet i enlighet med sina skyldigheter enligt 1951 års Genèvekonvention och 1967 års New York-protokoll — i enlighet med punkt d i protokollets enda artikel — kommer att göra en individuell prövning av varje asylansökan från en medborgare i en annan medlemsstat.

6. Förklaring av Belgien, Frankrike och Italien om protokollet om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen

Belgien, Frankrike och Italien konstaterar på grundval av regeringskonferensens resultat att Amsterdamfördraget inte motsvarar det behov av betydande framsteg i riktning mot förstärkta institutioner som återigen bekräftades vid Europeiska rådet i Madrid.

Dessa länder anser att en sådan förstärkning är en nödvändig förutsättning för att de första anslutningsförhandlingarna skall kunna slutföras. De är beslutna att i den omfattning som är lämpligast följa protokollet såvitt avser kommissionens sammansättning och vägning av röster och anser att en påtagligt utvidgad användning av omröstning med kvalificerad majoritet utgör en del av de relevanta faktorer som bör beaktas.

7. Förklaring av Frankrike om situationen i de utomeuropeiska departementen mot bakgrund av protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar

Frankrike anser inte att genomförandet av protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar påverkar det geografiska tillämpningsområdet för den i Schengen den 19 juni 1990 undertecknade konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985, såsom detta område definieras genom artikel 138 första stycket i den konventionen.

8. Förklaring av Grekland om förklaringen om kyrkors och konfessionslösa organisationers ställning

Under hänvisning till förklaringen om kyrkors och konfessionslösa organisationers ställning erinrar Grekland om den gemensamma förklaring om berget Athos som är fogad till slutakten till Fördraget om Greklands anslutning till Europeiska gemenskaperna.

KONSOLIDERAD VERSION
AV FÖRDRAGET
OM EUROPEISKA UNIONEN

(97/C 340/02)

INNEHÅLL

	Sida
I. Fördragstext	
Ingress	
AVDELNING I — Gemensamma bestämmelser	152
AVDELNING II — Bestämmelser om ändring av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen i syfte att upprätta Europeiska gemenskapen	154
AVDELNING III — Bestämmelser om ändring av Fördraget om upprättandet av Kol- och stålgemenskapen	154
AVDELNING IV — Bestämmelser om ändring av Fördraget om upprättandet av Atomenergigemenskapen	155
AVDELNING V — Bestämmelser om en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik	155
AVDELNING VI — Bestämmelser om polissamarbete och straffrättsligt samarbete	162
AVDELNING VII — Bestämmelser om ett närmare samarbete	169
AVDELNING VIII — Slutbestämmelser	170

II. PROTOKOLL (texten återges inte här)

Observera att de hänvisningar till artiklar, avdelningar och avsnitt i fördraget som finns i protokollet har anpassats i enlighet med de jämförelsetabeller som återfinns i bilagan till Amsterdamfördraget.

Protokoll som fogas till Fördraget om Europeiska unionen

— Protokoll (nr 1) om artikel 17 i Fördraget om Europeiska unionen (1997)

Protokoll som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

— Protokoll (nr 2) om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar (1997)

— Protokoll (nr 3) om tillämpning av vissa inslag i artikel 14 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kungariket och Irland (1997)

— Protokoll (nr 4) om Förenade kungarikets och Irlands ställning (1997)

— Protokoll (nr 5) om Danmarks ställning (1997)

Protokoll som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stålgemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen

- Protokoll (nr 6) fogat till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna (1992)
- Protokoll (nr 7) om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen (1997)
- Protokoll (nr 8) om lokalisering av säten för Europeiska gemenskapernas institutioner och vissa av deras organ och enheter samt för Europol (1997)
- Protokoll (nr 9) om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen (1997)

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG, HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK, FÖRBUNDSREPUBLICEN TYSKLANDS PRESIDENT, HELLENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT, HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN, FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT, IRLANDS PRESIDENT, ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT, HANS KUNG-LIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG, HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA, PORTUGISISKA REPUBLIKENS PRESIDENT, HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRIANNIEN OCH NORD-IRLAND,

SOM ÄR BESLUTNA att övergå till en ny fas i den europeiska integrationsprocess som inleddes med upprättandet av Europeiska gemenskaperna,

SOM ERINRAR OM den historiska betydelsen av att delningen av den europeiska kontinenten har upphört och behovet av att skapa en fast grundval för uppbyggnaden av det framtida Europa,

SOM BEKRÄFTAR den vikt som de fäster vid principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt vid rättsstatsprincipen,

SOM BEKRÄFTAR den vikt som de fäster vid de grundläggande sociala rättigheterna såsom dessa fastställs i den europeiska sociala stadgan, som undertecknades i Turin den 18 oktober 1961, och i 1989 års gemenskapsstadga om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter,

SOM ÖNSKAR stärka solidariteten mellan sina folk samtidigt som de respekterar deras historia, kultur och traditioner,

SOM ÖNSKAR ytterligare stärka institutionernas demokratiska karaktär och effektivitet för att sätta dessa i stånd att inom en gemensam institutionell ram bättre fullgöra de uppgifter som har anförtrots dem,

SOM HAR FÖRESATT SIG att stärka och uppnå en konvergens mellan ekonomierna i sina länder samt att upprätta en ekonomisk och monetär union som i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag omfattar en gemensam och stabil valuta,

SOM ÄR BESLUTNA att med beaktande av principen om en hållbar utveckling och inom ramen för en förverkligad inre marknad, en ökad sammanhållning och ett förbättrat miljöskydd främja ekonomiska och sociala framsteg för sina folk samt att genomföra en politik som säkerställer att framsteg i fråga om ekonomisk integration åtföljs av motsvarande framsteg på andra områden.

SOM HAR FÖRESATT SIG att införa ett gemensamt unionsmedborgarskap för medborgarna i sina länder,

SOM HAR FÖRESATT SIG att genomföra en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik, vilken omfattar den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik som i enlighet med bestämmelserna i artikel 17 skulle kunna leda till ett gemensamt försvar, och därmed stärka den europeiska identiteten och självständigheten i syfte att främja fred, säkerhet och framsteg i Europa och övriga delar av världen,

SOM HAR FÖRESATT SIG att underlätta fri rörlighet för personer, samtidigt som säkerheten och tryggheten för deras folk säkerställs, genom att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag,

SOM HAR FÖRESATT SIG att fortsätta processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken, där besluten fattas så nära medborgarna som möjligt i enlighet med subsidiaritetsprincipen,

SOM BEAKTAR de ytterligare steg som skall tas för att föra den europeiska integrationen framåt,

HAR BESLUTAT att upprätta en europeisk union och har för detta ändamål som befullmäktigade utsett

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG

Mark EYSKENS, utrikesminister;
Philippe MAYSTADT, finansminister;

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV DANMARK

Uffe ELLEMANN-JENSEN, utrikesminister;
Anders FOGH RASMUSSEN, ekonomiminister;

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT

Hans-Dietrich GENSCHER, utrikesminister;
Theodor WAIGEL, finansminister;

HELLENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT

Antonios SAMARAS, utrikesminister;
Efthymios CHRISTODOULOU, ekonomiminister;

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SPANIEN

Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ, utrikesminister;
Carlos SOLCHAGA CATALÁN, ekonomi- och finansminister;

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT

Roland DUMAS, utrikesminister;
Pierre BÉRÉGOVOY, ekonomi-, finans- och budgetminister;

IRLANDS PRESIDENT

Gerard COLLINS, utrikesminister;
Bertie AHERN, finansminister;

ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT

Gianni DE MICHELIS, utrikesminister;
Guido CARLI, finansminister;

HANS KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGEN AV LUXEMBURG

Jacques F. POOS, vice premiärminister, utrikesminister;
Jean-Claude JUNCKER, finansminister;

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA

Hans VAN DEN BROEK, utrikesminister;
Willem KOK, finansminister;

PORTUGISISKA REPUBLIKENS PRESIDENT

João de Deus PINHEIRO, utrikesminister;
Jorge BRAGA DE MACEDO, finansminister;

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND

The Rt. Hon. Douglas HURD, utrikes- och samväldesminister;
The Hon. Francis MAUDE, statssekreterare för finansiella angelägenheter i finansdepartementet;

SOM, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form, har enats om följande.

AVDELNING I

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 1 (f.d. artikel A)

Genom detta fördrag upprättar de HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA mellan sig en EUROPEISK UNION, härafter kallad "unionen".

Detta fördrag markerar en ny fas i processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken, där besluten skall fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt.

Unionen skall grundas på Europeiska gemenskaperna samt den politik och de samarbetsformer som införs genom detta fördrag. Unionen skall ha till uppgift att på ett konsekvent och solidariskt sätt organisera förbindelserna mellan medlemsstaterna och mellan deras folk.

Artikel 2 (f.d. artikel B)

Unionen skall ha som mål att

- främja ekonomiska och sociala framsteg och en hög sysselsättningsnivå och att uppnå en väl avvägd och hållbar utveckling, särskilt genom att skapa ett område utan inre gränser, genom att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen och genom att upprätta en ekonomisk och monetär union som på sikt skall omfatta en gemensam valuta i överensstämmelse med bestämmelserna i detta fördrag,
- hävda sin identitet i internationella sammanhang, särskilt genom att genomföra en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik, vilken omfattar den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik som i enlighet med bestämmelserna i artikel 17 skulle kunna leda till ett gemensamt försvar,
- stärka skyddet av medlemsstaternas medborgares rättigheter och intressen genom att införa ett unionsmedborgarskap,
- bevara och utveckla unionen som ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring och förebyggande och bekämpande av brottslighet,
- fullt ut upprätthålla gemenskapens regelverk och bygga ut det samt att därvid överväga i vilken utsträckning den politik och de samarbetsformer som införs genom detta fördrag kan behöva revideras för att säkerställa effektiviteten hos gemenskapens mekanismer och institutioner.

Unionens mål skall uppnås i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag och i överensstämmelse med de villkor och den tidsplan som fastställs i fördraget samt med beaktande av subsidiaritetsprincipen, såsom denna definieras i artikel 5 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel 3 (f.d. artikel C)

Unionen skall ha en gemensam institutionell ram, som skall säkerställa konsekvens och kontinuitet i verksamheten för att nå dess mål samtidigt som gemenskapens regelverk följs och byggs ut.

Unionen skall särskilt säkerställa att den genomgående handlar samstämmigt i relationerna med omvärlden inom ramen för sin utrikes- och säkerhetspolitik, ekonomiska politik och biståndspolitik. Rådet och kommissionen skall ansvara för sådan samstämmighet och samarbeta i detta syfte. De skall var och en inom ramen för sina befogenheter svara för att denna politik genomförs.

Artikel 4 (f.d. artikel D)

Europeiska rådet skall ge unionen de impulser som behövs för dess utveckling och fastställa allmänna politiska riktlinjer för denna utveckling.

Europeiska rådet skall bestå av medlemsstaternas stats- eller regeringschefer samt kommissionens ordförande. Dessa skall biträdas av medlemsstaternas utrikesministrar och en medlem av kommissionen. Europeiska rådet skall sammanträda minst två gånger om året under ordförandeskap av stats- eller regeringschefen i den medlemsstat som innehar ordförandeskapet i rådet.

Europeiska rådet skall förelägga Europaparlamentet en rapport efter varje sammanträde samt en skriftlig årsrapport om unionens framsteg.

Artikel 5 (f.d. artikel E)

Europaparlamentet, rådet, kommissionen, domstolen och revisionsrätten skall utöva sina befogenheter på de villkor och för de syften som har fastställts dels genom bestämmelserna i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och i senare fördrag och rättsakter om ändring eller komplettering av dessa fördrag och dels genom de övriga bestämmelserna i det här fördraget.

Artikel 6 (f.d. artikel F)

1. Unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen, vilka principer är gemensamma för medlemsstaterna.
2. Unionen skall som allmänna principer för gemenskapsrätten respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950, och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner.
3. Unionen skall respektera den nationella identiteten hos sina medlemsstater.
4. Unionen skall se till att den har de medel som den behöver för att nå sina mål och genomföra sin politik.

Artikel 7 (f.d. artikel F 1)

1. Rådet, som skall sammanträda på statschefs- eller regeringschefs nivå, får på förslag från en tredjedel av medlemsstaterna eller från kommissionen och efter Europaparlamentets samtycke, samt efter att ha uppmanat den ifrågavarande medlemsstatens regering att framföra sina synpunkter, enhälligt slå fast att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter principer som anges i artikel 6.1.

2. När detta har fastslagits får rådet, som skall fatta beslut med kvalificerad majoritet, besluta om att tillfälligt upphäva vissa av de rättigheter som den ifrågavarande medlemsstaten har till följd av tillämpningen av detta fördrag, inbegripet rösträtten i rådet för företrädaren för den medlemsstatens regering. Rådet skall därvid beakta de möjliga följder som ett sådant tillfälligt upphävande kan få för fysiska och juridiska personers rättigheter och skyldigheter.

Den ifrågavarande medlemsstatens skyldigheter enligt detta fördrag skall under alla omständigheter fortsätta att vara bindande för den staten.

3. Rådet får senare med kvalificerad majoritet besluta om att ändra eller återkalla åtgärder som har vidtagits enligt punkt 2, när den situation som ledde till att åtgärderna infördes har förändrats.

4. Vid tillämpningen av denna artikel skall rådet fatta beslut utan att beakta rösten från företrädaren för den ifrågavarande medlemsstatens regering. Att personligen närvarande eller företrädade medlemmar avstår från att rösta hindrar inte att sådana beslut som avses i punkt 1 antas. En kvalificerad majoritet skall anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Denna punkt skall också tillämpas om rösträtt i enlighet med punkt 2 tillfälligt inte får utövas.

5. Vid tillämpningen av denna artikel skall Europaparlamentet fatta beslut med två tredjedelar av de avgivna rösterna, vilka skall representera en majoritet av dess ledamöter.

AVDELNING II**BESTÄMMELSER OM ÄNDRING AV FÖRDRAGET
OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPEN
I SYFTE ATT UPPRÄTTA EUROPEISKA GEMENSKAPEN***Artikel 8 (f.d. artikel G)*

(återges ej här)

AVDELNING III**BESTÄMMELSER OM ÄNDRING AV FÖRDRAGET
OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA KOL- OCH STÅLGEMENSKAPEN***Artikel 9 (f.d. artikel H)*

(återges ej här)

AVDELNING IV

**BESTÄMMELSER OM ÄNDRING AV FÖRDRAGET
OM UPPRÄTTANDET AV EUROPEISKA ATOMENERGIGEMENSKAPEN***Artikel 10* (f.d. artikel I)

(återges ej här)

AVDELNING V

BESTÄMMELSER OM EN GEMENSAM UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIK*Artikel 11* (f.d. artikel J 1)

1. Unionen skall fastställa och genomföra en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik som omfattar alla områden inom utrikes- och säkerhetspolitiken och som skall ha som mål att

- skydda unionens gemensamma värden, grundläggande intressen, oavhängighet och integritet i överensstämmelse med grundsatserna i Förenta nationernas stadga,
- på alla sätt stärka unionens säkerhet,
- bevara freden och stärka den internationella säkerheten i enlighet med grundsatserna i Förenta nationernas stadga samt i enlighet med principerna i Helsingforsavtalets slutakt och målen i Parisstadgan, inbegripet de som gäller yttre gränser,
- främja det internationella samarbetet,
- utveckla och befästa demokratin och rättsstatsprincipen samt respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

2. Medlemsstaterna skall aktivt och förbehållslöst stödja unionens utrikes- och säkerhetspolitik i en anda av lojalitet och ömsesidig solidaritet.

Medlemsstaterna skall arbeta tillsammans för att förstärka och utveckla sin ömsesidiga politiska solidaritet. De skall avstå från varje handling som strider mot unionens intressen eller kan minska dess effektivitet som en sammanhållande kraft i de internationella relationerna.

Rådet skall säkerställa att dessa principer följs.

Artikel 12 (f.d. artikel J 2)

Unionen skall sträva efter att förverkliga de mål som anges i artikel 11 genom att

- bestämma principerna och de allmänna riktlinjerna för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken,
- besluta om gemensamma strategier,
- besluta om gemensamma åtgärder,
- anta gemensamma ståndpunkter,
- stärka det systematiska samarbetet mellan medlemsstaterna om deras politik.

Artikel 13 (f.d. artikel J 3)

1. Europeiska rådet skall bestämma principerna och de allmänna riktlinjerna för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, inklusive för frågor som har försvarsmässiga konsekvenser.

2. Europeiska rådet skall besluta om gemensamma strategier som skall genomföras av unionen på områden där medlemsstaterna har viktiga gemensamma intressen.

I de gemensamma strategierna skall anges dessas mål och varaktighet samt de medel som unionen och medlemsstaterna skall ställa till förfogande.

3. Rådet skall fatta de beslut som behövs för att fastställa och genomföra den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken på grundval av de allmänna riktlinjer som Europeiska rådet har antagit.

Rådet skall rekommendera Europeiska rådet gemensamma strategier och genomföra dessa, särskilt genom att besluta om gemensamma åtgärder och anta gemensamma ståndpunkter.

Rådet skall säkerställa enhetlighet, konsekvens och effektivitet i unionens handlande.

Artikel 14 (f.d. artikel J 4)

1. Rådet skall besluta om gemensamma åtgärder. De gemensamma åtgärderna skall avse specifika situationer där operativa insatser från unionens sida anses nödvändiga. De skall ange mål, omfattning, de medel som skall ställas till unionens förfogande, vid behov varaktighet, samt på vilka villkor de skall genomföras.

2. Om förhållandena ändras på ett sätt som är av väsentlig betydelse för en fråga som är föremål för en gemensam åtgärd, skall rådet se över principerna och målen för åtgärden och fatta de nödvändiga besluten. Så länge rådet inte har fattat beslut skall den gemensamma åtgärden bestå.

3. Gemensamma åtgärder skall vara förpliktande för medlemsstaterna vid deras ställningstaganden och handlande.
4. Rådet får anmoda kommissionen att förelägga rådet lämpliga förslag i frågor som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken för att säkerställa genomförandet av en gemensam åtgärd.
5. Information skall lämnas om varje nationellt ställningstagande eller nationell åtgärd som planeras inom ramen för en gemensam åtgärd; informationen skall lämnas i så god tid att föregående samråd kan ske inom rådet om det behövs. Skyldigheten att lämna förhandsinformation skall inte gälla åtgärder som endast innebär att beslut av rådet förs över till nationell nivå.
6. Om förändringar i situationen gör det absolut nödvändigt och i brist på beslut av rådet får medlemsstaterna — med beaktande av de allmänna målen för den gemensamma åtgärden — vidta de brådskande åtgärder som behövs. De berörda medlemsstaterna skall genast underätta rådet om sådana åtgärder.
7. Om genomförandet av en gemensam åtgärd medför allvarliga svårigheter för en medlemsstat, skall denna lägga fram saken för rådet som skall överväga frågan och söka lämpliga lösningar. Sådana lösningar får inte strida mot målen för den gemensamma åtgärden eller minska dennas effektivitet.

Artikel 15 (f.d. artikel J 5)

Rådet skall anta gemensamma ståndpunkter. Dessa skall ange unionens inställning till en särskild fråga av geografisk eller tematisk karaktär. Medlemsstaterna skall se till att deras nationella politik överensstämmer med de gemensamma ståndpunkterna.

Artikel 16 (f.d. artikel J 6)

Medlemsstaterna skall informera och samråda med varandra inom rådet om alla utrikes- och säkerhetspolitiska frågor av allmänt intresse för att säkerställa att unionens inflytande utövas så effektivt som möjligt genom ett konvergent uppträdande.

Artikel 17 (f.d. artikel J 7)

1. Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken skall omfatta alla frågor som gäller unionens säkerhet, inklusive den gradvisa utformningen i enlighet med andra stycket av en gemensam försvarspolitik som skulle kunna leda till ett gemensamt försvar, om Europeiska rådet beslutar det. Europeiska rådet skall i så fall rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

Västeuropeiska unionen (VEU) är en integrerad del av unionens utveckling som ger unionen tillgång till operativ kapacitet, särskilt såvitt avser punkt 2. Den stöder unionen när det gäller att i enlighet med denna artikel utforma de aspekter på den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som har försvarsmässiga konsekvenser. Unionen skall i enlighet med detta främja närmare institutionella förbindelser med VEU inför möjligheten av VEU:s införlivande med unionen, om Europeiska rådet beslutar det. Europeiska rådet skall i så fall rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

Unionens politik enligt denna artikel skall inte påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik och den skall respektera de förpliktelser som vissa medlemsstater, som anser att deras gemensamma försvar förverkligas genom Atlantpaksorganisationen (NATO), har enligt Nordatlantiska fördraget och vara förenlig med den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik som har upprättats inom den ramen.

Den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik skall, på det sätt som medlemsstaterna anser lämpligt, stödjas av samarbete mellan dem på krigsmaterielområdet.

2. De frågor som avses i denna artikel skall omfatta humanitära insatser och räddningsinsatser, fredsbevarande insatser och insatser med stridskrafter vid krishantering inklusive fredsskapande åtgärder.

3. Unionen kommer att anlita VEU för att utarbeta och genomföra de av unionens beslut och åtgärder som har försvarsmässiga konsekvenser.

Europeiska rådets behörighet att lägga fast riktlinjer i enlighet med artikel 13 skall också gälla såvitt avser VEU i de frågor där unionen anlitar VEU.

När unionen anlitar VEU för att utarbeta och genomföra unionens beslut om de insatser som avses i punkt 2, skall unionens alla medlemsstater ha rätt att delta fullt ut i de ifrågavarande insatserna. Rådet skall i samförstånd med VEU:s institutioner besluta om de praktiska arrangemang som är nödvändiga för att göra det möjligt för alla medlemsstater som medverkar i dessa insatser att fullt ut och på lika villkor delta i planering och beslutsfattande inom VEU.

Sådana beslut som har försvarsmässiga konsekvenser och som behandlas i denna punkt skall fattas utan att det påverkar den politik och de förpliktelser som avses i punkt 1 tredje stycket.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall inte hindra utvecklingen av ett närmare samarbete mellan två eller flera medlemsstater på bilateral nivå inom ramen för VEU och Atlantpaktens, förutsatt att ett sådant samarbete inte strider mot eller hindrar det samarbete som föreskrivs i denna avdelning.

5. För att främja målen i denna artikel kommer bestämmelserna i denna artikel att ses över i enlighet med artikel 48.

Artikel 18 (f.d. artikel J 8)

1. Ordförandelandet skall företräda unionen i frågor som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.
2. Ordförandelandet skall ansvara för att beslut som fattas enligt denna avdelning genomförs; i den egenskapen skall det därför i princip uttrycka unionens ståndpunkt inom internationella organisationer och vid internationella konferenser.
3. Ordförandelandet skall biträdas av rådets generalsekreterare, som skall fungera som hög representant när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.
4. Kommissionen skall fullt ut medverka i de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2. Ordförandelandet skall när det gäller dessa uppgifter vid behov biträdas av den medlemsstat som står närmast i tur att utöva ordförandeskapet.
5. Rådet får när det anser det nödvändigt utse en särskild representant som skall ha mandat för särskilda politiska frågor.

Artikel 19 (f.d. artikel J 9)

1. Medlemsstaterna skall samordna sitt uppträdande inom internationella organisationer och vid internationella konferenser. De skall där hävda de gemensamma ståndpunkterna.

Inom internationella organisationer och vid internationella konferenser där inte samtliga medlemsstater deltar skall de deltagande medlemsstaterna hävda de gemensamma ståndpunkterna.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 och artikel 14.3 skall de medlemsstater som är företrädda inom internationella organisationer och vid internationella konferenser där inte samtliga medlemsstater deltar hålla de senare informerade om alla frågor som är av gemensamt intresse.

Medlemsstater som också är medlemmar av Förenta nationernas säkerhetsråd skall samråda med varandra och hålla övriga medlemsstater fullt informerade. Medlemsstater som är permanenta medlemmar av säkerhetsrådet skall då de fullgör sina uppgifter se till att unionens ståndpunkter och intressen tillvaratas, dock utan att detta skall påverka deras ansvar enligt bestämmelserna i Förenta nationernas stadga.

Artikel 20 (f.d. artikel J 10)

Medlemsstaternas diplomatiska och konsulära myndigheter och kommissionens delegationer i tredje land och vid internationella konferenser samt deras representationer vid internationella organisationer skall samarbeta för att säkerställa att av rådet beslutade gemensamma ståndpunkter och gemensamma åtgärder följs och genomförs.

De skall intensifiera samarbetet genom att utbyta information, göra gemensamma bedömningar och bidra till att genomföra de bestämmelser som avses i artikel 20 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Artikel 21 (f.d. artikel J 11)

Ordförandelandet skall höra Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande valmöjligheterna när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och se till att vederbörlig hänsyn tas till Europaparlamentets synpunkter. Ordförandeskapet och kommissionen skall regelbundet hålla Europaparlamentet informerat om utvecklingen av unionens utrikes- och säkerhetspolitik.

Europaparlamentet får ställa frågor eller avge rekommendationer till rådet. En gång om året skall Europaparlamentet hålla en debatt om de framsteg som har gjorts för att genomföra den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Artikel 22 (f.d. artikel J 12)

1. Varje medlemsstat eller kommissionen får hänskjuta frågor om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken till rådet och lägga fram förslag för rådet.
2. I sådana fall som kräver ett snabbt beslut skall ordförandelandet på eget initiativ eller på begäran av kommissionen eller en medlemsstat kalla till ett extra rådssammanträde inom fyrtioåtta timmar eller, i en nödsituation, inom kortare tid.

Artikel 23 (f.d. artikel J 13)

1. Beslut enligt denna avdelning fattas enhälligt av rådet. Att personligen närvarande eller företrädde medlemmar avstår från att rösta hindrar inte att sådana beslut fattas.

En rådsmedlem som avstår från att rösta får motivera sitt avstående genom att avge en formell förklaring enligt detta stycke. Om så sker skall rådsmedlemmen inte vara skyldig att tillämpa beslutet men skall godta att beslutet är förpliktande för unionen. Den berörda medlemsstaten skall i en anda av ömsesidig solidaritet avhålla sig från varje handling som skulle kunna strida mot eller hindra en unionshandling på grundval av det beslutet, och de andra medlemsstaterna skall respektera dess ståndpunkt. Om de rådsmedlemmar som på detta sätt motiverar sitt avstående företräder mer än en tredjedel av rösterna, vägda i enlighet med artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall beslutet inte fattas.

2. Rådet skall med avvikelse från bestämmelserna i punkt 1 med kvalificerad majoritet

- besluta om gemensamma åtgärder, anta gemensamma ståndpunkter eller fatta andra beslut på grundval av en gemensam strategi,
- besluta om genomförande av en gemensam åtgärd eller en gemensam ståndpunkt.

Om en rådsmedlem förklarar att denne av viktiga och uttalade skäl som rör nationell politik avser att motsätta sig antagandet av ett beslut som skall fattas med kvalificerad majoritet, skall omröstning inte ske. Rådet får med kvalificerad majoritet begära att frågan skall hänskjutas till Europeiska rådet för enhälligt beslut.

Rådsmedlemmarnas röster skall vägas i enlighet med artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Rådets beslut skall fattas med minst 62 röster från minst 10 medlemmar.

Denna punkt skall inte tillämpas på beslut som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser.

3. I procedurfrågor skall rådet fatta beslut med en majoritet av sina medlemmar.

Artikel 24 (f.d. artikel J 14)

När det är nödvändigt att ingå ett avtal med en eller flera stater eller internationella organisationer för att genomföra denna avdelning får rådet genom enhälligt beslut bemyndiga ordförandelandet, som om det är lämpligt skall biträdas av kommissionen, att inleda förhandlingar i detta syfte. Sådana avtal skall ingås av rådet genom enhälligt beslut efter rekommendation av ordförandelandet. Ett avtal skall inte vara bindande för en medlemsstat vars företrädare i rådet förklarar att medlemsstaten måste uppfylla vissa krav som följer av dess egna konstitutionella förfaranden; de övriga rådsmedlemmarna kan enas om att avtalet skall gälla provisoriskt för dem.

Bestämmelserna i denna artikel skall också gälla frågor som omfattas av avdelning VI.

Artikel 25 (f.d. artikel J 15)

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 207 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall en politisk kommitté övervaka den internationella situationen på de områden som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och bidra till att utforma politiken genom att avge yttranden till rådet på begäran av detta eller på eget initiativ. Kommittén skall också övervaka genomförandet av den beslutade politiken, dock utan att detta påverkar ordförandelandets eller kommissionens befogenheter.

Artikel 26 (f.d. artikel J 16)

Rådets generalsekreterare, som är den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, skall biträda rådet i frågor som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, särskilt genom att medverka vid utformning, förberedelse och genomförande av beslut i politiska frågor samt att, när det är lämpligt, på rådets vägnar och på ordförandelandets begäran föra en politisk dialog med tredje part.

Artikel 27 (f.d. artikel J 17)

Kommissionen skall fullt ut delta i arbetet inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Artikel 28 (f.d. artikel J 18)

1. Artiklarna 189, 190, 196—199, 203, 204, 206—209, 213—219, 255 och 290 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall tillämpas på bestämmelserna om de områden som avses i denna avdelning.

2. Institutionernas förvaltningsutgifter till följd av bestämmelserna om de områden som avses i denna avdelning skall belasta Europeiska gemenskapernas budget.

3. Driftsutgifterna för att genomföra de nämnda bestämmelserna skall också belasta Europeiska gemenskapernas budget, bortsett från driftsutgifter i samband med operationer som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser och i fall då rådet enhälligt beslutar något annat.

Om utgifterna inte skall belasta Europeiska gemenskapernas budget skall de belasta medlemsstaterna i enlighet med den på bruttonationalinkomsten grundade fördelningsnyckeln, om inte rådet enhälligt beslutar något annat. De medlemsstater, vilkas företrädare i rådet har avgett en formell förklaring enligt artikel 23.1 andra stycket är inte skyldiga att bidra till finansieringen av utgifter i samband med operationer som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser.

4. Det budgetförfarande som fastställs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall tillämpas på de utgifter som belastar Europeiska gemenskapernas budget.

AVDELNING VI**BESTÄMMELSER OM POLISSAMARBETE OCH STRAFFRÄTTSLIGT SAMARBETE***Artikel 29 (f.d. artikel K 1)*

Utan att det påverkar Europeiska gemenskapens befogenheter skall unionens mål vara att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa genom att bland medlemsstaterna utforma gemensamma insatser på områdena polissamarbete och straffrättsligt samarbete samt genom att förebygga och bekämpa rasism och främlingsfientlighet.

Detta mål skall uppnås genom förebyggande och bekämpande av brottslighet, vare sig denna är organiserad eller ej, särskilt terrorism, människohandel och brott mot barn, olaglig narkotikahandel och olaglig vapenhandel, korruption och bedrägeri, genom

— närmare samarbete mellan polismyndigheter, tullmyndigheter och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna, både direkt och genom Europeiska polisbyrån (Europol), i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 30 och 32,

- närmare samarbete mellan rättsliga myndigheter och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 31a—d och 32,
- tillnärmning, när det är nödvändigt, av straffrättsliga regler i medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i artikel 31e.

Artikel 30 (f.d. artikel K 2)

1. De gemensamma insatserna på polissamarbetets område skall omfatta
 - a) operativt samarbete mellan de behöriga myndigheterna, inbegripet polisen, tullen och andra specialiserade brottsbekämpande organ i medlemsstaterna för att förebygga, upptäcka och utreda brott,
 - b) insamling, lagring, bearbetning, analys och utbyte av relevant information, inbegripet information som brottsbekämpande organ innehar, i synnerhet genom Europol, om rapporter om tvivelaktiga ekonomiska transaktioner, under iakttagande av tillämpliga bestämmelser om skydd av personuppgifter,
 - c) samarbete och gemensamma initiativ när det gäller utbildning, utbyte av sambandsmän, utstationering, användning av utrustning och kriminalteknisk forskning,
 - d) gemensam utvärdering av särskild utredningsteknik i samband med upptäckt av grova former av organiserad brottslighet.
2. Rådet skall främja samarbete genom Europol och skall särskilt, inom fem år från dagen för Amsterdamfördragets ikraftträdande,
 - a) göra det möjligt för Europol att underlätta och stödja förberedelse av samt att främja samordning och utförande av särskilda utredningsinsatser från medlemsstaternas behöriga myndigheters sida, inklusive operativa insatser av gemensamma grupper som omfattar företrädare för Europol i en stödjande funktion,
 - b) besluta om åtgärder som tillåter Europol att anmoda medlemsstaternas behöriga myndigheter att genomföra och samordna sina utredningar i särskilda fall och att utveckla specialiserad sakkunskap som kan ställas till medlemsstaternas förfogande för att biträda dem vid utredning av fall av organiserad brottslighet,
 - c) främja sambandssystem mellan tjänstemän som handlägger förundersökning respektive åtal och som är särskilt inriktade på att bekämpa organiserad brottslighet i nära samarbete med Europol,
 - d) upprätta ett nätverk för forskning, dokumentation och statistik om gränsöverskridande brottslighet.

Artikel 31 (f.d. artikel K 3)

De gemensamma insatserna rörande straffrättsligt samarbete skall omfatta

- a) underlättande och påskyndande av samarbete mellan behöriga ministerier och rättsliga eller likvärdiga myndigheter i medlemsstaterna när det gäller rättsliga förfaranden och verkställighet av beslut,
- b) underlättande av utlämning mellan medlemsstaterna,
- c) säkerställande av förenlighet mellan tillämpliga regler i medlemsstaterna, när detta är nödvändigt för att förbättra samarbetet,
- d) förebyggande av behörighetskonflikter mellan medlemsstaterna,
- e) gradvisa beslut om åtgärder som fastställer minimiregler avseende brottsrekvisit och påföljder på områdena organiserad brottslighet, terrorism och olaglig narkotikahandel.

Artikel 32 (f.d. artikel K 4)

Rådet skall bestämma de villkor och begränsningar enligt vilka de behöriga myndigheter som avses i artiklarna 30 och 31 får verka på en annan medlemsstats territorium i samverkan och samförstånd med den statens myndigheter.

Artikel 33 (f.d. artikel K 5)

Denna avdelning skall inte påverka medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten.

Artikel 34 (f.d. artikel K 6)

1. På de områden som avses i denna avdelning skall medlemsstaterna informera och samråda med varandra inom rådet i syfte att samordna sitt handlande. För detta ändamål skall de upprätta ett samarbete mellan de behöriga enheterna i sina förvaltningar.
2. Rådet skall på lämpligt sätt och enligt den ordning som anges i denna avdelning vidta åtgärder och främja samarbete som bidrar till att unionens mål uppnås. För detta ändamål får rådet genom enhälligt beslut på initiativ av en medlemsstat eller kommissionen
 - a) anta gemensamma ståndpunkter som anger unionens inställning i en viss fråga,
 - b) fatta rambeslut om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar. Rambesluten skall vara bindande för medlemsstaterna när det gäller de resultat som skall uppnås men skall överlåta åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt; de skall inte ha direkt effekt,

- c) fatta beslut för alla andra ändamål som stämmer överens med målen i denna avdelning, dock med uteslutande av tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar. Dessa beslut skall vara bindande och skall inte ha direkt effekt; rådet skall med kvalificerad majoritet besluta om de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra dessa beslut på unionsnivå,
- d) upprätta konventioner som rådet skall rekommendera medlemsstaterna att anta i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser. Medlemsstaterna skall påbörja tillämpliga förfaranden inom den tid som rådet fastställer.

Om inte annat anges i konventionerna skall dessa, så snart de har antagits av åtminstone hälften av medlemsstaterna, träda i kraft för dessa medlemsstater. Åtgärder för att genomföra konventionerna skall beslutas inom rådet med en majoritet av två tredjedelar av de fördragsslutande parterna.

3. När rådet skall besluta med kvalificerad majoritet skall medlemmarnas röster vägas enligt artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, varvid åtminstone 62 röster från minst 10 medlemmar skall krävas för beslut.

4. I procedurfrågor skall rådet besluta med en majoritet av sina medlemmar.

Artikel 35 (f.d. artikel K 7)

1. Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att i enlighet med de villkor som anges i denna artikel meddela förhandsavgöranden om giltighet och tolkning av rambeslut och beslut, om tolkning av konventioner som upprättas enligt denna avdelning och om giltighet och tolkning av åtgärderna för att genomföra dessa.

2. En medlemsstat skall ha möjlighet att genom en förklaring som avges vid tidpunkten för Amsterdamfördragets undertecknande eller när som helst därefter godta domstolens behörighet att meddela förhandsavgöranden enligt punkt 1.

3. En medlemsstat som avger en förklaring enligt punkt 2 skall ange antingen

- a) att en domstol i den medlemsstaten, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, får begära att Europeiska gemenskapernas domstol meddelar ett förhandsavgörande om en fråga som uppkommer i ett mål som är anhängigt vid den förstnämnda domstolen om giltighet eller tolkning av en rättsakt som avses i punkt 1, om den förstnämnda domstolen anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, eller
- b) att en domstol i den staten får begära att Europeiska gemenskapernas domstol meddelar ett förhandsavgörande i en fråga som uppkommer i ett mål som är anhängigt vid den förstnämnda domstolen om giltighet eller tolkning av en rättsakt som avses i punkt 1, om den förstnämnda domstolen anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken.

4. Varje medlemsstat skall, vare sig den har avgivit en förklaring enligt punkt 2 eller inte, ha rätt att till domstolen inkomma med inlagor eller skriftliga synpunkter i mål som uppkommer enligt punkt 1.

5. Domstolen skall inte vara behörig att pröva giltigheten eller proportionaliteten av insatser som polis eller andra brottsbekämpande organ gör i en medlemsstat eller av medlemsstaternas utövning av sitt ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten.

6. Domstolen skall vara behörig att granska lagenligheten av rambeslut och andra beslut när en medlemsstat eller kommissionen väcker talan rörande bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga förföreskrifter, åsidosättande av detta fördrag eller av någon rättsregel som gäller dess tillämpning eller rörande maktmissbruk. Talan som avses i denna punkt skall väckas inom två månader från den dag då åtgärden offentliggjordes.

7. Domstolen skall vara behörig att avgöra alla tvister mellan medlemsstaterna om tolkning eller tillämpning av rättsakter som har antagits enligt artikel 34.2, om rådet inte kan avgöra tvisten inom sex månader efter det att den hänsköts till rådet av en av dess medlemmar. Domstolen skall även vara behörig att döma i tvister mellan medlemsstaterna och kommissionen om tolkning eller tillämpning av konventioner som har upprättats enligt artikel 34.2 d.

Artikel 36 (f.d. artikel K 8)

1. En samordningskommitté som består av högre tjänstemän skall inrättas. Utöver sin samordningsfunktion skall kommittén ha till uppgift att

— avge yttranden till rådet, antingen på rådets begäran eller på eget initiativ,

— utan att det påverkar tillämpningen av artikel 207 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, bidra till att förbereda rådets överläggningar inom de områden som avses i artikel 29.

2. Kommissionen skall fullt ut delta i arbetet inom de områden som avses i denna avdelning.

Artikel 37 (f.d. artikel K 9)

Medlemsstaterna skall inom internationella organisationer och vid internationella konferenser företräda de gemensamma ståndpunkter som har antagits enligt bestämmelserna i denna avdelning.

Artiklarna 18 och 19 skall i förekommande fall tillämpas på frågor som omfattas av denna avdelning.

Artikel 38 (f.d. artikel K 10)

Sådana avtal som avses i artikel 24 får omfatta frågor som omfattas av denna avdelning.

Artikel 39 (f.d. artikel K 11)

1. Rådet skall höra Europaparlamentet innan det beslutar om en sådan åtgärd som avses i artikel 34.2 b, 34.2 c och 34.2 d. Europaparlamentet skall avge sitt yttrande inom en tidsfrist som rådet får bestämma och som inte får vara kortare än tre månader. Om inget yttrande har avgivits inom denna tid får rådet fatta beslut.
2. Ordförandelandet och kommissionen skall regelbundet underrätta Europaparlamentet om överläggningar på de områden som omfattas av denna avdelning.
3. Europaparlamentet får ställa frågor eller avge rekommendationer till rådet. Europaparlamentet skall varje år hålla en debatt om de framsteg som har gjorts inom de områden som avses i denna avdelning.

Artikel 40 (f.d. artikel K 12)

1. Medlemsstater som har för avsikt att upprätta ett närmare samarbete sinsemellan kan, i enlighet med artiklarna 43 och 44, bemyndigas att använda de institutioner, förfaranden och mekanismer som föreskrivs i fördragen, förutsatt att det föreslagna samarbetet
 - a) respekterar Europeiska gemenskapens befogenheter och de mål som uppställs i denna avdelning,
 - b) syftar till att göra det möjligt för unionen att snabbare utvecklas till ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
2. Sådana bemyndiganden som avses i punkt 1 skall meddelas av rådet, som skall besluta med kvalificerad majoritet på begäran av berörda medlemsstater och efter att ha uppmanat kommissionen att yttra sig; denna begäran skall också överlämnas till Europaparlamentet.

Om en rådsmedlem förklarar att denne av viktiga och uttalade skäl som rör nationell politik avser att motsätta sig att ett bemyndigande meddelas med kvalificerad majoritet, skall omröstning inte äga rum. Rådet får med kvalificerad majoritet begära att frågan skall hänskjutas till Europeiska rådet för enhälligt beslut.

Rådsmedlemmarnas röster skall vägas i enlighet med artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Rådets beslut skall fattas med minst 62 röster från minst 10 medlemsstater.

3. Varje medlemsstat som önskar delta i samarbete enligt denna artikel skall anmäla sin avsikt till rådet och till kommissionen, som inom tre månader efter att ha mottagit anmälan skall avge ett yttrande till rådet, eventuellt åtföljt av en rekommendation om sådana särskilda arrangemang som den anser nödvändiga för att den medlemsstaten skall kunna delta i det ifrågavarande samarbetet. Rådet skall inom fyra månader efter denna anmälan besluta i anledning av begäran och om sådana särskilda arrangemang som det anser nödvändiga. Beslutet skall anses fattat, om inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar att skjuta upp beslutet; i så fall skall rådet motivera sitt beslut och bestämma en tidsfrist för ny behandling av ärendet. Vid tillämpning av denna punkt skall rådet besluta enligt de villkor som anges i artikel 44.

4. Bestämmelserna i artiklarna 29—41 skall tillämpas på det närmare samarbete som avses i denna artikel, utom när annat föreskrivs i denna artikel och i artiklarna 43—44.

De bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen som rör Europeiska gemenskapernas domstols behörighet och utövningen av denna behörighet skall tillämpas på punkterna 1, 2 och 3.

5. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.

Artikel 41 (f.d. artikel K 13)

1. Artiklarna 189, 190, 195, 196—199, 203, 204, 205.3, 206—209, 213—219, 255 och 290 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall tillämpas på bestämmelserna om de områden som avses i denna avdelning.

2. Institutionernas förvaltningsutgifter till följd av bestämmelserna om de områden som avses i denna avdelning skall belasta Europeiska gemenskapernas budget.

3. Driftsutgifterna för att genomföra de nämnda bestämmelserna skall också belasta Europeiska gemenskapernas budget, om inte rådet enhälligt beslutar något annat. Om utgifterna inte skall belasta Europeiska gemenskapernas budget skall de belasta medlemsstaterna i enlighet med den på bruttonationalinkomsten grundade fördelningsnyckeln, om inte rådet enhälligt beslutar något annat.

4. Det budgetförfarande som fastställs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall tillämpas på de utgifter som belastar Europeiska gemenskapernas budget.

Artikel 42 (f.d. artikel K 14)

På initiativ av kommissionen eller en medlemsstat och efter att ha hört Europaparlamentet får rådet enhälligt besluta att åtgärder inom de områden som avses i artikel 29 skall omfattas av avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och samtidigt fastställa vilka omröstningsregler som skall gälla. Rådet skall rekommendera medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

AVDELNING VII (f.d. avdelning VIa)

BESTÄMMELSER OM ETT NÄRMARE SAMARBETE

Artikel 43 (f.d. artikel K 15)

1. De medlemsstater som avser att upprätta ett närmare samarbete sinsemellan får använda sig av de institutioner, förfaranden och mekanismer som föreskrivs i det här fördraget och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, förutsatt att samarbetet

- a) syftar till att främja unionens mål och till att skydda och tjäna dess intressen,
- b) respekterar de nämnda fördragens principer och unionens gemensamma institutionella ram,
- c) endast används som en sista utväg, när de nämnda fördragens mål inte kan uppnås genom tillämpning av de relevanta förfaranden som föreskrivs där,
- d) berör åtminstone en majoritet av medlemsstaterna,
- e) inte påverkar gemenskapens regelverk och de åtgärder som har beslutats enligt övriga bestämmelser i de nämnda fördragen,
- f) inte påverkar befogenheter, rättigheter, skyldigheter och intressen för de medlemsstater som inte deltar,
- g) är öppet för alla medlemsstater och tillåter dem att bli parter i samarbetet när som helst, under förutsättning att de iaktar grundbeslutet och de beslut som fattas inom den ramen,
- h) sker under iakttagande av de särskilda tilläggskriterierna i artikel 11 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 40 i detta fördrag, beroende på vilket område som berörs, samt att rådet ger sitt bemyndigande till det i enlighet med de förfaranden som fastställs där.

2. Medlemsstaterna skall, i den mån de berörs, tillämpa de rättsakter och beslut som antas för att genomföra det samarbete som de deltar i. De medlemsstater som inte deltar i detta samarbete skall inte hindra de deltagande medlemsstaterna från att genomföra det.

Artikel 44 (f.d. artikel K 16)

1. Vid antagande av de rättsakter och beslut som är nödvändiga för att genomföra det samarbete som avses i artikel 43, skall de relevanta institutionella bestämmelserna i detta fördrag och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas. Alla rådsmedlemmar skall kunna delta i överläggningarna, dock får endast de som företräder deltagande medlemsstater delta i beslutsfattandet. Kvalificerad majoritet skall anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster, som den som anges i artikel 205.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Enhällighet kräver endast de berörda rådsmedlemmarnas röster.

2. Andra utgifter för samarbetets genomförande än de förvaltningskostnader som institutionerna åsamkas skall bäras av de deltagande medlemsstaterna, om inte rådet enhälligt beslutar något annat.

Artikel 45 (f.d. artikel K 17)

Rådet och kommissionen skall regelbundet underrätta Europaparlamentet om utvecklingen av det närmare samarbete som upprättas på grundval av denna avdelning.

AVDELNING VIII (f.d. avdelning VII)

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 46 (f.d. artikel L)

Bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen om Europeiska gemenskapernas domstols behörighet och om utövandet av denna behörighet, skall endast tillämpas på följande bestämmelser i det här fördraget:

- a) Bestämmelserna om ändring av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen i syfte att upprätta Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.
- b) Bestämmelserna i avdelning VI enligt de villkor som föreskrivs i artikel 35.
- c) Bestämmelserna i avdelning VII enligt de villkor som föreskrivs i artikel 11 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 40 i detta fördrag.
- d) Artikel 6.2 i fråga om institutionernas verksamhet i den mån som domstolen har behörighet enligt fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och enligt det här fördraget.
- e) Artiklarna 46—53.

Artikel 47 (f.d. artikel M)

Om inte annat följer av bestämmelserna om ändring av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen i syfte att upprätta Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen och dessa slutbestämmelser skall ingen bestämmelse i det här fördraget inverka på fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna eller på senare fördrag och rättsakter om ändring eller komplettering av de fördragen.

Artikel 48 (f.d. artikel N)

Varje medlemsstats regering eller kommissionen får förelägga rådet förslag till ändringar av de fördrag som unionen bygger på.

Om rådet efter att ha hört Europaparlamentet och i förekommande fall kommissionen, uttalar sig för att sammankalla en konferens med företrädare för medlemsstaternas regeringar, skall konferensen sammankallas av rådets ordförande i syfte att i samförstånd komma överens om de ändringar som skall göras i dessa fördrag. Även Europeiska centralbanken skall höras när det är fråga om institutionella ändringar på det monetära området.

Ändringarna skall träda i kraft när de har ratificerats av samtliga medlemsstater i överensstämmelse med deras konstitutionella bestämmelser.

Artikel 49 (f.d. artikel O)

Varje europeisk stat som respekterar de principer som anges i artikel 6.1 får ansöka om att bli medlem av unionen. Ansökan skall ställas till rådet, som skall besluta enhälligt efter att ha hört kommissionen och efter samtycke av Europaparlamentet, som skall fatta sitt beslut med absolut majoritet av sina ledamöter.

Villkoren för att upptas som medlem och de anpassningar av fördragen som unionen bygger på, som därigenom blir nödvändiga, skall fastställas i ett avtal mellan medlemsstaterna och den ansökande staten. Detta avtal skall föreläggas samtliga avtalsslutande stater för ratifikation i överensstämmelse med deras konstitutionella bestämmelser.

Artikel 50 (f.d. artikel P)

1. Artiklarna 2—7 och 10—19 i fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna, undertecknat i Bryssel den 8 april 1965, skall upphöra att gälla.

2. Artikel 2, artikel 3.2 och avdelning III i Europeiska enhetsakten, undertecknad i Luxemburg den 17 februari 1986 och i Haag den 28 februari 1986, skall upphöra att gälla.

Artikel 51 (f.d. artikel Q)

Detta fördrag har ingåtts på obegränsad tid.

Artikel 52 (f.d. artikel R)

1. Detta fördrag skall ratificeras av de höga fördragsslutande parterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Italienska republikens regering.
2. Detta fördrag träder i kraft den 1 januari 1993 förutsatt att samtliga ratifikationsinstrument har deponerats eller, om så inte är fallet, den första dagen i den månad som följer efter det att det sista ratifikationsinstrumentet har deponerats.

Artikel 53 (f.d. artikel S)

Detta fördrag, upprättat i ett enda original på danska, engelska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska språken, vilka texter är lika giltiga på alla språken, skall deponeras i arkiven hos Italienska republikens regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till var och en av regeringarna i övriga signatärstater.

Till följd av 1994 års anslutningsfördrag är även de finska och svenska texterna giltiga.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta fördrag.

Som skedde i Maastricht den sjunde februari nittonhundranittiotvå.

Mark EYSKENS

Uffe ELLEMAN-JENSEN

Hans-Dietrich GENSCHER

Antonios SAMARAS

Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ

Roland DUMAS

Gerard COLLINS

Dianno DE MICHELIS

Jacques F. POOS

Hans VAN DEN BROEK

Joao de Deus PINHEIRO

Douglas HURD

Philippe MAYSTADT

Anders FOGH RASMUSSEN

Theodor WAIGEL

Efthymios CHRISTODOULOU

Carlos SOLCHAGA CATALÁN

Pierre BÉRÉGOVOY

Bertie AHERN

Guido CARLI

Jean-Claude JUNCKER

Willem KOK

Jorge BRAGA DE MACEDO

Francis MAUDE

KONSOLIDERAD VERSION
AV FÖRDRAGET
OM UPPRÄTTANDET
AV EUROPEISKA GEMENSKAPEN

(97/C 340/03)

INNEHÅLL

	Sida
I. Fördragstext	
Ingress	
Första delen — Principerna	181
Andra delen — Unionsmedborgarskap	186
Tredje delen — Gemenskapens politik	187
AVDELNING I — Fri rörlighet för varor	187
Kapitel 1 — Tullunionen	188
Kapitel 2 — Förbud mot kvantitativa restriktioner mellan medlemsstaterna	189
AVDELNING II — Jordbruk	190
AVDELNING III — Fri rörlighet för personer, tjänster och kapital	193
Kapitel 1 — Arbetstagare	193
Kapitel 2 — Etableringsrätt	195
Kapitel 3 — Tjänster	197
Kapitel 4 — Kapital och betalningar	199
AVDELNING IV — Visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer	200
AVDELNING V — Transporter	205
AVDELNING VI — Gemensamma regler om konkurrens, beskattning och tillnärmning av lagstiftning	208
Kapitel 1 — Konkurrensregler	208
Avsnitt 1 — Regler tillämpliga på företag	208
Avsnitt 2 — Statligt stöd	211
Kapitel 2 — Bestämmelser om skatter och avgifter	212
Kapitel 3 — Tillnärmning av lagstiftning	213

AVDELNING VII	— Ekonomisk och monetär politik	215
Kapitel 1	— Ekonomisk politik	215
Kapitel 2	— Monetär politik	220
Kapitel 3	— Institutionella bestämmelser	224
Kapitel 4	— Övergångsbestämmelser	227
AVDELNING VIII	— Sysselsättning	235
AVDELNING IX	— Gemensam handelspolitik	237
AVDELNING X	— Tullsamarbete	238
AVDELNING XI	— Socialpolitik, utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor	239
Kapitel 1	— Sociala bestämmelser	239
Kapitel 2	— Europeiska socialfonden	243
Kapitel 3	— Utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor	244
AVDELNING XII	— Kultur	245
AVDELNING XIII	— Folkhälsa	246
AVDELNING XIV	— Konsumentskydd	247
AVDELNING XV	— Transeuropeiska nät	248
AVDELNING XVI	— Industri	249
AVDELNING XVII	— Ekonomisk och social sammanhållning	250
AVDELNING XVIII	— Forskning och teknisk utveckling	251
AVDELNING XIX	— Miljö	254
AVDELNING XX	— Utvecklingssamarbete	256
Fjärde delen	— Associering av utomeuropeiska länder och territorier	258

Femte delen	— Gemenskapens institutioner	260
AVDELNING I	— Institutionella bestämmelser	260
Kapitel 1	— Institutionerna	260
Avsnitt 1	— Europaparlamentet	260
Avsnitt 2	— Rådet	264
Avsnitt 3	— Kommissionen	266
Avsnitt 4	— Domstolen	269
Avsnitt 5	— Revisionsrätten	276
Kapitel 2	— Gemensamma bestämmelser för flera institutioner	278
Kapitel 3	— Ekonomiska och sociala kommittén	282
Kapitel 4	— Regionkommittén	284
Kapitel 5	— Europeiska investeringsbanken	286
AFDELNING II	— Finansiella bestämmelser	287
Sjätte delen	— Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser	293
Slutbestämmelser		302
 Bilagor		
BILAGA I	— Lista som avses i artikel 32 i detta fördrag	303
BILAGA II	— Utomeuropeiska länder och territorier på vilka bestämmelserna i fjärde delen i detta fördrag skall tillämpas	306

II. Protokoll (texten återges inte här)

Observera att de hänvisningar till artiklar, avdelningar och avsnitt i fördraget som finns i protokol-
len har anpassats i enlighet med de jämförelsetabeller som återfinns i bilagan till
Amsterdamfördraget.

Protokoll som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen:

— Protokoll (nr 2) om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar
(1997)

- Protokoll (nr 3) om tillämpning av vissa inslag i artikel 14 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kungariket och Irland (1997)
- Protokoll (nr 4) om Förenade kungarikets och Irlands ställning (1997)
- Protokoll (nr 5) om Danmarks ställning (1997)

Protokoll som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stålgemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen:

- Protokoll (nr 6) fogat till Fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna (1992)
- Protokoll (nr 7) om institutionerna inför en utvidgning av Europeiska unionen (1997)
- Protokoll (nr 8) om lokalisering av säten för Europeiska gemenskapernas institutioner och vissa av deras organ och enheter samt för Europol (1997)
- Protokoll (nr 9) om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen (1997)

Protokoll som fogas till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

- Protokoll (nr 10) om Europeiska investeringsbankens stadga (1957)
- Protokoll (nr 11) om stadgan för Europeiska gemenskapens domstol (1957)
- Protokoll (nr 12) om Italien (1957)
- Protokoll (nr 13) om varor som har sitt ursprung i och kommer från vissa länder och som särbehandlas vid import till en medlemsstat (1957)
- Protokoll (nr 14) om import till Europeiska gemenskapen av oljeprodukter som raffinerats i Nederländska Antillerna (1962)
- Protokoll (nr 15) om en särskild ordning för Grönland (1985)
- Protokoll (nr 16) om förvärv av egendom i Danmark (1992)
- Protokoll (nr 17) om artikel 141 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (1992)
- Protokoll (nr 18) om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (1992)
- Protokoll (nr 19) om Europeiska monetära institutets stadga (1992)
- Protokoll (nr 20) om förfarandet vid alltför stora underskott (1992)

- Protokoll (nr 21) om konvergenskriterier enligt artikel 121 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (1992)
- Protokoll (nr 22) om Danmark (1992)
- Protokoll (nr 23) om Portugal (1992)
- Protokoll (nr 24) om övergången till den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (1992)
- Protokoll (nr 25) om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (1992)
- Protokoll (nr 26) om vissa bestämmelser angående Danmark (1992)
- Protokoll (nr 27) om Frankrike (1992)
- Protokoll (nr 28) om ekonomisk och social sammanhållning (1992)
- Protokoll (nr 29) om asyl för medborgare i Europeiska unionens medlemsstater (1997)
- Protokoll (nr 30) om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (1997)
- Protokoll nr (31) om medlemsstaternas yttre förbindelser i fråga om passage av yttre gränser (1997)
- Protokoll (nr 32) om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna (1997)
- Protokoll (nr 33) om djurskydd och djurens välfärd (1997)

Protokoll som fogas till fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stålgemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen

- Protokoll (nr 34) om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier (1965)

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT, FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT, ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT, HENNES KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGINNAN AV LUXEMBURG OCH HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA, ⁽¹⁾

SOM ÄR FAST BESLUTNA, att lägga grunden till en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken,

SOM AVSER att säkerställa ekonomiska och sociala framsteg i sina länder genom gemensamma åtgärder för att undanröja de barriärer som delar Europa,

SOM UPPSTÄLLER som ett väsentligt mål för sina strävanden att fortgående förbättra levnads- och arbetsvillkoren för sina folk,

SOM INSER att undanröjandet av förekommande hinder kräver samordnade åtgärder för att garantera en jämn utveckling, jämvikt i handelsutbytet och sund konkurrens,

SOM ÄR ANGELÄGNA att stärka den ekonomiska gemenskapen mellan sina länder och att trygga en harmonisk utveckling genom att minska klyftan mellan olika regioner samt efterläpningen för mindre gynnade regioner,

SOM ÖNSKAR bidra till att gradvis avveckla restriktionerna i den internationella handeln genom en gemensam handelspolitik,

SOM ÄMNAR bekräfta den solidaritet som förenar Europa och utomeuropeiska länder och som önskar trygga deras välståndsutveckling i överensstämmelse med principerna i Förenta nationernas stadga,

SOM FÖRESATT SIG att genom att förena sina resurser bevara och stärka skyddet för fred och frihet och som uppmanar de övriga folken i Europa som bekänner sig till samma ideal att ansluta sig till deras strävanden,

SOM ÄR FAST BESLUTNA att främja utvecklingen av högsta möjliga kunskapsnivå för sina folk genom en bred tillgång till utbildning och kontinuerlig fortbildning,

HAR BESLUTAT att skapa en europeisk gemenskap och har för detta ändamål som befullmäktigade utsett:

HANS MAJESTÄT BELGARNAS KONUNG

Paul-Henri SPAAK, utrikesminister;

Baron J. Ch. SNOY et D'OPPUERS, generalsekreterare i ekonomiministeriet, ordförande i den belgiska delegationen vid regeringskonferensen;

⁽¹⁾ Konungariket Danmark, Helleniska republiken, Konungariket Spanien, Irland, Republiken Österrike, Portugisiska republiken, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har numera blivit medlemmar i Europeiska gemenskapen.

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLANDS PRESIDENT

dr Konrad ADENAUER, förbundskansler;
professor dr Walter HALLSTEIN, statssekreterare i utrikesministeriet

FRANSKA REPUBLIKENS PRESIDENT

Christian PINEAU, utrikesminister;
Maurice FAURE, statssekreterare i utrikesministeriet;

ITALIENSKA REPUBLIKENS PRESIDENT

Antonio SEGNI, konseljpresident;
professor Gaetano MARTINO, utrikesminister;

HENNES KUNGLIGA HÖGHET STORHERTIGINNAN AV LUXEMBURG

Joseph BECH, konseljpresident, utrikesminister;
Lambert SCHAUS, ambassadör, ordförande i den luxemburgska delegationen vid regeringskonferensen;

HENNES MAJESTÄT DROTTNINGEN AV NEDERLÄNDERNA

Joseph LUNS, utrikesminister;
J. LINTHORST HOMAN, ordförande i den nederländska delegationen vid regeringskonferensen;

SOM, sedan de utväxlat sina fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form, har enats om följande:

FÖRSTA DELEN

PRINCIPERNA

Artikel 1 (f.d. artikel 1)

Genom detta fördrag upprättar de HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA mellan sig en EUROPEISK GEMENSKAP.

Artikel 2 (f.d. artikel 2)

Gemenskapen skall ha till uppgift att genom att upprätta en gemensam marknad och en ekonomisk och monetär union och genom att fullfölja den gemensamma politik eller verksamhet som avses i artiklarna 3 och 4 främja en harmonisk, väl avvägd och hållbar utveckling av näringslivet inom gemenskapen som helhet, en hög nivå i fråga om sysselsättning och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, en hållbar och icke-inflatorisk tillväxt, en hög grad av konkurrenskraft och ekonomisk konvergens, en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet, en höjning av levnadsstandarden och livskvaliteten samt ekonomisk och social sammanhållning och solidaritet mellan medlemsstaterna.

Artikel 3 (f.d. artikel 3)

1. För att uppnå de mål som anges i artikel 2 skall gemenskapens verksamhet på de villkor och i den takt som anges i detta fördrag innefatta

- a) förbud mot tullar och kvantitativa restriktioner mellan medlemsstaterna vid import och export av varor samt förbud mot alla övriga åtgärder med motsvarande verkan,
- b) en gemensam handelspolitik,
- c) en inre marknad som kännetecknas av att hindren för fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital avskaffas mellan medlemsstaterna,
- d) åtgärder som avser personers inresa och rörlighet enligt avdelning IV,
- e) en gemensam politik på jordbruks- och fiskeområdet,
- f) en gemensam politik på transportområdet,
- g) en ordning som säkerställer att konkurrensen inom den inre marknaden inte snedvrids,
- h) tillnärmning av medlemsstaternas nationella lagstiftning i den utsträckning den gemensamma marknadens funktion kräver det,
- i) främjande av samordningen av medlemsstaternas sysselsättningspolitik i syfte att göra denna mer effektiv genom att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi,
- j) en politik på det sociala området som innefattar en europeisk socialfond,
- k) stärkande av den ekonomiska och sociala sammanhållningen,
- l) en miljöpolitik,

- m) stärkande av gemenskapsindustrins konkurrenskraft,
- n) främjande av forskning och teknisk utveckling,
- o) stimulans till att upprätta och utveckla transeuropeiska nät,
- p) bidrag till att uppnå en hög hälsoskyddsnivå,
- q) bidrag till god utbildning samt till kulturens utveckling i medlemsstaterna,
- r) en politik på området för utvecklingssamarbete,
- s) associering av utomeuropeiska länder och territorier i syfte att öka handeln och att gemensamt främja den ekonomiska och sociala utvecklingen,
- t) bidrag till att stärka konsumentskyddet,
- u) åtgärder på områdena energi, räddningstjänst och turism.

2. I all verksamhet som avses i denna artikel skall gemenskapen syfta till att undanröja bristande jämställdhet mellan kvinnor och män och att främja jämställdhet mellan dem.

Artikel 4 (f.d. artikel 3a)

1. För att de mål som anges i artikel 2 skall uppnås skall medlemsstaternas och gemenskapens verksamhet, på de villkor och enligt den tidsplan som anges i detta fördrag, innefatta förändret av en ekonomisk politik som baseras på en nära samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik, på den inre marknaden och på fastställda gemensamma mål och som bedrivs enligt principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens.

2. Parallellt härmed och i enlighet med detta fördrag samt den tidsplan och de förfaranden som anges i fördraget skall denna verksamhet omfatta en oåterkallelig låsning av växelkurserna som skall leda till att en gemensam valuta, ecut, införs och till att en gemensam penning- och valutapolitik fastställs och bedrivs; denna politik skall ha som huvudmål att upprätthålla prisstabilitet och att, utan att detta mål åsidosätts, understödja den allmänna ekonomiska politik som bedrivs inom gemenskapen, i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens.

3. Denna verksamhet från medlemsstaternas och gemenskapens sida förutsätter att följande vägledande principer iakttas: Stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en stabil betalningsbalans.

Artikel 5 (f.d. artikel 3b)

Gemenskapen skall handla inom ramen för de befogenheter som den har tilldelats och de mål som har ställts upp för den genom detta fördrag.

På de områden där gemenskapen inte är ensam behörig skall den i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå.

Gemenskapen skall inte vidta någon åtgärd som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i detta fördrag.

Artikel 6 (f.d. artikel 3c)

Miljöskyddskraven skall integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och verksamhet enligt artikel 3, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling.

Artikel 7 (f.d. artikel 4)

1. De uppgifter som anförtrotts gemenskapen skall genomföras av

- ett EUROPAPARLAMENT,
- ett RÅD,
- en KOMMISSION,
- en DOMSTOL,
- en REVISIONSRÄTT.

Varje institution skall handla inom ramen för de befogenheter som den har tilldelats genom detta fördrag.

2. Rådet och kommissionen skall biträdas av en ekonomisk och social kommitté och en regionkommitté med rådgivande uppgifter.

Artikel 8 (f.d. artikel 4a)

Ett europeiskt centralbankssystem (härefter kallat "ECBS") och en europeisk centralbank (härefter kallad "ECB") skall upprättas enligt det förfarande som anges i detta fördrag; de skall handla inom ramen för de befogenheter som de har tilldelats genom detta fördrag och den stadga för ECBS och ECB (härefter kallad "ECBS-stadgan"), som är fogad till fördraget.

Artikel 9 (f.d. artikel 4b)

En europeisk investeringsbank upprättas härmed; den skall handla inom ramen för de befogenheter som den har tilldelats genom detta fördrag och den stadga som är fogad till fördraget.

Artikel 10 (f.d. artikel 5)

Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att de skyldigheter fullgörs som följer av detta fördrag eller av åtgärder som vidtagits av gemenskapens institutioner. Medlemsstaterna skall underlätta att gemenskapens uppgifter fullgörs.

De skall avstå från varje åtgärd som kan äventyra att fördragets mål uppnås.

Artikel 11 (f.d. artikel 5a)

1. De medlemsstater som avser att upprätta ett närmare samarbete sinsemellan kan i enlighet med artiklarna 43 och 44 i Fördraget om Europeiska unionen bemyndigas att använda sig av de institutioner, förfaranden och mekanismer som föreskrivs i det här fördraget, förutsatt att det föreslagna samarbetet

- a) inte berör områden där gemenskapen är ensam behörig,
- b) inte påverkar gemenskapens politik, åtgärder eller program,
- c) inte berör unionsmedborgarskapet eller diskriminerar medborgare i medlemsstater,
- d) ligger inom ramen för de befogenheter som gemenskapen har fått genom detta fördrag, och
- e) inte innebär diskriminering eller begränsning av handeln mellan medlemsstaterna och inte snedvrider konkurrensvillkoren mellan medlemsstaterna.

2. Ett sådant bemyndigande som avses i punkt 1 skall rådet meddela genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet.

Om en rådsmedlem förklarar att den av viktiga och uttalade skäl som rör nationell politik avser att motsätta sig att ett bemyndigande meddelas med kvalificerad majoritet skall omröstning inte äga rum. Rådet får med kvalificerad majoritet begära att frågan för enhälligt beslut skall hänskjutas till rådet i dess sammansättning av statschefer eller regeringschefer.

De medlemsstater som avser att upprätta ett sådant närmare samarbete som avses i punkt 1 kan rikta en begäran till kommissionen, som kan lägga fram ett förslag till rådet om detta. Om kommissionen inte lägger fram något förslag skall den underrätta de berörda medlemsstaterna om skälen till detta.

3. Varje medlemsstat som önskar delta i samarbete enligt denna artikel skall anmäla sin avsikt till rådet och till kommissionen, som inom tre månader efter det att anmälan mottas skall avge ett yttrande till rådet. Inom fyra månader från tidpunkten för denna anmälan skall kommissionen besluta i anledning av begäran och om sådana särskilda arrangemang som den anser nödvändiga.

4. De rättsakter och beslut som är nödvändiga för att genomföra samarbetet skall vara underkastade alla relevanta bestämmelser i detta fördrag, utom när annat föreskrivs i denna artikel och i artiklarna 43 och 44 i Fördraget om Europeiska unionen.

5. Denna artikel skall inte påverka bestämmelserna i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.

Artikel 12 (f.d. artikel 6)

Inom detta fördrags tillämpningsområde och utan att det påverkar tillämpningen av någon särskild bestämmelse i fördraget, skall all diskriminering på grund av nationalitet vara förbjuden.

Rådet kan enligt förfarandet i artikel 251 anta bestämmelser i syfte att förbjuda sådan diskriminering.

Artikel 13 (f.d. artikel 6a)

Utan att det påverkar tillämpningen av de övriga bestämmelserna i detta fördrag och inom ramen för de befogenheter som fördraget ger gemenskapen, kan rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet vidta lämpliga åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

Artikel 14 (f.d. artikel 7a)

1. Gemenskapen skall besluta om åtgärder i syfte att gradvis upprätta den inre marknaden under tiden fram till och med den 31 december 1992 i enlighet med bestämmelserna i denna artikel och i artiklarna 15, 26, 47.2, 49, 80, 93 och 95 och utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i detta fördrag.

2. Den inre marknaden skall omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag.

3. Rådet skall genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen fastställa de riktlinjer och villkor som är nödvändiga för att säkerställa väl avvägda framsteg inom alla berörda sektorer.

Artikel 15 (f.d. artikel 7c)

Kommissionen skall, när den utformar sina förslag i syfte att nå de mål som uppställts i artikel 14, ta hänsyn till de påfrestningar som vissa ekonomier på olika utvecklingsnivåer kommer att utsättas för under den tid då den inre marknaden upprättas, och den får föreslå lämpliga bestämmelser.

Om dessa bestämmelser får formen av undantag, måste de vara av tillfällig natur och medföra minsta möjliga störning av den gemensamma marknadens funktion.

Artikel 16 (f.d. artikel 7d)

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 73, 86 och 87 och med beaktande av den betydelse som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har för unionens gemensamma värderingar och den roll som dessa tjänster spelar när det gäller att främja social och territoriell

sammanhållning, skall gemenskapen och medlemsstaterna, var och en inom ramen för sina respektive befogenheter och inom detta fördrags tillämpningsområde, sörja för att sådana tjänster utförs på grundval av principer och villkor som gör det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter.

ANDRA DELEN

UNIONSMEDBORGARSKAP

Artikel 17 (f.d. artikel 8)

1. Ett unionsmedborgarskap införs härmed. Varje person som är medborgare i en medlemsstat skall vara unionsmedborgare. Unionsmedborgarskapet skall komplettera och inte ersätta det nationella medborgarskapet.
2. Unionsmedborgarna skall ha de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i detta fördrag.

Artikel 18 (f.d. artikel 8a)

1. Varje unionsmedborgare skall ha rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i detta fördrag och i bestämmelserna om genomförande av fördraget.
2. Rådet kan anta bestämmelser i syfte att underlätta utövandet av de rättigheter som avses i punkt 1; om inte annat anges i detta fördrag skall rådet besluta enligt förfarandet i artikel 251. Rådet skall besluta enhälligt under hela detta förfarande.

Artikel 19 (f.d. artikel 8b)

1. Varje unionsmedborgare som är bosatt i en medlemsstat där han inte är medborgare skall ha rösträtt och vara valbar vid kommunala val i den medlemsstat där han är bosatt, på samma villkor som medborgarna i den staten. Denna rätt får utövas om inte annat följer av de närmare bestämmelser som rådet antar genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet; dessa bestämmelser kan föreskriva undantag om det är motiverat med hänsyn till särskilda problem i en medlemsstat.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 190.4 och de bestämmelser som har antagits för att genomföra denna, skall varje unionsmedborgare som är bosatt i en medlemsstat där han inte är medborgare ha rösträtt och vara valbar vid val till Europaparlamentet i den medlemsstat där han är bosatt, på samma villkor som medborgarna i den staten. Denna rätt får utövas om inte annat följer av de närmare bestämmelser som rådet antar genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet; dessa bestämmelser kan föreskriva undantag om det är motiverat med hänsyn till särskilda problem i en medlemsstat.

Artikel 20 (f.d. artikel 8c)

Varje unionsmedborgare skall inom ett tredje lands territorium, där den medlemsstat i vilken han är medborgare inte är representerad, ha rätt till skydd av varje medlemsstats diplomatiska eller konsulära myndigheter på samma villkor som medborgarna i den staten. Medlemsstaterna skall komma överens om de inbördes regler som behövs och inleda de internationella förhandlingar som krävs för att säkerställa detta skydd.

Artikel 21 (f.d. artikel 8d)

Varje unionsmedborgare skall ha rätt att göra framställningar till Europaparlamentet enligt artikel 194.

Varje unionsmedborgare kan vända sig till den enligt artikel 195 tillsatta ombudsmannen.

Varje unionsmedborgare kan skriftligen vända sig till varje institution eller organ som avses i denna artikel eller i artikel 7 på något av de språk som anges i artikel 314 och få svar på samma språk.

Artikel 22 (f.d. artikel 8e)

Kommissionen skall vart tredje år rapportera till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittéen om tillämpningen av bestämmelserna i denna del. I denna rapport skall hänsyn tas till unionens utveckling.

På denna grund och om inte annat följer av andra bestämmelser i detta fördrag får rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet anta bestämmelser för att stärka eller komplettera de rättigheter som föreskrivs i denna del; dessa bestämmelser skall rådet rekommendera medlemsstaterna att anta i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

TREDJE DELEN**GEMENSKAPENS POLITIK****AVDELNING I****FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR***Artikel 23 (f.d. artikel 9)*

1. Gemenskapen skall grunda sig på en tullunion, som skall omfatta all handel med varor och som skall innebära att tullar på import och export samt alla avgifter med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan medlemsstaterna och att en gemensam tulltaxa gentemot tredje land skall införas.

2. Bestämmelserna i denna avdelning artikel 25 och kapitel 2 skall tillämpas på varor med ursprung i medlemsstaterna samt på varor som kommer från tredje land och som är i fri omsättning i medlemsstaterna.

Artikel 24 (f.d. artikel 10)

Varor som kommer från tredje land skall anses vara i fri omsättning i en medlemsstat, om importformaliteterna har uppfyllts och tillämpliga tullar och avgifter med motsvarande verkan har tagits ut i denna medlemsstat och hel eller partiell restitution av sådana tullar och avgifter inte har lämnats.

Kapitel 1

Tullunionen

Artikel 25 (f.d. artikel 12)

Tullar på import och export samt avgifter med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan medlemsstaterna. Detta förbud skall tillämpas även på tullar av fiskal karaktär.

Artikel 26 (f.d. artikel 28)

Tullsatser i den gemensamma tulltaxan skall fastställas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen.

Artikel 27 (f.d. artikel 29)

När kommissionen skall fullgöra sina uppgifter enligt detta kapitel skall den vägledas av

- a) nödvändigheten av att främja handelsutbytet mellan medlemsstaterna och tredje land,
- b) utvecklingen av konkurrensförhållandena inom gemenskapen, i den mån denna utveckling medför en ökning av företagens konkurrensförmåga,
- c) gemenskapens försörjningsbehov i fråga om råvaror och halvfabrikat, varvid kommissionen skall beakta att konkurrensvillkoren mellan medlemsstaterna med avseende på bearbetade varor inte snedvrids,
- d) nödvändigheten av att undvika allvarliga störningar i medlemsstaternas ekonomier och av att trygga en rationell utveckling av produktionen och en ökning av konsumtionen inom gemenskapen.

Kapitel 2

Förbud mot kvantitativa restriktioner mellan medlemsstaterna

Artikel 28 (f.d. artikel 30)

Kvantitativa importrestriktioner samt åtgärder med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan medlemsstaterna.

Artikel 29 (f.d. artikel 34)

Kvantitativa exportrestriktioner samt åtgärder med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan medlemsstaterna.

Artikel 30 (f.d. artikel 36)

Bestämmelserna i artiklarna 28 och 29 skall inte hindra sådana förbud mot eller restriktioner för import, export eller transitering som grundas på hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet eller intresset att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara växter, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde eller att skydda industriell och kommersiell äganderätt. Sådana förbud eller restriktioner får dock inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller innefatta en förtäckt begränsning av handeln mellan medlemsstaterna.

Artikel 31 (f.d. artikel 37)

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att statliga handelsmonopol anpassas på sådant sätt att ingen diskriminering med avseende på anskaffnings- och saluföringsvillkor föreligger mellan medlemsstaternas medborgare.

Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas på varje organ genom vilket en medlemsstat, rättsligt eller i praktiken, direkt eller indirekt kontrollerar, styr eller märkbart påverkar import eller export mellan medlemsstaterna. Dessa bestämmelser skall även tillämpas på monopol som staten överlåtitt på andra.

2. Medlemsstaterna skall inte vidta några nya åtgärder som strider mot de principer som anges i punkt 1 eller som begränsar räckvidden av de artiklar som avser förbud mot tullar och kvantitativa restriktioner mellan medlemsstaterna.

3. Om ett statligt handelsmonopol har en reglering som är utformad för att underlätta av-sättningen eller det ekonomiska utbytet av jordbruksprodukter skall vid tillämpningen av reglerna i denna artikel likvärdiga garantier för sysselsättning och levnadsstandard tillförsäkras berörda producenter.

AVDELNING II

JORDBRUK

Artikel 32 (f.d. artikel 38)

1. Den gemensamma marknaden skall även omfatta jordbruk och handel med jordbruksprodukter. Med jordbruksprodukter skall förstås jordens, husdjursskötselns och fiskets produkter samt produkter i första bearbetningsledet som har direkt samband med dessa produkter.
2. Om inte annat föreskrivs i artiklarna 33—38 skall reglerna för upprättandet av den gemensamma marknaden tillämpas på jordbruksprodukter.
3. De varor för vilka bestämmelserna i artiklarna 33—38 gäller är upptagna i den lista som har fogats som bilaga I till detta fördrag.
4. Den gemensamma marknadens funktion och utveckling i fråga om jordbruksprodukter skall åtföljas av upprättandet av en gemensam jordbrukspolitik.

Artikel 33 (f.d. artikel 39)

1. Den gemensamma jordbrukspolitiken skall ha som mål att
 - a) höja produktiviteten inom jordbruket genom att främja tekniska framsteg och genom att trygga en rationell utveckling av jordbruksproduktionen och ett optimalt utnyttjande av produktionsfaktorerna, särskilt arbetskraften,
 - b) på så sätt tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard, särskilt genom en höjning av den individuella inkomsten för dem som arbetar i jordbruket,
 - c) stabilisera marknaderna,
 - d) trygga försörjningen,
 - e) tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser.
2. Vid utformningen av den gemensamma jordbrukspolitiken och de särskilda åtgärder som krävs för att tillämpa den skall hänsyn tas till
 - a) jordbruksnäringens särskilda karaktär som är en följd av jordbrukets sociala struktur och av strukturella och naturbetingade olikheter mellan olika jordbruksregioner,

- b) nödvändigheten av att gradvis genomföra lämpliga anpassningsåtgärder,
- c) det faktum att jordbruket i medlemsstaterna utgör en sektor som är nära förbunden med ekonomin i dess helhet.

Artikel 34 (f.d. artikel 40)

1. För att uppnå de mål som anges i artikel 33 upprättas en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna.

Beroende på produkt skall denna organisation utformas på något av följande sätt:

- a) Gemensamma konkurrensregler.
- b) Obligatorisk samordning av de olika nationella marknadsorganisationerna.
- c) En europeisk marknadsorganisation.

2. Den gemensamma organisation som upprättats enligt punkt 1 får omfatta alla de åtgärder som behövs för att uppnå de mål som anges i artikel 33, särskilt reglering av priser, stöd för produktion och saluföring av olika produkter, system för lagring och överföring samt gemensamma anordningar för stabilisering av import och export.

Den gemensamma organisationen skall begränsas till att sträva efter de mål som anges i artikel 33 och skall utesluta varje form av diskriminering mellan producenter eller konsumenter inom gemenskapen.

En eventuell gemensam prispolitik skall grundas på gemensamma kriterier och på enhetliga beräkningsmetoder.

3. För att målen för den gemensamma organisation som anges i punkt 1 skall uppnås får en eller flera utvecklings- och garantifonder för jordbruket bildas.

Artikel 35 (f.d. artikel 41)

För att de mål som anges i artikel 33 skall kunna uppnås kan det inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken särskilt bli aktuellt med bestämmelser om

- a) en effektiv samordning av insatser i fråga om yrkesutbildning, forskning och kunskapsöverföring på jordbruksområdet, vilket kan innebära att projekt eller institutioner skall finansieras gemensamt,
- b) gemensamma åtgärder för att främja konsumtionen av vissa varor.

Artikel 36 (f.d. artikel 42)

Bestämmelserna i kapitlet om konkurrensregler skall tillämpas på produktion av och handel med jordbruksprodukter endast i den mån rådet, med hänsyn till målsättningen i artikel 33, beslutar detta inom ramen för bestämmelserna i artikel 37.2 och 37.3 och enligt det förfarande som anges där.

Rådet får särskilt tillåta stöd

- a) för att skydda företag som är missgynnade genom strukturella eller naturbetingade förhållanden,
- b) inom ramen för ekonomiska utvecklingsprogram.

Artikel 37 (f.d. artikel 43)

1. För att utforma huvudlinjerna för en gemensam jordbrukspolitik skall kommissionen när detta fördrag träder i kraft sammankalla medlemsstaterna till en konferens för att jämföra deras jordbrukspolitik, särskilt genom att göra en sammanställning över deras resurser och behov.

2. Med beaktande av arbetet under den konferens som nämns i punkt 1 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén skall kommissionen inom två år efter det att detta fördrag har trätt i kraft lägga fram förslag om utformningen och genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken, vilka förslag även skall innefatta att de nationella marknadsorganisationerna ersätts med någon av de former för gemensam organisation som anges i artikel 34.1 samt att de åtgärder som särskilt nämnts i denna avdelning genomförs.

Dessa förslag skall ta hänsyn till att de jordbruksfrågor som nämns i denna avdelning kan vara ömsesidigt beroende av varandra.

På förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet skall rådet med kvalificerad majoritet utfärda förordningar eller direktiv eller fatta beslut utan att detta begränsar rådets rätt att också utfärda rekommendationer.

3. Rådet får med kvalificerad majoritet och under de förutsättningar som anges i punkt 2 besluta om att ersätta de nationella marknadsorganisationerna med den gemensamma organisation som föreskrivs i artikel 34.1:

- a) om den gemensamma organisationen erbjuder de medlemsstater som motsätter sig denna åtgärd och som har en egen nationell organisation för ifrågavarande produktion, likvärdiga garantier för berörda producenters sysselsättning och levnadsstandard: därvid skall hänsyn tas till den takt i vilken möjliga anpassningsåtgärder och nödvändig specialisering kan genomföras; samt
- b) om den gemensamma organisationen tillförsäkrar handeln inom gemenskapen villkor som motsvarar dem som gäller på en nationell marknad.

4. Upprättas en gemensam organisation för vissa råvaror innan det ännu finns en sådan organisation för motsvarande bearbetade produkter, får dessa råvaror importeras från länder utanför gemenskapen om de används för framställning av bearbetade produkter som är avsedda för export till tredje land.

Artikel 38 (f.d. artikel 46)

När en vara är underkastad en nationell marknadsorganisation eller någon annan form av intern reglering med motsvarande verkan i en medlemsstat och detta påverkar konkurrensläget för en liknande produktion i en annan medlemsstat, skall medlemsstaterna lägga på en utjämningsavgift vid import av denna vara från den medlemsstat där en sådan marknadsorganisation eller reglering finns, om inte sistnämnda stat tillämpar en utjämningsavgift vid export.

Kommissionen skall fastställa storleken av dessa avgifter till den nivå som krävs för att återställa jämvikten; den får också tillåta andra åtgärder, för vilka den skall fastställa villkoren och den närmare utformningen.

AVDELNING III

FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER, TJÄNSTER OCH KAPITAL

Kapitel 1

Arbetstagare

Artikel 39 (f.d. artikel 48)

1. Fri rörlighet för arbetstagare skall säkerställas inom gemenskapen.
2. Denna fria rörlighet skall innebära att all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet skall avskaffas vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor.
3. Den skall, med förbehåll för de begränsningar som grundas på hänsyn till allmän ordning, säkerhet och hälsa, innefatta rätt att
 - a) anta faktiska erbjudanden om anställning,
 - b) förflytta sig fritt inom medlemsstaternas territorium för detta ändamål,
 - c) uppehålla sig i en medlemsstat i syfte att inneha anställning där i överensstämmelse med de lagar och andra författningar som gäller för anställning av medborgare i den staten,
 - d) stanna kvar inom en medlemsstats territorium efter att ha varit anställd där, på villkor som skall fastställas av kommissionen i tillämpningsföreskrifter.
4. Bestämmelserna i denna artikel skall inte tillämpas på anställning i offentlig tjänst.

Artikel 40 (f.d. artikel 49)

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén utfärda direktiv eller förordningar i vilka de åtgärder anges som är nödvändiga för att genomföra den fria rörlighet för arbetstagare som definieras i artikel 39, och därvid särskilt:

- a) säkerställa ett nära samarbete mellan nationella arbetsmarknadsmyndigheter,
- b) avveckla sådana administrativa förfaranden och sådan administrativ praxis samt sådana kvalifikationstider för tillträde till lediga anställningar som har sin grund antingen i inhemsk lagstiftning eller i avtal som tidigare har ingåtts mellan medlemsstaterna, och som skulle kunna hindra den fria rörligheten för arbetstagare om de behövs,
- c) avveckla alla sådana kvalifikationstider och andra restriktioner, som föreskrivs antingen i inhemsk lagstiftning eller i avtal som tidigare har ingåtts mellan medlemsstaterna, och som för arbetstagare från övriga medlemsstater uppställer andra villkor i fråga om fritt val av anställning än för inhemska arbetstagare,
- d) inrätta system för arbetsförmedling som kan skapa balans mellan tillgång och efterfrågan på arbetsmarknaden på ett sätt som undanröjer allvarliga risker för levnadsstandarden och sysselsättningsnivån inom olika regioner och industrier.

Artikel 41 (f.d. artikel 50)

Medlemsstaterna skall inom ramen för ett gemensamt program främja utbytet av unga arbetstagare.

Artikel 42 (f.d. artikel 51)

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 besluta om sådana åtgärder inom den sociala trygghetens område som är nödvändiga för att genomföra fri rörlighet för arbetstagare och därvid särskilt införa ett system som tillförsäkrar migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar att

- a) alla perioder som beaktas enligt lagstiftningen i de olika länderna läggs samman för förvärvande och bibehållande av rätten till förmåner och för beräkning av förmånernas storlek,
- b) förmånerna betalas ut till personer bosatta inom medlemsstaternas territorier.

Rådet skall besluta enhälligt under hela förfarandet enligt artikel 251.

Kapitel 2

Etableringsrätt

Artikel 43 (f.d. artikel 52)

Inom ramen för nedanstående bestämmelser skall inskränkningar för medborgare i en medlemsstat att fritt etablera sig på en annan medlemsstats territorium förbjudas. Detta förbud skall även omfatta inskränkningar för medborgare i en medlemsstat som är etablerad i någon medlemsstat att upprätta kontor, filialer eller dotterbolag.

Etableringsfriheten skall innefatta rätt att starta och utöva verksamhet som egenföretagare samt rätt att bilda och driva företag, särskilt bolag som de definieras i artikel 48 andra stycket, på de villkor som etableringslandets lagstiftning föreskriver för egna medborgare, om inte annat följer av bestämmelserna i kapitlet om kapital.

Artikel 44 (f.d. artikel 54)

1. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén utfärda direktiv för att förverkliga etableringsfriheten på ett visst verksamhetsområde.
2. Rådet och kommissionen skall fullgöra de uppgifter som tillkommer dem enligt ovanstående bestämmelser, särskilt genom att
 - a) i allmänhet med förtur behandla sådan verksamhet där etableringsfrihet innebär ett särskilt värdefullt bidrag till utvecklingen av produktion och handel,
 - b) säkerställa ett nära samarbete mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna för att få kännedom om de särskilda förhållanden som råder på olika verksamhetsområden inom gemenskapen,
 - c) avskaffa sådana administrativa förfaranden och sådan administrativ praxis som har sin grund antingen i inhemsk lagstiftning eller i avtal som tidigare har ingåtts mellan medlemsstaterna och som skulle kunna hindra etableringsfrihet om de behövs,
 - d) säkerställa att sådana arbetstagare från en medlemsstat som är sysselsatta inom en annan medlemsstats territorium får stanna kvar där för att starta förvärvsverksamhet som egenföretagare, förutsatt att de uppfyller de villkor som skulle ha ställts om de hade kommit till denna stat först vid den tidpunkt då de önskade starta verksamheten,
 - e) göra det möjligt för medborgare i en medlemsstat att förvärva och bruka fast egendom inom en annan medlemsstats territorium i den utsträckning detta inte strider mot principerna i artikel 33.2,
 - f) genomföra en gradvis avveckling av inskränkningar i etableringsfriheten inom varje aktuell verksamhetsgren i fråga om villkoren såväl för att upprätta kontor, filialer och dotterbolag

inom en medlemsstats territorium som för att placera huvudföretagets personal på ledande och övervakande befattningar i dessa kontor, filialer och dotterbolag,

- g) i den utsträckning som det är nödvändigt samordna de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 48 andra stycket avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen, och
- h) förvissa sig om att etableringsvillkoren inte snedvrids genom stödåtgärder av medlemsstaterna.

Artikel 45 (f.d. artikel 55)

Bestämmelserna i detta kapitel skall för den medlemsstat som är berörd inte omfatta verksamhet som hos medlemsstaten, om än endast tillfälligt, är förenad med utövandet av offentlig makt.

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte skall tillämpas på viss verksamhet.

Artikel 46 (f.d. artikel 56)

1. Bestämmelserna i detta kapitel och åtgärder som vidtagits med stöd av dessa skall inte hindra tillämpning av bestämmelser i lagar och andra författningar som föreskriver särskild behandling av utländska medborgare och som grundas på hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa.

2. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 utfärda direktiv för samordning av de ovan nämnda bestämmelserna.

Artikel 47 (f.d. artikel 57)

1. För att underlätta för personer att starta och utöva förvärvsverksamhet som egenföretagare skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 utfärda direktiv som syftar till ömsesidigt erkännande av examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis.

2. I samma syfte skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 utfärda direktiv om samordning av medlemsstaternas bestämmelser i lagar och andra författningar om upptagande och utövande av förvärvsverksamhet som egenföretagare. Rådet skall genom enhälligt beslut under hela förfarandet enligt artikel 251 besluta om direktiv vilkas genomförande i åtminstone någon medlemsstat medför ändring av gällande principer inom yrkeslagstiftningen såvitt avser utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer. I andra fall skall rådet besluta med kvalificerad majoritet.

3. I fråga om läkaryrket, liknande yrken och farmaceutiska yrken förutsätter den gradvisa avvecklingen av inskränkningarna en samordning av villkoren för att få utöva dessa yrken i de olika medlemsstaterna.

Artikel 48 (f.d. artikel 58)

Bolag som bildats i överensstämmelse med en medlemsstats lagstiftning och som har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom gemenskapen skall vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel likställas med fysiska personer som är medborgare i medlemsstaterna.

Med "bolag" förstås bolag enligt civil- eller handelslagstiftning, inbegripet kooperativa samslutningar samt andra offentligrättsliga eller privaträttsliga juridiska personer, med undantag av sådana som inte drivs i vinstsyfte.

Kapitel 3

Tjänster

Artikel 49 (f.d. artikel 59)

Inom ramen för nedanstående bestämmelser skall inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster inom gemenskapen förbjudas beträffande medborgare i medlemsstater som har etablerat sig i en annan stat inom gemenskapen än mottagaren av tjänsten.

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen besluta att bestämmelserna i detta kapitel skall tillämpas även på medborgare i tredje land som tillhandahåller tjänster och som har etablerat sig inom gemenskapen.

Artikel 50 (f.d. artikel 60)

Som "tjänster" i detta fördrags mening skall anses prestationer som normalt utförs mot ersättning, i den utsträckning de inte faller under bestämmelserna om fri rörlighet för varor, kapital och personer.

Med tjänster skall särskilt avses verksamhet

- a) av industriell natur,
- b) av kommersiell natur,
- c) inom hantverk,
- d) inom fria yrken.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kapitlet om etableringsrätt får den som tillhandahåller en tjänst tillfälligt utöva sin verksamhet i det land där tjänsten tillhandahålls på samma villkor som landet uppställer för sina egna medborgare.

Artikel 51 (f.d. artikel 61)

1. Fri rörlighet för tjänster på transportområdet regleras av bestämmelserna i avdelningen om transporter.
2. Liberaliseringen av de bank- och försäkringstjänster som är förbundna med kapitalrörelser skall genomföras parallellt med liberaliseringen av rörligheten för kapital.

Artikel 52 (f.d. artikel 63)

1. Rådet skall på förslag från kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Europaparlamentet med kvalificerad majoritet utfärda direktiv för att genomföra liberaliseringen av en särskild tjänst.
2. De direktiv som nämns i punkt 1 skall i allmänhet i första hand avse sådana tjänster som direkt inverkar på produktionskostnaderna eller vilkas liberalisering bidrar till att underlätta varuutbytet.

Artikel 53 (f.d. artikel 64)

Medlemsstaterna förklarar sig beredda att gå utöver den liberalisering av tjänster som de direktiv kräver som utfärdas enligt artikel 52.1, om deras allmänna ekonomiska läge och situationen inom den berörda ekonomiska sektorn tillåter det.

Kommissionen skall i detta syfte lämna rekommendationer till de medlemsstater som saken gäller.

Artikel 54 (f.d. artikel 65)

Så länge inskränkningarna i friheten att tillhandahålla tjänster inte har avvecklats, skall varje medlemsstat tillämpa dessa inskränkningar på alla i artikel 49 första stycket avsedda personer som tillhandahåller tjänster, utan att göra åtskillnad i fråga om nationalitet eller hemvist.

Artikel 55 (f.d. artikel 66)

Bestämmelserna i artiklarna 45—48 skall tillämpas på de sakområden som regleras i detta kapitel.

Kapitel 4

Kapital och betalningar

Artikel 56 (f.d. artikel 73b)

1. Inom ramen för bestämmelserna i detta kapitel skall alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredje land vara förbjudna.
2. Inom ramen för bestämmelserna i detta kapitel skall alla restriktioner för betalningar mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredje land vara förbjudna.

Artikel 57 (f.d. artikel 73c)

1. Bestämmelserna i artikel 56 skall inte påverka tillämpningen gentemot tredje land av restriktioner som är i kraft den 31 december 1993 enligt nationell lagstiftning eller gemenskapsrätt för sådana kapitalrörelser till eller från tredje land som gäller direktinvesteringar, inbegripet investeringar i fast egendom, etablering, tillhandahållande av finansiella tjänster eller emission och introduktion av värdepapper på kapitalmarknader.
2. Utan att göra avkall på sin strävan att i största möjliga utsträckning förverkliga målet om fria kapitalrörelser mellan medlemsstater och tredje land och utan att det påverkar tillämpningen av andra kapitel i detta fördrag, får rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om åtgärder beträffande kapitalrörelser till eller från tredje land som gäller direktinvesteringar, inbegripet investeringar i fast egendom, etablering, tillhandahållande av finansiella tjänster eller emission och introduktion av värdepapper på kapitalmarknader. Enhällighet krävs för sådana åtgärder enligt denna punkt som utgör ett steg tillbaka inom gemenskapsrätten när det gäller liberaliseringen av kapitalrörelser till eller från tredje land.

Artikel 58 (f.d. artikel 73d)

1. Bestämmelserna i artikel 56 skall inte påverka medlemsstaternas rätt att
 - a) tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika ort,
 - b) vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra överträdelser av nationella lagar och andra författningar, särskilt i fråga om beskattning och tillsyn över finansinstitut, eller att i administrativt eller statistiskt informationssyfte fastställa förfaranden för deklaration av kapitalrörelser eller att vidta åtgärder som är motiverade med hänsyn till allmän ordning eller allmän säkerhet.
2. Bestämmelserna i detta kapitel skall inte påverka tillämpligheten av sådana restriktioner för etableringsrätten som är förenliga med detta fördrag.

3. De åtgärder och förfaranden som avses i punkterna 1 och 2 får inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital och betalningar enligt artikel 56.

Artikel 59 (f.d. artikel 73f)

Om kapitalrörelser till eller från tredje land under exceptionella förhållanden orsakar eller hotar att orsaka allvarliga svårigheter för den ekonomiska och monetära unionens funktion, får rådet genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB vidta skyddsåtgärder gentemot tredje land för en tid som inte får överstiga sex månader, om sådana åtgärder är absolut nödvändiga.

Artikel 60 (f.d. artikel 73g)

1. Om åtgärder från gemenskapens sida anses nödvändiga i ett sådant fall som avses i artikel 301, får rådet enligt förfarandet i artikel 301 vidta nödvändiga brådskande åtgärder gentemot berörda tredje länder vad gäller kapitalrörelser och betalningar.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 297 och så länge rådet inte har vidtagit åtgärder enligt punkt 1, får en medlemsstat på allvarliga politiska grunder av brådskande karaktär vidta ensidiga åtgärder mot ett tredje land beträffande kapitalrörelser och betalningar. Kommissionen och övriga medlemsstater skall underrättas om sådana åtgärder senast då dessa träder i kraft.

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten skall ändra eller upphäva sådana åtgärder. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om rådet fattar ett sådant beslut.

AVDELNING IV (f.d. avdelning IIIa)

VISERING, ASYL, INVANDRING OCH ANNAN POLITIK SOM RÖR FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER

Artikel 61 (f.d. artikel 73i)

För att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa skall rådet

- a) inom fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande besluta om åtgärder som syftar till att säkerställa den fria rörligheten för personer i enlighet med artikel 14, och i samband därmed besluta om direkt relaterade stödåtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring i enlighet med bestämmelserna i artikel 62.2 och 62.3 och artikel 63.1 a och 63.2 a samt om åtgärder för att förebygga och bekämpa brottslighet i enlighet med bestämmelserna i artikel 31 e i Fördraget om Europeiska unionen,

- b) besluta om andra åtgärder som rör asyl, invandring och skydd av rättigheter för medborgare i tredje land, i enlighet med bestämmelserna i artikel 63,
- c) besluta om åtgärder som rör civilrättsligt samarbete, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 65,
- d) besluta om lämpliga åtgärder för att främja och stärka administrativt samarbete, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 66,
- e) besluta om åtgärder som rör polissamarbete och straffrättsligt samarbete för att uppnå en hög säkerhetsnivå genom att förebygga och bekämpa brottslighet inom unionen i enlighet med bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 62 (f.d. artikel 73j)

Rådet skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 67 inom fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande besluta om följande:

1. Åtgärder i syfte att i överensstämmelse med artikel 14 säkerställa att det inte förekommer någon kontroll av personer, vare sig dessa är unionsmedborgare eller medborgare i tredje land, när de passerar inre gränser.
2. Åtgärder som avser passage av medlemsstaternas yttre gränser och med vilkas hjälp det skall fastställas
 - a) normer och förfaranden som medlemsstaterna skall följa när de utför personkontroller vid sådana gränser,
 - b) regler om visering för vistelser som inte är avsedda att vara längre än tre månader, inbegripet
 - i) en förteckning över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och över de länder vars medborgare är undantagna från detta krav,
 - ii) förfaranden och villkor för medlemsstaternas utfärdande av viseringar,
 - iii) en enhetlig utformning av viseringar,
 - iv) regler för enhetligt utformade viseringar.
3. Åtgärder som anger villkoren för att medborgare i tredje land skall ha frihet att resa inom medlemsstaternas territorium under en tid av högst tre månader.

Artikel 63 (f.d. artikel 73k)

Rådet skall, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 67, inom fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande besluta om följande:

1. Åtgärder som avser asyl, i enlighet med Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 och protokollet av den 31 januari 1967 om flyktingars rättsliga ställning samt andra relevanta fördrag, inom följande områden:
 - a) Kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylsökande som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat.
 - b) Miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna.
 - c) Miniminormer för när medborgare i tredje land skall betraktas som flyktingar.
 - d) Miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för att bevilja eller återkalla flyktingstatus.
2. Åtgärder som avser flyktingar och fördrivna personer inom följande områden:
 - a) Miniminormer för att ge tillfälligt skydd åt fördrivna personer från tredje land vilka inte kan återvända till sitt ursprungsland och för personer som av andra skäl behöver internationellt skydd.
 - b) Främjande av en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot flyktingar och fördrivna personer och bära följderna av detta.
3. Åtgärder som avser invandringspolitiken inom följande områden:
 - a) Villkor för inresa och bosättning, normer för medlemsstaternas förfaranden för att utfärda visering för längre tid och uppehållstillstånd, inbegripet sådana som avser familjeåterförening.
 - b) Olaglig invandring och olaglig bosättning, inbegripet återsändande av olagliga invandrare.
4. Åtgärder som fastställer de rättigheter och villkor enligt vilka medborgare i tredje land som är lagligen bosatta i en medlemsstat får bosätta sig i andra medlemsstater.

Åtgärder som rådet beslutar enligt punkterna 3 och 4 skall inte hindra någon medlemsstat från att på de berörda områdena behålla eller införa nationella bestämmelser som är förenliga med detta fördrag och internationella avtal.

Den femårsperiod som avses ovan skall inte gälla för åtgärder som skall beslutas enligt punkterna 2 b, 3 a och 4.

Artikel 64 (f.d. artikel 73l)

1. Denna avdelning skall inte påverka medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten.
2. Om en eller flera medlemsstater försätts i en nödsituation som kännetecknas av en plötslig inströmning av medborgare i tredje länder och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, kan rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om provisoriska åtgärder för en tid av högst sex månader till förmån för de berörda medlemsstaterna.

Artikel 65 (f.d. artikel 73m)

Sådana åtgärder rörande civilrättsligt samarbete med gränsöverskridande följder som skall vidtas i enlighet med artikel 67 och i den mån de behövs för att den inre marknaden skall fungera väl, skall omfatta

a) förbättring och förenkling av

- systemet för gränsöverskridande delgivning av rättegångshandlingar och utomrättsliga handlingar,
- samarbete som rör bevisupptagning,
- erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden och utomrättsliga avgöranden i mål och ärenden av civil och kommersiell natur,

b) främjande av förenligheten mellan tillämpliga bestämmelser i medlemsstaterna om lagkonflikter och om domstolars behörighet,

c) undanröjande av sådant som hindrar civilrättsliga förfaranden från att fungera väl, om nödvändigt genom att främja förenligheten mellan civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna.

Artikel 66 (f.d. artikel 73n)

Rådet skall, enligt förfarandet i artikel 67, vidta åtgärder för att säkerställa samarbete mellan de relevanta enheterna i medlemsstaternas förvaltningar inom de områden som omfattas av denna avdelning samt mellan dessa enheter och kommissionen.

Artikel 67 (f.d. artikel 73o)

1. Rådet skall under en övergångsperiod av fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande besluta enhälligt på förslag av kommissionen eller på initiativ av en medlemsstat och efter att ha hört Europaparlamentet.

2. Efter denna femårsperiod skall rådet

- besluta på förslag av kommissionen; kommissionen skall pröva varje begäran från en medlemsstat om att kommissionen skall lägga fram ett förslag för rådet,
- efter att ha hört Europaparlamentet enhälligt besluta i syfte att låta alla eller delar av de områden som omfattas av denna avdelning regleras av förfarandet i artikel 251 och att anpassa bestämmelserna om domstolens behörighet,

3. Med avvikelse från punkterna 1 och 2 skall åtgärder som avses i artikel 62.2 b i och 62.2 b iii från och med Amsterdamfördragets ikraftträdande beslutas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter det att rådet har hört Europaparlamentet.

4. Med avvikelse från punkt 2 skall åtgärder som avses i artikel 62.2 b ii och 62.2 b iv fem år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande beslutas av rådet enligt förfarandet i artikel 251.

Artikel 68 (f.d. artikel 73p)

1. Artikel 234 skall tillämpas på denna avdelning under följande förhållanden och på följande villkor: om en fråga om tolkningen av denna avdelning eller om giltigheten eller tolkningen av rättsakter som beslutats av gemenskapens institutioner på grundval av denna avdelning uppkommer i ett mål vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, skall den nationella domstolen, om den anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.

2. Domstolen skall under inga omständigheter vara behörig att döma i frågor som rör sådana åtgärder eller beslut enligt artikel 62.1 som gäller upprätthållande av lag och ordning och skydd av den inre säkerheten.

3. Rådet, kommissionen eller en medlemsstat får begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande om tolkningen av denna avdelning eller av rättsakter som beslutats av gemenskapens institutioner på grundval av denna avdelning. Domstolens förhandsavgörande till följd av en sådan begäran skall inte tillämpas på sådana domstolsavgöranden i medlemsstaterna som har vunnit rättskraft.

Artikel 69 (f.d. artikel 73q)

Tillämpningen av denna avdelning skall vara underkastad bestämmelserna i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning och protokollet om Danmarks ställning, och skall inte påverka tillämpningen av protokollet om tillämpning av vissa inslag i artikel 14 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på Förenade kungariket och Irland.

AVDELNING V (f.d. avdelning IV)

TRANSPORTER

Artikel 70 (f.d. artikel 74)

Medlemsstaterna skall på det område som behandlas i denna avdelning uppnå fördragets mål inom ramen för en gemensam transportpolitik.

Artikel 71 (f.d. artikel 75)

1. För att genomföra artikel 70 och med beaktande av transportfrågornas särskilda karaktär skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén fastställa

- a) gemensamma regler för internationella transporter till eller från en medlemsstats territorium eller genom en eller flera medlemsstaters territorier,
- b) de villkor under vilka utomlands hemmahörande transportföretag får utföra transporter i en medlemsstat,
- c) åtgärder för att förbättra transportsäkerheten,
- d) alla andra lämpliga bestämmelser.

2. Med avvikelse från det förfarande som anges i punkt 1 skall rådet enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, fastställa sådana bestämmelser som avser principerna för regleringen av transportväsendet och vilkas tillämpning skulle kunna få allvarliga återverkningar på levnadsstandarden och sysselsättningen i vissa regioner samt på utnyttjandet av transportutrustningen. Rådet skall därvid beakta det behov av anpassning till den ekonomiska utvecklingen som upprättandet av den gemensamma marknaden kommer att ge upphov till.

Artikel 72 (f.d. artikel 76)

Till dess att de bestämmelser som avses i artikel 71.1 har fastställts, får ingen medlemsstat utan rådets enhälliga samtycke vidta någon åtgärd som direkt eller indirekt ger de olika bestämmelser, som gällde på transportområdet den 1 januari 1958 eller som, för stater som senare ansluter sig gäller på detta område, vid tidpunkten för dessas anslutning, mindre gynnsamma effekter för andra medlemsstaters transportföretag än för inhemska transportföretag.

Artikel 73 (f.d. artikel 77)

Stöd är förenligt med detta fördrag, om det tillgodoser behovet av samordning av transporter eller om det innebär ersättning för allmän trafikplikt.

Artikel 74 (f.d. artikel 78)

Varje åtgärd som vidtas inom ramen för detta fördrag med avseende på fraktsatser och beföringvillkor skall avvågas med hänsyn till den ekonomiska situationen för transportföretagen.

Artikel 75 (f.d. artikel 79)

1. Vid transporter inom gemenskapen skall all sådan diskriminering avskaffas, som består i att transportföretag tillämpar olika fraktsatser och beföringvillkor för att frakta samma slag av gods samma väg på grund av godsets ursprungs- eller bestämmelseland.

2. Punkt 1 skall inte hindra rådet att vidta andra åtgärder enligt artikel 71.1.

3. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen samt efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén utfärda föreskrifter för att genomföra bestämmelserna i punkt 1.

Rådet får särskilt meddela de bestämmelser som behövs för att göra det möjligt för gemenskapens institutioner att övervaka efterlevnaden av ordningen i punkt 1 och för att säkerställa att fördelarna med denna fullt ut kommer brukarna till godo.

4. Kommissionen skall på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat undersöka de fall av diskriminering som avses i punkt 1 och efter samråd med alla berörda medlemsstater fatta nödvändiga beslut inom ramen för de regler som har fastställts enligt bestämmelserna i punkt 3.

Artikel 76 (f.d. artikel 80)

1. Det är förbjudet för medlemsstaterna att på transporter inom gemenskapen tillämpa fraktsatser och villkor som i något avseende innefattar stöd eller skydd till förmån för ett eller flera särskilda företag eller näringsgrenar om inte tillstånd har getts av kommissionen.

2. Kommissionen skall på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat granska de fraktsatser och villkor som avses i punkt 1 och särskilt beakta, å ena sidan, krav på en ändamålsenlig regionalekonomisk politik, de underutvecklade regionernas behov och problemen i regioner som allvarligt påverkas av politiska förhållanden samt å andra sidan, sådana fraktsatsers och villkors inverkan på konkurrensen mellan olika transportgrenar.

Kommissionen skall efter samråd med alla medlemsstater som saken gäller fatta nödvändiga beslut.

3. De förbud som anges i punkt 1 gäller inte tariffer som fastställts för att bemöta konkurrens.

Artikel 77 (f.d. artikel 81)

Pålagor eller avgifter vid gränspassage som transportföretag tar ut utöver fraktsatserna får inte överstiga vad som är skäligt, sedan de kostnader som gränspassagen faktiskt föranlett beaktats.

Medlemsstaterna skall sträva efter att gradvis sänka dessa kostnader.

Kommissionen får ge medlemsstaterna rekommendationer om tillämpningen av denna artikel.

Artikel 78 (f.d. artikel 82)

Bestämmelserna i denna avdelning skall inte hindra åtgärder som vidtagits i Förbundsrepubliken Tyskland i den utsträckning sådana åtgärder är nödvändiga för att uppväga de ekonomiska nackdelar som uppkommit genom Tysklands delning för näringslivet i vissa av de områden i Förbundsrepubliken som påverkats av delningen.

Artikel 79 (f.d. artikel 83)

Vid kommissionens sida skall finnas en rådgivande kommitté som skall bestå av experter vilka utses av medlemsstaternas regeringar. När kommissionen finner det lämpligt skall den höra kommittén i transportfrågor; detta skall dock inte inskränka de befogenheter som tillkommer Ekonomiska och sociala kommittén.

Artikel 80 (f.d. artikel 84)

1. Bestämmelserna i denna avdelning skall gälla transporter på järnväg, landsväg och inre vattenvägar.

2. Rådet får med kvalificerad majoritet besluta huruvida, i vilken omfattning och på vilket sätt lämpliga bestämmelser skall kunna meddelas för sjöfart och luftfart.

Procedurreglerna i artikel 71 skall tillämpas.

AVDELNING VI (f.d. avdelning V)

GEMENSAMMA REGLER OM KONKURRENS, BESKATTNING OCH TILLNÄRMNING AV
LAGSTIFTNING

Kapitel 1

Konkurrensregler

Avsnitt 1

Regler tillämpliga på företag

Artikel 81 (f.d. artikel 85)

1. Följande är oförenligt med den gemensamma marknaden och förbjudet: alla avtal mellan företag, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden som kan påverka handeln mellan medlemsstater och som har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrider konkurrensen inom den gemensamma marknaden, särskilt sådana som innebär att

- a) inköps- eller försäljningspriser eller andra affärsvillkor direkt eller indirekt fastställs,
- b) produktion, marknader, teknisk utveckling eller investeringar begränsas eller kontrolleras,
- c) marknader eller inköpskällor delas upp,
- d) olika villkor tillämpas för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner, varigenom dessa får en konkurrensnackdel,
- e) det ställs som villkor för att ingå avtal att den andra parten åtar sig ytterligare förpliktelser, som varken till sin natur eller enligt handelsbruk har något samband med föremålet för avtalet.

2. Avtal eller beslut som är förbjudna enligt denna artikel är ogiltiga.

3. Bestämmelserna i punkt 1 får dock förklaras icke tillämpliga

— på avtal eller grupper av avtal mellan företag,

— beslut eller grupper av beslut av företagssammanslutningar,

— samordnade förfaranden eller grupper av samordnade förfaranden,

som bidrar till att förbättra produktionen eller distributionen av varor eller till att främja tekniskt eller ekonomiskt framåtskridande, samtidigt som konsumenterna tillförsäkras en skälig andel av den vinst som därigenom uppnås och som inte

- a) ålägger de berörda företagen begränsningar som inte är nödvändiga för att uppnå dessa mål,
- b) ger dessa företag möjlighet att sätta konkurrensen ur spel för en väsentlig del av varorna i fråga.

Artikel 82 (f.d. artikel 86)

Ett eller flera företags missbruk av en dominerande ställning på den gemensamma marknaden eller inom en väsentlig del av denna är, i den mån det kan påverka handeln mellan medlemsstater, oförenligt med den gemensamma marknaden och förbjudet.

Sådant missbruk kan särskilt bestå i att

- a) direkt eller indirekt påtvinga någon oskäligen inköps- eller försäljningspriser eller andra oskäligen affärsvillkor,
- b) begränsa produktion, marknader eller teknisk utveckling till nackdel för konsumenterna,
- c) tillämpa olika villkor för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner, varigenom dessa får en konkurrensnackdel,
- d) ställa som villkor för att ingå avtal att den andra parten åtar sig ytterligare förpliktelser som varken till sin natur eller enligt handelsbruk har något samband med föremålet för avtalet.

Artikel 83 (f.d. artikel 87)

1. De förordningar och direktiv som behövs för att tillämpa de principer som anges i artiklarna 81 och 82 skall rådet fastställa med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet.

2. De bestämmelser som avses i punkt 1 skall särskilt syfta till att

- a) genom införande av böter och viten säkerställa att de förbud som anges i artiklarna 81.1 och 82 iakttas,
- b) fastställa närmare regler för hur artikel 81.3 skall tillämpas med hänsyn till behovet av att å ena sidan säkerställa en effektiv övervakning och att å andra sidan så långt som möjligt förenkla den administrativa kontrollen,
- c) vid behov närmare ange räckvidden för bestämmelserna i artiklarna 81 och 82 inom olika näringsgrenar,

- d) fastställa kommissionens och domstolens uppgifter vid tillämpningen av de bestämmelser som avses i denna punkt,
- e) fastställa förhållandet mellan å ena sidan den nationella lagstiftningen och å andra sidan bestämmelserna i detta avsnitt samt bestämmelser som har antagits enligt denna artikel.

Artikel 84 (f.d. artikel 88)

Till dess att de bestämmelser som antagits enligt artikel 83 har trätt i kraft skall myndigheterna i varje medlemsstat i överensstämmelse med landets rättsordning och bestämmelserna i artikel 81, särskilt punkt 3, och artikel 82, avgöra om avtal, beslut och samordnade förfaranden är tillåtna samt om missbruk av en dominerande ställning på den gemensamma marknaden föreligger.

Artikel 85 (f.d. artikel 89)

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 84 skall kommissionen säkerställa tillämpningen av de principer som anges i artiklarna 81 och 82. Den skall på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ och i samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter, som skall ge kommissionen sitt bistånd, undersöka fall av förmodade överträdelser av dessa principer. Om kommissionen finner att en överträdelse ägt rum, skall den föreslå lämpliga åtgärder för att få denna att upphöra.

2. Om överträdelserna inte upphör, skall kommissionen genom ett motiverat beslut fastslå att en överträdelse av principerna föreligger. Kommissionen får offentliggöra sitt beslut och be-
myndiga medlemsstaterna att, på de villkor och enligt de regler som den fastställer, vidta de åtgärder som krävs för att avhjälpa situationen.

Artikel 86 (f.d. artikel 90)

1. Medlemsstaterna skall beträffande offentliga företag och företag som de beviljar särskilda eller exklusiva rättigheter inte vidta och inte heller bibehålla någon åtgärd som strider mot reglerna i detta fördrag, i synnerhet reglerna i artiklarna 12 samt 81—89.

2. Företag som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller som har karaktären av fiskala monopol skall vara underkastade reglerna i detta fördrag, särskilt konkurrensreglerna, i den mån tillämpningen av dessa regler inte rättsligt eller i praktiken hindrar att de särskilda uppgifter som tilldelats dem fullgörs. Utvecklingen av handeln får inte påverkas i en omfattning som strider mot gemenskapens intresse.

3. Kommissionen skall säkerställa att bestämmelserna i denna artikel tillämpas och, när det är nödvändigt, utfärda lämpliga direktiv eller beslut vad avser medlemsstaterna.

Avsnitt 2

Statligt stöd

Artikel 87 (f.d. artikel 92)

1. Om inte annat föreskrivs i detta fördrag, är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
2. Förenligt med den gemensamma marknaden är
 - a) stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, under förutsättning att stödet ges utan diskriminering med avseende på varornas ursprung,
 - b) stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser,
 - c) stöd som ges till näringslivet i vissa av de områden i Förbundsrepubliken Tyskland som påverkats genom Tysklands delning i den utsträckning stödet är nödvändigt för att uppväga de ekonomiska nackdelar som uppkommit genom denna delning.
3. Som förenligt med den gemensamma marknaden kan anses
 - a) stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning,
 - b) stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi,
 - c) stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset,
 - d) stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet, om sådant stöd inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen inom gemenskapen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset,
 - e) stöd av annat slag i enlighet med vad rådet på förslag från kommissionen kan komma att bestämma genom beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 88 (f.d. artikel 93)

1. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna fortlöpande granska alla stödprogram som förekommer i dessa stater. Den skall till medlemsstaterna lämna förslag till lämpliga åtgärder som krävs med hänsyn till den pågående utvecklingen eller den gemensamma marknadens funktion.

2. Om kommissionen, efter att ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, finner att stöd som lämnas av en stat eller med statliga medel inte är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87, eller att sådant stöd missbrukas, skall den besluta om att staten i fråga skall upphäva eller ändra dessa stödåtgärder inom den tidsfrist som kommissionen fastställer.

Om staten i fråga inte rättar sig efter detta beslut inom föreskriven tid får kommissionen eller andra berörda stater, med avvikelse från artiklarna 226 och 227, hänskjuta ärendet direkt till domstolen.

På begäran av en medlemsstat kan rådet enhälligt besluta att stöd som denna stat lämnar eller avser att lämna skall anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, med avvikelse från bestämmelserna i artikel 87 eller de förordningar som avses i artikel 89, om ett sådant beslut är motiverat på grund av exceptionella omständigheter. Om kommissionen beträffande ett sådant stöd redan har inlett det förfarande som avses i första stycket av denna punkt, skall kommissionen — i sådana fall där staten har lämnat in en begäran till rådet — skjuta upp förfarandet till dess rådet har tagit ställning till statens begäran.

Om rådet inte har tagit ställning till nämnda begäran inom tre månader efter det att den inlämnats, skall kommissionen fatta beslut i ärendet.

3. Kommissionen skall underrättas i så god tid att den kan yttra sig om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder. Om den anser att någon sådan plan inte är förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 87, skall den utan dröjsmål inleda det förfarande som anges i punkt 2. Medlemsstaten i fråga får inte genomföra åtgärden förrän detta förfarande lett till ett slutgiltigt beslut.

Artikel 89 (f.d. artikel 94)

Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet anta de förordningar som behövs för tillämpningen av artiklarna 87 och 88 och får särskilt fastställa villkoren för tillämpningen av artikel 88.3 och vilka slag av stödåtgärder som skall vara undantagna från detta förfarande.

Kapitel 2

Bestämmelser om skatter och avgifter

Artikel 90 (f.d. artikel 95)

Ingen medlemsstat skall, direkt eller indirekt, på varor från andra medlemsstater lägga interna skatter eller avgifter, av vilket slag de än är, som är högre än de skatter eller avgifter som direkt eller indirekt läggs på liknande inhemska varor.

Vidare skall ingen medlemsstat på varor från andra medlemsstater lägga sådana interna skatter eller avgifter som är av sådan art att de indirekt skyddar andra varor.

Artikel 91 (f.d. artikel 96)

För varor som exporteras till någon annan medlemsstats territorium får återbetalning av interna skatter eller avgifter inte ske med belopp som överstiger de interna skatter eller avgifter som direkt eller indirekt lagts på varorna.

Artikel 92 (f.d. artikel 98)

Vad beträffar andra skatter eller avgifter än omsättningsskatter, punktskatter och andra indirekta skatter eller avgifter får befrielse och återbetalning vid export till andra medlemsstater medges och utjämningskatter eller utjämningsavgifter vid import från medlemsstaterna tas ut, endast om rådet i förväg med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen för en begränsad tid har godkänt de planerade åtgärderna.

Artikel 93 (f.d. artikel 99)

Rådet skall enhälligt på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén anta bestämmelser om harmonisering av lagstiftningen om omsättningsskatter, punktskatter och andra indirekta skatter eller avgifter, i den mån en sådan harmonisering är nödvändig för att säkerställa att den inre marknaden upprättas och fungerar inom den tid som anges i artikel 14.

Kapitel 3**Tillnärmning av lagstiftning***Artikel 94 (f.d. artikel 100)*

Rådet skall enhälligt på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén utfärda direktiv om tillnärmning av sådana lagar och andra författningar i medlemsstaterna som direkt inverkar på den gemensamma marknadens upprättande eller funktion.

Artikel 95 (f.d. artikel 100a)

1. Med avvikelse från artikel 94 och om inte annat föreskrivs i detta fördrag skall följande bestämmelser tillämpas för att nå de mål som anges i artikel 14. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén, besluta om åtgärder för tillnärmning av sådana bestämmelser i lagar och andra författningar i medlemsstaterna som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

2. Punkt 1 gäller inte bestämmelser om skatter och avgifter, bestämmelser om fri rörlighet för personer eller bestämmelser om anställdas rättigheter och intressen.

3. Kommissionen skall i sina förslag enligt punkt 1 om hälsa, säkerhet samt miljö- och konsumentskydd utgå från en hög skyddsnivå och särskilt beakta ny utveckling som grundas på vetenskapliga fakta. Europaparlamentet och rådet skall också, inom ramen för sina respektive befogenheter, sträva efter att nå detta mål.

4. Om en medlemsstat efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 30 eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd, skall den till kommissionen anmäla dessa bestämmelser samt skälen för att behålla dem.

5. Dessutom gäller, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 4, att om en medlemsstat efter det att rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd anser det nödvändigt att införa nationella bestämmelser grundade på nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd eller arbetsmiljöskydd för att lösa ett problem som är specifikt för den medlemsstaten och som har uppkommit efter beslutet om harmoniseringsåtgärden, skall medlemsstaten underrätta kommissionen om de planerade bestämmelserna samt om skälen för att införa dem.

6. Kommissionen skall inom sex månader efter en sådan anmälan som avses i punkterna 4 och 5 godkänna eller förkasta de ifrågasvarande nationella bestämmelserna sedan den konstaterat huruvida dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna samt huruvida de kommer att utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.

Om kommissionen inte fattar beslut inom denna period skall de nationella bestämmelser som avses i punkterna 4 och 5 anses godkända.

Om det är berättigat på grund av frågans komplexitet och om det inte finns någon fara för människors hälsa, får kommissionen meddela den berörda medlemsstaten att den period som avses i denna punkt kan förlängas med ytterligare högst sex månader.

7. Om en medlemsstat i enlighet med punkt 6 bemyndigas att behålla eller införa nationella bestämmelser som avviker från en harmoniseringsåtgärd, skall kommissionen omedelbart undersöka om den skall föreslå en anpassning av den åtgärden.

8. Om en medlemsstat tar upp ett särskilt problem som rör folkhälsan på ett område som tidigare har varit föremål för harmoniseringsåtgärder, skall medlemsstaten göra kommissionen uppmärksam på detta och kommissionen skall omedelbart undersöka om den skall föreslå rådet lämpliga åtgärder.

9. Med avvikelse från det förfarande som anges i artiklarna 226 och 227 kan kommissionen eller någon av medlemsstaterna hänskjuta ärendet direkt till domstolen, om kommissionen eller medlemsstaten anser att en annan medlemsstat missbrukar befogenheterna enligt denna artikel.

10. De ovannämnda harmoniseringsåtgärderna skall vid behov omfatta en skyddsklausul som tillåter medlemsstaterna att på en eller flera av de icke-ekonomiska grunder som anges i artikel 30 vidta provisoriska åtgärder, som skall vara underkastade ett kontrollförfarande från gemenskapens sida.

Artikel 96 (f.d. artikel 101)

Om kommissionen finner att en skillnad mellan bestämmelserna i medlemsstaternas lagar eller andra författningar framkallar en snedvridning av konkurrensvillkoren på den gemensamma marknaden som behöver elimineras, skall den samråda med de medlemsstater som saken gäller.

Om samrådet inte leder till ett avtal som eliminerar snedvridningen skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen utfärda nödvändiga direktiv. Kommissionen och rådet får vidta alla övriga lämpliga åtgärder enligt detta fördrag.

Artikel 97 (f.d. artikel 102)

1. När det finns anledning att befara att införandet eller ändringen av en bestämmelse i lag eller annan författning skall framkalla en snedvridning enligt artikel 96, skall den medlemsstat som vill vidta åtgärden samråda med kommissionen. Efter samråd med medlemsstaterna skall kommissionen rekommendera de berörda medlemsstaterna lämpliga åtgärder för att undvika snedvridningen.

2. Om en medlemsstat som vill införa eller ändra nationella bestämmelser inte följer den rekommendation som kommissionen riktat till den, skall det vid tillämpningen av artikel 96 inte krävas av de övriga medlemsstaterna att de ändrar sina nationella bestämmelser för att eliminera snedvridningen. Bestämmelserna i artikel 96 skall inte tillämpas, om en medlemsstat som har underlåtit att ta hänsyn till kommissionens rekommendation framkallar en snedvridning som är skadlig endast för den medlemsstaten.

AVDELNING VII (f.d. avdelning VI)

EKONOMISK OCH MONETÄR POLITIK

Kapitel 1

Ekonomisk politik

Artikel 98 (f.d. artikel 102a)

Medlemsstaterna skall föra sin ekonomiska politik så att de bidrar till att förverkliga gemenskapens mål, såsom dessa definieras i artikel 2 och inom ramen för de allmänna riktlinjer som avses i artikel 99.2. Medlemsstaterna och gemenskapen skall handla i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning, och i enlighet med principerna i artikel 4.

Artikel 99 (f.d. artikel 103)

1. Medlemsstaterna skall betrakta den ekonomiska politiken som en fråga av gemensamt intresse och samordna denna politik inom rådet i enlighet med bestämmelserna i artikel 98.

2. Rådet skall med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen utarbeta ett utkast till allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik och rapportera sina resultat till Europeiska rådet.

Europeiska rådet skall på grundval av rådets rapport diskutera en slutsats angående de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik.

På grundval av denna slutsats skall rådet med kvalificerad majoritet anta en rekommendation som anger dessa allmänna riktlinjer. Rådet skall underrätta Europaparlamentet om sin rekommendation.

3. För att säkerställa en fastare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska utfall skall rådet på grundval av rapporter från kommissionen övervaka den ekonomiska utvecklingen i varje medlemsstat och inom gemenskapen samt den ekonomiska politikens överensstämmelse med de allmänna riktlinjer som avses i punkt 2, och regelbundet göra en samlad bedömning.

För denna multilaterala övervakning skall medlemsstaterna lämna uppgifter till kommissionen om viktiga åtgärder som de har vidtagit inom ramen för sin ekonomiska politik och andra upplysningar som de anser nödvändiga.

4. Visar det sig inom ramen för förfarandet enligt punkt 3 att en medlemsstats ekonomiska politik inte är förenlig med de allmänna riktlinjer som avses i punkt 2 eller att det finns risk för att denna politik kan äventyra den ekonomiska och monetära unionens funktion, kan rådet med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen lämna den berörda medlemsstaten de rekommendationer som behövs. Rådet kan med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta att offentliggöra sina rekommendationer.

Rådets ordförande och kommissionen skall rapportera till Europaparlamentet om resultaten av den multilaterala övervakningen. Rådets ordförande kan anmodas att framträda inför den behöriga kommittén hos Europaparlamentet, om rådet har offentliggjort sina rekommendationer.

5. Rådet kan enligt förfarandet i artikel 252 anta närmare föreskrifter om det multilaterala övervakningsförfarande som avses i punkterna 3 och 4 i denna artikel.

Artikel 100 (f.d. artikel 103a)

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra förfaranden som föreskrivs i detta fördrag kan rådet enhälligt på förslag av kommissionen besluta om lämpliga åtgärder med hänsyn till det ekonomiska läget, särskilt om det uppstår allvarliga försörjningsproblem i fråga om vissa varor.

2. Om en medlemsstat har svårigheter eller allvarligt hotas av stora svårigheter till följd av osedvanliga händelser utanför dess kontroll, kan rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen på vissa villkor bevilja den berörda medlemsstaten ekonomiskt bistånd från gemenskapen. Om svårigheterna har orsakats av naturkatastrofer skall rådet besluta med kvalificerad majoritet. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om beslutet.

Artikel 101 (f.d. artikel 104)

1. Det är förbjudet för ECB och medlemsstaternas centralbanker (härefter kallade "nationella centralbanker") att ge gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan, centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i medlemsstaterna rätt att övertrassera sina konton eller att ge dem andra former av krediter; detsamma gäller ECB:s och de nationella centralbankernas förvärv av skuldförbindelser direkt från dem.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte gälla offentligt ägda kreditinstitut; dessa skall behandlas av de nationella centralbankerna och ECB på samma sätt som privata kreditinstitut vad gäller tillförseln av centralbankreserver.

Artikel 102 (f.d. artikel 104a)

1. Varje åtgärd som ger gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan, centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i medlemsstaterna en positiv särbehandling hos finansinstitut är förbjuden i den mån åtgärden inte är baserad på tillsynsmässiga hänsyn.

2. Rådet skall före den 1 januari 1994 enligt förfarandet i artikel 252 fastställa definitioner för tillämpningen av det förbud som avses i punkt 1.

Artikel 103 (f.d. artikel 104b)

1. Gemenskapen skall inte ansvara för eller åta sig förpliktelser som har ingåtts av centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i en medlemsstat, dock utan att detta påverkar ömsesidiga finansiella garantier för det gemensamma genomförandet av ett visst projekt. En medlemsstat skall inte ansvara för att åta sig förpliktelser som har ingåtts av centrala, regionala, lokala eller andra myndigheter, andra offentligrättsliga organ eller offentliga företag i en annan medlemsstat, dock utan att detta påverkar ömsesidiga finansiella garantier för det gemensamma genomförandet av ett visst projekt.

2. Om det behövs, kan rådet enligt förfarandet i artikel 252 fastställa definitioner för tillämpningen av de förbud som avses i artikel 101 och i denna artikel.

Artikel 104 (f.d. artikel 104c)

1. Medlemsstaterna skall undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

2. Kommissionen skall övervaka utvecklingen av budgetsituationen och den offentliga sektorns skuldsättning i medlemsstaterna i syfte att upptäcka allvarliga fel. Den skall särskilt undersöka om budgetdisciplin iakttas på grundval av följande två kriterier:

a) Huruvida andelen av det förväntade eller faktiska underskottet i den offentliga sektorns finanser i procent av bruttonationalprodukten överstiger ett visst referensvärde, såvida inte

— detta procenttal har minskat väsentligt och kontinuerligt och nått en nivå som ligger nära referensvärdet, eller

— referensvärdet endast undantagsvis och övergående överskrids och procenttalet fortfarande ligger nära referensvärdet.

b) Huruvida skuldsättningen i den offentliga sektorn i procent av bruttonationalprodukten överstiger ett visst referensvärde såvida inte detta procenttal minskar i tillräcklig utsträckning och närmar sig referensvärdet i tillfredsställande takt.

Referensvärdena anges i det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som är en bilaga till detta fördrag.

3. Om en medlemsstat inte uppfyller de krav som gäller enligt det ena av eller båda dessa kriterier, skall kommissionen utarbeta en rapport. I sin rapport skall kommissionen även beakta huruvida den offentliga sektorns underskott överstiger utgifterna för de offentliga investeringarna samt alla övriga faktorer av betydelse, inbegripet medlemsstatens ekonomiska och budgetmässiga läge på medellång sikt.

Kommissionen kan också utarbeta en rapport även om kraven är uppfyllda enligt kriterierna, om den anser att det föreligger risk för ett alltför stort underskott i en medlemsstat.

4. Den kommitté som upprättas enligt artikel 114 skall yttra sig över kommissionens rapport.

5. Om kommissionen anser att det föreligger eller kan uppstå ett alltför stort underskott i en medlemsstat skall kommissionen avge ett yttrande till rådet.

6. Rådet skall med kvalificerad majoritet, på rekommendation av kommissionen och med beaktande av eventuella synpunkter från den berörda medlemsstaten, efter en allsidig bedömning avgöra om ett alltför stort underskott föreligger.

7. Om det enligt punkt 6 slås fast att ett alltför stort underskott föreligger, skall rådet ge rekommendationer till den berörda medlemsstaten i syfte att få denna situation att upphöra inom en viss tid. Om inte annat följer av bestämmelsen i punkt 8 skall sådana rekommendationer inte offentliggöras.

8. Om rådet finner att dess rekommendationer inte har medfört några effektiva åtgärder inom den fastställda tiden, får rådet offentliggöra rekommendationerna.

9. Om en medlemsstat även i fortsättningen underlåter att efterkomma rådets rekommendationer, kan rådet besluta att förelägga medlemsstaten att inom en fastställd tidsfrist vidta de åtgärder för att minska underskottet som rådet anser nödvändiga för att komma till rätta med situationen.

I sådana fall kan rådet begära att den berörda medlemsstaten inkommer med rapporter enligt en fastställd tidsplan för att göra det möjligt att granska medlemsstatens anpassningssträvanden.

10. Den i artiklarna 226 och 227 angivna rätten att föra talan kan inte utövas med avseende på punkterna 1—9 i denna artikel.

11. Så länge en medlemsstat inte efterkommer ett beslut som har fattats enligt punkt 9, kan rådet allt efter omständigheterna besluta att tillämpa eller skärpa en eller flera av följande åtgärder:

- Att kräva att den berörda medlemsstaten offentliggör de ytterligare uppgifter som rådet närmare anger, innan medlemsstaten utger obligationer och andra värdepapper.
- Att anmoda Europeiska investeringsbanken att ompröva sin utlåningspolitik gentemot den berörda medlemsstaten.
- Att kräva att den berörda medlemsstaten räntelöst deponerar ett belopp av lämplig storlek hos gemenskapen, till dess att det alltför stora underskottet enligt rådets uppfattning har korrigerats.
- Att förelägga böter av lämplig storlek.

Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om de beslut som fattas.

12. Rådet skall upphäva samtliga eller vissa av sina beslut enligt punkterna 6—9 och 11, i den mån som det alltför stora underskottet i den berörda medlemsstaten enligt rådets uppfattning har korrigerats. Om rådet tidigare har offentliggjort rekommendationer skall det så snart ett beslut enligt punkt 8 har upphävts, avge en offentlig förklaring om att det inte längre föreligger ett alltför stort underskott i den berörda medlemsstaten.

13. När rådet fattar sådana beslut som avses i punkterna 7—9, 11 och 12 skall det besluta på rekommendation av kommissionen med en majoritet av två tredjedelar av de enligt artikel 205.2 vägda rösterna för rådets medlemmar, dock utan att rösterna för den berörda medlemsstatens företrädare medräknas.

14. Protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott, som är fogat till detta fördrag, innehåller ytterligare bestämmelser om genomförandet av det förfarande som beskrivs i denna artikel.

Rådet skall enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och ECB, anta lämpliga bestämmelser som därefter skall ersätta det nämnda protokollet.

Om inte annat följer av övriga bestämmelser i denna punkt skall rådet före den 1 januari 1994 med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, fastställa närmare regler och definitioner för tillämpningen av bestämmelserna i det nämnda protokollet.

Kapitel 2

Monetär politik

Artikel 105 (f.d. artikel 105)

1. Huvudmålet för ECBS skall vara att upprätthålla prisstabilitet. Utan att åsidosätta detta mål skall ECBS stödja den allmänna ekonomiska politiken inom gemenskapen i syfte att bidra till att förverkliga gemenskapens mål enligt artikel 2. ECBS skall handla i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning, och iakttä de principer som anges i artikel 4.

2. ECBS:s grundläggande uppgifter skall vara att

- utforma och genomföra gemenskapens monetära politik,
- genomföra valutatransaktioner enligt bestämmelserna i artikel 111,
- inneha och förvalta medlemsstaternas officiella valutareserver,
- främja ett väl fungerande betalningssystem.

3. Punkt 2 tredje strecksatsen skall inte beröra medlemsstaternas regeringars innehav och förvaltning av rörelsemedel i utländsk valuta.

4. ECB skall höras

- om varje förslag till gemenskapsrättsakt inom ECB:s behörighetsområde,
- av nationella myndigheter om varje förslag till rättsregler inom ECB:s behörighetsområde, dock inom de ramar och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 107.6.

ECB får i frågor inom sitt behörighetsområde avge yttranden till behöriga institutioner eller organ inom gemenskapen eller till nationella myndigheter.

5. ECBS skall medverka till att de behöriga myndigheterna smidigt kan genomföra sin politik när det gäller tillsyn över kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet.
6. Rådet får genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen efter att ha hört ECB och med Europaparlamentets samtycke tilldela ECB särskilda uppgifter i samband med tillsynen över kreditinstitut och andra finansinstitut med undantag av försäkringsföretag.

Artikel 106 (f.d. artikel 105a)

1. ECB skall ha ensamrätt att tillåta sedelutgivning inom gemenskapen. ECB och de nationella centralbankerna får ge ut sedlar. Endast sedlar som ges ut av ECB och de nationella centralbankerna skall vara lagliga betalningsmedel inom gemenskapen.
2. Medlemsstaterna får ge ut mynt i den omfattning som godkänns av ECB. Rådet får enligt förfarandet i artikel 252 och efter att ha hört ECB vidta åtgärder för att harmonisera valörerna och de tekniska specifikationerna för alla mynt som skall sättas i omlopp, i den utsträckning som detta är nödvändigt för att säkerställa myntens smidiga omlopp inom gemenskapen.

Artikel 107 (f.d. artikel 106)

1. ECBS skall bestå av ECB och de nationella centralbankerna.
2. ECB skall vara en juridisk person.
3. ECBS skall ledas av ECB:s beslutande organ som skall vara ECB-rådet och direktionen.

4. ECBS-stadgan är intagen i ett protokoll som är fogat till detta fördrag.
5. Artiklarna 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1 a) och 36 i ECBS-stadgan kan rådet ändra antingen genom beslut med kvalificerad majoritet på rekommendation av ECB och efter att ha hört kommissionen eller genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB. I båda fallen krävs Europaparlamentets samtycke.
6. Rådet skall genom beslut med kvalificerad majoritet, antingen på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och ECB eller på rekommendation av ECB och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen, anta de bestämmelser som avses i artiklarna 4, 5.4, 19.2, 20, 28.1, 29.2, 30.4 och 34.3 i ECBS-stadgan.

Artikel 108 (f.d. artikel 107)

Då de utövar de befogenheter och fullgör de uppgifter och skyldigheter som har tilldelats dem genom detta fördrag och ECBS-stadgan skall varken ECB eller någon nationell centralbank eller någon medlem av deras beslutande organ begära eller ta emot instruktioner från gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan, från medlemsstaternas regeringar eller från något annat organ. Gemenskapsinstitutionerna, gemenskapsorganen och medlemsstaternas regeringar förbinder sig att respektera denna princip och att inte söka påverka medlemmarna av ECB:s eller de nationella centralbankernas beslutande organ när de fullgör sina uppgifter.

Artikel 109 (f.d. artikel 108)

Senast då ECBS upprättas skall varje medlemsstat säkerställa att dess nationella lagstiftning, inbegripet stadgan för dess nationella centralbank, är förenlig med detta fördrag och ECBS-stadgan.

Artikel 110 (f.d. artikel 108a)

1. För att fullgöra de uppgifter som har anförtrotts ECBS skall ECB i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag och på de villkor som anges i ECBS-stadgan
 - utfärda förordningar i den utsträckning som behövs för att genomföra de uppgifter som anges i artikel 3.1 första strecksatsen, artiklarna 19.1, 22 eller 25.2 i ECBS-stadgan samt i de fall som skall anges i de rättsakter från rådet som avses i artikel 107.6,
 - fatta de beslut som behövs för att fullgöra de uppgifter som har anförtrotts ECBS genom detta fördrag och ECBS-stadgan,
 - avge rekommendationer och yttranden.

2. En förordning skall ha allmän giltighet. Den skall till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat.

Rekommendationer och yttranden skall inte vara bindande.

Ett beslut skall till alla delar vara bindande för dem som det är riktat till.

Artiklarna 253—256 skall tillämpas på ECB:s förordningar och beslut.

ECB kan besluta att offentliggöra sina beslut, rekommendationer och yttranden.

3. Inom de gränser och på de villkor som fastställs av rådet enligt förfarandet i artikel 107.6 skall ECB ha rätt att förelägga företag böter eller viten om de inte uppfyller sina förpliktelser enligt ECB:s förordningar och beslut.

Artikel 111 (f.d. artikel 109)

1. Med avvikelse från artikel 300 får rådet genom enhälligt beslut — på rekommendation av ECB eller kommissionen, efter att ha hört ECB för att söka uppnå enighet i överensstämmelse med målet om prisstabilitet och efter att ha hört Europaparlamentet samt enligt det i punkt 3 angivna förfarandet för beslut om den ordning som nämnts där — ingå formella avtal om ett växelkurssystem för ecun i förhållande till valutor i tredje land. Rådet får, genom beslut med kvalificerad majoritet på rekommendation av ECB eller kommissionen och efter att ha hört ECB för att söka uppnå enighet i överensstämmelse med målet om prisstabilitet, anta, ändra eller upphäva centralkurser för ecun inom växelkurssystemet. Rådets ordförande skall underätta Europaparlamentet om centralkurser för ecun antas, ändras eller upphävs.

2. I avsaknad av ett växelkurssystem i förhållande till en eller flera valutor i tredje land enligt punkt 1 får rådet genom beslut med kvalificerad majoritet, antingen på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört ECB eller på rekommendation av ECB, utarbeta allmänna riktlinjer för valutapolitiken i förhållande till dessa valutor. Dessa allmänna riktlinjer skall inte påverka huvudmålet för ECBS som är att upprätthålla prisstabilitet.

3. Om gemenskapen behöver föra förhandlingar om avtal angående monetära frågor eller växelkursfrågor med en eller flera stater eller internationella organisationer skall rådet, med avvikelse från artikel 300, med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen

och efter att ha hört ECB besluta om en ordning för förhandlingarna och för hur sådana avtal skall ingås. Denna ordning skall säkerställa att gemenskapen uttrycker en gemensam ståndpunkt. Kommissionen skall i full omfattning medverka vid förhandlingarna.

Avtal som ingås enligt denna punkt skall vara bindande för gemenskapens institutioner, ECB och medlemsstaterna.

4. Om inte annat följer av punkt 1 skall rådet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, med kvalificerad majoritet besluta om gemenskapens ståndpunkt på internationell nivå när det gäller frågor av särskild betydelse för den ekonomiska och monetära unionen och enhälligt besluta om hur denna skall företrädas, med iakttagande av den befogenhetsfördelning som anges i artiklarna 99 och 105.

5. Med förbehåll för gemenskapens befogenheter och gemenskapsavtal om den ekonomiska och monetära unionen, får medlemsstaterna föra förhandlingar i internationella organ och ingå internationella avtal.

Kapitel 3

Institutionella bestämmelser

Artikel 112 (f.d. artikel 109a)

1. ECB-rådet skall bestå av ECB:s direktionsledamöter samt cheferna för de nationella centralbankerna.

2. a) Direktionen skall bestå av ordföranden, vice ordföranden och fyra andra ledamöter.

b) Ordföranden, vice ordföranden och de övriga direktionsledamöterna skall på rekommendation av rådet, som skall ha hört Europaparlamentet och ECB-rådet, utses genom överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefsnivå bland personer vars auktoritet och yrkeserfarenhet inom den finansiella sektorn är allmänt erkända.

Deras mandattid är åtta år; mandatet kan inte förnyas.

Endast medborgare i medlemsstaterna får vara direktionsledamöter.

Artikel 113 (f.d. artikel 109b)

1. Rådets ordförande och en ledamot av kommissionen får delta utan rösträtt i ECB-rådets sammanträden.

Rådets ordförande får lägga fram förslag för behandling i ECB-rådet.

2. ECB:s ordförande skall inbjudas att delta i rådets sammanträden när rådet behandlar frågor som rör mål och uppgifter för ECBS.

3. ECB skall till Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt till Europeiska rådet överlämna en årsrapport om verksamheten inom ECBS och om den monetära politiken under det föregående och det innevarande året. ECB:s ordförande skall lägga fram denna rapport för rådet och Europaparlamentet som kan hålla en allmän debatt på grundval av rapporten.

ECB:s ordförande och övriga direktionsledamöter kan på begäran av Europaparlamentet eller på eget initiativ höras av Europaparlamentets behöriga kommittéer.

Artikel 114 (f.d. artikel 109c)

1. För att främja samordningen av medlemsstaternas politik i den utsträckning som är nödvändig för den inre marknadens funktion upprättas härmed en monetär kommitté med rådgivande ställning.

Denna kommitté skall ha till uppgift att

- följa den monetära och finansiella situationen i medlemsstaterna och inom gemenskapen samt medlemsstaternas allmänna betalningssystem och regelbundet rapportera om detta till rådet och kommissionen,
- på begäran av rådet eller kommissionen eller på eget initiativ avge yttranden till dessa institutioner,
- utan att det påverkar tillämpningen av artikel 207 medverka vid förberedelsen av rådets arbete enligt artiklarna 59, 60, 99.2, 99.3, 99.4, 99.5, 100, 102, 103, 104, 116.2, 117.6, 119, 120, 121.2 och 122.1,
- minst en gång om året granska situationen i fråga om kapitalrörelser och friheten att utföra betalningar mot bakgrund av tillämpningen av detta fördrag och av rådets åtgärder; granskningen skall omfatta alla åtgärder som avser kapitalrörelser och betalningar; kommittén skall rapportera till kommissionen och rådet om resultatet av denna granskning.

Varje medlemsstat och kommissionen skall var för sig utse två medlemmar av Monetära kommittéen.

2. När den tredje etappen börjar skall en ekonomisk och finansiell kommitté upprättas. Den monetära kommitté som föreskrivs i punkt 1 skall upplösas.

Ekonomiska och finansiella kommittén skall ha till uppgift att

- på begäran av rådet eller kommissionen eller på eget initiativ avge yttranden till dessa institutioner,
- följa den ekonomiska och finansiella situationen i medlemsstaterna och inom gemenskapen och regelbundet rapportera om detta till rådet och kommissionen, särskilt i fråga om finansiella relationer med tredje land och internationella institutioner,
- utan att det påverkar tillämpningen av artikel 207 medverka vid förberedelsen av rådets arbete enligt artiklarna 59, 60, 99.2, 99.3, 99.4, 99.5, 100, 102, 103, 104, 105.6, 106.2, 107.5, 107.6, 111, 119, 120.2, 120.3, 122.2, 123.4 och 123.5 och utföra andra rådgivande och förberedande uppgifter på uppdrag av rådet,
- minst en gång om året granska situationen i fråga om kapitalrörelser och friheten att utföra betalningar mot bakgrund av tillämpningen av detta fördrag och av rådets åtgärder; granskningen skall omfatta alla åtgärder som avser kapitalrörelser och betalningar; kommittén skall rapportera till kommissionen och rådet om resultatet av denna granskning.

Varje medlemsstat, kommissionen och ECB skall var för sig utse högst två medlemmar av kommittén.

3. Rådet skall med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB och den kommitté som avses i denna artikel fastställa närmare bestämmelser om sammansättningen av Ekonomiska och finansiella kommittén. Rådets ordförande skall underrätta Europaparlamentet om sådana beslut.

4. Utöver de uppgifter som anges i punkt 2 skall kommittén, om och så länge som det finns medlemsstater som omfattas av undantag enligt artiklarna 122 och 123, följa den monetära och finansiella situationen och det allmänna betalningssystem i dessa medlemsstater och regelbundet rapportera om detta till rådet och kommissionen.

Artikel 115 (f.d. artikel 109d)

I frågor som faller inom tillämpningsområdet för artiklarna 99.4, 104 med undantag av punkt 14, 111, 121, 122, 123.4 och 123.5, kan rådet eller en medlemsstat anmoda kommissionen att lägga fram en rekommendation eller ett förslag, allt efter omständigheterna. Kommissionen skall behandla en sådan begäran och utan dröjsmål förelägga rådet sina slutsatser.

Kapitel 4

Övergångsbestämmelser

Artikel 116 (f.d. artikel 109e)

1. Den andra etappen för att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen skall börja den 1 januari 1994.

2. Före den dagen

a) skall varje medlemsstat

— vid behov vidta lämpliga åtgärder för att rätta sig efter de förbud som anges i artikel 56, och i artiklarna 101 och 102.1,

— om det behövs för att möjliggöra den bedömning som avses i b), anta fleråriga program avsedda att säkerställa den varaktiga konvergens som är nödvändig för genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen, särskilt med hänsyn till prisstabilitet och sunda offentliga finanser,

b) skall rådet på grundval av en rapport från kommissionen bedöma de framsteg som har gjorts i fråga om ekonomisk och monetär konvergens, särskilt i fråga om prisstabilitet och sunda offentliga finanser, samt de framsteg som har gjorts i fråga om att genomföra gemenskapslagstiftningen om den inre marknaden.

3. Bestämmelserna i artiklarna 101, 102.1, 103.1 och 104 med undantag av punkterna 1, 9, 11 och 14 skall tillämpas från början av den andra etappen.

Bestämmelserna i artiklarna 100.2, 104.1, 104.9, 104.11, 105, 106, 108, 111, 112, 113, 114.2 och 114.4 skall tillämpas från början av den tredje etappen.

4. Under den andra etappen skall medlemsstaterna sträva efter att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.

5. Under den andra etappen skall i förekommande fall varje medlemsstat i enlighet med artikel 109 inleda det förfarande som leder till oberoende för dess centralbank.

Artikel 117 (f.d. artikel 109f)

1. När den andra etappen börjar skall ett europeiskt monetärt institut (härefter kallat EMI) upprättas och börja sin verksamhet; EMI skall vara en juridisk person samt ledas och förvaltas av ett råd som består av en ordförande och de nationella centralbankscheferna, av vilka en skall vara vice ordförande.

Ordföranden skall utses genom överenskommelse på stats- eller regeringschefsnivå mellan medlemsstaternas regeringar på rekommendation av EMI:s råd och efter samråd med Europaparlamentet och rådet. Ordföranden skall utses bland personer vilkas auktoritet och yrkeserfarenhet inom den finansiella sektorn är allmänt erkända. Endast medborgare i medlemsstaterna får vara ordförande för EMI. EMI:s råd skall utse vice ordföranden.

EMI:s stadga fastställs i ett protokoll som är fogat till detta fördrag.

2. EMI skall

- stärka samarbetet mellan de nationella centralbankerna,
- stärka samordningen av medlemsstaternas monetära politik med målet att säkerställa prisstabilitet,
- övervaka Europeiska monetära systemets funktion,
- samråda om frågor som ligger inom de nationella centralbankernas behörighet och som inverkar på finansinstitutens och de finansiella marknadernas stabilitet,
- överta de uppgifter som ankommer på Europeiska fonden för monetärt samarbete, vilken skall upplösas: närmare bestämmelser om upplösningen finns i EMI:s stadga,
- underlätta användningen av ecun och övervaka dess utveckling, inklusive att clearing-systemet för ecun fungerar smidigt.

3. Som förberedelse för den tredje etappen skall EMI

- förbereda de instrument och förfaranden som behövs för att en gemensam monetär politik skall kunna föras under den tredje etappen,
- främja, om det behövs, harmoniseringen av de regler och den praxis som gäller för insamling, sammanställning och distribution av statistik inom dess behörighetsområde,
- utarbeta regler för transaktioner och transfereringar som skall genomföras av de nationella centralbankerna inom ramen för ECBS,
- främja effektiviteten hos gränsöverskridande betalningar,
- övervaka de tekniska förberedelserna för att ge ut ecusedlar.

Senast den 31 december 1996 skall EMI precisera den rättsliga, organisatoriska och logistiska ram som är nödvändig för att ECBS skall kunna fullgöra sina uppgifter under den tredje etappen. Denna ram skall föreläggas ECB för beslut då ECB upprättas.

4. EMI får genom beslut med två tredjedels majoritet av ledamöterna av dess råd
 - avge yttranden eller rekommendationer om den allmänna inriktningen av penning- och valutapolitiken i varje medlemsstat samt om åtgärder som har vidtagits i samband därmed,
 - förelägga regeringarna och rådet yttranden eller rekommendationer om åtgärder som kan påverka den penning- och valutapolitiska situationen i gemenskapen och särskilt Europeiska monetära systemets funktion,
 - avge rekommendationer till medlemsstaternas monetära myndigheter om hur deras monetära politik skall föras.
5. EMI får enhälligt besluta att offentliggöra sina yttranden och rekommendationer.
6. Rådet skall höra EMI om varje förslag till gemenskapsrättsakt inom dess behörighetsområde.

Inom de gränser och på de villkor som rådet fastställer genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och EMI, skall medlemsstaternas myndigheter höra EMI om varje förslag till rättsregler inom dess behörighetsområde.

7. Rådet får genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och EMI tilldela EMI andra uppgifter för att förbereda den tredje etappen.
8. I de fall där ECB enligt detta fördrag skall ha en rådgivande funktion skall hänvisningar till ECB före dess upprättande avse EMI.
9. Under den andra etappen skall uttrycket "ECB" i artiklarna 230, 232, 233, 234, 237 och 288 avse EMI.

Artikel 118 (f.d. artikel 109g)

Valutasammansättningen i ecukorgen skall inte ändras.

Från och med den tredje etappens början skall ecuns värde oåterkalleligen låsas i enlighet med artikel 123.4.

Artikel 119 (f.d. artikel 109h)

1. Om en medlemsstat har svårigheter eller allvarligt hotas av svårigheter beträffande sin betalningsbalans antingen som följd av en obalans i betalningsbalansen som helhet eller som följd av beskaffenheten av den valuta som staten förfogar över, och om sådana svårigheter är

särskilt ägnade att äventyra den gemensamma marknadens funktion eller det gradvisa genomförandet av den gemensamma handelspolitiken, skall kommissionen genast undersöka situationen i den staten och de åtgärder som staten har vidtagit, eller med anlitande av alla de medel som den förfogar över kan vidta, enligt bestämmelserna i detta fördrag. Kommissionen skall ange åtgärder som den rekommenderar staten att vidta.

Om åtgärder som vidtagits av en medlemsstat eller föreslagits av kommissionen inte visar sig vara tillräckliga för att avlägsna uppkomna eller hotande svårigheter, skall kommissionen efter att ha hört den kommitté som avses i artikel 114 rekommendera rådet att bevilja ömsesidigt bistånd och föreslå lämpliga former för detta.

Kommissionen skall regelbundet underrätta rådet om situationen och dess utveckling.

2. Rådet skall med kvalificerad majoritet besluta om sådant ömsesidigt bistånd; det skall utfärda direktiv eller beslut som anger villkoren för och den närmare utformningen av biståndet. Detta bistånd kan bestå av

- a) ett samordnat uppträdande mot eller inom andra internationella organisationer till vilka medlemsstaterna kan vända sig,
- b) nödvändiga åtgärder för att undvika omläggning av handeln när den stat som befinner sig i svårigheter upprätthåller eller återinför kvantitativa restriktioner gentemot tredje land,
- c) beviljande av begränsade krediter från andra medlemsstater, under förutsättning att dessa ger sitt samtycke.

3. Om ömsesidigt bistånd som kommissionen rekommenderat inte beviljas av rådet eller om beviljat ömsesidigt bistånd och vidtagna åtgärder är otillräckliga, skall kommissionen bemyndiga den stat som befinner sig i svårigheter att vidta skyddsåtgärder för vilka kommissionen skall fastställa villkoren och den närmare utformningen.

Rådet får med kvalificerad majoritet återkalla ett sådant bemyndigande eller ändra villkoren för och den närmare utformningen av skyddsåtgärderna.

4. Om inte annat följer av artikel 122.6, skall denna artikel upphöra att gälla när den tredje etappen börjar.

Artikel 120 (f.d. artikel 109i)

1. Om en plötslig kris inträffar i fråga om betalningsbalansen och ett beslut enligt artikel 119.2 inte fattas omedelbart, får den berörda medlemsstaten av försiktighetsskäl vidta nödvändiga skyddsåtgärder. Sådana åtgärder skall medföra minsta möjliga störningar i den gemensamma marknadens funktion och får inte gå utöver vad som är helt nödvändigt för att avhjälpa de plötsligt uppkomna svårigheterna.

2. Kommissionen och övriga medlemsstater skall underrättas om dessa skyddsåtgärder senast vid den tidpunkt då de träder i kraft. Kommissionen får rekommendera rådet att bevilja ömsesidigt bistånd enligt artikel 119.

3. Rådet får, efter att ha inhämtat yttrande från kommissionen och efter att ha hört den kommitté som avses i artikel 114, med kvalificerad majoritet besluta att den berörda staten skall ändra, skjuta upp eller upphäva skyddsåtgärderna.

4. Om inte annat följer av artikel 122.6, skall denna artikel upphöra att gälla när den tredje etappen börjar.

Artikel 121 (f.d. artikel 109j)

1. Kommissionen och EMI skall rapportera till rådet om hur medlemsstaterna fullgör sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen. Dessa rapporter skall omfatta en granskning av i vilken utsträckning som varje medlemsstats nationella lagstiftning, inklusive stadgan för dess centralbank, är förenlig med artiklarna 108 och 109 i detta fördrag och med ECBS-stadgan. I rapporterna skall också granskas om en hög grad av varaktig konvergens har uppnåtts; detta skall ske genom en analys av i vad mån varje medlemsstat har uppfyllt följande kriterier:

- En hög grad av prisstabilitet; detta skall framgå av att inflationstakten ligger nära den i de (högst tre) medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet.
- En hållbar finansiell ställning för den offentliga sektorn; detta skall framgå av att den offentliga sektorns finanser inte uppvisar ett alltför stort underskott enligt bestämmelserna i artikel 104.6.
- Ett iakttagande av det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets växelkursmekanism under minst två år utan devalvering i förhållande till någon annan medlemsstats valuta.
- En varaktighet i den konvergens som medlemsstaten har uppnått och i dess deltagande i Europeiska monetära systemets växelkursmekanism, såsom det kommer till uttryck i den långfristiga räntenivån.

De fyra kriterier som nämns i denna punkt och de tider under vilka de skall uppfyllas, anges närmare i ett protokoll som är fogat till detta fördrag. Kommissionens och EMI:s rapporter skall också beakta ecuns utveckling, resultaten av marknadsintegrationen, situationen för och utvecklingen av bytesbalansen samt utvecklingen av enhetsarbetskostnader och andra prisindex.

2. På grundval av dessa rapporter skall rådet, genom beslut med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen, bedöma

- om varje enskild medlemsstat uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av en gemensam valuta,

— om en majoritet av medlemsstaterna uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av en gemensam valuta,

och i form av en rekommendation meddela resultaten till rådet som skall sammanträda på stats- eller regeringschefs-nivå. Europaparlamentet skall höras och yttra sig till rådet i dess sammansättning på stats- eller regeringschefs-nivå.

3. Med beaktande av de rapporter som avses i punkt 1 och det yttrande från Europaparlamentet som avses i punkt 2 skall rådet, som skall sammanträda på stats- eller regeringschefs-nivå, med kvalificerad majoritet och senast den 31 december 1996

— på grundval av rådets rekommendationer enligt punkt 2 besluta i frågan om en majoritet av medlemsstaterna uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av en gemensam valuta,

— besluta i frågan om det är ändamålsenligt för gemenskapen att gå över till den tredje etappen,

och, om så är fallet,

— fastställa den tidpunkt då den tredje etappen skall börja.

4. Om den tidpunkt då den tredje etappen skall börja inte har fastställts vid utgången av år 1997, skall den tredje etappen börja den 1 januari 1999. Före den 1 juli 1998 skall rådet, som skall sammanträda på stats- och regeringschefs-nivå — efter det att det förfarande som anges i punkterna 1 och 2, med undantag av punkt 2 andra strecksatsen, på nytt har iakttagits — med beaktande av de rapporter som avses i punkt 1 och Europaparlamentets yttrande, genom beslut med kvalificerad majoritet och på grundval av rådets rekommendationer enligt punkt 2 bekräfta vilka medlemsstater som uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av en gemensam valuta.

Artikel 122 (f.d. artikel 109k)

1. Om tidpunkten har bestämts enligt artikel 121.3, skall rådet på grundval av sina rekommendationer enligt artikel 121.2 med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen besluta i frågan om några, och i så fall vilka, medlemsstater som skall ges undantag enligt punkt 3 i den här artikeln. Sådana medlemsstater skall i detta fördrag betecknas som "medlemsstater med undantag".

Om rådet har bekräftat vilka medlemsstater som uppfyller de nödvändiga villkoren för införandet av en gemensam valuta i enlighet med artikel 121.4, skall de medlemsstater som inte

uppfyller villkoren ges undantag enligt punkt 3 i den här artikeln. Sådana medlemsstater skall i detta fördrag betecknas som "medlemsstater med undantag".

2. Minst en gång vartannat år, eller på begäran av en medlemsstat med undantag, skall kommissionen och ECB rapportera till rådet enligt förfarandet i artikel 121.1. Efter att ha hört Europaparlamentet och efter överläggningar i rådet, som skall sammanträda på stats- eller regeringschefsnivå, skall rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om vilka medlemsstater med undantag som uppfyller de nödvändiga villkoren på grundval av kriterierna i artikel 121.1 samt upphäva de berörda medlemsstaternas undantag.

3. Ett undantag enligt punkt 1 skall innebära att följande artiklar inte skall tillämpas på den berörda medlemsstaten, nämligen artiklarna 104.9, 104.11, 105.1, 105.2, 105.3, 105.5, 106, 110, 111 och 112.2 b. Kapitel IX i ECBS-stadgan innehåller bestämmelser om att en sådan medlemsstat och dess nationella centralbank skall undantas från rättigheter och skyldigheter inom ramen för ECBS.

4. Med "medlemsstater" i artiklarna 105.1, 105.2, 105.3, 106, 110, 111 och 112.2 b avses "medlemsstater utan undantag".

5. Medlemsstater med undantag får inte utöva rösträtt vid beslut av rådet enligt de artiklar i detta fördrag som nämns i punkt 3. I dessa fall skall, med avvikelse från artiklarna 205 och 250.1, som kvalificerad majoritet gälla två tredjedelar av de enligt artikel 205.2 vägda rösterna som avges av företrädarna för medlemsstater utan undantag. Enhällighet mellan dessa medlemsstater fordras för en rättsakt som kräver enhällighet.

6. Artiklarna 119 och 120 skall fortsätta att tillämpas på medlemsstater med undantag.

Artikel 123 (f.d. artikel 109I)

1. Omedelbart efter det att beslutet om tidpunkten för början av den tredje etappen har fattats i enlighet med artikel 121.3 eller i förekommande fall omedelbart efter den 1 juli 1998

— skall rådet anta de bestämmelser som avses i artikel 107.6,

— skall regeringarna i medlemsstaterna utan undantag i enlighet med förfarandet i artikel 50 i ECBS-stadgan utse ordföranden, vice ordföranden och de övriga ledamöterna i ECB:s direktion. Om det finns medlemsstater med undantag får antalet ledamöter i direktionen

vara lägre än det som anges i artikel 11.1 i ECBS-stadgan, dock skall det under inga omständigheter vara lägre än fyra.

Så snart direktionen har utsetts skall ECBS och ECB upprättas och förbereda sig på att starta sin verksamhet i full omfattning enligt detta fördrag och ECBS-stadgan. De skall utöva sina befogenheter fullt ut från och med den första dagen av den tredje etappen.

2. Så snart ECB har upprättats skall ECB om det behövs, överta EMI:s uppgifter. När ECB har upprättats skall EMI träda i likvidation; närmare bestämmelser om likvidationen finns i stadgan för EMI.

3. Om och så länge som det finns medlemsstater med undantag och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 107.3 i detta fördrag, skall det allmänna råd för ECB som avses i artikel 45 i ECBS-stadgan upprättas som ECB:s tredje beslutande organ.

4. Den dag då den tredje etappen börjar skall rådet genom enhälligt beslut av medlemsstaterna utan undantag, på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, fastställa de omräkningskurser till vilka deras valutor oåterkalleligen skall låsas och den oåterkalleligen låsta kurs till vilken ecun skall ersätta dessa valutor; ecun skall därmed bli en självständig valuta. Denna åtgärd skall inte i sig ändra ecuns externa värde. Rådet skall enligt samma förfarande även vidta de övriga åtgärder som behövs för att snabbt införa ecun som dessa medlemsstaters gemensamma valuta.

5. Om beslut fattas enligt förfarandet i artikel 122.2 om att upphäva ett undantag skall rådet genom enhälligt beslut av medlemsstaterna utan undantag och den berörda medlemsstaten på förslag av kommissionen och efter att ha hört ECB, fastställa den kurs till vilken ecun skall ersätta den berörda medlemsstatens valuta samt vidta de övriga åtgärder som behövs för att införa ecun som enda valuta i den berörda medlemsstaten.

Artikel 124 (f.d. artikel 109m)

1. Fram till början av den tredje etappen skall varje medlemsstat behandla sin valutapolitik som en fråga av gemensamt intresse. Därvid skall medlemsstaterna ta hänsyn till erfarenheterna från samarbetet inom ramen för Europeiska monetära systemet (EMS) och från utvecklingen av ecun samt beakta gällande befogenheter på detta område.

2. Från och med början av den tredje etappen och så länge som någon medlemsstat omfattas av undantag skall punkt 1 tillämpas på den medlemsstatens valutapolitik.

AVDELNING VIII (f.d. avdelning VIa)

SYSSELSÄTTNING

Artikel 125 (f.d. artikel 109n)

Medlemsstaterna och gemenskapen skall i enlighet med denna avdelning arbeta för att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi och särskilt för att främja en kvalificerad, utbildad och anpassningsbar arbetskraft och en arbetsmarknad som är mottaglig för ekonomiska förändringar i syfte att uppnå de mål som uppställs i artikel 2 i Fördraget om Europeiska unionen och i artikel 2 i det här fördraget.

Artikel 126 (f.d. artikel 109o)

1. Medlemsstaterna skall genom sin sysselsättningspolitik bidra till att de mål som avses i artikel 125 uppnås på ett sätt som stämmer överens med de allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik som antas enligt artikel 99.2.

2. Medlemsstaterna skall, med beaktande av nationell praxis i fråga om arbetsmarknadens parter ansvar, betrakta främjande av sysselsättningen som en fråga av gemensamt intresse och skall inom rådet samordna sina åtgärder i detta hänseende i enlighet med bestämmelserna i artikel 128.

Artikel 127 (f.d. artikel 109p)

1. Gemenskapen skall bidra till en hög sysselsättningsnivå genom att uppmuntra samarbete mellan medlemsstaterna samt genom att stödja och, när det är nödvändigt, komplettera deras åtgärder. Därvid skall medlemsstaternas befogenheter respekteras.

2. Målet att uppnå en hög sysselsättningsnivå skall beaktas när gemenskapens politik och verksamhet utformas och genomförs.

Artikel 128 (f.d. artikel 109q)

1. Europeiska rådet skall varje år överväga sysselsättningssituationen i gemenskapen och anta slutsatser i fråga om denna på grundval av en gemensam årsrapport från rådet och kommissionen.

2. På grundval av Europeiska rådets slutsatser skall rådet, med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och den sysselsättningskommitté som avses i artikel 130, varje

är lägga fast riktlinjer, som medlemsstaterna skall beakta i sin sysselsättningspolitik. Dessa riktlinjer skall stämma överens med de allmänna riktlinjer som antas enligt artikel 99.2.

3. Varje medlemsstat skall till rådet och kommissionen överlämna en årsrapport om de viktigaste åtgärder som den har vidtagit för att genomföra sin sysselsättningspolitik mot bakgrund av de riktlinjer för sysselsättningen som avses i punkt 2.

4. På grundval av de rapporter som avses i punkt 3 och efter att ha mottagit synpunkter från sysselsättningskommittén skall rådet varje år mot bakgrund av riktlinjerna för sysselsättningen granska genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik. Rådet kan, om det anser det lämpligt mot bakgrund av den granskningen, med kvalificerad majoritet på rekommendation av kommissionen avge rekommendationer till medlemsstaterna.

5. Rådet och kommissionen skall på grundval av resultaten av denna granskning upprätta en gemensam årsrapport till Europeiska rådet om sysselsättningssituationen i gemenskapen och om genomförandet av riktlinjerna för sysselsättningen.

Artikel 129 (f.d. artikel 109r)

Rådet, som skall besluta enligt förfarandet i artikel 251, får efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén besluta om stödåtgärder för att främja samarbete mellan medlemsstaterna och stödja deras insatser på sysselsättningsområdet genom initiativ som syftar till att utveckla utbyte av information och beprövade erfarenheter, tillhandahålla jämförande analys och rådgivning, främja nyskapande tillvägagångssätt och utvärdera erfarenheter, särskilt med hjälp av pilotprojekt.

Dessa åtgärder får inte omfatta harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.

Artikel 130 (f.d. artikel 109s)

Rådet skall, efter att ha hört Europaparlamentet, inrätta en sysselsättningskommitté med rådgivande funktion för att främja en samordning av medlemsstaternas sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitik.

Kommittén skall ha till uppgift att

- övervaka sysselsättningssituationen och sysselsättningspolitiken i medlemsstaterna och gemenskapen,
- utan att det påverkar tillämpningen av artikel 207, på begäran av rådet eller kommissionen eller på eget initiativ utforma yttranden och medverka i förberedelserna av rådets arbete enligt artikel 128.

Kommittén skall när den utför sitt uppdrag höra arbetsmarknadens parter.

Varje medlemsstat och kommissionen skall var för sig utse två ledamöter i kommittén.

AVDELNING IX (f.d. avdelning VII)

GEMENSAM HANDELSPOLITIK

Artikel 131 (f.d. artikel 110)

Genom att upprätta en tullunion avser medlemsstaterna att i gemensamt intresse bidra till en harmonisk utveckling av världshandeln, en gradvis avveckling av restriktionerna i den internationella handeln och en sänkning av tullmurarna.

Den gemensamma handelspolitiken skall ta hänsyn till den gynnsamma verkan som avvecklingen av tullar mellan medlemsstaterna kan ha på ökningen av konkurrensförmågan hos företagen i dessa stater.

Artikel 132 (f.d. artikel 112)

1. Utan att det påverkar de förpliktelser som medlemsstaterna har åtagit sig inom ramen för andra internationella organisationer skall medlemsstaterna gradvis harmonisera sina regler för exportstöd till tredje land, i den mån det behövs för att undvika att konkurrensen mellan företagen inom gemenskapen snedvrids.

På förslag från kommissionen skall rådet med kvalificerad majoritet utfärda de direktiv som krävs för detta ändamål.

2. De ovannämnda bestämmelserna skall inte tillämpas vid sådan återbetalning av tullar eller avgifter med motsvarande verkan eller vid sådan återbetalning av indirekta skatter eller avgifter, inbegripet omsättningsskatter, punktskatter och andra indirekta skatter, som har beviljats vid varuexport från en medlemsstat till tredje land, i den mån återbetalningen inte överstiger de belopp som direkt eller indirekt har lagts på de exporterade varorna.

Artikel 133 (f.d. artikel 113)

1. Den gemensamma handelspolitiken skall grundas på enhetliga principer, särskilt när det gäller att ändra tulltaxor, ingå tull- och handelsavtal, uppnå enhetlighet i fråga om liberaliseringsåtgärder, exportpolitik samt handelspolitiska skyddsåtgärder inbegripet åtgärder vid dumpning och subventioner.

2. Kommissionen skall lägga fram förslag för rådet om hur den gemensamma handelspolitiken skall genomföras.

3. Behöver förhandlingar om avtal föras med en eller flera stater eller internationella organisationer, skall kommissionen förelägga rådet rekommendationer och rådet bemyndiga kommissionen att inleda nödvändiga förhandlingar.

Inom ramen för de direktiv som rådet får utfärda skall kommissionen föra förhandlingarna i samråd med en särskild kommitté, som utsetts av rådet för att biträda kommissionen i denna uppgift.

De relevanta bestämmelserna i artikel 300 skall tillämpas.

4. När rådet utövar sina befogenheter enligt denna artikel, skall det besluta med kvalificerad majoritet.

5. Rådet får genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet utvidga tillämpningen av punkterna 1—4 till att avse internationella förhandlingar och avtal om tjänster och immateriella rättigheter i den mån de inte omfattas av dessa punkter.

Artikel 134 (f.d. artikel 115)

För att säkerställa att genomförandet av de handelspolitiska åtgärder som medlemsstaterna vidtagit i överensstämmelse med detta fördrag inte hindras genom omläggning av handeln, eller när olikheter i dessa åtgärder leder till ekonomiska svårigheter i en eller flera medlemsstater, skall kommissionen lämna rekommendationer om metoderna för det samarbete som krävs mellan medlemsstaterna. Om detta inte är tillräckligt skall kommissionen bemyndiga medlemsstaterna att vidta nödvändiga skyddsåtgärder, för vilka den skall fastställa villkoren och den närmare utformningen.

I brådskande fall skall medlemsstaterna begära kommissionens bemyndigande att själva vidta nödvändiga åtgärder; kommissionen skall besluta så snart som möjligt och de berörda medlemsstaterna skall därefter underrätta övriga medlemsstater om åtgärderna. Kommissionen får när som helst besluta att medlemsstaterna skall ändra eller upphäva åtgärderna.

I första hand skall sådana åtgärder väljas som medför minsta möjliga störningar i den gemensamma marknadens funktion.

AVDELNING X (f.d. avdelning VIIa)

TULLSAMARBETE

Artikel 135 (f.d. artikel 116)

Inom detta fördrags tillämpningsområde skall rådet i enlighet med förfarandet i artikel 251 vidta åtgärder för att förstärka tullsamarbetet mellan medlemsstaterna och mellan de senare och kommissionen. Dessa åtgärder skall inte gälla tillämpningen av nationell straffrätt eller den nationella rättsskipningen.

AVDELNING XI (f.d. avdelning VIII)

SOCIALPOLITIK, UTBILDNING, YRKESUTBILDNING OCH UNGDOMSFRÅGOR

Kapitel 1

Sociala bestämmelser

Artikel 136 (f.d. artikel 117)

Gemenskapens och medlemsstaternas mål skall under beaktande av sådana grundläggande sociala rättigheter som anges i den europeiska sociala stadgan, som undertecknades i Turin den 18 oktober 1961, och i 1989 års gemenskapsstadga om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter, vara att främja sysselsättningen, att förbättra levnads- och arbetsvillkor och därigenom möjliggöra en harmonisering samtidigt som förbättringarna bibehålls, att åstadkomma ett fullgott socialt skydd, en dialog mellan arbetsmarknadens parter och en utveckling av de mänskliga resurserna för att möjliggöra en varaktigt hög sysselsättning samt att bekämpa social utslagning.

I detta syfte skall gemenskapen och medlemsstaterna genomföra åtgärder som tar hänsyn till skillnaderna i nationell praxis, särskilt när det gäller avtalsförhållanden, och till behovet av att bevara gemenskapsekonomins konkurrenskraft.

De anser att en sådan utveckling kommer att följa såväl av den gemensamma marknadens funktion, vilken kommer att främja en harmonisering av de sociala systemen, som av de förfaranden som föreskrivs i detta fördrag och av tillnärmningen av bestämmelser i lagar och andra författningar.

Artikel 137 (f.d. artikel 118)

1. För att uppnå målen i artikel 136 skall gemenskapen understödja och komplettera medlemsstaternas verksamhet inom följande områden:

- Förbättringar, särskilt av arbetsmiljön, för att skydda arbetstagarnas hälsa och säkerhet.
- Arbetsvillkor.
- Information till och samråd med arbetstagarna.
- Integrering av personer som står utanför arbetsmarknaden utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 150.
- Jämställdhet mellan kvinnor och män på arbetsmarknaden och lika behandling av kvinnor och män på arbetsplatsen.

2. I detta syfte kan rådet genom direktiv anta minimikrav, som skall genomföras gradvis, varvid hänsyn skall tas till rådande förhållanden och tekniska bestämmelser i var och en av

medlemsstaterna. I dessa direktiv skall sådana administrativa, finansiella och rättsliga ålägganden undvikas som motverkar tillkomsten och utvecklingen av små och medelstora företag.

Rådet skall besluta enligt förfarandet i artikel 251 i fördraget efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Rådet kan enligt samma förfarande besluta om åtgärder som är avsedda att främja samarbetet mellan medlemsstaterna genom initiativ som syftar till att öka kunskapen, utveckla utbytet av information och beprövade erfarenheter, främja nyskapande tillvägagångssätt och utvärdera erfarenheter för att bekämpa social utslagning.

3. På följande områden skall rådet dock besluta enhälligt på förslag av kommissionen efter att ha hört Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén:

- Social trygghet och socialt skydd för arbetstagarna.
- Skydd för arbetstagarna då deras anställningsavtal slutar gälla.
- Företrädande och kollektivt tillvaratagande av arbetstagarnas och arbetsgivarnas intressen inbegripet medbestämmande, om inte annat följer av punkt 6.
- Anställningsvillkor för medborgare i tredje land som lagligt vistas inom gemenskapens territorium.
- Ekonomiska bidrag till åtgärder för att främja sysselsättning och skapa arbetstillfällen, dock utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om Socialfonden.

4. En medlemsstat kan på gemensam begäran av arbetsmarknadens parter överlåta åt dessa att genomföra direktiv som har antagits enligt punkterna 2 och 3.

I så fall skall medlemsstaten se till att arbetsmarknadens parter, senast då ett direktiv skall vara genomfört enligt artikel 249, i samförstånd har vidtagit de åtgärder som behövs; den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontinuerligt kunna säkerställa de resultat som föreskrivs i direktivet.

5. De bestämmelser som antagits enligt denna artikel skall inte hindra någon medlemsstat från att bibehålla eller införa sådana mera långtgående skyddsåtgärder som är förenliga med detta fördrag.

6. Bestämmelserna i denna artikel skall inte tillämpas på löneförhållanden, föreningsrätt, strejkrätt eller rätt till lockout.

Artikel 138 (f.d. artikel 118a)

1. Kommissionen skall ha till uppgift att främja samråd mellan arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå och skall vidta alla åtgärder som behövs för att underlätta dialogen mellan dem genom att säkerställa ett väl avvägt stöd till båda parter.
2. I detta syfte skall kommissionen innan den lägger fram socialpolitiska förslag samråda med arbetsmarknadens parter om den möjliga inriktningen av en gemenskapsåtgärd.
3. Om kommissionen efter sådant samråd finner att en gemenskapsåtgärd är önskvärd, skall den samråda med arbetsmarknadens parter om det planerade förslaget innehåll. Arbetsmarknadens parter skall avge ett yttrande eller, i förekommande fall, en rekommendation till kommissionen.
4. Samtidigt som sådant samråd sker kan arbetsmarknadens parter meddela kommissionen att de önskar inleda det förfarande som anges i artikel 139. Förfarandets längd skall begränsas till nio månader, om inte de berörda parterna och kommissionen gemensamt beslutar om en förlängning.

Artikel 139 (f.d. artikel 118b)

1. Om arbetsmarknadens parter önskar det kan dialogen mellan dem på gemenskapsnivå leda till avtalsbundna relationer, inklusive ingående av avtal.
2. Avtal som ingås på gemenskapsnivå skall genomföras antingen i enlighet med de förfaranden och den praxis som arbetsmarknadens parter och medlemsstaterna särskilt tillämpar eller, i frågor som omfattas av artikel 137, på gemensam begäran av de undertecknande parterna genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen.

Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet utom när det ifrågavarande avtalet innehåller en eller flera bestämmelser som hänför sig till något av de områden som avses i artikel 137.3, i vilket fall beslutet skall vara enhälligt.

Artikel 140 (f.d. artikel 118c)

För att nå de mål som anges i artikel 136 och utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i detta fördrag, skall kommissionen främja samarbetet mellan medlemsstaterna och underlätta för dem att samordna sina åtgärder på alla de socialpolitiska områden som omfattas av detta kapitel, särskilt i frågor om

— sysselsättning,

— arbetsrätt och arbetsvillkor,

- grundläggande och kvalificerad yrkesutbildning,
- social trygghet,
- arbetarskydd,
- arbetshygien,
- förenings- och förhandlingsrätt.

I detta syfte skall kommissionen i nära kontakt med medlemsstaterna företa utredningar, avge yttranden och organisera samråd både i fråga om problem som uppstår på det nationella planet och i fråga om problem som berör internationella organisationer.

Kommissionen skall höra Ekonomiska och sociala kommittén innan den avger de yttranden som avses i denna artikel.

Artikel 141 (f.d. artikel 119)

1. Varje medlemsstat skall säkerställa att principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete tillämpas.

2. I denna artikel skall med "lön" förstås den gängse grund- eller minimilönen samt alla övriga förmåner i form av kontanter eller naturaförmåner som arbetstagaren, direkt eller indirekt, får av arbetsgivaren på grund av anställningen.

Lika lön utan könsdiskriminering innebär att

a) ackordslön för lika arbete skall fastställas enligt samma beräkningsgrunder,

b) tidlön skall vara lika för lika arbete.

3. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén besluta om åtgärder för att säkerställa tillämpningen av principen om lika möjligheter och lika behandling av kvinnor och män i frågor som rör anställning och yrke, inklusive principen om lika lön för lika eller likvärdigt arbete.

4. I syfte att i praktiken säkerställa full jämställdhet i arbetslivet mellan kvinnor och män får principen om likabehandling inte hindra en medlemsstat från att behålla eller besluta om åtgärder som rör särskilda förmåner för att göra det lättare för det underrepresenterade könet att bedriva en yrkesverksamhet eller för att förebygga eller kompensera nackdelar i yrkeskarriären.

Artikel 142 (f.d. artikel 119a)

Medlemsstaterna skall sträva efter att bibehålla den likvärdighet som finns mellan deras system för betald ledighet.

Artikel 143 (f.d. artikel 120)

Kommissionen skall årligen utarbeta en rapport om förverkligandet av de mål som anges i artikel 136, inbegripet den demografiska situationen inom gemenskapen. Den skall överlämna rapporten till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén.

Europaparlamentet får anmoda kommissionen att utarbeta rapporter om särskilda problem som gäller det sociala området.

Artikel 144 (f.d. artikel 121)

Rådet får genom enhälligt beslut och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén tilldela kommissionen uppgifter i samband med att gemensamma åtgärder genomförs, särskilt vad beträffar social trygghet för de migrerande arbetstagare som avses i artiklarna 39–42.

Artikel 145 (f.d. artikel 122)

Kommissionen skall i sin årsrapport till Europaparlamentet ägna ett särskilt kapitel åt den sociala utvecklingen inom gemenskapen.

Europaparlamentet får anmoda kommissionen att avge rapporter om särskilda problem som gäller sociala förhållanden.

Kapitel 2

Europeiska Socialfonden

Artikel 146 (f.d. artikel 123)

För att förbättra arbetstagarnas sysselsättningsmöjligheter på den inre marknaden och på så sätt bidra till en höjning av levnadsstandarden skall en europeisk socialfond upprättas enligt nedan nämnda bestämmelser; den skall ha till uppgift att inom gemenskapen främja möjligheterna till sysselsättning och arbetstagarnas geografiska och yrkesmässiga rörlighet samt att underlätta deras anpassning till förändringar inom industrin och i produktionssystemen, särskilt genom yrkesutbildning och omskolning.

Artikel 147 (f.d. artikel 124)

Fonden skall förvaltas av kommissionen.

Kommissionen skall i denna uppgift biträddas av en kommitté som har en av kommissionens ledamöter som ordförande och som är sammansatt av företrädare för regeringarna samt arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer.

Artikel 148 (f.d. artikel 125)

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén besluta om genomförandebestämmelser för Europeiska socialfonden.

Kapitel 3**Utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor***Artikel 149 (f.d. artikel 126)*

1. Gemenskapen skall bidra till utvecklingen av en utbildning av god kvalitet genom att främja samarbetet mellan medlemsstaterna och genom att vid behov stödja och komplettera deras insatser, samtidigt som gemenskapen fullt ut skall respektera medlemsstaternas ansvar för undervisningens innehåll och utbildningssystemens organisation samt medlemsstaternas kulturella och språkliga mångfald.
2. Målen för gemenskapens insatser skall vara att
 - utveckla den europeiska dimensionen inom utbildningen särskilt genom undervisning i och spridning av medlemsstaternas språk.
 - främja rörligheten för studerande och lärare, bl.a. genom att verka för ett akademiskt erkännande av examensbevis och studietider,
 - främja samarbete mellan utbildningsanstalter,
 - utveckla informations- och erfarenhetsutbyte i frågor som är gemensamma för medlemsstaternas utbildningssystem,
 - främja utvecklingen av ungdoms- och ungdomsledarutbyte,
 - främja utvecklingen av distansundervisning.
3. Gemenskapen och medlemsstaterna skall främja samarbetet med tredje land och behöriga internationella organisationer på utbildningsområdet, särskilt Europarådet.

4. För att bidra till att de mål som anges i denna artikel uppnås, skall rådet
- enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén besluta om stimulansåtgärder som dock inte får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.
 - genom beslut med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta rekommendationer.

Artikel 150 (f.d. artikel 127)

1. Gemenskapen skall genomföra en yrkesutbildningspolitik som skall understödja och komplettera medlemsstaternas insatser, samtidigt som gemenskapen fullt ut skall respektera medlemsstaternas ansvar för yrkesutbildningens innehåll och organisation.
2. Målen för gemenskapens insatser skall vara att
 - underlätta anpassningen till industriella förändringar, särskilt genom yrkesutbildning och omskolning,
 - förbättra den grundläggande och fortsatta yrkesutbildningen för att underlätta inträde och återinträde på arbetsmarknaden,
 - underlätta tillträde till yrkesutbildning och främja rörligheten för yrkeslärare och för elever i sådan utbildning, särskilt de unga,
 - stimulera samarbete i fråga om yrkesutbildning mellan undervisningsanstalter och företag,
 - utveckla informations- och erfarenhetsutbyte i frågor som är gemensamma för medlemsstaternas yrkesutbildningssystem.
3. Gemenskapen och medlemsstaterna skall främja samarbetet med tredje land och behöriga internationella organisationer på yrkesutbildningens område.
4. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén besluta om åtgärder för att bidra till att de mål som anges i denna artikel uppnås, dock utan att dessa åtgärder får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.

AVDELNING XII (f.d. avdelning IX)

KULTUR

Artikel 151 (f.d. artikel 128)

1. Gemenskapen skall bidra till kulturens utveckling i medlemsstaterna med respekt för deras nationella och regionala mångfald samtidigt som gemenskapen skall framhäva det gemensamma kulturarvet.

2. Gemenskapens insatser skall syfta till att främja samarbetet mellan medlemsstaterna och vid behov stödja och komplettera deras verksamhet när det gäller

- att förbättra kunskaperna om och att sprida de europeiska folkens kultur och historia,
- att bevara och skydda det kulturarv som har europeisk betydelse,
- icke-kommersiellt kulturutbyte,
- konstnärligt och litterärt skapande, även inom den audiovisuella sektorn.

3. Gemenskapen och medlemsstaterna skall främja samarbetet med tredje land och behöriga internationella organisationer på kulturområdet, särskilt Europarådet.

4. Gemenskapen skall beakta de kulturella aspekterna då den handlar enligt andra bestämmelser i detta fördrag, särskilt för att respektera och främja sin kulturella mångfald.

5. För att bidra till att de mål som anges i denna artikel uppnås skall rådet

- enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Regionkommittén besluta om stimulansåtgärder som dock inte får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar; rådet skall besluta enhälligt under hela förfarandet enligt artikel 251,
- genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen anta rekommendationer.

AVDELNING XIII (f.d. avdelning X)

FOLKHÄLSA

Artikel 152 (f.d. artikel 129)

1. En hög hälsoskyddsnivå för människor skall säkerställas vid utformning och genomförande av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder.

Gemenskapens insatser, som skall komplettera den nationella politiken, skall inriktas på att förbättra folkhälsan, förebygga ohälsa och sjukdomar hos människor och undanröja faror för människors hälsa. Sådana insatser skall innefatta kamp mot de stora folksjukdomarna genom att främja forskning om deras orsaker, hur de överförs och hur de kan förebyggas samt hälsoupplysning och hälsoundervisning.

Gemenskapen skall komplettera medlemsstaternas insatser för att minska narkotikarelaterade hälsoskador, inklusive upplysning och förebyggande verksamhet.

2. Gemenskapen skall främja samarbete mellan medlemsstaterna på de områden som avses i denna artikel och vid behov stödja deras insatser.

Medlemsstaterna skall i samverkan med kommissionen inbördes samordna sin politik och sina program på de områden som avses i punkt 1. Kommissionen kan i nära kontakt med medlemsstaterna ta lämpliga initiativ för att främja en sådan samordning.

3. Gemenskapen och medlemsstaterna skall främja samarbetet med tredje land och behöriga internationella organisationer på folkhälsans område.

4. Rådet skall, enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, bidra till att de mål som anges i denna artikel uppnås genom att

- a) besluta om åtgärder för att fastställa höga kvalitets- och säkerhetsstandarder i fråga om organ och ämnen av mänskligt ursprung, blod och blodderivat; dessa åtgärder skall inte hindra någon medlemsstat från att upprätthålla eller införa strängare skyddsåtgärder,
- b) med undantag från artikel 37 besluta om sådana åtgärder på veterinär- och växtskyddsområdet som direkt syftar till att skydda folkhälsan,
- c) besluta om stimulansåtgärder som är utformade för att skydda och förbättra människors hälsa, dock utan att dessa åtgärder får omfatta någon harmonisering av medlemsstaternas lagar eller andra författningar.

Rådet kan också med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta rekommendationer för de syften som anges i denna artikel.

5. När gemenskapen handlar på folkhälsoområdet skall den fullt ut respektera medlemsstaternas ansvar för att organisera och ge hälso- och sjukvård. Särskilt får inte de åtgärder som avses i punkt 4 a påverka nationella bestämmelser om donation eller medicinsk användning av organ och blod.

AVDELNING XIV (f.d. avdelning XI)

KONSUMENTSKYDD

Artikel 153 (f.d. artikel 129a)

1. För att främja konsumenternas intressen och säkerställa en hög konsumentskyddsnivå skall gemenskapen bidra till att skydda konsumenternas hälsa, säkerhet och ekonomiska intressen samt till att främja deras rätt till information och utbildning och deras rätt att organisera sig för att tillvarata sina intressen.

2. Konsumentskyddskraven skall beaktas när gemenskapens övriga politik och verksamhet utformas och genomförs.
3. Gemenskapen skall bidra till att uppnå de mål som avses i punkt 1 genom
 - a) åtgärder som beslutas enligt artikel 95 inom ramen för förverkligandet av den inre marknaden,
 - b) åtgärder som understöder, kompletterar och övervakar medlemsstaternas politik.
4. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén besluta om de åtgärder som avses i punkt 3 b.
5. Åtgärder som beslutas enligt punkt 4 skall inte hindra någon medlemsstat från att upprätthålla eller införa strängare skyddsåtgärder. Sådana åtgärder måste vara förenliga med detta fördrag. Kommissionen skall underrättas om åtgärderna.

AVDELNING XV (f.d. avdelning XII)

TRANSEUROPEISKA NÄT

Artikel 154 (f.d. artikel 129b)

1. För att medverka till att de mål som anges i artiklarna 14 och 158 uppnås och för att göra det möjligt för unionsmedborgare, ekonomiska aktörer samt regionala och lokala samhällen att i full utsträckning utnyttja fördelarna med att skapa ett område utan inre gränser, skall gemenskapen bidra till att upprätta och utveckla transeuropeiska nät för infrastrukturerna inom transport-, telekommunikations- och energisektorerna.
2. Inom ramen för ett system med öppna och konkurrensutsatta marknader skall gemenskapens insatser inriktas på att främja de nationella nätens samtrafikförmåga och driftskompatibilitet samt tillträdet till sådana nät. Därvid skall särskild hänsyn tas till behovet av att förbinda öar, inlandsområden och randområden med gemenskapens centrala områden.

Artikel 155 (f.d. artikel 129c)

1. För att förverkliga de mål som anges i artikel 154
 - skall gemenskapen ställa upp en serie riktlinjer som omfattar mål, prioriteringar och huvudlinjer för de åtgärder som förutses när det gäller de transeuropeiska näten: i dessa riktlinjer skall projekt av gemensamt intresse preciseras,
 - skall gemenskapen genomföra de åtgärder som kan visa sig nödvändiga för att säkerställa nätens driftskompatibilitet, särskilt när det gäller teknisk standardisering,

- kan gemenskapen stödja projekt av gemensamt intresse som stöds av medlemsstaterna och som preciseras i de riktlinjer som avses i första strecksatsen, särskilt genom genomförbarhetsstudier, lånegarantier eller räntesubventioner; gemenskapen kan också genom den enligt artikel 161 upprättade sammanhållningsfonden bidra till finansieringen av särskilda infrastrukturprojekt på transportområdet inom medlemsstaterna.

Vid gemenskapens insatser skall hänsyn tas till projektens potentiella ekonomiska livskraft.

2. I samverkan med kommissionen skall medlemsstaterna inbördes samordna den politik på nationell nivå som kan få väsentlig betydelse för att förverkliga de mål som anges i artikel 154. Kommissionen får i nära samarbete med medlemsstaterna ta lämpliga initiativ för att främja en sådan samordning.

3. Gemenskapen kan besluta om att samarbeta med tredje land för att främja projekt av gemensamt intresse och för att säkerställa nätens driftskompatibilitet.

Artikel 156 (f.d. artikel 129d)

De riktlinjer och övriga åtgärder som avses i artikel 155.1 skall antas av rådet som skall besluta enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

Riktlinjer och projekt av gemensamt intresse som angår en medlemsstats territorium kräver den berörda medlemsstatens godkännande.

AVDELNING XVI (f.d. avdelning XIII)

INDUSTRI

Artikel 157 (f.d. artikel 130)

1. Gemenskapen och medlemsstaterna skall säkerställa att det finns nödvändiga förutsättningar för gemenskapsindustrins konkurrensförmåga.

För detta ändamål skall deras insatser, i överensstämmelse med ett system av öppna och konkurrensutsatta marknader, inriktas på att

- påskynda industrins anpassning till strukturförändringar,
- främja en miljö som är gynnsam för initiativ och för utveckling av företag inom hela gemenskapen, särskilt i fråga om små och medelstora företag,
- främja en miljö som är gynnsam för samarbete mellan företag,

— främja ett bättre utnyttjande av de industriella möjligheter som skapas genom politiken inom sektorerna för innovation, forskning och teknisk utveckling.

2. I samverkan med kommissionen skall medlemsstaterna samråda inbördes och vid behov samordna sina insatser. Kommissionen får ta lämpliga initiativ för att främja en sådan samordning.

3. Gemenskapen skall bidra till att förverkliga de mål som anges i punkt 1 genom sin politik och verksamhet enligt andra bestämmelser i detta fördrag. Rådet får enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, besluta om särskilda åtgärder för att stödja de insatser som görs av medlemsstaterna för att förverkliga de mål som anges i punkt 1.

Denna avdelning får inte utgöra en grund för gemenskapen att införa åtgärder som kan medföra att konkurrensen snedvrids.

AVDELNING XVII (f.d. avdelning XIV)

EKONOMISK OCH SOCIAL SAMMANHÅLLNING

Artikel 158 (f.d. artikel 130a)

För att främja en harmonisk utveckling inom hela gemenskapen skall denna utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska och sociala sammanhållning.

Gemenskapen skall särskilt sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna eller öarna, inbegripet landsbygdsområdena.

Artikel 159 (f.d. artikel 130b)

Medlemsstaterna skall bedriva och samordna sin ekonomiska politik i syfte även att uppnå de mål som anges i artikel 158. Vid utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och åtgärder och vid genomförandet av den inre marknaden skall de beakta målen i artikel 158 och bidra till att dessa uppnås. Gemenskapen skall även understödja strävandena att uppnå mål genom de åtgärder som den vidtar genom strukturfonderna (utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, Europeiska socialfonden, Europeiska regionala utvecklingsfonden), Europeiska investeringsbanken och andra befintliga finansieringsorgan.

Kommissionen skall vart tredje år lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om de framsteg som har gjorts för att uppnå ekonomisk och social sammanhållning och om hur de olika medel som anges i denna artikel har bidragit till detta. Denna rapport skall vid behov åtföljas av lämpliga förslag.

Om särskilda åtgärder behöver vidtas utanför fonderna och utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som beslutas inom ramen för gemenskapens övriga politik, skall rådet enhälligt besluta om sådana särskilda åtgärder på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

Artikel 160 (f.d. artikel 130c)

Europeiska regionala utvecklingsfondens syfte är att bistå med att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i gemenskapen genom att delta i utvecklingen och den strukturella anpassningen av regioner som utvecklas långsammare samt i omstruktureringen av industriregioner på tillbakagång.

Artikel 161 (f.d. artikel 130d)

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 162 skall rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen, med Europaparlamentets samtycke och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, fastställa strukturfondernas uppgifter, huvudmål och organisation, vilket kan omfatta en omgruppering av fonderna. Rådet skall enligt samma förfarande också fastställa de allmänna regler som skall tillämpas på fonderna och de bestämmelser som behövs för att säkerställa deras effektivitet och samordningen av fonderna med varandra och med andra befintliga finansieringsorgan.

En av rådet enligt samma förfarande upprättad sammanhållningsfond skall lämna ekonomiska bidrag till projekt på miljöområdet och till transeuropeiska nät inom infrastrukturen på transportområdet.

Artikel 162 (f.d. artikel 130e)

Rådet skall besluta om genomförandebestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

I fråga om utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket samt Europeiska socialfonden skall artiklarna 37 och 148 fortfarande tillämpas.

AVDELNING XVIII (f.d. avdelning XV)

FORSKNING OCH TEKNISK UTVECKLING

Artikel 163 (f.d. artikel 130f)

1. Gemenskapen skall ha som mål att stärka den vetenskapliga och teknologiska grunden för gemenskapsindustrin, att främja utvecklingen av dennas internationella konkurrensförmåga och att underlätta alla forskningsinsatser som anses nödvändiga enligt andra kapitel i detta fördrag.

2. För att uppnå detta skall gemenskapen inom hela sitt område stimulera företag, inklusive små och medelstora företag, forskningscentra och universitet i deras insatser för forskning och teknisk utveckling av hög kvalitet; gemenskapen skall stödja deras ansträngningar att samarbeta med varandra, främst i syfte att möjliggöra för företagen att fullt ut utnyttja den inre marknadens möjligheter, och detta särskilt genom att skapa tillträde till de nationella offentliga upphandlingsmarknaderna, genom att fastställa gemensamma standarder samt genom att avlägsna rättsliga och fiskala hinder för samarbetet.

3. Alla gemenskapens åtgärder enligt detta fördrag inom forskning och teknisk utveckling, inklusive demonstrationsprojekt, skall beslutas och genomföras enligt bestämmelserna i denna avdelning.

Artikel 164 (f.d. artikel 130g)

För att nå dessa mål skall gemenskapen som komplement till de verksamheter som bedrivs i medlemsstaterna

- a) genomföra program för forskning, teknisk utveckling och demonstration, varvid samarbete med och mellan företag, forskningscentra och universitet skall gynnas,
- b) främja samarbete på gemenskapsnivå med tredje land och internationella organisationer inom området för forskning, teknisk utveckling och demonstration,
- c) sprida och fullt ut utnyttja resultaten av verksamheter rörande forskning, teknisk utveckling och demonstration på gemenskapsnivå,
- d) stimulera utbildning och rörlighet för forskare inom gemenskapen.

Artikel 165 (f.d. artikel 130h)

1. Gemenskapen och medlemsstaterna skall samordna sin verksamhet inom forskning och teknisk utveckling för att säkerställa det inbördes sammanhanget mellan medlemsstaternas politik och gemenskapens politik.

2. I nära samarbete med medlemsstaterna får kommissionen ta alla lämpliga initiativ för att främja den samordning som avses i punkt 1.

Artikel 166 (f.d. artikel 130i)

1. Ett flerårigt ramprogram som anger alla gemenskapens verksamheter skall antas av rådet som skall besluta enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén.

Ramprogrammet skall

- fastställa de vetenskapliga och teknologiska mål som skall uppnås genom den verksamhet som anges i artikel 164 samt de prioriteringar som skall gälla i detta sammanhang,
- ange huvudlinjerna för denna verksamhet,
- fastställa det högsta totalbeloppet och de närmare villkoren för gemenskapens finansiella deltagande i ramprogrammet samt de planerade verksamheternas andelar.

2. Ramprogrammet skall anpassas eller utökas efterhand som förhållandena ändras.

3. Ramprogrammet skall genomföras genom särskilda program som utvecklas inom varje verksamhet. I varje särskilt program skall fastställas de närmare villkoren för genomförandet, programmets längd och de medel som bedöms nödvändiga. Summan av de belopp som bedöms nödvändiga och som fastställs i de särskilda programmen får inte överstiga det högsta totalbelopp som har fastställts för ramprogrammet och för varje verksamhet.

4. Rådet skall anta de särskilda programmen med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén.

Artikel 167 (f.d. artikel 130j)

För att genomföra det fleråriga ramprogrammet skall rådet

- fastställa regler för deltagande av företag, forskningscentra och universitet,
- fastställa regler för spridning av forskningsresultaten.

Artikel 168 (f.d. artikel 130k)

Vid genomförandet av det fleråriga ramprogrammet kan tilläggsprogram fastställas som endast vissa medlemsstater deltar i och som, om inte annat följer av ett eventuellt deltagande från gemenskapens sida, skall finansieras av dessa stater.

Rådet skall anta de regler som skall tillämpas på tilläggsprogrammen särskilt vad avser spridning av kunskap samt tillträde för andra medlemsstater.

Artikel 169 (f.d. artikel 130l)

Vid genomförandet av det fleråriga ramprogrammet får gemenskapen med de berörda medlemsstaternas samtycke vidta åtgärder för ett deltagande i sådana program för forskning och utveckling som har inletts av flera medlemsstater, inklusive ett deltagande i de organisationer som har skapats för att genomföra programmen.

Artikel 170 (f.d. artikel 130m)

Vid genomförandet av det fleråriga ramprogrammet får gemenskapen vidta åtgärder för samarbete på gemenskapsnivå med tredje land eller internationella organisationer inom forskning, teknisk utveckling och demonstration.

De närmare villkoren för detta samarbete kan bli föremål för sådana avtal mellan gemenskapen och berörda tredje parter som skall förhandlas fram och ingås enligt artikel 300.

Artikel 171 (f.d. artikel 130n)

Gemenskapen kan bilda gemensamma företag eller andra organisationer som krävs för att effektivt genomföra gemenskapens program för forskning, teknisk utveckling och demonstration.

Artikel 172 (f.d. artikel 130o)

Rådet skall med kvalificerad majoritet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, anta de bestämmelser som avses i artikel 171.

Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén anta de bestämmelser som avses i artiklarna 167, 168 och 169. Antagandet av tilläggsprogrammen kräver de berörda medlemsstaternas samtycke.

Artikel 173 (f.d. artikel 130p)

I början av varje år skall kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Rapporten skall särskilt avse dels verksamheterna inom området för forskning och teknisk utveckling och spridningen av resultaten av dessa verksamheter under det föregående året, dels arbetsprogrammet för det innevarande året.

AVDELNING XIX (f.d. avdelning XVI)

MILJÖ

Artikel 174 (f.d. artikel 130r)

1. Gemenskapens miljöpolitik skall bidra till att följande mål uppnås:

- Att bevara, skydda och förbättra miljön.
- Att skydda människors hälsa.
- Att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt.

— Att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem.

2. Gemenskapens miljöpolitik skall syfta till en hög skyddsnivå med beaktande av de olika artade förhållandena inom gemenskapens olika regioner. Den skall bygga på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren skall betala.

I detta sammanhang skall de harmoniseringsåtgärder som motsvarar miljöskyddskraven i förekommande fall innehålla en skyddsklausul som tillåter medlemsstaterna att av icke-ekonomiska miljömässiga skäl vidta provisoriska åtgärder, som skall vara föremål för ett kontrollförfarande på gemenskapsnivå.

3. När gemenskapen utarbetar sin miljöpolitik skall den beakta

- tillgängliga vetenskapliga och tekniska data,
- miljöförhållanden i gemenskapens olika regioner,
- de potentiella fördelar och kostnader som är förenade med att åtgärder vidtas eller inte vidtas,
- den ekonomiska och sociala utvecklingen i gemenskapen som helhet och den balanserade utvecklingen i dess regioner.

4. Inom sina respektive kompetensområden skall gemenskapen och medlemsstaterna samarbeta med tredje land och med behöriga internationella organisationer. De närmare villkoren för samarbete från gemenskapens sida kan bli föremål för avtal mellan gemenskapen och berörda tredje parter; avtalen skall förhandlas fram och ingås enligt artikel 300.

Föregående stycke skall inte inverka på medlemsstaternas behörighet att förhandla i internationella organ och att ingå internationella avtal.

Artikel 175 (f.d. artikel 130s)

1. Rådet skall enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén besluta om vilka åtgärder som skall vidtas av gemenskapen för att uppnå de mål som anges i artikel 174.

2. Med avvikelse från den beslutsordning som anges i punkt 1 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 95 skall rådet enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, besluta om

- bestämmelser av främst skattekaraktär,
- åtgärder som avser fysisk planering, markanvändning — med undantag av avfallshantering och åtgärder av allmän karaktär — och förvaltning av vattenresurser,

— åtgärder som väsentligt påverkar en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning.

Rådet får på det sätt som anges i föregående stycke definiera de i denna punkt avsedda frågorna i vilka beslut skall fattas med kvalificerad majoritet.

3. På andra områden skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén anta allmänna handlingsprogram som anger de mål som skall prioriteras.

Rådet skall enligt villkoren i punkt 1 respektive punkt 2 besluta om de åtgärder som behövs för att genomföra dessa program.

4. Utan att det påverkar vissa åtgärder av gemenskapskaraktär skall medlemsstaterna finansiera och genomföra miljöpolitiken.

5. Om en på bestämmelserna i punkt 1 grundad åtgärd innebär kostnader som anses oproportionerligt stora för en medlemsstats myndigheter skall rådet, utan att det påverkar tillämpningen av principen att förorenaren skall betala, i den rättsakt där åtgärden beslutas fastställa lämpliga bestämmelser om

— tillfälliga undantag och/eller

— ekonomiskt stöd ur den enligt artikel 161 upprättade sammanhållningsfonden.

Artikel 176 (f.d. artikel 130t)

De skyddsåtgärder som antas enligt artikel 175 skall inte hindra någon medlemsstat från att behålla eller införa strängare skyddsåtgärder. Sådana åtgärder måste vara förenliga med detta fördrag. De skall anmälas till kommissionen.

AVDELNING XX (f.d. avdelning XVII)

UTVECKLINGSSAMARBETE

Artikel 177 (f.d. artikel 130u)

1. Gemenskapens politik inom området för utvecklingssamarbete, som skall vara ett komplement till medlemsstaternas politik, skall främja

— en varaktig ekonomisk och social utveckling i utvecklingsländerna, särskilt i de mest missgynnade bland dessa,

— en harmonisk och successiv integration av utvecklingsländerna i världsekonomin,

— kampen mot fattigdomen i utvecklingsländerna.

2. Gemenskapens politik på detta område skall bidra till det allmänna målet att utveckla demokratin och rättsstaten samt till målet att respektera de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

3. Gemenskapen och medlemsstaterna skall uppfylla de åtaganden och beakta de mål som de har godkänt inom ramen för Förenta nationerna och andra behöriga internationella organisationer.

Artikel 178 (f.d. artikel 130v)

Gemenskapen skall beakta målen i artikel 177 då den genomför sådan politik som kan beröra utvecklingsländerna.

Artikel 179 (f.d. artikel 130w)

1. Utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i detta fördrag skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 besluta om de åtgärder som behövs för att främja de mål som anges i artikel 177. Sådana åtgärder kan ta formen av fleråriga program.

2. Europeiska investeringsbanken skall enligt villkoren i sin stadga bidra till att genomföra de åtgärder som avses i punkt 1.

3. Bestämmelserna i denna artikel skall inte påverka samarbetet med länderna i Afrika, Västindien och Stilla Havet inom ramen för AVS—EG-konventionen.

Artikel 180 (f.d. artikel 130x)

1. Gemenskapen och medlemsstaterna skall samordna sin politik inom området för utvecklingssamarbete och samråda med varandra om sina biståndsprogram, även inom internationella organisationer och på internationella konferenser. De kan vidta gemensamma åtgärder. Medlemsstaterna skall om det behövs bidra till att genomföra gemenskapens biståndsprogram.

2. Kommissionen får ta lämpliga initiativ för att främja den samordning som avses i punkt 1.

Artikel 181 (f.d. artikel 130y)

Inom sina respektive kompetensområden skall gemenskapen och medlemsstaterna samarbeta med tredje land och med behöriga internationella organisationer. De närmare villkoren för samarbete från gemenskapens sida kan bli föremål för avtal mellan gemenskapen och berörda tredje parter; avtalen skall förhandlas fram och ingås enligt artikel 300.

Föregående stycke skall inte inverka på medlemsstaternas behörighet att förhandla i internationella organ och att ingå internationella avtal.

FJÄRDE DELEN

ASSOCIERING AV UTOMEUROPEISKA LÄNDER OCH TERRITORIER

Artikel 182 (f.d. artikel 131)

Medlemsstaterna är ense om att med gemenskapen associera de utomeuropeiska länder och territorier som upprätthåller särskilda förbindelser med Danmark, Frankrike, Nederländerna och Förenade kungariket. Dessa länder och territorier, i det följande kallade "länder och territorier", är förtecknade i bilaga II till detta fördrag.

Syftet med associeringen skall vara att främja den ekonomiska och sociala utvecklingen i dessa länder och territorier samt att upprätta nära ekonomiska förbindelser mellan dem och gemenskapen som helhet.

I överensstämmelse med principerna i ingressen till detta fördrag skall associeringen av dessa länder och territorier i första hand främja invånarnas intressen och välbefinnande för att på så sätt föra dem mot den ekonomiska, sociala och kulturella utveckling som de eftersträvar.

Artikel 183 (f.d. artikel 132)

Associeringen skall ha följande mål:

1. Medlemsstaterna skall i handeln med dessa länder och territorier tillämpa samma regler som de enligt detta fördrag tillämpar inbördes.
2. Varje land eller territorium skall i handeln med medlemsstaterna och med de övriga länderna och territorierna tillämpa samma regler som det tillämpar gentemot den europeiska stat med vilken det upprätthåller särskilda förbindelser.
3. Medlemsstaterna skall bidra till de investeringar som behövs för den gradvisa utvecklingen av dessa länder och territorier.
4. För investeringar som finansieras av gemenskapen skall deltagande i anbud och leveranser vara öppet på samma villkor för alla fysiska och juridiska personer som är medborgare respektive hemmahörande i medlemsstaterna eller i dessa länder och territorier.
5. I förbindelserna mellan medlemsstaterna och dessa länder och territorier skall etableringsrätten för medborgare och bolag regleras enligt de bestämmelser och den ordning som anges i kapitlet om etableringsrätt samt på icke-diskriminerande grund om inte annat följer av särskilda bestämmelser som antagits enligt artikel 187.

Artikel 184 (f.d. artikel 133)

1. Tullar vid import till medlemsstaterna av varor med ursprung i dessa länder och territorier skall förbjudas vilket skall ske i takt med att tullarna förbjuds mellan medlemsstaterna enligt bestämmelserna i detta fördrag.

2. I varje land och territorium skall tullar vid import från medlemsstaterna och från de övriga länderna och territorierna förbjudas enligt bestämmelserna i artikel 25.

3. Länderna och territorierna får dock uppbära tullar som är nödvändiga för deras utveckling och industrialisering eller som har till syfte att öka statsinkomsterna.

De tullar som avses i föregående stycke får inte överstiga dem som gäller för import av varor från en medlemsstat med vilken landet eller territoriet upprätthåller särskilda förbindelser.

4. Punkt 2 skall inte tillämpas på länder och territorier som på grund av särskilda internationella förpliktelser redan tillämpar en icke-diskriminerande tulltaxa.

5. Införande eller ändring av tullsatser för varor som importeras till dessa länder och territorier får inte rättsligt eller i praktiken leda till direkt eller indirekt diskriminering av varor som importeras från de olika medlemsstaterna.

Artikel 185 (f.d. artikel 134)

Om tullnivån för varor från tredje land vid import till ett land eller territorium vid tillämpning av bestämmelserna i artikel 184.1 kan orsaka omläggning i handeln till nackdel för en medlemsstat, får denna begära att kommissionen föreslår övriga medlemsstater nödvändiga motåtgärder.

Artikel 186 (f.d. artikel 135)

Om inte annat följer av bestämmelserna om folkhälsa, allmän säkerhet och allmän ordning skall den fria rörligheten inom medlemsstaterna för arbetstagare från dessa länder och territorier samt inom dessa länder och territorier för arbetstagare från medlemsstaterna regleras av avtal, som skall ingås senare och som skall kräva medlemsstaternas enhälliga godkännande.

Artikel 187 (f.d. artikel 136)

Rådet skall med utgångspunkt i de resultat som uppnåtts inom ramen för dessa länders och territoriers associering med gemenskapen och på grundval av principerna i det här fördraget enhälligt anta bestämmelser om de närmare riktlinjerna för och förfarandet vid dessa länders och territoriers associering med gemenskapen.

Artikel 188 (f.d. artikel 136a)

Bestämmelserna i artiklarna 182—187 skall tillämpas beträffande Grönland, om inte annat följer av de särskilda bestämmelser för Grönland som fastställts i det protokoll om en särskild ordning för Grönland som fogats till detta fördrag.

FEMTE DELEN
GEMENSKAPENS INSTITUTIONER

AVDELNING I
INSTITUTIONELLA BESTÄMMELSER

Kapitel 1

Institutionerna

Avsnitt 1

Europaparlamentet

Artikel 189 (f.d. artikel 137)

Europaparlamentet, som skall bestå av företrädare för folken i de i gemenskapen samman-
slutna staterna, skall utöva de befogenheter som det har tilldelats genom detta fördrag.

Europaparlamentet skall bestå av högst sjuhundra ledamöter.

Artikel 190 (f.d. artikel 138)

1. Europaparlamentets företrädare för folken i de stater som slutit sig samman i gemen-
skapen skall väljas genom allmänna direkta val.
2. I varje medlemsstat skall följande antal företrädare i Europaparlamentet väljas:

Belgien	25
Danmark	16
Tyskland	99
Grekland	25
Spanien	64
Frankrike	87
Irland	15
Italien	87
Luxemburg	6
Nederländerna	31
Österrike	21
Portugal	25
Finland	16
Sverige	22
Förenade kungariket	87.

Om ändringar skall genomföras i denna punkt måste antalet företrädare som väljs i varje medlemsstat säkerställa en lämplig representation för folken i de stater som slutit sig samman i gemenskapen.

3. Företrädarna skall väljas för en period av fem år.

4. Europaparlamentet skall utarbeta ett förslag till allmänna direkta val enligt en i alla medlemsstater enhetlig ordning eller i enlighet med principer som är gemensamma för alla medlemsstater.

Efter samtycke från Europaparlamentet, som skall besluta med en majoritet av sina ledamöter, skall rådet enhälligt fastställa bestämmelser om detta och rekommendera medlemsstaterna att anta bestämmelserna i enlighet med deras konstitutionella föreskrifter.

5. Europaparlamentet skall efter att ha begärt ett yttrande från kommissionen och sedan rådet genom enhälligt beslut gett sitt godkännande fastställa regler och allmänna villkor för hur dess ledamöter skall utföra sina åligganden.

Artikel 191 (f.d. artikel 138a)

Politiska partier på europeisk nivå är viktiga som en integrationsfaktor inom unionen. De bidrar till att skapa ett europeiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas politiska vilja.

Artikel 192 (f.d. artikel 138b)

Europaparlamentet skall i den omfattning som anges i detta fördrag delta i den process som leder fram till antagandet av gemenskapsrättsakter genom att utöva sina befogenheter enligt förfarandet i artiklarna 251 och 252, genom att ge sitt samtycke eller genom att avge rådgivande yttranden.

Europaparlamentet får genom beslut av en majoritet av sina ledamöter anmoda kommissionen att lägga fram lämpliga förslag i frågor som enligt Europaparlamentets uppfattning kräver att en gemenskapsrättsakt utarbetas för att detta fördrag skall kunna genomföras.

Artikel 193 (f.d. artikel 138c)

Då Europaparlamentet fullgör sina uppgifter får det på begäran av en fjärdedel av sina ledamöter tillsätta en tillfällig undersökningskommitté för att — utan att detta inverkar på de befogenheter som genom detta fördrag tilldelas andra institutioner eller organ — undersöka påstådda överträdelser eller missförhållanden vid tillämpningen av gemenskapsrätten, såvida inte de påstådda förhållandena är föremål för en domstolsprövning och domstolsförfarandet ännu inte har avslutats.

Den tillfälliga undersökningskommittén skall upplösas när den har överlämnat sin rapport.

Närmare föreskrifter om utövandet av undersökningsrätten skall fastställas av Europaparlamentet, rådet och kommissionen i samförstånd.

Artikel 194 (f.d. artikel 138d)

Varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat skall ha rätt att ensam eller tillsammans med andra medborgare eller personer göra en framställning till Europaparlamentet i frågor som hör till gemenskapens verksamhetsområden och som direkt berör honom.

Artikel 195 (f.d. artikel 138e)

1. Europaparlamentet skall utse en ombudsman med befogenhet att från varje unionsmedborgare eller varje annan fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat ta emot klagomål om missförhållanden i gemenskapsinstitutionernas eller gemenskapsorganens verksamhet, med undantag för domstolen och förstainstansrätten då dessa utövar sina domstolsfunktioner.

Ombudsmannen skall inom ramen för sitt uppdrag företa de undersökningar som han finner berättigade, antingen på eget initiativ eller på grundval av de klagomål som framförs till honom direkt eller genom en ledamot av Europaparlamentet; detta gäller dock inte om de påstådda förhållandena är eller har varit föremål för ett domstolsförfarande. Om ombudsmannen konstaterar att ett missförhållande har förekommit, skall han hänskjuta frågan till den berörda institutionen som skall ha en frist på tre månader för att delge honom sina synpunkter. Ombudsmannen skall därefter lämna en rapport till Europaparlamentet och den berörda institutionen. Den klagande skall underrättas om resultatet av dessa undersökningar.

Ombudsmannen skall förelägga Europaparlamentet en årlig rapport om resultatet av sina undersökningar.

2. Ombudsmannen skall utses efter varje val till Europaparlamentet för dess valperiod. Ombudsmannen kan utses på nytt.

Ombudsmannen kan på begäran av Europaparlamentet avsättas av domstolen om han inte längre uppfyller de krav som ställs för att han skall kunna utföra sina uppgifter eller om han gjort sig skyldig till allvarlig försummelse.

3. Ombudsmannen skall vara fullständigt oavhängig i sin ämbetsutövning. Då han fullgör sina uppgifter får han inte vare sig begära eller ta emot instruktioner från något organ. Ombudsmannen får inte under sin ämbets tid utöva någon avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet.

4. Efter yttrande från kommissionen och med godkännande av rådet med kvalificerad majoritet skall Europaparlamentet fastställa regler och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning.

Artikel 196 (f.d. artikel 139)

Europaparlamentet skall hålla en årlig session. Det skall sammanträda utan särskild kallelse den andra tisdagen i mars.

Europaparlamentet får sammanträda till extra session på begäran av en majoritet av sina ledamöter samt på begäran av rådet eller kommissionen.

Artikel 197 (f.d. artikel 140)

Europaparlamentet skall välja sin ordförande och sitt presidium bland sina ledamöter.

Kommissionens ledamöter får närvara vid samtliga sammanträden och skall på egen begäran få uttala sig på kommissionens vägnar.

Kommissionen skall muntligen eller skriftligen besvara frågor som ställs till den av Europaparlamentet eller dess ledamöter.

Rådet skall höras av Europaparlamentet under de förutsättningar som rådet fastställer i sin arbetsordning.

Artikel 198 (f.d. artikel 141)

Om inte annat föreskrivs i detta fördrag, skall Europaparlamentet besluta med absolut majoritet av de avgivna rösterna.

I arbetsordningen skall fastställas när beslutförhet föreligger.

Artikel 199 (f.d. artikel 142)

Europaparlamentet skall anta sin arbetsordning genom beslut som biträds av majoriteten av parlamentets ledamöter.

Europaparlamentets protokoll skall offentliggöras enligt arbetsordningens bestämmelser.

Artikel 200 (f.d. artikel 143)

Europaparlamentet skall vid offentligt sammanträde diskutera den allmänna årsrapport som kommissionen förelägger parlamentet.

Artikel 201 (f.d. artikel 144)

Om ett förslag om misstroendevotum läggs fram rörande kommissionens verksamhet får Europaparlamentet inte ta ställning till förslaget förrän tidigast tre dagar efter det att detta framlagts och endast genom öppen omröstning.

Om förslaget om misstroendevotum antas med en majoritet av två tredjedelar av de avgivna rösterna och med majoritet av Europaparlamentets ledamöter, skall kommissionens ledamöter avgå. De skall fortsätta att handlägga löpande ärenden till dess de har ersatts enligt artikel 214. I så fall skall mandattiden för de ledamöter av kommissionen som utses att ersätta dem löpa ut samma dag som mandattiden skulle ha löpt ut för de ledamöter av kommissionen som samfällt har tvingats avgå.

Avsnitt 2

Rådet

Artikel 202 (f.d. artikel 145)

För att säkerställa att målen för detta fördrag uppnås skall rådet i enlighet med de bestämmelser som anges i fördraget

- se till att medlemsstaternas allmänna ekonomiska politik samordnas,
- ha befogenhet att fatta beslut,
- i de rättsakter som rådet antar ge kommissionen befogenhet att genomföra de regler som rådet beslutar. Rådet får uppställa närmare villkor för utövandet av denna befogenhet. Rådet kan också, i särskilda fall, förbehålla sig rätten att direkt utöva befogenheten att genomföra reglerna. De villkor som avses ovan måste stå i överensstämmelse med de principer och regler som rådet i förväg har fastställt genom enhälligt beslut på förslag från kommissionen och efter det att Europaparlamentet har yttrat sig.

Artikel 203 (f.d. artikel 146)

Rådet skall bestå av en företrädare för varje medlemsstat på ministernivå med befogenhet att fatta bindande beslut för denna medlemsstats regering.

Ordförandeskapet i rådet skall utövas av varje medlemsstat i sex månader åt gången enligt den turordning som bestäms genom enhälligt beslut av rådet.

Artikel 204 (f.d. artikel 147)

Rådet skall sammanträda efter kallelse av ordföranden, på dennes initiativ eller på begäran av någon rådsmedlem eller kommissionen.

Artikel 205 (f.d. artikel 148)

1. Om inte annat föreskrivs i detta fördrag skall rådets beslut fattas med en majoritet av medlemmarna.

2. När rådets beslut skall fattas med kvalificerad majoritet skall medlemsstaternas röster vägas på följande sätt:

Belgien	5
Danmark	3
Tyskland	10
Grekland	5
Spanien	8
Frankrike	10
Irland	3
Italien	10
Luxemburg	2
Nederländerna	5
Österrike	4
Portugal	5
Finland	3
Sverige	4
Förenade kungariket	10.

Rådets beslut skall fattas med minst:

— 62 röster när beslutet enligt detta fördrag skall fattas på förslag från kommissionen,

— 62 röster från minst 10 medlemsstater i andra fall.

3. Att personligen närvarande eller företrädde medlemmar avstår från att rösta hindrar inte att rådet fattar beslut som kräver enhällighet.

Artikel 206 (f.d. artikel 150)

Ingen rådsmedlem får vid omröstning företräda mer än en annan medlem.

Artikel 207 (f.d. artikel 151)

1. En kommitté som består av medlemsstaternas ständiga representanter skall ansvara för att förbereda rådets arbete och att utföra de uppdrag som rådet ger den. Kommittén får fatta beslut i procedurfrågor i de fall som föreskrivs i rådets arbetsordning.

2. Rådet skall biträdas av ett generalsekretariat som skall lyda under en generalsekreterare, som är den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och som skall biträdas av en ställföreträdande generalsekreterare, vilken skall ansvara för verksamheten

vid generalsekretariatet. Generalsekreteraren och den ställföreträdande generalsekreteraren skall utses av rådet genom enhälligt beslut.

Rådet skall besluta om generalsekretariatets organisation.

3. Rådet skall anta sin egen arbetsordning.

För tillämpningen av artikel 255.3 skall rådet i sin arbetsordning utarbeta villkoren för allmänhetens tillgång till rådets handlingar. För tillämpningen av denna punkt skall rådet fastställa de fall då det skall anses handla i sin egenskap av lagstiftare, i syfte att medge större tillgång till handlingar i dessa fall, samtidigt som effektiviteten i beslutsprocessen bevaras. När rådet handlar i sin egenskap av lagstiftare skall omröstningsresultaten och röstmotiveringarna samt uttalandena till protokollet alltid offentliggöras.

Artikel 208 (f.d. artikel 152)

Rådet får anmoda kommissionen att företa de utredningar som rådet finner nödvändiga för att förverkliga de gemensamma målen samt att förelägga rådet lämpliga förslag.

Artikel 209 (f.d. artikel 153)

Rådet skall efter yttrande från kommissionen fastställa stadgar för de kommittéer som föreskrivs i detta fördrag.

Artikel 210 (f.d. artikel 154)

Rådet skall med kvalificerad majoritet fastställa löner, arvoden och pensioner för kommissionens ordförande och ledamöter, domstolens ordförande, domare, generaladvokater och justitiesekreterare. Rådet skall med samma majoritet också fastställa alla betalningar som utgår i stället för sådan ersättning.

Avsnitt 3

Kommissionen

Artikel 211 (f.d. artikel 155)

För att säkerställa den gemensamma marknadens funktion och utveckling skall kommissionen

— övervaka tillämpningen av bestämmelserna i detta fördrag och av bestämmelser som antagits av institutionerna med stöd av fördraget,

- lämna rekommendationer eller yttranden i ämnen som behandlas i detta fördrag, om fördraget uttryckligen anger detta eller kommissionen anser det nödvändigt,
- ha befogenhet att själv fatta beslut och medverka vid tillkomsten av rådets och Europaparlamentets rättsakter på de villkor som anges i fördraget,
- utöva de befogenheter som rådet ger kommissionen för att genomföra de regler som fastställts av rådet.

Artikel 212 (f.d. artikel 156)

Kommissionen skall årligen, senast en månad före öppnandet av Europaparlamentets session offentliggöra en allmän rapport om gemenskapens verksamhet.

Artikel 213 (f.d. artikel 157)

1. Kommissionen skall bestå av 20 ledamöter som utses på grundval av sin allmänna duglighet och vars oavhängighet inte kan ifrågasättas.

Antalet ledamöter av kommissionen får ändras genom enhälligt beslut av rådet.

Endast medborgare i medlemsstaterna får vara ledamöter av kommissionen.

I kommissionen måste ingå minst en medborgare från varje medlemsstat men högst två ledamöter av kommissionen får vara av samma nationalitet.

2. Ledamöterna av kommissionen skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

Vid fullgörandet av dessa skyldigheter skall de inte vare sig begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ. De skall avhålla sig från varje handling som är oförenlig med deras skyldigheter. Varje medlemsstat förbinder sig att respektera denna princip och att inte söka påverka kommissionens ledamöter när de utför sina uppgifter.

Ledamöterna av kommissionen får inte under sin ämbets tid utöva någon annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet. De skall när de tillträder avge en högtidlig försäkran att såväl under som efter sin ämbets tid respektera de förpliktelser som följer med ämbetet, särskilt deras skyldighet att iakttä redbarhet och visa omdöme vid mottagande av vissa uppdrag eller förmaner efter ämbets tiden. Om dessa förpliktelser åsidosätts får domstolen, på begäran av rådet eller kommissionen, allt efter omständigheterna besluta antingen att den berörda ledamoten skall avsättas från ämbetet enligt artikel 216 eller berövas rätten till pension eller andra förmaner i dess ställe.

Artikel 214 (f.d. artikel 158)

1. Ledamöterna av kommissionen skall utses enligt förfarandet i punkt 2 för en tid av fem år, om inte i förekommande fall annat följer av artikel 201.

Deras mandat kan förnyas.

2. Medlemsstaternas regeringar skall i samförstånd nominera den person som de vill utse till kommissionens ordförande; nomineringen skall godkännas av Europaparlamentet.

Medlemsstaternas regeringar skall i samförstånd med den nominerade ordföranden nominera de övriga personer som de vill utse till ledamöter av kommissionen.

Ordföranden och de övriga ledamöter av kommissionen som har nominerats på detta sätt skall samfällt godkännas vid en omröstning i Europaparlamentet. Efter Europaparlamentets godkännande skall medlemsstaternas regeringar i samförstånd utse ordföranden och de övriga ledamöterna av kommissionen.

Artikel 215 (f.d. artikel 159)

En kommissionsledamots ämbete skall, fränsett vid normala ny tillsättningar och vid dödsfall, upphöra när ledamoten begär sitt entledigande eller avsätts.

För den avgående ledamotens återstående mandattid skall en ersättare utses av medlemsstaternas regeringar i samförstånd. Rådet får enhälligt besluta att någon ersättare inte behöver utses.

Om ordföranden begär sitt entledigande, avsätts eller dör, skall en ersättare utses för återstoden av hans mandattid. Förfarandet enligt artikel 214.2 skall tillämpas när en sådan skall utses.

En ledamot av kommissionen skall kvarstå i ämbetet till dess en ersättare har utsetts utom vid fall av avsättning enligt artikel 216.

Artikel 216 (f.d. artikel 160)

Om en ledamot av kommissionen inte längre uppfyller de krav som ställs för att han skall kunna utföra sina uppgifter eller om han har gjort sig skyldig till allvarlig försummelse, får domstolen på begäran av rådet eller kommissionen avsätta honom.

Artikel 217 (f.d. artikel 161)

Kommissionen får utse en eller två vice ordförande bland sina ledamöter.

Artikel 218 (f.d. artikel 162)

1. Rådet och kommissionen skall samråda och i samförstånd reglera formerna för sitt samarbete.
2. Kommissionen skall anta sin arbetsordning för att säkerställa att både den själv och dess avdelningar fullgör sina uppgifter enligt detta fördrag. Den skall se till att arbetsordningen offentliggörs.

Artikel 219 (f.d. artikel 163)

Kommissionen skall arbeta under politisk ledning av sin ordförande.

Kommissionen skall fatta sina beslut med en majoritet av det antal ledamöter som anges i artikel 213.

Kommissionen kan sammanträda med giltig verkan endast om det antal ledamöter som fastställts i arbetsordningen är närvarande.

Avsnitt 4**Domstolen***Artikel 220 (f.d. artikel 164)*

Domstolen skall säkerställa att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning av detta fördrag.

Artikel 221 (f.d. artikel 165)

Domstolen skall ha 15 domare.

Domstolen skall sammanträda i plenum. Den får dock inom sig upprätta avdelningar med tre, fem eller sju domare med uppgift att göra vissa förberedande utredningar eller att avgöra vissa grupper av ärenden i enlighet med föreskrifter som fastställts för dessa ändamål.

Domstolen skall sammanträda i plenum när en medlemsstat eller en gemenskapsinstitution som är part i ärendet begär det.

På begäran av domstolen får rådet genom enhälligt beslut öka antalet domare och göra nödvändiga ändringar i andra och tredje styckena i denna artikel och i artikel 223 andra stycket.

Artikel 222 (f.d. artikel 166)

Domstolen skall biträdas av åtta generaladvokater. Dock skall en nionde generaladvokat utses för tiden från och med den 1 januari 1995 till och med den 6 oktober 2000.

För att biträda domstolen då denna fullgör sin uppgift enligt artikel 220 skall generaladvokaterna, fullständigt opartiskt och oavhängigt, vid offentliga domstolscessioner lägga fram motiverade yttranden i ärenden som handläggs vid domstolen.

På begäran av domstolen får rådet genom enhälligt beslut utöka antalet generaladvokater och göra nödvändiga ändringar i artikel 223 tredje stycket.

Artikel 223 (f.d. artikel 167)

Domarna och generaladvokaterna skall utses bland personer vilkas oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av de högsta domarämbetena i hemlandet eller är jurister med allmänt erkända kvalifikationer; de skall utses för sex år av medlemsstaternas regeringar i samförstånd.

En del av domartjänsterna skall nytillsättas vart tredje år. Då skall omväxlande åtta och sju domare utses.

En del av tjänsterna som generaladvokat skall nytillsättas vart tredje år. Då skall fyra generaladvokater utses.

Avgående domare och generaladvokater kan utnämnas på nytt.

Domarna skall bland sig välja domstolens ordförande för en tid av tre år. Han kan återväljas.

Artikel 224 (f.d. artikel 168)

Domstolen skall utse sin justitiesekreterare och fastställa instruktion för denne.

Artikel 225 (f.d. artikel 168a)

1. Till domstolen skall knytas en förstainstansrätt med behörighet att i första instans pröva och avgöra vissa enligt punkt 2 bestämda grupper av ärenden, i vilka rätt att överklaga till domstolen föreligger endast i rättsfrågor och i enlighet med de villkor som fastställts i stadgan. Förstainstansrätten skall inte vara behörig att pröva och avgöra frågor som hänskjutits för förhandsavgöranden enligt artikel 234.

2. På begäran av domstolen och efter att ha hört Europaparlamentet och kommissionen skall rådet genom enhälligt beslut bestämma de grupper av ärenden som avses i punkt 1 och förstainstansrättens sammansättning samt anta nödvändiga ändringar i och tillägg till domstolens stadga. Om inte rådet bestämmer annat, skall de bestämmelser i detta fördrag som avser domstolen, särskilt bestämmelserna i protokollet om domstolens stadga, tillämpas på förstainstansrätten.

3. Ledamöterna av förstainstansrätten skall utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av domarämbeten; de skall

utses för sex år av medlemsstaternas regeringar i samförstånd. En del av ledamöterna skall nytillsättas vart tredje år. Avgående ledamöter kan utnämnas på nytt.

4. Förstainstansrätten skall fastställa sina rättegångsregler i samförstånd med domstolen. Dessa regler kräver rådets enhälliga godkännande.

Artikel 226 (f.d. artikel 169)

Om kommissionen anser att en medlemsstat har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt detta fördrag, skall kommissionen avge ett motiverat yttrande i ärendet efter att ha givit den berörda staten tillfälle att inkomma med sina synpunkter.

Om den berörda staten inte rättar sig efter yttrandet inom den tid som angivits av kommissionen, får denna föra ärendet vidare till domstolen.

Artikel 227 (f.d. artikel 170)

En medlemsstat som anser att en annan medlemsstat har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt detta fördrag får anhängiggöra ärendet vid domstolen.

Innan en medlemsstat väcker talan mot en annan medlemsstat på grund av ett påstått åsidosättande av en skyldighet enligt detta fördrag, skall den lägga fram saken för kommissionen.

Kommissionen skall avge ett motiverat yttrande efter det att var och en av de berörda staterna beretts tillfälle att skriftligen och muntligen lägga fram sin egen sak och yttra sig över vad motparten anfört.

Om kommissionen inte yttrat sig inom tre månader efter det att saken lagts fram för den, skall detta inte hindra att ärendet anhängiggörs vid domstolen.

Artikel 228 (f.d. artikel 171)

1. Om domstolen finner att en medlemsstat har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt detta fördrag, skall denna stat vidta de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom.

2. Om kommissionen anser att den berörda medlemsstaten inte har vidtagit sådana åtgärder skall kommissionen, efter att ha gett staten tillfälle att framföra sina synpunkter, avge ett motiverat yttrande i vilket den preciserar på vilka punkter den berörda medlemsstaten har underlåtit att följa domstolens dom.

Om den berörda medlemsstaten underlåter att inom den tidsfrist som kommissionen bestämt vidta de åtgärder som krävs för att följa domstolens dom, får kommissionen väcka talan vid domstolen. Därvid skall kommissionen ange det standardbelopp eller det vite som den med hänsyn till omständigheterna anser det lämpligt att den berörda medlemsstaten skall betala.

Om domstolen finner att den berörda medlemsstaten har underlåtit att efterkomma dess dom, kan den förelägga staten att betala ett standardbelopp eller ett vite.

Detta förfarande skall inte inverka på tillämpningen av artikel 227.

Artikel 229 (f.d. artikel 172)

I de förordningar som Europaparlamentet och rådet gemensamt eller rådet ensamt antar enligt bestämmelserna i detta fördrag får domstolen ges en obegränsad behörighet i fråga om de påföljder som föreskrivs i förordningarna.

Artikel 230 (f.d. artikel 173)

Domstolen skall granska lagenligheten av de rättsakter som antas av Europaparlamentet och rådet gemensamt, av rådet, av kommissionen eller av ECB och som inte är rekommendationer och yttranden, samt sådana rättsakter som antas av Europaparlamentet och som skall ha rättsverkan i förhållande till tredje man.

För detta ändamål skall domstolen vara behörig att pröva talan som väcks av en medlemsstat, av rådet eller av kommissionen rörande bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av detta fördrag eller av någon rättsregel som gäller dess tillämpning eller rörande maktmissbruk.

Domstolen skall på samma villkor vara behörig att pröva en talan som Europaparlamentet, revisionsrätten och ECB väcker för att tillvarata sina rättigheter.

Varje fysisk eller juridisk person får på samma villkor väcka talan mot ett beslut som är riktat till honom eller mot ett beslut som, även om det utfärdats i form av en förordning eller ett beslut riktat till en annan person, direkt och personligen berör honom.

Talan som avses i denna artikel skall väckas inom två månader från den dag då åtgärden offentliggjordes eller delgavs klaganden eller, om så inte skett, från den dag då denne fick kännedom om åtgärden allt efter omständigheterna.

Artikel 231 (f.d. artikel 174)

Om talan är välgrundad, skall domstolen förklara den berörda rättsakten ogiltig.

Vad gäller förordningar skall dock domstolen, om den anser det nödvändigt, ange vilka verkningar av den ogiltigförklarade förordningen som skall betraktas som bestående.

Artikel 232 (f.d. artikel 175)

Om Europaparlamentet, rådet eller kommissionen i strid med detta fördrag underlåter att vidta åtgärder, får medlemsstaterna och gemenskapens övriga institutioner väcka talan vid domstolen för att få överträdelsen fastslagen.

En sådan talan skall endast tas upp om den berörda institutionen dessförinnan anmodats att vidta åtgärder. Om institutionen inom två månader efter denna anmodan inte tagit ställning får talan väckas inom en ytterligare frist av två månader.

Varje fysisk eller juridisk person får på de villkor som anges i föregående stycken föra talan vid domstolen om att någon av gemenskapens institutioner underlåtit att till personen i fråga rikta någon annan rättsakt än en rekommendation eller ett yttrande.

Domstolen skall på samma villkor vara behörig att pröva en talan som har väckts av ECB inom ECB:s kompetensområde eller som har väckts mot ECB.

Artikel 233 (f.d. artikel 176)

Den eller de institutioner vars rättsakt har förklarats ogiltig eller vars underlåtenhet att agera har förklarats strida mot detta fördrag skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domen.

Denna skyldighet skall inte påverka någon förpliktelse som kan följa av tillämpningen av artikel 288 andra stycket.

Denna artikel skall även tillämpas på ECB.

Artikel 234 (f.d. artikel 177)

Domstolen skall vara behörig att meddela förhandsavgöranden angående

- a) tolkningen av detta fördrag,
- b) giltigheten och tolkningen av rättsakter som beslutas av gemenskapens institutioner och av ECB,
- c) tolkningen av stadgar för organ som upprättats genom rättsakter som beslutats av rådet, när stadgarna föreskriver detta.

När en sådan fråga uppkommer vid en domstol i en medlemsstat får den domstolen, om den anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.

När en sådan fråga uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, skall den nationella domstolen föra frågan vidare till domstolen.

Artikel 235 (f.d. artikel 178)

Domstolen skall vara behörig att avgöra tvister om sådant skadestånd som avses i artikel 288 andra stycket.

Artikel 236 (f.d. artikel 179)

Domstolen skall vara behörig att avgöra alla tvister mellan gemenskapen och dess anställda inom de gränser och på de villkor som fastställts i tjänsteföreskrifterna eller som följer av anställningsvillkoren.

Artikel 237 (f.d. artikel 180)

Domstolen skall inom de gränser som anges nedan vara behörig att avgöra tvister om

- a) fullgörandet av medlemsstaternas förpliktelser enligt Europeiska investeringsbankens stadga; bankens styrelse skall i detta avseende ha de befogenheter som tilldelats kommissionen i artikel 226,
- b) beslut av Europeiska investeringsbankens råd; varje medlemsstat, kommissionen och bankens styrelse får väcka talan i dessa frågor på de villkor som anges i artikel 230,
- c) beslut av Europeiska investeringsbankens styrelse; talan mot dessa beslut får endast föras av medlemsstaterna eller kommissionen på de villkor som anges i artikel 230 och endast på den grund att de formföreskrifter som avses i artikel 21.2, 21.5, 21.6 och 21.7 i bankens stadga har åsidosatts,
- d) fullgörandet av de nationella centralbankernas förpliktelser enligt detta fördrag och ECBS-stadgan. Därvid skall ECB-rådet gentemot de nationella centralbankerna ha samma befogenheter som enligt artikel 226 tillkommer kommissionen gentemot medlemsstaterna. Om domstolen finner att en nationell centralbank har underlåtit att fullgöra en förpliktelse enligt detta fördrag, skall banken vidta de åtgärder som behövs för att följa domstolens dom.

Artikel 238 (f.d. artikel 181)

Domstolen skall vara behörig att träffa avgöranden med stöd av en skiljedomsklausul i ett offentligrättsligt eller privaträttsligt avtal, som ingåtts av gemenskapen eller för dess räkning.

Artikel 239 (f.d. artikel 182)

Domstolen skall vara behörig att avgöra varje tvist mellan medlemsstater som berör ämnesområden som regleras i detta fördrag, om tvisten hänskjuts till domstolen enligt ett särskilt avtal mellan parterna.

Artikel 240 (f.d. artikel 183)

Utom i de fall där domstolen är behörig enligt detta fördrag skall tvister i vilka gemenskapen är part inte på denna grund vara undantagna från de nationella domstolarnas behörighet.

Artikel 241 (f.d. artikel 184)

Utan hinder av att den frist som avses i artikel 230 femte stycket har löpt ut får parterna i en tvist om en förordning som Europaparlamentet och rådet gemensamt, rådet, kommissionen eller ECB har antagit, med stöd av artikel 230 andra stycket inför domstolen göra gällande att förordningen inte skall tillämpas.

Artikel 242 (f.d. artikel 185)

Talan som förs vid domstolen skall inte hindra verkställighet. Domstolen får dock om den anser att omständigheterna så kräver förordna om uppskov med verkställigheten av den påtalade rättsakten.

Artikel 243 (f.d. artikel 186)

I ärenden som anhängiggjorts vid domstolen får denna föreskriva nödvändiga interimistiska åtgärder.

Artikel 244 (f.d. artikel 187)

Domstolens domar skall vara verkställbara enligt artikel 256.

Artikel 245 (f.d. artikel 188)

Domstolens stadga finns i ett särskilt protokoll.

Rådet får genom enhälligt beslut på begäran av domstolen och efter att ha hört kommissionen och Europaparlamentet ändra bestämmelserna i avdelning III i stadgan.

Domstolen skall anta sina rättegångsregler. Dessa skall kräva enhälligt godkännande av rådet.

Avsnitt 5

Revisionsrätten

Artikel 246 (f.d. artikel 188a)

Revisionsrätten skall revidera räkenskaperna.

Artikel 247 (f.d. artikel 188b)

1. Revisionsrätten skall ha 15 ledamöter.
2. Ledamöterna av revisionsrätten skall utses bland personer som i sina respektive länder hör till eller har hört till externa revisionsorgan eller som är kvalificerade för detta ämbete. Deras oavhängighet får inte kunna ifrågasättas.
3. Ledamöterna av revisionsrätten skall utses för sex år av rådet som skall fatta sitt beslut enhälligt och efter att ha hört Europaparlamentet.

Ledamöterna av revisionsrätten kan utnämnas på nytt.

Dessa skall bland sig välja revisionsrättens ordförande för en tid av tre år. Ordföranden kan återväljas.

4. Ledamöterna av revisionsrätten skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

Vid fullgörandet av dessa skyldigheter skall de inte vare sig begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ. De skall avhålla sig från varje handling som är oförenlig med deras skyldigheter.

5. Ledamöterna av revisionsrätten får inte under sin ämbets tid utöva någon annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet. De skall när de tillträder avge en högtidlig försäkran att såväl under som efter sin ämbets tid respektera de förpliktelser som följer av ämbetet, särskilt deras skyldighet att iaktta redbarhet och visa omdöme vid mottagande av vissa uppdrag eller förmåner efter ämbets tiden.

6. Ämbetet för en ledamot av revisionsrätten skall, fränsett vid normala nytillsättningar och vid dödsfall, upphöra när ledamoten begär sitt entledigande eller avsätts genom ett avgörande av domstolen enligt punkt 7.

För den återstående mandattiden skall en ersättare utses.

Utom vid avsättning skall ledamöterna av revisionsrätten kvarstå i ämbetet till dess att de ersatts.

7. En ledamot av revisionsrätten får endast skiljas från sitt ämbete eller berövas rätten till pension eller andra förmåner i dess ställe, om domstolen på begäran av revisionsrätten finner att han inte längre uppfyller de förutsättningar som krävs eller fullgör de skyldigheter som följer av ämbetet.

8. Rådet skall med kvalificerad majoritet fastställa anställningsvillkoren för revisionsrättens ordförande och ledamöter, särskilt deras löner, arvoden och pensioner. Rådet skall också med samma majoritet fastställa alla betalningar som utgår i stället för sådan ersättning.

9. De bestämmelser i protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna som är tillämpliga på domstolens domare, skall också tillämpas på ledamöterna av revisionsrätten.

Artikel 248 (f.d. artikel 188c)

1. Revisionsrätten skall granska räkenskaperna över gemenskapens samtliga inkomster och utgifter. Den skall också granska räkenskaperna över samtliga inkomster och utgifter för varje organ som gemenskapen har upprättat, i den mån inte den rättsakt varigenom organet upprättats utesluter en sådan granskning.

Revisionsrätten skall avge en förklaring till Europaparlamentet och rådet om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet denna förklaring skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. Revisionsrätten skall pröva om samtliga inkomster och utgifter varit lagliga och korrekta och om den ekonomiska förvaltningen varit sund. Därvid skall den särskilt rapportera om alla fall av oegentligheter.

Granskningen av inkomsterna skall ske på grundval av både fastställda inkomstbelopp och inkomstbelopp som betalats in till gemenskapen.

Granskningen av utgifterna skall ske på grundval av både gjorda åtaganden och verkställda utbetalningar.

Dessa granskningar får göras innan räkenskaperna avslutas för det ifrågavarande budgetåret.

3. Granskningen skall grundas på bokföringsmaterial och vid behov ske på platsen i gemenskapens övriga institutioner, i lokalerna hos varje organ som förvaltar inkomster eller utgifter för gemenskapens räkning och i medlemsstaterna, inbegripet i lokalerna hos varje fysisk eller juridisk person som erhåller betalningar från budgeten. I medlemsstaterna skall granskningen genomföras i samarbete med de nationella revisionsorganen eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, i samarbete med behöriga nationella myndigheter. Revisionsrätten och medlemsstaternas nationella revisionsorgan skall samarbeta i en anda av förtroende och med bibehållet oberoende. Dessa organ eller myndigheter skall underrätta revisionsrätten om de avser att delta i granskningen.

Gemenskapens övriga institutioner, alla organ som förvaltar inkomster eller utgifter för gemenskapens räkning, alla fysiska eller juridiska personer som erhåller betalningar från budgeten samt de nationella revisionsorganen eller, om dessa inte har nödvändiga befogenheter, behöriga nationella myndigheter, skall på revisionsrättens begäran till denna överlämna de handlingar eller den information som rätten behöver för att kunna fullgöra sin uppgift.

När det gäller Europeiska investeringsbankens förvaltning av gemenskapens utgifter och inkomster skall revisionsrättens rätt till tillgång till den information som innehas av banken regleras av en överenskommelse mellan rätten, banken och kommissionen. Om ingen sådan överenskommelse finns, skall rätten likväl ha tillgång till den information som är nödvändig för att granska de gemenskapsutgifter och gemenskapsinkomster som banken förvaltar.

4. Revisionsrätten skall upprätta en årsrapport efter utgången av varje budgetår. Denna skall överlämnas till gemenskapens övriga institutioner och tillsammans med institutionernas yttranden över revisionsrättens iakttagelser offentliggöras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Revisionsrätten får också när som helst framföra iakttagelser i särskilda frågor, speciellt i form av särskilda rapporter, och yttra sig på begäran av någon av gemenskapens övriga institutioner.

Den skall anta sina årsrapporter, särskilda rapporter eller yttranden med en majoritet av sina ledamöter.

Den skall biträda Europaparlamentet och rådet när dessa utövar sina kontrollbefogenheter i fråga om genomförandet av budgeten.

Kapitel 2

Gemensamma bestämmelser för flera institutioner

Artikel 249 (f.d. artikel 189)

För att fullgöra sina uppgifter och enligt bestämmelserna i detta fördrag skall Europaparlamentet och rådet gemensamt, rådet eller kommissionen utfärda förordningar och direktiv, fatta beslut samt avge rekommendationer eller yttranden.

En förordning skall ha allmän giltighet. Den skall till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat.

Ett direktiv skall med avseende på det resultat som skall uppnås vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, men skall överlåta åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet.

Ett beslut skall till alla delar vara bindande för dem som det är riktat till.

Rekommendationer och yttranden skall inte vara bindande.

Artikel 250 (f.d. artikel 189a)

1. När rådet enligt detta fördrag fattar beslut om förslag från kommissionen krävs enhällighet för att ändra förslaget, om inte annat följer av artikel 251.4 och 251.5.
2. Så länge rådet inte har fattat något beslut, får kommissionen ändra sitt förslag när som helst under de förfaranden som leder fram till att en gemenskapsrättsakt antas.

Artikel 251 (f.d. artikel 189b)

1. När det i detta fördrag hänvisas till denna artikel för antagandet av en rättsakt, skall följande förfarande tillämpas.
2. Kommissionen skall lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet.

Efter att ha inhämtat Europaparlamentets yttrande

- får rådet med kvalificerad majoritet, om det godkänner alla ändringar i Europaparlamentets yttrande, anta det på så sätt ändrade förslaget till rättsakt,
- får rådet med kvalificerad majoritet, om Europaparlamentet inte föreslår några ändringar, anta den föreslagna rättsakten,
- skall rådet i övriga fall med kvalificerad majoritet anta en gemensam ståndpunkt som skall delges Europaparlamentet. Rådet skall lämna Europaparlamentet en fullständig redogörelse för grunderna för sin gemensamma ståndpunkt. Kommissionen skall lämna Europaparlamentet en fullständig redogörelse för sin ståndpunkt.

Om Europaparlamentet inom tre månader efter en sådan delgivning

- a) godkänner den gemensamma ståndpunkten, eller inte har fattat något beslut, skall rättsakten i fråga anses som antagen i enlighet med den gemensamma ståndpunkten,
- b) med en absolut majoritet av sina ledamöter avvisar den gemensamma ståndpunkten, skall den föreslagna rättsakten anses som icke antagen,
- c) med en absolut majoritet av sina ledamöter föreslår ändringar i den gemensamma ståndpunkten, skall den ändrade texten översändas till rådet och till kommissionen; kommissionen skall yttra sig över ändringarna.

3. Om rådet inom tre månader efter det att ärendet har hänskjutits dit med kvalificerad majoritet godkänner alla Europaparlamentets ändringar, skall rättsakten i fråga anses som antagen i form av den på så sätt ändrade gemensamma ståndpunkten; rådet skall dock besluta enhälligt om ändringar som kommissionen har avstyrkt. Om rådet inte godkänner alla än-

dringar, skall rådets ordförande i samförstånd med Europaparlamentets ordförande inom sex veckor sammankalla förlikningskommittén.

4. Förlikningskommittén, som skall bestå av rådets medlemmar eller företrädare för dessa och lika många företrädare för Europaparlamentet, skall ha till uppgift att med en kvalificerad majoritet av rådets medlemmar eller företrädarna för dessa och en majoritet av företrädarna för Europaparlamentet uppnå enighet om ett gemensamt utkast. Kommissionen skall delta i förlikningskommitténs arbete och ta alla nödvändiga initiativ för att närma Europaparlamentets och rådets ståndpunkter till varandra. När förlikningskommittén fullgör denna uppgift skall den behandla den gemensamma ståndpunkten på grundval av de ändringar som Europaparlamentet föreslagit.

5. Om förlikningskommittén inom sex veckor efter det att den har sammankallats godkänner ett gemensamt utkast, skall Europaparlamentet och rådet var för sig ha sex veckor på sig från godkännandet för att anta rättsakten i fråga i enlighet med det gemensamma utkastet; Europaparlamentet skall därvid besluta med absolut majoritet av de avgivna rösterna och rådet med kvalificerad majoritet. Om någon av de båda institutionerna inte antar den föreslagna rättsakten inom denna tid, skall den föreslagna rättsakten anses som icke antagen.

6. Om förlikningskommittén inte godkänner något gemensamt utkast skall den föreslagna rättsakten anses som icke antagen.

7. De tidsfrister på tre månader respektive sex veckor som anges i denna artikel skall på Europaparlamentets eller rådets initiativ förlängas med högst en månad respektive två veckor.

Artikel 252 (f.d. artikel 189c)

När det i detta fördrag hänvisas till denna artikel för antagandet av en rättsakt, skall följande förfarande tillämpas:

- a) Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha inhämtat Europaparlamentets yttrande anta en gemensam ståndpunkt.
- b) Rådets gemensamma ståndpunkt skall delges Europaparlamentet. Rådet och kommissionen skall fullständigt underrätta Europaparlamentet om grunderna för rådets gemensamma ståndpunkt samt om kommissionens ståndpunkt.

Om Europaparlamentet inom tre månader efter en sådan underrättelse godkänner rådets gemensamma ståndpunkt eller inte har fattat något beslut inom denna period, skall rådet slutligt anta rättsakten i fråga i enlighet med den gemensamma ståndpunkten.

- c) Europaparlamentet kan inom den tremånadersperiod som anges under b) med absolut majoritet av sina ledamöter föreslå ändringar i rådets gemensamma ståndpunkt. Europaparla-

mentet kan också, med samma majoritet avvisa rådets gemensamma ståndpunkt. Resultatet av dessa förfaranden skall meddelas rådet och kommissionen.

Om Europaparlamentet har avvisat rådets gemensamma ståndpunkt, krävs enhällighet i rådet för att detta skall kunna fatta beslut vid en andra behandling av ärendet.

- d) Utifrån de ändringar som Europaparlamentet föreslagit skall kommissionen inom en månad ompröva det förslag på grund av vilket rådet antog sin gemensamma ståndpunkt.

Kommissionen skall till rådet, tillsammans med sitt omprövade förslag, översända de ändringar från Europaparlamentet som kommissionen inte har godkänt och samtidigt yttra sig över ändringarna. Rådet kan anta dessa ändringar genom enhälligt beslut.

- e) Rådet skall med kvalificerad majoritet anta förslaget i dess lydelse efter kommissionens omprövning.

Enhällighet krävs för att rådet skall kunna ändra förslaget i dess lydelse efter kommissionens omprövning.

- f) I de fall som avses i c), d) och e) skall rådet fatta sitt beslut inom tre månader. Om inget beslut fattas inom denna period, skall kommissionens förslag anses som icke antaget.

- g) De perioder som avses i b) och f) kan utsträckas med högst en månad av rådet och Europaparlamentet i samförstånd.

Artikel 253 (f.d. artikel 190)

Förordningar, direktiv och beslut som antas av Europaparlamentet och rådet gemensamt, av rådet eller av kommissionen skall vara motiverade och hänvisa till de förslag eller yttranden som skall inhämtas enligt detta fördrag.

Artikel 254 (f.d. artikel 191)

1. Förordningar, direktiv och beslut som antas enligt förfarandet i artikel 251 skall undertecknas av Europaparlamentets ordförande och rådets ordförande samt offentliggöras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. De skall träda i kraft den dag som anges i rättsakterna eller, i annat fall, den tjugonde dagen efter offentliggörandet.

2. Rådets och kommissionens förordningar samt dessa institutioners direktiv som är riktade till samtliga medlemsstater skall offentliggöras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. De skall träda i kraft den dag som anges i rättsakterna eller, i annat fall, den tjugonde dagen efter offentliggörandet.

3. Andra direktiv och beslut skall delges dem som de riktar sig till och bli gällande genom denna delgivning.

Artikel 255 (f.d. artikel 191a)

1. Varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat skall ha rätt till tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar enligt de principer och villkor som skall bestämmas i enlighet med punkterna 2 och 3.
2. Rådet skall, under hänsynstagande till allmänna eller enskilda intressen, inom två år efter Amsterdamfördragets ikraftträdande i enlighet med förfarandet i artikel 251 fastställa allmänna principer och gränser för rätten till tillgång till handlingar.
3. De institutioner som avses ovan skall i sina arbetsordningar utarbeta särskilda bestämmelser om tillgång till institutionens handlingar.

Artikel 256 (f.d. artikel 192)

Beslut av rådet eller kommissionen som medför betalningsskyldighet för andra än stater skall vara verkställbara.

Verkställigheten skall följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat inom vars territorium den sker. Beslutet om att verkställighet skall ske skall bifogas avgörandet utan andra formaliteter än kontroll av avgörandets äkthet genom den nationella myndighet som varje medlemsstats regering skall utse för detta ändamål samt meddela kommissionen och domstolen.

När dessa formaliteter uppfyllts på begäran av den berörda parten, får denne fullfölja verkställigheten enligt den nationella lagstiftningen genom att hänskjuta ärendet direkt till den behöriga myndigheten.

Verkställigheten får skjutas upp endast genom beslut av domstolen. Domstolarna i de berörda staterna skall dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten inte genomförs på regelrätt sätt.

Kapitel 3

Ekonomiska och sociala kommittén

Artikel 257 (f.d. artikel 193)

En ekonomisk och social kommitté upprättas härmed. Den skall ha en rådgivande funktion.

Kommittén skall bestå av företrädare för olika grupper inom det ekonomiska och sociala livet, särskilt företrädare för tillverkare, jordbrukare, transportföretag, arbetstagare, köpmän, hantverkare, fria yrken och allmänna samhällsintressen.

Artikel 258 (f.d. artikel 194)

Antalet ledamöter i Ekonomiska och sociala kommittén är följande:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grekland	12
Spanien	21
Frankrike	24
Irland	9
Italien	24
Luxemburg	6
Nederländerna	12
Österrike	12
Portugal	12
Finland	9
Sverige	12
Förenade kungariket	24.

Kommitténs medlemmar skall utses för fyra år genom enhälligt beslut av rådet. De kan återväljas.

Kommitténs medlemmar får inte bindas av några instruktioner. De skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

Rådet skall med kvalificerad majoritet fastställa kommittémedlemmarnas arvoden.

Artikel 259 (f.d. artikel 195)

1. När medlemmar av kommittén skall utses skall varje medlemsstat tillställa rådet en lista med dubbelt så många kandidater som det antal platser som tilldelats statens medborgare.

Vid kommitténs sammansättning skall hänsyn tas till nödvändigheten av att säkerställa en tillräcklig representation för de olika grupperna inom det ekonomiska och sociala livet.

2. Rådet skall höra kommissionen. Det får inhämta synpunkter från europeiska organisationer, som representerar de olika ekonomiska och sociala sektorer som berörs av gemenskapens verksamhet.

Artikel 260 (f.d. artikel 196)

Kommittén skall bland sina medlemmar välja sin ordförande och sitt presidium för en tid av två år.

Den skall anta sin egen arbetsordning.

Kommittén skall sammankallas av ordföranden på begäran av rådet eller kommissionen. Den kan också sammanträda på eget initiativ.

Artikel 261 (f.d. artikel 197)

Kommittén skall ha facksektioner för de viktigaste av de områden som detta fördrag omfattar.

Facksektionerna skall utöva sin verksamhet inom ramen för kommitténs allmänna behörighet. De får inte höras oberoende av kommittén.

Inom kommittén får även upprättas underkommittéer som i bestämda frågor eller på bestämda områden skall utarbeta utkast till yttranden som skall underställas kommittén för övervägande.

Arbetsordningen skall bestämma hur facksektionerna och underkommittéerna skall vara sammansatta och vilka behörighetsregler som skall gälla för dem.

Artikel 262 (f.d. artikel 198)

Kommittén skall höras av rådet eller kommissionen i de fall som anges i detta fördrag. Den får höras av dessa institutioner i samtliga fall då dessa finner det lämpligt. Den får på eget initiativ avge ett yttrande i sådana fall där den anser att det är lämpligt.

Om rådet eller kommissionen anser det nödvändigt, skall de utsätta en frist inom vilken kommittén skall avge sitt yttrande; denna får inte understiga en månad från den dag kommitténs ordförande fått meddelande om ärendet. Efter fristens utgång får saken behandlas, även om något yttrande inte föreligger.

Kommitténs och facksektionernas yttranden med protokoll från överläggningarna skall överlämnas till rådet och kommissionen.

Europaparlamentet kan höra kommittén.

Kapitel 4**Regionkommittén***Artikel 263 (f.d. artikel 198a)*

En rådgivande kommitté som består av företrädare för regionala och lokala organ, i fortsättningen kallad Regionkommittén, upprättas härmed.

Antalet ledamöter i Regionkommittén är följande:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Grekland	12
Spanien	21
Frankrike	24
Irland	9
Italien	24
Luxemburg	6
Nederländerna	12
Österrike	12
Portugal	12
Finland	9
Sverige	12
Förenade kungariket	24.

Kommitténs medlemmar och lika många suppleanter skall utses för fyra år genom enhälligt beslut av rådet på förslag av respektive medlemsstater. De kan återväljas. Ingen medlem av kommittén får samtidigt vara ledamot av Europaparlamentet.

Kommitténs medlemmar får inte bindas av några instruktioner. De skall i gemenskapens allmänna intresse fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet.

Artikel 264 (f.d. artikel 198b)

Regionkommittén skall bland sina medlemmar välja sin ordförande och sitt presidium för en tid av två år.

Den skall anta sin arbetsordning.

Kommittén skall sammankallas av ordföranden på begäran av rådet eller kommissionen. Den kan också sammanträda på eget initiativ.

Artikel 265 (f.d. artikel 198c)

Regionkommittén skall höras av rådet eller kommissionen i de fall som anges i detta fördrag och i alla övriga fall, särskilt sådana som rör gränsöverskridande samarbete, där en av dessa båda institutioner finner det lämpligt.

Om rådet eller kommissionen anser det nödvändigt, skall de utsätta en frist inom vilken kommittén skall avge sitt yttrande; denna får inte understiga en månad från den dag kommitténs ordförande fått meddelande om ärendet. Efter fristens utgång får saken behandlas, även om något yttrande inte föreligger.

Om Ekonomiska och sociala kommittén hörs enligt artikel 262, skall rådet eller kommissionen underrätta Regionkommittén om denna begäran om yttrande. Om Regionkommittén anser att särskilda regionala intressen berörs, får den avge ett yttrande i saken.

Europaparlamentet kan höra Regionkommittén.

Den får på eget initiativ avge ett yttrande i sådana fall där den anser att det är lämpligt.

Kommitténs yttrande med protokoll från överläggningarna skall överlämnas till rådet och kommissionen.

Kapitel 5

Europeiska investeringsbanken

Artikel 266 (f.d. artikel 198d)

Europeiska investeringsbanken skall vara en juridisk person.

Medlemmar i Europeiska investeringsbanken är medlemsstaterna.

Europeiska investeringsbankens stadga är såsom protokoll fogad till detta fördrag.

Artikel 267 (f.d. artikel 198e)

Europeiska investeringsbanken skall ha till uppgift att genom att anlita kapitalmarknaderna och utnyttja egna medel bidra till en balanserad och störningsfri utveckling av den gemensamma marknaden i gemenskapens intresse. I detta syfte skall den genom att bevilja lån och garantier utan vinstsyfte underlätta finansieringen av följande projekt inom alla områden av ekonomin:

- a) Projekt som syftar till utveckling av mindre utvecklade regioner.
- b) Projekt som syftar till en modernisering eller omställning av företag eller till att skapa nya verksamheter med anledning av det gradvisa upprättandet av den gemensamma marknaden och som på grund av sin storlek eller sin natur inte helt kan finansieras med de olika medel som är tillgängliga i de enskilda medlemsstaterna.
- c) Projekt av gemensamt intresse för flera medlemsstater, vilka på grund av sin storlek eller sin natur inte helt kan finansieras med de olika medel som är tillgängliga i de enskilda medlemsstaterna.

När banken fullgör sina uppgifter skall den underlätta finansieringen av investeringsprogram i samband med stöd från strukturfonderna och andra av gemenskapens finansieringsorgan.

AVDELNING II

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 268 (f.d. artikel 199)

Gemenskapens samtliga inkomster och utgifter, inbegripet de som hänför sig till Europeiska socialfonden, skall beräknas för varje budgetår och tas upp i budgeten.

Förvaltningsutgifter för institutionerna till följd av bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen om en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik samt om samarbete i rättsliga och inre angelägenheter skall belasta budgeten. Driftutgifterna till följd av att de nämnda bestämmelserna genomförs, kan på de villkor som anges i bestämmelserna belasta budgeten.

Budgetens inkomster och utgifter skall balansera varandra.

Artikel 269 (f.d. artikel 201)

Utan att det inverkar på andra inkomster skall budgeten finansieras helt av egna medel.

Rådet skall enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, fastställa bestämmelser om gemenskapens system för egna medel samt rekommendera medlemsstaterna att anta dessa bestämmelser i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

Artikel 270 (f.d. artikel 201a)

För att budgetdisciplinen skall upprätthållas får kommissionen inte lägga fram något förslag till gemenskapsrättsakt eller ändra sina förslag eller besluta om någon genomförandeåtgärd som kan medföra betydande verkningar för budgeten, utan att avge en försäkran om att förslaget eller åtgärden kan finansieras inom ramen för gemenskapens egna medel i enlighet med de bestämmelser som fastställts av rådet enligt artikel 269.

Artikel 271 (f.d. artikel 202)

De utgifter som tas upp i budgeten skall beviljas för ett budgetår, om inte något annat har bestämts i den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 279.

På de villkor som skall fastställas enligt artikel 279 får anslag som inte avser personalutgifter och som inte förbrukats vid budgetårets utgång föras över, dock endast till det närmast följande budgetåret.

Anslagen skall delas in i avdelningar alltefter utgifternas art eller ändamål och i mån av behov ytterligare delas in i överensstämmelse med den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 279.

Europaparlamentets, rådets, kommissionens och domstolens utgifter skall tas upp i särskilda delar av budgeten om inte annat följer av någon särskild ordning för vissa gemensamma utgifter.

Artikel 272 (f.d. artikel 203)

1. Budgetåret skall börja den 1 januari och sluta den 31 december.

2. Var och en av gemenskapens institutioner skall före den 1 juli upprätta en beräkning över sina utgifter. Kommissionen skall sammanställa dessa beräkningar i ett preliminärt budgetförslag. Den skall bifoga ett yttrande som får innehålla avvikande beräkningar.

Det preliminära budgetförslaget skall innehålla en beräkning över inkomster och en över utgifter.

3. Kommissionen skall förelägga rådet det preliminära budgetförslaget senast den 1 september året före det budgetår som förslaget avser.

Rådet skall samråda med kommissionen och i förekommande fall med övriga berörda institutioner, när det avser att avvika från det preliminära budgetförslaget.

Rådet skall med kvalificerad majoritet fastställa budgetförslaget och överlämna det till Europaparlamentet.

4. Budgetförslaget skall föreläggas Europaparlamentet senast den 5 oktober året före det budgetår som förslaget avser.

Europaparlamentet har rätt att genom beslut av en majoritet av dess ledamöter ändra budgetförslaget och att genom beslut med en absolut majoritet av de avgivna rösterna föreslå rådet ändringar i budgetförslaget beträffande utgifter som är en nödvändig följd av detta fördrag eller av rättsakter som har antagits i enlighet med detta.

Om Europaparlamentet inom 45 dagar efter att ha förelagts budgetförslaget har godkänt detta är budgeten slutgiltigt antagen. Om Europaparlamentet inom denna frist inte har ändrat budgetförslaget och inte heller föreslagit ändringar i detta skall budgeten anses vara slutgiltigt antagen.

Om Europaparlamentet inom denna frist har antagit ändringar eller lagt fram ändringsförslag, skall budgetförslaget tillsammans med ändringarna eller ändringsförslagen överlämnas till rådet.

5. Efter att ha överlagt om budgetförslaget med kommissionen och vid behov med övriga berörda institutioner, skall rådet besluta enligt följande villkor:

a) Rådet får genom beslut med kvalificerad majoritet modifiera varje ändring som har antagits av Europaparlamentet.

b) I fråga om ändringsförslagen får rådet

- med kvalificerad majoritet avslå ett av Europaparlamentet framlagt ändringsförslag, om detta inte resulterar i någon ökning av en institutions totala utgifter, framför allt beroende på att den ökning av utgifterna som ändringsförslaget skulle medföra uttryckligen skulle kompenseras av en eller flera föreslagna ändringar som i motsvarande grad minskar utgifterna; om något avslagsbeslut inte fattats, skall ändringsförslaget anses godkänt,
- med kvalificerad majoritet godkänna ett av Europaparlamentet framlagt ändringsförslag, om detta resulterar i en ökning av en institutions totala utgifter; om något godkännandebeslut inte fattas, skall ändringsförslaget anses avslaget,
- när rådet enligt någon av de två föregående strecksatserna har avslagit ett ändringsförslag genom beslut med kvalificerad majoritet antingen låta beloppet i budgetförslaget stå kvar eller fastställa ett annat belopp.

Budgetförslaget skall ändras på grundval av de ändringsförslag som godkänts av rådet.

Om rådet inte inom 15 dagar efter att ha förelagts budgetförslaget har modifierat någon av de ändringar som antagits av Europaparlamentet och om de ändringsförslag som lagts fram av Europaparlamentet har godkänts, skall budgeten anses vara slutgiltigt antagen. Rådet skall underrätta Europaparlamentet om att det inte har modifierat någon av ändringarna och om att ändringsförslagen har godkänts.

Om rådet inom denna frist har modifierat en eller flera av de ändringar som antagits av Europaparlamentet eller om Europaparlamentets ändringsförslag har avslagits eller modifierats skall det modifierade budgetförslaget åter överlämnas till Europaparlamentet. Rådet skall underrätta Europaparlamentet om resultatet av sina överväganden.

6. Inom 15 dagar efter det att budgetförslaget förelagts Europaparlamentet får parlamentet som skall ha underrättats om de åtgärder som vidtagits beträffande dess ändringsförslag genom beslut av en majoritet av dess ledamöter och med tre femtedelar av de avgivna rösterna ändra eller avslå de modifieringar av Europaparlamentets ändringar som gjorts av rådet och skall anta budgeten i enlighet därmed. Om Europaparlamentet inte har fattat något beslut inom denna frist skall budgeten anses slutgiltigt antagen.

7. När det förfarande som anges i denna artikel har fullföljts, skall Europaparlamentets ordförande förklara att budgeten blivit slutgiltigt antagen.

8. Om viktiga skäl föreligger får dock Europaparlamentet genom beslut av en majoritet av dess ledamöter och med två tredjedelar av de avgivna rösterna avslå budgetförslaget och begära att få ett nytt förslag framlagt.

9. För samtliga utgifter utom sådana som är en nödvändig följd av detta fördrag eller av rättsakter som antagits i enlighet med detta skall årligen fastställas en maximal procentuell ökning i förhållande till utgifter av samma slag under det innevarande året.

Kommissionen skall efter samråd med kommittén för ekonomisk politik bestämma denna maximala procentsats beroende på

— volymutvecklingen av bruttonationalinkomsten inom gemenskapen,

— den genomsnittliga förändringen av medlemsstaternas budgetar,

och

— utvecklingen av levnadskostnaderna under det föregående budgetåret.

Gemenskapens alla institutioner skall före den 1 maj underrättas om den maximala procentsatsen. Institutionerna är skyldiga att rätta sig efter denna under budgetförfarandet, om inte annat följer av bestämmelserna i denna punkt fjärde och femte styckena.

Om den procentuella ökningen i det budgetförslag som upprättats av rådet beträffande andra utgifter än sådana som är en nödvändig följd av detta fördrag eller av rättsakter som antagits i enlighet med detta, överstiger hälften av den maximala procentsatsen, får Europaparlamentet då det utövar sin ändringsrätt ytterligare öka den totala summan av dessa utgifter med upp till hälften av den maximala procentsatsen.

Om Europaparlamentet, rådet eller kommissionen anser att gemenskapernas verksamhet kräver att den enligt förfarandet i denna punkt fastställda procentsatsen skall överskridas, får en annan procentsats fastställas genom avtal mellan rådet, som skall besluta med kvalificerad majoritet och Europaparlamentet, vars beslut skall fattas av en majoritet av dess ledamöter och tre femtedelar av de avgivna rösterna.

10. Varje institution skall utöva de befogenheter den tilldelats genom denna artikel med vederbörlig hänsyn till fördragets bestämmelser och till rättsakter som antagits i enlighet med dessa, särskilt de som avser gemenskapens egna medel och balansen mellan inkomster och utgifter.

Artikel 273 (f.d. artikel 204)

Om budgeten ännu inte har antagits i början av ett budgetår, får ett belopp som motsvarar högst en tolfedel av budgetanslagen för det föregående budgetåret användas varje månad för en avdelning eller en underavdelning i budgeten i enlighet med bestämmelserna i den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 279; detta arrangemang skall dock inte få till följd att

kommissionen får förfoga över medel som överstiger en tolfedel av de anslag som anges i det budgetförslag som är under utarbetande.

Under förutsättning att övriga villkor i första stycket iakttas får rådet genom beslut med kvalificerad majoritet ge sitt tillstånd till utgifter som överstiger en tolfedel.

Om beslutet avser utgifter som inte är en nödvändig följd av detta fördrag eller av rättsakter som antagits i enlighet med detta, skall rådet omedelbart överlämna beslutet till Europaparlamentet; inom 30 dagar får Europaparlamentet genom beslut av en majoritet av dess ledamöter och med tre femtedelar av de avgivna rösterna fatta ett avvikande beslut beträffande de utgifter som överstiger den tolfedel som avses i första stycket. I fråga om sistnämnda utgifter skall rådets beslut skjutas upp till dess att Europaparlamentet har fattat sitt beslut. Om Europaparlamentet inte inom denna frist har fattat ett beslut som avviker från rådets beslut skall det senare beslutet betraktas som slutgiltigt antaget.

I de beslut som avses i andra och tredje styckena skall redovisas de åtgärder som krävs i fråga om resurser för att säkerställa tillämpningen av denna artikel.

Artikel 274 (f.d. artikel 205)

I överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning skall kommissionen genomföra budgeten under eget ansvar och inom ramen för de beviljade anslagen enligt bestämmelserna i den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 279. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för att säkerställa att anslagen används i överensstämmelse med principerna för en sund ekonomisk förvaltning.

Budgetförordningen skall innehålla närmare bestämmelser om hur varje institution skall medverka när dess egna utgifter effektueras.

Kommissionen får inom budgeten föra över anslag från en avdelning till en annan och från en underavdelning till en annan, inom de gränser och på de villkor som anges i budgetförordningen.

Artikel 275 (f.d. artikel 205a)

Kommissionen skall årligen till rådet och Europaparlamentet överlämna en redovisning för hur budgeten genomförts under det föregående budgetåret. Kommissionen skall till dem också överlämna en redovisning för gemenskapens tillgångar och skulder.

Artikel 276 (f.d. artikel 206)

1. På rekommendation av rådet, som skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, skall Europaparlamentet bevilja kommissionen ansvarsfrihet för budgetens genomförande. I detta syfte skall rådet och Europaparlamentet i tur och ordning granska räkenskaperna och de redovisningar som avses i artikel 275, revisionsrättens årsrapport tillsammans med de granskade institutionernas yttranden över revisionsrättens iakttagelser, den förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet som avses i artikel 248.1 andra stycket samt de av revisionsrättens särskilda rapporter som är av betydelse i detta sammanhang.

2. Innan Europaparlamentet beviljar kommissionen ansvarsfrihet eller för andra ändamål i samband med att Europaparlamentet utövar sina befogenheter beträffande budgetens genomförande, kan det anmoda kommissionen att redogöra för verkställigheten av utgifterna eller för hur de finansiella kontrollsystemen fungerar. Kommissionen skall på begäran lägga fram alla nödvändiga uppgifter för Europaparlamentet.

3. Kommissionen skall vidta alla lämpliga åtgärder för att rätta sig efter iakttagelserna i besluten om ansvarsfrihet, andra iakttagelser från Europaparlamentet om verkställigheten av utgifterna samt de kommentarer som är fogade till rådets rekommendationer om ansvarsfrihet

På begäran av Europaparlamentet eller rådet skall kommissionen rapportera om de åtgärder som den har vidtagit mot bakgrund av dessa iakttagelser och kommentarer, särskilt om de instruktioner som den har gett de avdelningar som ansvarar för budgetens genomförande. Dessa rapporter skall också översändas till revisionsrätten.

Artikel 277 (f.d. artikel 207)

Budgeten skall upprättas i den beräkningsenhet som bestämts i överensstämmelse med föreskrifterna i den budgetförordning som utfärdats enligt artikel 279.

Artikel 278 (f.d. artikel 208)

Under förutsättning att kommissionen underrättar berörda medlemsstaters behöriga myndigheter får kommissionen överföra tillgångar som den innehar i en medlemsstats valuta till en annan medlemsstats valuta i den mån det behövs för att dessa tillgångar skall kunna användas för ändamål som avses i detta fördrag. Kommissionen skall så långt som möjligt undvika att företa sådana överföringar, om den har kontanter eller likvida medel i de valutor som den behöver.

Kommissionen skall stå i förbindelse med varje medlemsstat genom den myndighet som medlemsstaten utser. Vid genomförandet av finansiella transaktioner skall kommissionen anlita den berörda medlemsstatens sedelutgivande bank eller något annat finansinstitut som godkänts av medlemsstaten.

Artikel 279 (f.d. artikel 209)

Rådet skall genom enhälligt beslut på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och erhållit revisionsrättens yttrande

- a) utfärda budgetförordningar som särskilt skall innehålla närmare bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande och om redovisning och revision
- b) fastställa de sätt och det förfarande enligt vilka de budgetinkomster som fastställts i den ordning som gäller för gemenskapens egna medel skall ställas till kommissionens förfogande samt bestämma nödvändiga åtgärder för att möta ett eventuellt likviditetsbehov,
- c) bestämma regler för ekonomichefers utanordnares och räkenskapsförares ansvar och lämplig ordning för kontroll.

Artikel 280 (f.d. artikel 209a)

1. Gemenskapen och medlemsstaterna skall bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot gemenskapens ekonomiska intressen genom åtgärder som skall vidtas i enlighet med denna artikel och som skall ha avskräckande effekt och ge ett effektivt skydd i medlemsstaterna.
2. Medlemsstaterna skall vidta samma åtgärder för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot gemenskapens ekonomiska intressen, som de vidtar för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot deras egna ekonomiska intressen.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i detta fördrag skall medlemsstaterna samordna sina åtgärder för att skydda gemenskapens ekonomiska intressen mot bedrägerier. De skall för detta ändamål tillsammans med kommissionen organisera ett nära och regelbundet samarbete mellan de behöriga myndigheterna.
4. Rådet skall i enlighet med förfarandet i artikel 251 och efter att ha hört revisionsrätten besluta om nödvändiga åtgärder som rör förebyggande av och kamp mot bedrägerier som riktar sig mot gemenskapens ekonomiska intressen för att ge effektivt och likvärdigt skydd i medlemsstaterna. Dessa åtgärder skall inte gälla tillämpningen av nationell straffrätt eller den nationella rättsskipningen.
5. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna varje år för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om de åtgärder som vidtagits för att genomföra denna artikel.

SJÄTTE DELEN

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 281 (f.d. artikel 210)

Gemenskapen skall vara en juridisk person.

Artikel 282 (f.d. artikel 211)

Gemenskapen skall i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen: den skall särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter. Den skall i sådana fall företrädas av kommissionen.

Artikel 283 (f.d. artikel 212)

Rådet skall på förslag från kommissionen och efter att ha hört övriga berörda institutioner, med kvalificerad majoritet fastställa tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i gemenskaperna.

Artikel 284 (f.d. artikel 213)

Kommissionen får inom de gränser och på de villkor som fastställts av rådet i enlighet med bestämmelserna i detta fördrag inhämta den information och företa de kontroller som behövs för att fullgöra de uppgifter som anförtrotts kommissionen.

Artikel 285 (f.d. artikel 213a)

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 besluta om åtgärder för att framställa sådan statistik som behövs för gemenskapens verksamhet.

2. Framställningen av gemenskapsstatistik skall uppfylla krav på opartiskhet, tillförlitlighet, objektivitet, vetenskapligt oberoende, kostnadseffektivitet och insynsskydd för statistiska uppgifter; den får inte innebära en alltför stor belastning för de ekonomiska aktörerna.

Artikel 286 (f.d. artikel 213b)

1. Från och med den 1 januari 1999 skall gemenskapsrättsakter om skydd för enskilda när det gäller behandling av och fri rörlighet för personuppgifter vara tillämpliga på de institutioner och organ som inrättas genom eller på grundval av detta fördrag.

2. Före den tidpunkt som avses i punkt 1 skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 inrätta ett oberoende övervakningsorgan som skall ansvara för att övervaka att dessa gemenskapsrättsakter tillämpas på gemenskapens institutioner och organ samt vid behov anta andra för ändamålet relevanta bestämmelser.

Artikel 287 (f.d. artikel 214)

Medlemmarna av gemenskapens institutioner, medlemmarna av kommittéer samt tjänstemän och övriga anställda i gemenskapen skall, även efter det att deras uppdrag upphört, vara förpliktade att inte lämna ut upplysningar som omfattas av tystnadsplikt, särskilt uppgifter om företaget, deras affärsförbindelser eller deras kostnadsförhållanden.

Artikel 288 (f.d. artikel 215)

Gemenskapens avtalsrättsliga ansvar skall regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.

Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar skall gemenskapen ersätta skada, som orsakats av dess institutioner eller av dess anställda under tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.

Föregående stycke skall på samma villkor tillämpas på skada som orsakats av ECB eller av dess anställda under tjänsteutövning.

De anställdas personliga ansvar gentemot gemenskapen skall regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller de anställningsvillkor som gäller för dem.

Artikel 289 (f.d. artikel 216)

Säte för gemenskapens institutioner skall fastställas av medlemsstaternas regeringar i samförstånd.

Artikel 290 (f.d. artikel 217)

Reglerna i fråga om språk för gemenskapens institutioner skall, med förbehåll för bestämmelserna i domstolens rättegångsregler, enhälligt fastställas av rådet.

Artikel 291 (f.d. artikel 218)

Gemenskapen skall, på de villkor som anges i protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, inom medlemsstaternas territorier åtnjuta den immunitet och de privilegier som krävs för att den skall kunna fullgöra sin uppgift. Detsamma skall gälla för Europeiska centralbanken, Europeiska monetära institutet och Europeiska investeringsbanken.

Artikel 292 (f.d. artikel 219)

Medlemsstaterna förbinder sig att inte lösa tvister om tolkningen eller tillämpningen av detta fördrag på annat sätt än som bestämts genom fördraget.

Artikel 293 (f.d. artikel 220)

Medlemsstaterna skall i den utsträckning det är nödvändigt, inleda förhandlingar med varandra i syfte att till förmån för sina medborgare säkerställa:

- skydd till person samt åtnjutande och skydd av rättigheter på de villkor som varje stat tillerkänner sina egna medborgare,
- avskaffandet av dubbelbeskattning inom gemenskapen,
- ömsesidigt erkännande av bolag som avses i artikel 48 andra stycket, bibehållande av ställningen som juridisk person för det fall att ett bolags säte flyttas från ett land till ett annat samt möjlighet till fusion av bolag som lyder under olika nationella lagar,
- förenkling av formaliteter för ömsesidigt erkännande och verkställighet av rättsliga avgöranden och skiljedomar.

Artikel 294 (f.d. artikel 221)

Medlemsstaterna skall, utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i fördraget, ge medborgare i andra medlemsstater samma behandling som sina egna medborgare med avseende på kapitalplacering i bolag som avses i artikel 48.

Artikel 295 (f.d. artikel 222)

Detta fördrag skall inte i något hänseende ingripa i medlemsstaternas egendomsordning.

Artikel 296 (f.d. artikel 223)

1. Bestämmelserna i detta fördrag skall inte hindra tillämpningen av följande regler:
 - a) Ingen medlemsstat skall vara förpliktad att lämna sådan information vars avslöjande den anser strida mot sina väsentliga säkerhetsintressen.
 - b) Varje medlemsstat får vidta åtgärder, som den anser nödvändiga för att skydda sina väsentliga säkerhetsintressen i fråga om tillverkning av eller handel med vapen, ammunition och krigsmateriel; sådana åtgärder får inte försämra konkurrensvillkoren på den gemensamma marknaden vad gäller varor som inte är avsedda speciellt för militärändamål.
2. Rådet får på förslag från kommissionen genom enhälligt beslut ändra den lista som rådet den 15 april 1958 fastställde över varor på vilka bestämmelserna i punkt 1b skall tillämpas.

Artikel 297 (f.d. artikel 224)

Medlemsstaterna skall samråda med varandra för att genom gemensamma åtgärder hindra att den gemensamma marknadens funktion påverkas av åtgärder som en medlemsstat kan se sig tvungen att vidta vid allvarliga interna störningar som påverkar upprätthållandet av lag och ordning, i händelse av krig eller vid en allvarlig internationell spänning som innebär krigsfara eller för att fullgöra de skyldigheter den har tagit på sig i syfte att bevara fred och internationell säkerhet.

Artikel 298 (f.d. artikel 225)

Om åtgärder som vidtagits i de fall som avses i artiklarna 296 och 297 leder till att konkurrensvillkoren inom den gemensamma marknaden snedvrids, skall kommissionen tillsammans med den berörda medlemsstaten undersöka hur åtgärderna kan anpassas till bestämmelserna i detta fördrag.

Med avvikelse från det förfarande som anges i artiklarna 226 och 227 får kommissionen eller en medlemsstat vända sig direkt till domstolen, om kommissionen eller medlemsstaten anser att en annan medlemsstat missbrukar sina befogenheter enligt artiklarna 296 och 297. Domstolen skall meddela sitt avgörande inom stängda dörrar.

Artikel 299 (f.d. artikel 227)

1. Detta fördrag skall gälla för Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Helleniska republiken, Konungariket Spanien, Franska republiken, Irland, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Portugisiska republiken, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

2. Bestämmelserna i detta fördrag skall gälla för de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira och Kanarieöarna.

Rådet skall dock med beaktande av den strukturella, sociala och ekonomiska situationen i de franska utomeuropeiska departementen och på Azorerna, Madeira och Kanarieöarna, vilken förvärras av dessas avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiska beroende av ett fåtal produkter, vilka faktorer på grund av sin bestående natur och sammanlagda verkan allvarligt hämmar områdenas utveckling, med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet besluta om specifika åtgärder för att särskilt fastställa villkoren för hur detta fördrag skall tillämpas beträffande dessa områden, inklusive den gemensamma politiken.

Rådet skall, när det beslutar om de relevanta åtgärder som avses i andra stycket, beakta sådana områden som tull- och handelspolitik, skattepolitik, frizoner, jordbruks- och fiskepolitik, villkor för leverans av råvaror och viktiga konsumtionsvaror, statligt stöd samt villkor för tillgång till strukturfonder och övergripande gemenskapsprogram.

Rådet skall besluta om de åtgärder som avses i andra stycket med beaktande av de yttersta randområdenas särdrag och särskilda begränsningar, utan att undergräva integriteten och sammanhanget hos gemenskapsrätten, inklusive den inre marknaden och den gemensamma politiken.

3. De utomeuropeiska länder och territorier som anges i bilaga II till detta fördrag skall omfattas av den särskilda associeringsordning som fastställts i fjärde delen i detta fördrag.

Detta fördrag skall inte tillämpas på de utomeuropeiska länder och territorier som har särskilda förbindelser med Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och som inte har tagits med i den nämnda bilagan.

4. Bestämmelserna i detta fördrag skall tillämpas på de europeiska territorier vilkas utrikes angelägenheter omhändertas av en medlemsstat.

5. Bestämmelserna i detta fördrag skall omfatta Åland i enlighet med bestämmelserna i protokoll 2 i akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning.

6. Utan hinder av föregående punkter skall följande gälla:

- a) Detta fördrag skall inte tillämpas beträffande Färöarna.
- b) Detta fördrag skall inte tillämpas beträffande Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands suveräna basområden på Cypern.
- c) Detta fördrag skall tillämpas beträffande Kanalöarna och Isle of Man endast i den utsträckning det är nödvändigt för att säkerställa genomförandet av den ordning för dessa öar som anges i det fördrag om anslutning av nya medlemsstater till Europeiska ekonomiska gemenskapen och till Europeiska atomenergigemenskapen som undertecknats den 22 januari 1972.

Artikel 300 (f.d. artikel 228)

1. När detta fördrag föreskriver att avtal skall ingås mellan gemenskapen och en eller flera stater eller internationella organisationer skall kommissionen ge rekommendationer till rådet som skall bemyndiga kommissionen att inleda de förhandlingar som behövs. Kommissionen skall föra dessa förhandlingar i samråd med de särskilda kommittéer som rådet har tillsatt för att biträda kommissionen i dess uppgift och inom ramen för de direktiv som rådet kan komma att utfärda för kommissionen.

När rådet utövar de befogenheter som det har tillerkänts enligt denna punkt skall rådet besluta med kvalificerad majoritet utom i de fall då rådet enligt punkt 2 första stycket skall besluta enhälligt.

2. Om inte annat följer av kommissionens befogenheter på detta område skall både undertecknandet, som kan åtföljas av ett beslut om provisorisk tillämpning före ikraftträdandet, och ingåendet av avtalen beslutas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen. Rådet skall besluta enhälligt om avtalet omfattar ett område där det krävs enhällighet för att interna regler skall kunna antas, samt om det är fråga om ett sådant avtal som avses i artikel 310.

Med avvikelse från bestämmelserna i punkt 3 skall samma förfaranden tillämpas på ett beslut om att tillfälligt upphöra att tillämpa ett avtal samt för att bestämma vilka ståndpunkter som på gemenskapens vägnar skall intas i ett organ som inrättats genom ett avtal som grundas på artikel 310, om detta organ skall fatta beslut med rättslig verkan, med undantag för sådana beslut som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Europaparlamentet skall omedelbart och fullständigt informeras om alla beslut som fattas enligt denna punkt när det gäller provisorisk tillämpning eller tillfälligt upphävande av avtal, eller fastställande av gemenskapens ståndpunkt i ett organ som inrättats genom ett avtal som grundas på artikel 310.

3. Med undantag för sådana avtal som avses i artikel 133.3 skall rådet ingå avtal efter att ha hört Europaparlamentet och detta även om avtalet omfattar ett område där interna regler skall antas enligt förfarandet i artikel 251 eller 252. Europaparlamentet skall avge sitt yttrande inom

den tid som rådet får bestämma med hänsyn till hur brådskande ärendet är. Om ett yttrande inte har avgetts inom denna tid, får rådet fatta beslut.

Med avvikelse från föregående stycke krävs Europaparlamentets samtycke för ingåendet av sådana avtal som avses i artikel 310, andra avtal som skapar en särskild institutionell ram genom att samarbetsförfaranden inrättas, sådana avtal som har betydande budgetmässiga följder för gemenskapen samt sådana avtal som medför ändring av en rättsakt som har antagits enligt förfarandet i artikel 251.

Rådet och Europaparlamentet får i brådskande fall komma överens om den tid inom vilken samtycke skall ges.

4. När rådet ingår ett avtal får det med avvikelse från punkt 2 bemyndiga kommissionen att godkänna ändringar för gemenskapens räkning, om dessa ändringar enligt avtalet skall antas genom ett förenklat förfarande eller av ett organ som inrättas genom avtalet; rådet får förena ett sådant bemyndigande med särskilda villkor.

5. Om rådet avser att ingå ett avtal som förutsätter ändringar i detta fördrag, skall ändringarna dessförinnan antas enligt förfarandet i artikel 48 i Fördraget om Europeiska unionen.

6. Rådet, kommissionen eller en medlemsstat får inhämta domstolens yttrande över huruvida ett tilltänkt avtal är förenligt med bestämmelserna i detta fördrag. Om domstolen i sitt yttrande finner att så inte är fallet, får avtalet endast träda i kraft i enlighet med artikel 48 i Fördraget om Europeiska unionen.

7. Avtal som ingåtts i den ordning som anges i denna artikel skall vara bindande för gemenskapens institutioner och för medlemsstaterna.

Artikel 301 (f.d. artikel 228a)

Om en gemensam ståndpunkt eller en gemensam åtgärd som har beslutats enligt bestämmelserna om en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik i Fördraget om Europeiska unionen förutsätter ett handlande från gemenskapens sida som helt eller delvis avbryter eller begränsar de ekonomiska förbindelserna med ett eller flera tredje länder, skall rådet besluta om de brådskande åtgärder som är nödvändiga. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

Artikel 302 (f.d. artikel 229)

Kommissionen skall säkerställa att ändamålsenliga förbindelser upprätthålls med Förenta nationernas organ och dess fackorgan.

Den skall vidare säkerställa att lämpliga förbindelser upprätthålls med alla internationella organisationer.

Artikel 303 (f.d. artikel 230)

Gemenskapen skall upprätta samarbete i alla lämpliga former med Europarådet.

Artikel 304 (f.d. artikel 231)

Gemenskapen skall upprätta ett nära samarbete med Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling; de närmare villkoren för detta skall fastställas i samförstånd.

Artikel 305 (f.d. artikel 232)

1. Bestämmelserna i detta fördrag skall inte medföra någon ändring i bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt inte vad avser medlemsstaternas rättigheter och förpliktelser, befogenheterna för den gemenskapens institutioner och bestämmelserna i sistnämnda fördrag om hur den gemensamma marknaden för kol och stål skall fungera.
2. Bestämmelserna i detta fördrag skall inte inverka på bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

Artikel 306 (f.d. artikel 233)

Bestämmelserna i detta fördrag skall inte hindra förekomsten och genomförandet av de regionala unionerna mellan Belgien och Luxemburg samt mellan Belgien, Luxemburg och Nederländerna, i den mån syftena med dessa regionala unioner inte uppnås genom tillämpning av detta fördrag.

Artikel 307 (f.d. artikel 234)

De rättigheter och förpliktelser som följer av avtal som ingåtts före den 1 januari 1958 eller, för stater som senare ansluter sig, före tidpunkten för deras anslutning mellan å ena sidan en eller flera medlemsstater och å andra sidan ett eller flera tredje länder skall inte påverkas av bestämmelserna i detta fördrag.

I den mån dessa avtal inte är förenliga med detta fördrag skall den eller de berörda medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja det som är oförenligt med fördraget. Medlemsstaterna skall vid behov bistå varandra i detta syfte och i förekommande fall inta en gemensam hållning.

Vid tillämpning av sådana avtal som avses i första stycket skall medlemsstaterna beakta att de fördelar som varje medlemsstat beviljar enligt detta fördrag utgör en integrerad del av upprättandet av gemenskapen och härigenom är oskiljaktigt förbundna med upprättandet av gemensamma institutioner, med överlämnandet av befogenheter till dessa och med beviljandet av samma fördelar av alla övriga medlemsstater.

Artikel 308 (f.d. artikel 235)

Om en åtgärd från gemenskapens sida skulle visa sig nödvändig för att inom den gemensamma marknadens ram förverkliga något av gemenskapens mål och om detta fördrag inte innehåller de nödvändiga befogenheterna, skall rådet genom beslut på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet vidta de åtgärder som behövs.

Artikel 309 (f.d. artikel 236)

1. Om ett beslut har fattats enligt artikel 7.2 i Fördraget om Europeiska unionen om att tillfälligt upphäva rösträtten för företrädaren för en medlemsstats regering, gäller det tillfälliga upphävandet även med avseende på det här fördraget.

2. Om det i enlighet med artikel 7.1 i Fördraget om Europeiska unionen har fastslagits att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter principer som anges i artikel 6.1 i det fördraget, får rådet dessutom med kvalificerad majoritet besluta att tillfälligt upphäva vissa av de rättigheter som den ifrågavarande medlemsstaten har till följd av tillämpningen av det här fördraget. Rådet skall därvid beakta de möjliga följder som ett sådant tillfälligt upphävande kan få för fysiska och juridiska personers rättigheter och skyldigheter.

Den ifrågavarande medlemsstatens skyldigheter enligt det här fördraget skall under alla omständigheter fortsätta att vara bindande för den staten.

3. Rådet får senare med kvalificerad majoritet besluta om att ändra eller återkalla åtgärder som har vidtagits enligt punkt 2, när den situation som ledde till att åtgärderna infördes har förändrats.

4. Rådet skall när det fattar sådana beslut som avses i punkterna 2 och 3 inte beakta rösterna från företrädaren för den ifrågavarande medlemsstatens regering. Med avvikelse från artikel 205.2 skall en kvalificerad majoritet anses vara samma andel av de berörda rådsmedlemmarnas vägda röster som den som anges i artikel 205.2.

Denna punkt skall också tillämpas om rösträtt i enlighet med punkt 1 tillfälligt inte får utövas. I så fall skall ett beslut som kräver enhällighet fattas utan att företrädaren för den ifrågavarande medlemsstatens regering röstar.

Artikel 310 (f.d. artikel 238)

Gemenskapen får med en eller flera stater eller internationella organisationer ingå avtal som innebär en associering med ömsesidiga rättigheter och förpliktelser, gemensamt uppträdande och särskilda förfaranden.

Artikel 311 (f.d. artikel 239)

De protokoll som medlemsstaterna i samförstånd fogar till detta fördrag skall utgöra en integrerad del av fördraget.

Artikel 312 (f.d. artikel 240)

Detta fördrag har ingåtts på obegränsad tid.

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 313 (f.d. artikel 247)

Detta fördrag skall ratificeras av de höga fördragsslutande parterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser. Ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Italienska republikens regering.

Detta fördrag träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter det att det sista ratifikationsinstrumentet har deponerats. Om emellertid detta har deponerats mindre än femton dagar före följande månads början, träder fördraget inte i kraft förrän den första dagen i den andra månaden efter det att det har deponerats.

Artikel 314 (f.d. artikel 248)

Detta fördrag, upprättat i ett enda original på franska, italienska, nederländska och tyska språken, vilka fyra texter är lika giltiga, skall deponeras i arkiven hos Italienska republikens regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till var och en av regeringarna i övriga signatärstater.

Till följd av anslutningsfördragen är även de danska, engelska, finska, grekiska, iriska, portugisiska, spanska och svenska texterna giltiga.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta fördrag.

Som skedde i Rom den tjugofemte mars nittonhundrafemtiosju.

P. H. SPAAK
ADENAUER
PINEAU
Antonio SEGNI
BECH
J. LUNS

J. Ch. SNOY ET D'OPPUERS
HALLSTEIN
M. FAURE
Gaetano MARTINO
Lambert SCHAUS
J. LINTHORST HOMAN

BILAGOR

BILAGA I

LISTA

som avses i artikel 32 i detta fördrag

1	2
Nummer i Bryssel- nomenklaturen	Varuslag
KAPITEL 1	Levande djur
KAPITEL 2	Kött, fläsk och andra ätbara djurdelar
KAPITEL 3	Fisk, kräftdjur och blötdjur
KAPITEL 4	Mjölk och mejeriprodukter; ägg, naturlig honung
KAPITEL 5	
05.04	Tarmar, blåsor och magar (hela eller sönderdelade) av andra djur än fiskar
05.15	Animaliska produkter, ej hänförliga till annat nummer; döda djur av de slag som avses i kap. 1 och 3, otjänliga till människoföda
KAPITEL 6	Levande växter och alster av blomsterodling
KAPITEL 7	Köksväxter m.m.
KAPITEL 8	Ätbara frukter, skal av citrusfrukter eller melon
KAPITEL 9	Kaffe, te och kryddor med undantag av matte (nr 09.03)
KAPITEL 10	Spannmål
KAPITEL 11	Produkter av kvarnindustri; malt, stärkelse, inulin och gluten
KAPITEL 12	Oljehaltiga frön och frukter; diverse andra frön och frukter; växter för industriellt eller medicinskt bruk; halm och foderväxter
KAPITEL 13	
ur 13.03	Pektin
KAPITEL 15	
15.01	Ister och annat fett av svin eller fjäderfä, utsmält eller utpressat
15.02	Talg (av nötkreatur, får eller getter), rå eller utsmält, premier jus härunder inbegripen
15.03	Solarstearin och oleostearin (presstalg); isterolja, talgolja och oleomargarin, icke emulgerade, blandade eller på annat sätt beredda

1	2
Nummer i Bryssel- nomenklaturen	Varuslag
KAPITEL 15 (<i>fortsättning</i>)	
15.04	Fetter och oljor, även raffinerade, av fisk eller havsdäggdjur
15.07	Vegetabiliska fetter och feta oljor, råa, renade eller raffinerade
15.12	Härdade animaliska eller vegetabiliska fetter och feta oljor, även raffinerade men icke vidare bearbetade
15.13	Margarin, konstister och annat berett ätbart fett
15.17	Återstoder från bearbetning av fetter eller feta oljor eller animaliska eller vegetabiliska vaxer
KAPITEL 16	Varor av kött, fläsk, fisk, kräftdjur eller blötdjur
KAPITEL 17	
17.01	Bet- och rörsocker i fast form
17.02	Annat socker; sirap och andra sockerlösningar; konstgjord honung samt blandningar av konstgjord och naturlig honung; sockerkulör
17.03	Melass, även avfärgad
17.05 (*)	Socker, sirap och andra sockerlösningar samt melass, aromatiserade eller färgade, utom fruktsaft med tillsats av socker, oavsett mängd
KAPITEL 18	
18.01	Kakaobönor, hela eller krossade, även rostade
18.02	Kakaoskal och kakaoavfall
KAPITEL 20	Varor av köksväxter och frukter samt av andra växter och växtdelar
KAPITEL 22	
22.04	Druvmust i jäsning, även druvmust vars jäsning avbrutits på annat sätt än genom tillsats av alkohol
22.05	Vin av färska druvor; druvmust vars jäsning avbrutits genom tillsats av alkohol
22.07	Andra jästa drycker, såsom cider (äppel- och päronvin) och mjöd

(*) Numret tillagt genom artikel 1 i Europeiska ekonomiska gemenskapens råds förordning nr 7a av den 18 december 1959 (EGT nr 7, 30.1.1961, s. 71/61).

1	2
Nummer i Bryssel- nomenklaturen	Varuslag
KAPITEL 22 (<i>fortsättning</i>)	
ur 22.08 (*)	Etylalkohol, denaturerad eller ej, oavsett styrka, som är framställd av jordbruksprodukter som finns uppräknade i bilaga I till fördraget, utom likörer och andra sprithaltiga drycker och sammansatta alkoholhaltiga beredningar (s.k. "koncentrerade extrakt") för framställning av drycker
ur 22.09 (*)	
22.10 (*)	Ättika
KAPITEL 23	Återstoder och avfall från livsmedelsindustrin; beredda fodermedel
KAPITEL 24	
24.01	Råtobak samt avfall av tobak
KAPITEL 45	
45.01	Naturkork, obearbetad, krossad, granulerad eller malen; även som korkavfall
KAPITEL 54	
54.01	Lin, oberett eller berett men icke spunnet; blånor och avfall av lin, rivna varor härunder inbegripna
KAPITEL 57	
57.01	Mjuk hampa (<i>Cannabis sativa</i>), oberedd eller beredd men icke spunnen; blånor och avfall av mjuk hampa, rivna varor härunder inbegripna

(*) Numret tillagt genom artikel 1 i Europeiska ekonomiska gemenskapens råds förordning nr 7a av den 18 december 1959 (EGT nr 7, 30.1.1961, s. 71/61).

*BILAGA II***UTOMEUROPEISKA LÄNDER OCH TERRITORIER**

på vilka bestämmelserna i fjärde delen i detta fördrag skall tillämpas

- Grönland,
 - Nya Kaledonien och tillhörande områden,
 - Franska Polynesien,
 - De franska sydliga och antarktiska områdena,
 - Wallis- och Futunaöarna,
 - Mayotte,
 - Saint-Pierre och Miquelon,
 - Aruba,
 - Nederländska Antillerna:
 - Bonaire,
 - Curaçao,
 - Saba,
 - Sint Eustatius,
 - Sint Maarten.
 - Anguilla,
 - Caymanöarna,
 - Falklandsöarna,
 - Sydgeorgien och Sydsandwichöarna,
 - Montserrat,
 - Pitcairn,
 - S:ta Helena med tillhörande områden,
 - Brittiska antarktiska territoriet,
 - Brittiska territoriet i Indiska oceanen,
 - Turks- och Caicosöarna,
 - Brittiska Jungfruöarna,
 - Bermuda.
-

PROTOKOLL FRÅN UNDERTECKNANDET

av Amsterdamfördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem

(97/C 340/04)

De befullmäktigade för Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Helleniska republiken, Konungariket Spanien, Franska republiken, Irland, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Portugisiska republiken, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland undertecknade i Amsterdam den 2 oktober 1997 Amsterdamfördraget om ändring av Fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem.

Vid detta tillfälle lade Konungariket Belgiens befullmäktigade till sin underskrift följande kommentar:

"Denna underskrift förpliktar såväl den franska gemenskapen, den flamländska gemenskapen, den tysktalande gemenskapen, regionen Wallonien, regionen Flandern som regionen Bryssel."

Konungariket Belgiens befullmäktigade förklarade att det är Konungariket Belgien som sådant som alltid kommer att vara ansvarigt för hela sitt territorium genom bestämmelserna i Amsterdamfördraget och att hela ansvaret för efterlevnaden av de förpliktelser som undertecknats i detta avtal endast åligger detta konungarrike som sådant.

De övriga signatärstaternas befullmäktigade noterade detta.

Utfärdat i Luxemburg den 22 oktober 1997

Ordföranden för regeringskonferensen

(sign.) Jacques POOS

Generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd, sekreterare för regeringskonferensen

(sign.) Jürgen TRUMPF

Förklaringar om artikel K 7 i Fördraget om Europeiska unionen, ändrat genom Amsterdamfördraget

(97/C 340/05)

Vid undertecknandet av Amsterdamfördraget den 2 oktober 1997 tog Italienska republiken i sin egenskap av depositarie för fördraget i enlighet med artikel K 7 i Fördraget om Europeiska unionen, ändrat genom Amsterdamfördraget, emot följande förklaringar:

”Vid undertecknandet av Amsterdamfördraget förklarade

Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Helleniska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Republiken Österrike

att de godkänner Europeiska gemenskapernas domstols behörighet enligt villkoren i artikel K 7.2—3 och i enlighet med de närmare bestämmelser som anges i artikel K 7.3 b.

Vid avgivandet av ovan nämnda förklaring förbehåller sig Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Storhertigdömet Luxemburg och Republiken Österrike rätten att i sin nationella lagstiftning införa sådana bestämmelser som innebär att, när en fråga som gäller giltighet eller tolkning av en sådan rättsakt som avses i artikel K 7.1 uppkommer i ett mål som är anhängigt vid en nationell domstol mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, denna domstol är skyldig att hänskjuta ärendet till EG-domstolen.”

Konungariket Nederländerna har för övrigt förklarat att Nederländerna kommer att godkänna Europeiska gemenskapernas domstols behörighet i enlighet med ovan nämnda artikel K 7. Dess regering undersöker fortfarande i enlighet med artikel K 7.3 om möjligheten att hänskjuta ett mål till EG-domstolen kan överlåtas på andra domstolar än dem mot vilkas avgöranden det inte finns något rättsmedel.
